

قادی

رۆمان

قامچى

كاروان عەبدوللا

دهزگای توئژینهوه و بلاوکردنهوهی موکریانی

● قامچی

● نویسنی: کاروان عهبدوللا

● نهخشهسازی ناوهوه: گۆران جهمال رواندزی

● بهرگ: وریا بوداگی

● ژمارهی سپاردن: ۲۷۳۵

● نرخ: ۳۰۰۰ دینار

● چاپی یهکهم: ۲۰۱۱

● تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

● چاپخانهی رۆژههلات (ههولێر)

زنجیرهی کتیب (۵۹۰)

ههموو مافیکی بۆ دهزگای موکریانی پارێزراره

مالپهر: www.mukiryani.com

ئیمهیل: info@mukiryani.com

ئىستاشى لەگەلدايى ، لە ژوورە تايىبەتايىبە كەي خۇمدا ، كۆمەللىك داربەلالوك و
 ھەيزەران ومازوروم بە ديوارەكەو ھەلئواسيون ، لە ھەر كامىكيان بپروانم ، زەمەنىك لە
 ميژووى منداليم دىنىتتەو ھە بىر . من ھىندە لەگەل ئەو دارانە ناشنا ببورم ، زۆرجار
 من لەوان دەچوروم و ئەوانىش لەمن ! ئەو كاتەي بۆ يەكەمىنچار كە تخووبى
 مالەو ھەمانم بپرى و بازم داىە نيو پۆلەكانى قوتابخانە ، دلەم بەو ھۆشبوو ، ھىچ نەبى
 نيوەي و ھەختى رۆژەكان بە دوور لە شەق و زرمەي شەپازللەكانى باوكم و برا گەورەكەم
 ھەندى جارىش داىكم ، بەسەر دەبەم ، كەچى ھەر لە يەكەم رۆژەو ، كە لەسەر
 تەختە رەقەي نيو پۆلەكە دانىشتم ، نەمتوانى بۆ ساتىكى كەمىش ئۆقرە بگرم ،
 وامدەزانى بە ئەنقەست و بۆ نيازىكى خەراپ منيان پەلكىشى ئەوى كەردبوو ،
 ئەگەرچى زۆر لە قوتابيانى پۆلەكەش لە تەمەنى خۇمدا بوون و ھەندىكيانىش
 دەناسين ، بەلام لە قوللايى دەرووغمەو . وامھەست دەكرد بردنى من بۆ قوتابخانە
 تەنيا بە مەبەستى دوورخستەنەو ھەم بوو لە مالەو . بينىنى يەكەم ديمەنى قوتابخانە و
 شەپۆلى پىر ھاتوھاواری مندالان و يەكەم سىماي تورپەوترشى ھەندى مامۆستا ، خەم
 وترسىكى قووليان لە دەرووغمدا رواند ، خەمىك كە دەبو رۆژانە بەسەر پشتمەو ھەم
 ، ترسىك بەردەوام ببىتە ھاوپرى رۆحم و لە چەھرەمدا دەركەوى . ھەموو رۆژىك بەر
 لەو ھەي لە مالەو بەرەو قوتابخانە بەرپىكەوم ، داىكم داواي لىدەكردم مامۆستا
 ھەرچى بللى دەبى بە گوپى بكەم ، من بۆخۆم زۆرم پىخۆشبوو گوپرايەللى مامۆستا بم
 ، بەلام لەو ھە تىنەدەگەيشتم بۆچى لە ھەر ئاوردانەو ھەيەك ، يان جولەيەك يان دالغەو
 بزدەيەك ، زللەيەك بە پشتمەسەرم دەكەوت ، لەو ھەش ناخۆشتر ئەو ھەبو ، نەدەبوايە لە
 بەرامبەر ئازارى جەستەمان بگريين . ئەو تەختەيەي لە سەرى دادەنىشتين ، وەكو

ئەو ۋە ئابو ھەر چوار پەلمان پېئوۋى بەسترايىتتە ۋە ، من نەمدەزانى مامۆستاكەن چ
 جۆرە دانىشتىنىكىيان لىمان دەۋىست . ئەوان دلىان زياتر بەۋە خۇشبوو ، كەھىچ
 جوولەيەك لە ئىمە نەبىنن ، تەنيا ھەناسە بدەبىن و بەس ، من بۆخۆم ھەولمەدەدا
 شتتەك نەكەم مامۆستا لىموزىر بى، يان زەبرىكەم پىبگەپىئى ، كەچى خۇشىم
 نەمدەزانى بۆچى دەباۋايە ئەو زەبرەم ھەر پىبگەۋى . ترسى ئەو دار مازوۋە، يان
 ھەيزەران و شوولكەدارە ى دەستى مامۆستا، منى كىردبوۋە بىتەك، ھەردەم دەستىم
 دەخستە نىۋان ھەردوۋ رانم. نەمدەزانى چاۋ لە سەبوورەكە بىكەم يان لە مامۆستا.
 بىتەۋەى بزانم شتتەك دەگوتەۋە كە مامۆستاكەم دەيگوت، من تەنيا بە جەستە
 لەسەر كورسىيەكەم دادەنىشتىم، لەۋە دەترسام لە ناكاو، مەستەرە، يان دارىك بە
 پىشتى ملىم بىكەۋى..

من ھەر لەگەل ئەو دارو چاۋە پىر ترس و دەستە زىرانە دەئاخقىم، كە رۆحى
 چكۆلەيان ھەراسان كىردبووم.. كەم مامۆستا ھەبوون بىنە پۇل ، دارىكىيان بە دەستەۋە
 نەبى ، خۆ ئەگەر رۆژىك يەككىيان لە دەرسىكدا بەبى دار بەھاتايەتە ژوروى ، ئەۋە
 پىيەۋە دىاربوو كە شتتەكى لىۋنوبوۋە ، ئىدى لەخۇيەۋە بە دواى بىيانوۋىەك دەگەرە بۆ
 ئەۋەى بە دەستەكانى زەبرىكە بوەشىئى يان بە دەم قسەيە كمان پىبلى ، ئىستاش ئەو
 رۆژەم لەبىرە كە چۆن يەكى ئەو مامۆستايانە ، تەنيا لەبەر ئەۋەى ئاكام لە دەرسەكە
 نەماۋو ، ۋەك ئەۋەى لەگەل گەۋرەيەك قسە بىكا ، بە تورپەيىيەۋە لە دواۋە قىزىمى
 راكىشاۋ پىمى وت :

— ئەۋە دالغەى چىت لى داۋە؟

من ھەر لەقسەكەى تى نەگەشىتم، بەلام بەدلىيىيەۋە لە دوۋر چاۋەكانىدا دەمى
 گىاندارىكى ترسناكم بىنى، دوۋجار بە روى مندا قىزاندى، من ھىچ ۋەلامىكەم
 نەدايەۋە، تەنيا بەھىمنى سەرم دانەۋاند، چاۋەرى بووم بە تەنىشتەۋە رەت بى،
 كەچى دەستتەكى قورس گەيشتە پىشتى ملىم، ھەر لە پارچە موگناتىسىكى ئەستور
 دەچو، سەرمى راست كىردەۋە يەكسەر بەجوۋمگەى پەنجەى شەھادەۋ ناۋەپراست،

دوو جار زرمه‌ی له‌که‌لله‌ی سه‌رمه‌وه هینا، ره‌نگ بی باوهر نه‌که‌ن، به‌چاوی خزم ناگریکی شینم بینی له‌گۆشه‌ی هه‌ردوو چاومه‌وه به‌خیراییه‌کی سه‌یر ده‌ره‌په‌ری، و‌ابزایم شه‌و ناگره‌ نه‌بوایه، هه‌ردوو چاوم له‌گه‌لیدا کویر ده‌بون، باوهرم پی بکه‌ن له‌جی نیشانه‌ی سه‌رم، دوو که‌لای رواندبوو... له‌وه ناخۆشتر روح له‌وه چوو‌بوو، که دایکم یان یه‌کی له‌براو خوشکه‌کاتم په‌نجه‌یان به‌شوینه ته‌ستور بووه‌که‌ی سه‌رم بکه‌وی، شه‌وکات، له‌ماله‌وه‌ش لیدانم پیده‌که‌وت، من له‌ فیکری شه‌وه‌دابووم چۆن وابکه‌م بیه‌وه دیار نه‌بی که سه‌رم وای لیها‌توه، گویم لی بوو مامۆستا که‌م به‌ تو‌ره‌پی به‌ کورپکی پۆله‌که‌مانی وت:

— برۆ له ژووری مامۆستا کان داریکم بۆ بیینه...!

من له‌وه دل‌تییابووم شه‌و داره‌ینانه بۆ منه، زۆر ترسام، هه‌موو گیانم له‌رزى، هه‌ستم کرد شتیکی گه‌رم له‌ نیوان راندا په‌رش و بلا‌وده‌بۆوه، له‌ شه‌رمان نه‌مه‌ده‌زانی چی بکه‌م، به‌ له‌پی هه‌ردوو ده‌ستم سه‌رووی بیجامه‌که‌م داپۆشی (من زۆربه‌ی وه‌خته‌کان به‌کراس و بیجامه، که دایکم پۆی ده‌درویم، ده‌چومه قوتابخانه)، مه‌به‌ستم بوو ناو لینگم به‌شارمه‌وه و مامۆستا نه‌ییینی، شه‌و قوتاییه‌ی که له‌ ته‌نیشتمه‌وه دانیشتبوو، ناگاداری کردمه‌وه که‌هینده نه‌جو‌لیمه‌وه، شه‌گینا لیدانی دیکه‌م پی ده‌که‌وی... به‌لام ترس هینده به‌نیو جه‌سته‌ی چکۆله‌مدا گه‌رابوو، هه‌ر له‌خۆیه‌وه راست و چه‌پی پی ده‌کردم، من به‌ جووله‌ی له‌شم و به‌چاوه پر له‌ بی ئۆقره‌کاتم، له‌ مامۆستام گه‌یانده که شتی که‌ به‌سه‌ر مندا هاتوه، مامۆستا لیم نزیک بۆوه، زانی له‌ژیر ده‌سته‌کانه‌وه شتی که رووده‌دا، به‌چاوه پی گوتم که ده‌سته‌کاتم به‌رزبکه‌مه‌وه، له‌وه ده‌مه شه‌و قوتاییه‌ی که مامۆستا ناردبووی بۆ هینانی داری که ژووری مامۆستایان، به‌ هه‌ناسه‌پرکییه‌وه، خۆی کرد به‌ ژوردا و داره‌که‌ی دایه ده‌ست مامۆستا، مامۆستاش که بینی نه‌ ده‌سته‌کاتم به‌رزده‌که‌مه‌وه، نه‌ قسه‌ش ده‌که‌م، دوو قوونه داری له‌پشت ما:

— کوری! ئی‌ره ئاوده‌سته؟! هه‌سته سه‌ره‌پی!

ئەو رۆژەى كە ھاوپۆلەكەم ھېننامىيەوھ مالى، دواى ئەوھى لەمالمەوھش دوو سى زللم بە دەستى داىكم خواردو پشئە دەستى چەپششم داغ كرا، ئەو رۆژە تائىوارە لەبەر ئازارى دەستم نەمدەزانى روو لەكوى بكەم، وابزانم ئەگەر ھاتنەوھى باوكم نەبوايە تابەيانى رۆژى دوايى دەبوايە ھەر بگرييم، باش بوو ھەر كە چاوم بەچاوى باوكم كەوت، يان راستەر وايە بلييم ھەر كە گويم لەتەققەى دەرگاي دەرەوھ بوو، زانيم ئەوھ دەرگا لييدانى باوكم بوو، ئىدى ئەوھى ژان بوو لەدەستم نەما، دەتوت لەناكو ھيژىكى ناديار پەنجەى لە شوين ئازارەكە گيركردو رەگ و ريشەى ژانەكەى ھەلكيشاو بردى.. من لەترسى ئەوھى ئەوھكو داىكم رووداوەكە بو باوكم بگرييتەوھ ، خۆم وانيشاندا وەك ئەوھى ھيچ رووينەدابی ، بەلام باوكم زۆر لەمن وردىنترو شارەزاتربوو لەو نمايشە ساختانەى من، ھەر كە تيمىروانى، دلئيباي كردمەوھ، كە ھەموو شتىك دەزانى، ويستم بەگريان بەرگرى لە خۆم بكەم و بەپاكييەوھ راستىيەكە بلييم.. خيرا داىكم گەيشئە كن باوكم و قسەيەكى لەگەل كرد، ئىستا لەيادم نەماوھ، كە لەبەرچى باوكم زەينى لەسەر من لاچوو. ويستم بەو ئىوارەيە راكەمە دەرەوھ، كەچى داىكم زوو تىگەيشئە و نقوورچىكى ليдам وتى:

- لە جيى خۆت دانىشە..

ئەو كات تىگەيشم كە داىكم نايەوى باوكم بەمەسەلەكە بزانى، نازانم ئەو شەوھم چۆن برده سەر، ئەوئەندەم لەبىرە، ئازارەكەى دەستم گەرايەوھو لە نىو جىگەكەمدا كىنگلم دەدا ، وەك بەدواى شتىكدا بگەرييم، ئەم سەر و ئەوسەرم دەكرد، لەھەمووى ناخۆشتر نەدەبوايە لە تاوى ئازارى دەستم بەھەناسەش بگرييم، پىدەچوو داىكم بە ھەقىزانىيى كە ئەو سزايە وەربرگم، نازانم چۆن خەوم ليكەوتببوو ، دياربوو خەو بە ھانامەوھ ھاتبوو، كە داىكم بيدارى كردمەوھ ، يەكسەر نىگام چووھ سەر شوينى داغكراوى دەستم ، خيرا ھەلسامەوھو دانىشئەم، پەنجەيەكى دەستى راستەم بەبرينەكەى دەستى چەپ داھينا، پۆرگيئەك بەقەد پەنجەيەك لە شوينى داغكراوھكەى دەستم سەرى دەرھيناوو، ويستم پيشانى داىكمى بدەم، كەچى داىكم بەخيابى منى

ناماده کرد و سه ریپی پاروه نانیکى به ته حین بۆ دروست کردم و وه پيش خۆى دام بۆ قوتابخانه... له ريگادا وام ده زانى به زنجير رامده کيشى و پاش كه ميكي ديکه ده مباته قوتابخانه و به مامۆستاكان ده لى ته وه (سه رمه دم) بۆتان هيئاپه وه ، سزايه كي باشيشم داوه ! حه تمه ن شويني داغكرده كه ش پيشانى هه موو مامۆستايان دهدا بۆ ته وه ي پييان بلى "من داىكيكى زۆرباشم بۆ كورپه كه م، ئيوه شه قيكي ليبدن، من دووان و ده ستى كيشى ده سووتينم" .. كه گه يشتينه به رده مى ده رگاي قوتابخانه كه مان مامۆستايه ك له بهر ده رگا كه وه ستابوو، دارحه يزه رانيكي به ده سته وه بوو ده تگوت به تاييه ت چاوه رپي هاتنى منى ده كردو هاكا ده ستمى گرت و به داىكيشمى وت " تۆ برۆ خوا حافيزت بى!"

دروست ته وه ي بېرم لى ده كرده وه وا ده رچوو، مامۆستا يه كسه ر رووى له داىكم كردو وتى:

- فېرى كه با به خۆى بى... بيده ده ست من..!

هه ستم كرد داىكم به غه ريبى سه رپيكي مامۆستا كه ي كرد، به و نياز ه ي پيى بلى "چارىكي ديکه ميز به خويدا ناكا، ته ميبم كردوه!"

مامۆستا به په نجه رهق و ته ستوره كانى، قۆلى چه په مى گرت، له بى به ختيم ته و شوينه ي راگوشى، كه پۆرگيكي لى دروست ببوو، به ده ست خۆم نه بوو هاوارىكي سه ير له ده مم هاته ده ر، له گه ل هاواره كه مدا، هه ستم كرد ته و ناوه كشمات بوو، كۆمه لتيك كه لله ي بچوك روويان له من كرد، وايان زانى مامۆستا كه لي مى دا، هه نديكي ديکه م بينى رايانكرده ژووره وه ي قوتابخانه، مامۆستا له خۆى به شك كه وت خيرا به داىكمى گوت:

- ته وه هه ر بريمز نيبه ، گرينو كيشه!

داىكم بريارى دابوو شويني داغه كه نيشانى مامۆستا بادا، به لام له وه ده چوو قسه ي مامۆستا كه كارى تىكردبى و له برياره كه ي په يشيمان بوويتته وه ، بۆيه له سه ر خۆو به ته دابه كي داىكانه وتى:

- ليتم داوه.. بۆ هه مووتاتم ته ميبى كردوه..!

هیشتا هەر لای مامۆستا کهم وهستا بووین، قوتابییه کی پۆله کهمان بهتەنیشتم
تیپه‌ری و بهسه‌یره‌وه تیپێ روانیم، مامۆستا کهم خیرا دهستی بۆ درێژ کردو پشستی ملی
گرت و زلله‌یه کی له‌روومه‌تی دا.. قوتابییه که بی‌ئوه‌ی فزه‌ی لیوه بی‌خۆشی نه‌یزانی
بۆ ئه‌و شه‌پازلله‌یه‌ی پێ‌که‌وت، منیش نه‌مزانی، به‌لام ئه‌و لی‌دانه له‌وه دلنئیای
کردمه‌وه، که دوا‌ی که میکی دیکه نۆره‌ی منیش دی.. مامۆستا به‌دایکمی گوت:

- تۆ برۆ بۆ ئیمه‌ی جیبیله !

من به‌ر له‌وه‌ی له‌ماله‌وه بی‌مه‌ دهره‌وه، هه‌موو جارێ دایکم میزی پێ‌ده‌کردم
نه‌بادا له‌شوینیک لیم بقه‌ومی و به‌خۆم دابکه‌م، ئه‌و رۆژه‌ش که له‌گه‌ڵ دایکم هاته‌مه
قوتابخانه، خۆم به‌تال‌کردبوو، که‌چی هه‌ر گه‌یشتمه به‌ر ده‌رگای پۆله‌که‌مان، ترسیک
به‌گیاندا هه‌لگه‌را. له‌وه‌ش خراپتر هه‌مان مامۆستای دوینێ، هه‌ر که هاته‌ ژووری
حه‌جانم نه‌ما، ده‌تگوت کێچ که‌وتۆته که‌ولم، مامۆستا هه‌رزوو هه‌ستی به‌نا‌ر‌حه‌تی
من کرد، به‌چاو تی‌گه‌یاندم که بزێویه‌که‌م بووه‌ستیم، چاوه‌کانی ده‌توت ده‌رزین،
رۆده‌چوونه‌ چاوه‌کانم، جه‌سته‌م وه‌ک بزمار له‌ شوین‌خۆیدا چه‌قی، به‌لام روخسارم وه‌ک
قوتابییه‌که‌ی ته‌نیشتم پێ‌گوتم، هه‌رده‌مه‌وه ره‌نگیکی ده‌گرت. مامۆستا له‌جیاتیی
ئوه‌ی دل‌م بداته‌وه و هی‌ورم بکاته‌وه، هات و له‌ته‌نیشتم قوتابییه‌که‌ی ده‌ستی چه‌په‌م
وه‌ستا، من به‌تیل‌ه‌ی چاوم سه‌یرم ده‌کرد، وامده‌زانی هه‌موو دنیا به‌سه‌ر سه‌رمه‌وه
وه‌ستاوه، له‌وه‌ده‌مه‌هه‌زم ده‌کرد دوو با‌لم هه‌بوایه و به‌خیرایی له‌شوین‌خۆم
به‌رزبوومه‌یه‌وه و هی‌زیکیش به‌هاتایه نی‌وه‌سته‌م و لایه‌کی ئه‌و چوار دیواره‌م
بروو‌خاندایه و بفریبام، دوور دوور له‌قوولایی ناساندا، به‌نی‌وه‌هه‌وو ئه‌ستیره‌کاندا
گه‌زه‌رم بکرایه، چه‌ند خۆش بوو موع‌جیزه‌یه‌که‌ رووبدایه‌وه له‌ته‌نیشتم ئه‌و
مامۆستایه‌ی که دوینێ‌ وای کرد میز به‌خۆمدا بکه‌م، رزگارم بوایه... من وام
هه‌ست ده‌کرد ئیستا نا که میکی دیکه ئازاریکم پێ‌ده‌گه‌یی، که‌چی له‌په‌ر به‌زومه‌ی
زلله‌یه‌که‌ به‌قوتابییه‌که‌ی ته‌نیشتم که‌وت، له‌شوین‌خۆم راچه‌نیم، ویستم هه‌ل‌ئیمه
ده‌ری، به‌لام نه‌متوانی، گویم لی‌بوو مامۆستا که‌مان وتی:

— ئىيۈە بۇ لەمالئوۋە خۆتان بەتالئ ناكەن.؟

قوتايىيە بەستەزمانەكە بەسەرى زارپەوۋە وتى:

— لەبىرم چوو..

مامۇستا زۆر بەتوورپەيى چووۋە بەردەم تەختە رەشەكەو بەسەر ئىمەدا نەراندى:

— ئىرە قوتايخانەيە نەك ئەدەبخانە.!

ئەو رۇژە تا ئەو دەرسەمان تەواو بوو ، ئۆقرەم لەبەر برابوو ، زۆر دەترسام نەوۋەك لەخۆمەوۋە وەك دويىيىم بەسەر بى، لە بى بەختىم لە ھەمان رۇژو لە دوا دەرسدا، سىم بە ئىشان كەوت. مامۇستاكەمان لە جياتى ئەوۋە لە گەل دەستەي قوتايىيانى نەخۇش، كە (عادەت و ابوو دواي تەواو بوونى دەرسەكان بەكۆمەل بنىردىنە خەستەخانە) ناوم بنووسى و لە وى چارەسەر بىرئىن، بە ھەلچوونەوۋە پىمى گوت:

— ھەستە دەي برۇ مالئوۋە... با گووش بە خۆتدا نەكەي !!

بەيانىيەكى زوو بوو، ئاگام لىبوو، دايىم بەتەنگەتاوى خۆي گەيانندە ھەوشەو دەمىكى پىچوو تا گەراپەوۋە ژوورى، ھەستەم كرد باوۋەشىك دارى لەگەل خۆي ھىناو لە تەنىشت سۇپاكە داينا ، چەند پارچە دارىكى خستە نىو سۇپاكە و ھىندەي نەبرد گرمە گرمى ئاگرەكەم بەر گوئ كەوت، دياربوو ھىشتا ئاگرى شەو دانەمركابوۋە، ھەر بە پەنگرەكان، گرپ ئاگر بەربوۋە دارە تازە ھىنراۋەكان، ژوورى نووستنمان بەرە بەرە گەرم دادەھات، من سەرم خستبوۋە ژىر لىفەوۋە، دايىم بە ئەسپايى ھاتە تەنىشتەم و لەسەر خۆ بانگى كردم:

— سەرمەد ھەستە درەنگە..

وهك ئهوهى ههوايىكى زۆر ناخۆشم پىي بلۆ، بۆ چهند جارتيك دهنكى دام، كه چسى وهك گوپم له هيچ شتيك نه بووى، خۆم له گيلى دا. راستييه كهى حهزم نه ده كرد له بن ليفه كهوه ده رچم، چهند جارتيك له سه ر خۆ رايته كاندم و به سه رى زاربييه وه ده يگوت:

— چييه، ناتهوئى بچيته مه كتەب.؟

پر به دل حهزم ده كرد پيى بلۆم (ناوه لالا ناچم)، به لآم له وه ده ترسام باوكم گوپى له دهنكم بى و به شق هه لمبستينى ، دا يكم ليفه كهى له سه ر ده م و چاو م لادا، به نه رمى ده ستيتكى به سه رم داهيئا، پيلوى چاو ده كانم ليكترازان، روخسارى دا يكم زۆر به نار هه تى هاته به رچاو، من وام هه ست كرد له وه نار هه تى، كه من پيمه وه دياره نامه وئى بچمه قوتابخانه، ويستم دلى بده مه وه، كه له به ر خاترى ئه و ده چم، كه چسى زمانم گيرا، ئه و پيش به بى دهنكى له وئى هه لسا و چوو نه نزيك سوپا كه ، هيشتا هه ر له نا و جينگا بووم، زانيم خو اردنم بۆ ناماده ده كا، بۆنى كولانى چايه كه ژوو ره كهى پر كرد بوو، به ئه سپايى هه لسام و له نزيك دا يكم دانيشتم، دا يكم ده ستيتكى به پشتم داهيئا و وتى:

- ئاويك به ده موچاوت دا كه، ئه و جا نانه كه ت بخۆ.

كه هه ستامه سه ر پى، دهستم به ده لينگى بيجامه كه م كه وت، ههستم كرد تاسه ر چۆكانم ته ر بووه ، دا يكم ئاگاي له تي كچوون و شله زانى من نه بوو، خيرا خۆم گه يانده (سه رشۆر) ه كه ، كه له نيو ژوو ره كه ماندا دروست كرابوو، دوو گو لمه ئاوم به ده موچاوم دا كرد، له گه ل شووشتنى ده موچاوم، كراس و بيجامه كه شم هه مووى ته ر بوون ، كه گه رامه وه لاي دا يكم نه مده ويرا ته ماشاي چاو ده كانى بكه م، دا يكم هه ستى به شتيك كرد بوو ، به لآم خۆى وا نيشان دا كه نايه وئى سزام بدا ، بۆيه به هيمنى ده ستيتكى به سه رم داهيئا و پيى وت :

— ئۆى ، بۆ وا خۆت عه دم كردووه ؟

تا ئيره هيچ گرفتيتك نه بوو، وه ختيك بينيم دهستم راده كيشتى و دهيه وئى له سوپا كه نزيك كاته وه، من كه ميك بۆ دوا وه گه رامه وه، ئه و له مندا نار هه زاييه كى بينى، له

قورسای پی نجه کانیه وه ههستم به شتیک کرد، که ئیدی ناشارد ریته وه و دایکیشم پیی زانی.. ترس هه موو جهسته می ته نی بوو.. بهر له وه ی دایکم قسه یه ک بکا، خوّم وه قسه هاتم:

— دایه به خودای له ترسی مامۆستا میزم به خوّم دا کردووه!
دایکم زۆر تووره بوو، به لّام نهیده ویست باو کم له مهسه له که ئاگادار کاته وه له خه و به ئاگای بیئی:

— ئیّ خوّ ئیّره مه کته ب نییه.؟!
روومه تی دایکم دایه بهر ماچ به لکو ره همی کم پیّ بکا و لیّم نه دا، یا خود به ئاگر داغم نه کا..

— دایه له خه و نمدا مامۆستایه ک زلله یه کی لیّدام، چاو ی کم ده رپه ری و که وته سه ر میزه که، چاوه که ی دیشم قه پات بوو!

— دیاره شه ی تانیت کرد بوو.
— نا، نا له گه لّ ها وه له که ی ته نیشتم به مامۆستا پی که نین..
دایکم به و قسه یه زۆر تووره بوو:
— بوّ مامۆستا مه ی مونه پیی پیّ ده که نن.?
من به زه رده خه نه یه که وه وتم..

— نا، نا مامۆستا که لووتی هه ند درێژ بوو، ده بویه له کاتی نان خواردندا به ده ست به رزی کاته وه..

دایکم وه ک نه وه ی ههستی به مه ترسییه ک کرد بیّ وتی:
— که ره نه که ی شتی وا بگی پریته وه، ئیّ.?
— نا، نا به س نه وه خه ون بوو، خوّ به راستی نه بوو.
له و کاته ی دایکم جله کانی له بهر داده که ندم، پرته و بۆ له یه کی زۆری لی وه ده هات، ته نیا یه ک رسته ی لیّ تی گه ی شتم، نه ویش زۆر جاری دیکه پیی وتبووم:
— هه ی خوۆرکت لی که وی.. کونده میزی کی کردووه..!

هەر بەراستی ئەو دەترسام، دایکم ئەو میزبەخۆداکردنەم بۆ مامۆستاکان ئاشکرا بکا، ئەو بەیانییە خوا خوام بوو، خێرا تێی تەقینم تا دایکم لەگەڵمدا نەیی، بەراستی وا فیکرم دەکردەوێه که ئەگەر نەچمە قوتابخانە، چی روودەدا؟ زۆر زۆر شکاتم لێدەکن و دەلێن: ئەمڕۆ غاییب بوو.. باشە چ وەلامیکی دایکم بدەمەو، نالی بۆ هەز لەقوتابخانە ناکەیت؟

بە هەر حال دواى ناخواردنی بهیانی، دەستم دایە جانتا پەرۆیەکم، خێرا دەرگای هەوشەم کردەو، ئاورپێکم لە دواى خۆم دایەو، دایکم لە هەبیوانی بەر ژووری نووستن وەستابوو، بەپەنجە هێمای گەڕانەوێ بۆ کردم:

— رۆژانەت نەبرد..

دایکم راستی دەکرد، دەبواوە پێنج فیلوسە که وەرگرم و لەنیو گۆشەییەکی جانتاکەم تەقەتی کم، بەلام دایکم لەناو دلی من نەبوو، که من نیازی ئەووم هەبوو بەدزی هەلبێم و ئەو لەگەڵم نەبیست.

من که چوومە پۆلی یەکی سەرەتایی تەمەم پێنج ساڵ و نیو بوو، لەبەر ئەوێ خزمی بەرپۆیەبەر بووم وەرگیرام، دلم بەوێ خۆش بوو که هەندی مامۆستا و بەرپۆیەبەرەکش ئاگیان لیم دەبی، کهچی ئەوان لە ئەوانی دیکە بۆ من خەراپتر بوون، جارێ هەر نەمدەوێرا سەیری مودیرە کهمان بکەم، نەوێ کو لەبەر چاوی قوتابییان شتیکم پێ بلی.. دایکم دەیگوت: خزمی من، راستییە کهی زۆر میهرەبان دەهاتە بەرچاو، بەلام من هەر لێی دەترسام، لەفەرێشەکانیش دەترسام، ئەوان ئیمەیان بەوێ دەتۆقاند، که ئەگەر شەیتانی بکەین، ئەوا بەلیدانمان دەدەن، بە ناچاری بەر لەوێ مامۆستاکان بێن، یان زەنگ لێبدا، یارمەتی هەموویانمان دەدا لە پاککردنەوێ ژووڕو بەردەمی پۆلەکان بگرە تا دەگەیشتیە هەوشەو گۆرەپانی قوتابخانە. لەگەڵ ئەوێشدا هەر لێیان دەترساین..

ئەو رۆژە لەبەر دەمی قوتابخانە کهمان لە رۆژانی پێشووی زیاتر وەستام، هێشتا وەختی چوونە ژووڕوێ قوتابخانە مابوو، لەولاوێ هەلمی پەرت و بلاوی پاقلەیی کولاو

، به سهر عاره بانه که ی پلکه ره عنا بهرزده بۆه، پلکه ره عنا ی پاقله فرۆش چاوه پتی تهو ، پینج فلوسانه بوو، که ئیمه ی قوتاییان وهک رۆژانه له ماله وه وهرمانده گرت و له دهستی تهومان ده کرد . من و چهند قوتاییه کی دیکه ، پیکه وه دهوری پلکه ره عنامان داو پینج فلوسه کامان له دهستی پیره ژن کرد ، تهویش پاره کانی ژماردو له پر له ئیمه راما، دواتر ئیمه شی ژمارد:

— کوا یه کیکتان پاره ی نه داوه ..

هه موومان سوئندمان خوارد که پاره که مان پیی داوه .. پلکه ره عنا به

تووره ییه وه وتی:

— ته گهر نه یلین، ته وه به مامۆستا کانتان ده لیم که تهو قوتاییانه فیلبازن ..

له دلی خۆمدا ده مگوت ته ی خودایه چهند بی شانسم، بۆ ده بی ته مرۆش لیدام پی بکه وی .. من به تووره یی به قوتاییه کام وت:

— کی له ئیوه پاره ی نه داوه؟

یه کیکیان زۆر به خیرایی و به ده نگیکی پر له شه ره نگیزیه وه وتی:

— تو نه تداوه!

— من؟!

ته وانی دیکه ش تیگرا هاواریان کرد:

— به لی تو!

به وهندهش نه وهستان، به هه موویان پریان دامی، من خۆم له سه رما هه موو له شم ده له رزی، له ترسی تهو ره وه منداله ش، ههر زندهه قم چووبوو، به لام باشبوو، پوره ره عنا، به کهوگیری پاقله که خۆی گه یاندنی و په رت و بلاوه ی پی کردن .. من له ترسی تهو چوار قوتاییه پاقله که شم نه خواردو به ده رگای قوتابخانه که مان چوومه ژووری، نه مده زانی له دواییدا چی رووده دا.

زستان بۆ ئىمەى قوتايىبىانى نەدارو ھەژار، ناخۇشتىن وەرزى سال بو، بەتايىبەتى
 ئەگەر بەفرىكى زۆر بارىبوايە ، دەبوايە گەورە بچووكى كۆلەنەكان دەست بەنە
 خاكەناس و رىچكەيەك بۆ ھاتوچۆ بكنەنەو، زۆرجار ئىمە ناچار دەبووين، بە
 قونەخشكى بەسەر بەفرەكەو ەبخشىين، تا دەگەيشتىنە قوتايخانە ھەموو لەشان
 تەردەبوو، راستە ئىمەى مندا لا ھەزمان لەبەفرىارين دەکرد، ئەگەر رىگەيان پىدابووين
 تا ئىوارە نەدەچووينەو ەمالتى ، بەلام لەو ە غافل بووين، كە سەرما بەنىو
 جەستەماندا رۆدەچۆ و لە ناكامدا ھەر يەكەو بە جۆرىك نەخۆش دەكەوتىن ، لە
 قوتايخانەش ئەو توانايە نەبوو، رۆژانە سۆپاي دارمان بۆ گر دەن ، بۆيە زۆر بەمان ناچار
 دەبووين، قتووى بەتالى ناو ە تەماتە پرلە پەنگر بكنەين و تىللىك بخرەينە نىو دوو كونى
 سەر ەو ەى قتوو ەكەو چەند كونىكى دىكەش لە دەور بەرى قتوو ەكە بكنەنەو، ھەر
 بابا و قتوو ەكەى لە پىش خۆى با دەدا، بەمەبەستى ئەو ەى پەنگر ەكان بەگەشاو ەيى
 مېننەو ، لە ژوورى قوتايخانەش ھەرى ەكەو قتوو ە پر لەپەنگر ەكەكانى لەسەر
 ەرزەكەى نىوان ھەردوو قاچى دادەنا، ئەو پر ە گەرمايە نەبووايە، لەسەرمان رەق
 دەبووينەو، ئىمە لەو ە تىنەدەگەيشتىن بۆچى ھەر جار ەو ئەو قتووانەمان لەگە لا خۆمان
 بەئىنابوايە، سەرمان گىژى دەخوارد، زۆرجار من خۆم ھەستەم دەکرد مامۆستا
 لەبەر چاوم دەبوو جەستەيەكى زەبەلاح و سەروسىماشى دەقۇپاو ، ئەو ەندە نەدەما
 لەترسان بقىژىنم، ئىدى ناچار دەبووم سەرم بخرەمە بان رەخلەكەم، دواچار ئاگام لە
 دۇنيا نەدەما، جارى وابوو چەند شەقىكىشم بەدەستى مامۆستاكەم خواردوو ەو
 ھىچىش ئاگام لى نەبوو، من چەند جار يىك بە چاوى خۆم بىنىم كە چۆن چەند
 قوتايىبەك ناو ە ناو ەكو منيان لى بەسەر دەھات. تا ئەو رۆژ ەى كۆمەللىك لە
 ئىمەيان رەوانەى خەستەخانە كرد، لەو ى دكتور ھەموومانى ئاگادار كەردەو، كە
 چىدىكە نابى دەمى قتوو ەكە بە ئاراستەى دەمولتومان دابىين، چونكە لەجىاتى
 ھەواى خاوين، ژەر دەچىتە سنگمان. باشبوو، لەو رۆژ ەو سەرسوران و گىژبوون و لە

خۆچوونمان كەم ببۆۋە، بەلام شتېكى دېكەمان بۆ زياد بوو، ئەويش دروستكردنى چەند قىتوويەك لە شېۋە قىتوۋەكانى ئىمە بۆ ھەموو ئەو مامۆستايانەى دەرسيان پىدەگوتىن، رۆژانەش دەبوايە بەھەر شېۋەيەك بى، بۆ مامۆستاي ھەر دەرسىك قىتوۋىكى پىر لە پەنگر نامادە بكەين. داوايەكى ئاوا بۆ ئىمە قوتايبيان، نەك ھەر كارىكى ئاسان بوو، بەلكو جىگەى خۇشحالېش بوو، ھەموومان بۆ ئەو داوايە لە كىپرىكى دابووين، واى لى ھاتبوو مامۆستا ھەبوو بەتەنيا دوو قىتوۋى ئاگرى بۆ دروست دەكرا، ئەو خزمەتەى ئىمە بۆ مامۆستاكان، لەبنەرەتدا بۆ ئەو بوو، كە دەستى قورس و زەبرى دارمازۋەكانمان لەسەر لاچى، بەلام تەمەنى ئەو دلخۇشىيەمان زۆر كورت بوو، ھىندەى نەدەبرد، دارمازۋو، شىۋولكە دار، دارەمار، دارگىۋىژ و تاۋكەدار لە نىۋ دەست و بن كەوشى مامۆستاكان دەردەكەوتن. بەراستى وامان لىھاتبوو ئەگەر رۆژىك لە پۆلەكەماندا مامۆستايەكمان بەبى دار بدىيائە، ھەر لە خۇمانەو، دەبوايە يەككىمان بلى:

- مامۆستا بۆچى دارت نەھىناۋە؟

مامۆستا لەلايەك بەو قسەيە شەرمى لە خۆى دەكردەو، لەلايەكى دېكەو بۆ ئەوئى نىشانى بدا، كە بۆ قوتابى ۋەك ئىمە، دارھەلگرتن پىۋىستە، بە توورەبىيەو دەيگوت:

- دارمان كەمەو مامۆستاش زۆرن!

بەو قسەيە كۆمەلنىك قوتابى لىكرا دەستيان بەرز دەكردەو ھەريەكەو دەيگوت:

- مامۆستا ئىمە لە مالەو دارحەيزەرانمان ھەيە!

يەكىكى دېكە دەيگوت:

- من باۋكم ھەموو رۆژ لە شاخە، پىي بلىم دارى چاكت بۆ بىنى؟

مامۆستاش بەسەرى زارەو دەيگوت:

- چەند حەز بە لىدان دەكەن؟! !

ھەر بەراستی من وام لیھاتبوو، وەك چۆن لە مالمەو دەبوابە ژەمی لیدام ھەبێ،
 ئاواش لە قوتابخانە، ئەگەر رۆژتیک، شەقتیک، دارتیک، شاپتیکم پێ نەكەوتبا جوینتیکم
 پێ نەدرا بوابە، ئیسراحتەم نەدەکرد، ھەرکە زەنگی پشوو دانیش لیدەدرا و
 مامۆستاكەمان پێ دەنا بە دەروە، ئیمە دەمان کردە رۆژی ھەشر، وەك كەسێك بەزۆر
 لە شوینتیک ئاخزابی و لەناكاو دەرگای بەروودا بکریتەو، ئیمەش ئاوا بووین، لیکرا
 ھاوارمان لی ھەل دەستا و قیژەمان رۆژە پێتەك دەپۆی. مامۆستاكان خواخوایان بوو
 لەو دەمانە تێكەل بە ئیمە نەبن، خیرا خۆیان دەگەیان دە ژووری خۆیان.

من رۆژتیک ئاوا سارد، كە نەدەكرا لە ژوورەو بەنمەو، لەگەڵ یەكی لە
 قوتابیەكان، دواي زەنگی پشودان، رامان کردە دەروە. من ئەو كات لە پۆلی چواری
 سەرەتایی بووم. قوتابخانەكەمان لە لیواری خەرەند زۆر دوور نەبوو، بەدوو دەقیقە
 دەگەیشتینە ئەو، من ئەو ھاوڕێبەم كە لە پۆلەكەشمان لە تەنیشتمەو دادەنیشت،
 یەكسەر بەسەر شوورە قوتابخانەكە كەوتین و خۆمان ھەلدا بە ئەو دیو، بی دوو دلێ
 روو و خەرەند رامان کرد، ئیستاش نازام بو ئەو نەندە ھەزم دەکرد لەسەر گاشە
 بەردەكانی رۆخ خەرەند دا بنیشم و سەیری خوارەو ئەو خەرەندە جوان و ترسناكە
 بکەم، ئەگەرچی ھەندێ چیرۆکی پر کارەساتی ئەو كەسانەشم بیستبوو، كە چۆن بی
 سلەمینەو، خۆیان فری داو تە نیو خەرەند و بەزەجمەت مەیتەکانیان دۆزراو تەو.
 من ھەر لە خۆمەو دەبوابە رۆژانە بچمە ئەو شوینە، بە دەیان جار ھەر لە
 قوتابخانەكەو، لە جیاتی ئەو بەرۆمەو مال، یەكسەر دەچوو مە سەر خەرەندەكە.
 سەیر ئەو بوو خەلكی دەیانگوت: ئەو خەرەندە وەك موگناتیس مەرۆق بو ناو وەو
 خۆی رادەكیشی! كەچی من گویم لەو قسانە نەدەگرت، خۆشترین لەزەتم لە دیمەنی
 ئەو خەرەندە دەبینی، ئەو رۆژەش كە من و ھاوڕێكەم گەیشتینەو مال. ھەر یەكەو
 لەسەر ترپکی كەفرێك لیتی راکشابووین سەیری خەرەند و كۆی مەزنی ھەندریتمان
 دەکرد، ناو ناو ھەش پارچە كاغەزێكمان دەكردە كۆلارەو ھەلماندە دا بە نیو خەرەند،
 كۆلارەكە بو خۆی ئەمسەر و ئەو سەری خەرەندەكە دەكرد، تا لەبەر چاومان ون

دەبوو، زۆری پێدەچوو. من لەبەرەمبەر ئەو دیمەنە جوانانە، لەخۆمەوێ گۆرانیشم دەوت، زۆرجار خەیاڵم بۆ ئەوە دەچوو کە چەند خۆش دەبوو ئەگەر لە جینگەیی ئەو کۆلارانە بوام، ئەو خۆدایە ئەو کۆلارانە چەند جوان بەرزو نزم دەبوونەووە چەند بە لارو لەنجەو بیباکانە هەلدەفرین. من نیگاکاتم بە دواى دیمەنى سەماتامیژی ئەو کۆلارانە دا دەگیژا، لەپەر هاورپیکەم بە راکه راک و خێرایى هاتە لام، رەنگى زەرد هەلگەرابوو، گریان لە قورگیدا عاسی مابوو، هەستم کرد مەیدانى فراوانى خۆشى و لەزەت لە دەرووندا تەسك دەبیتتەو، دلم تەنگ بوو، ویستم پێى بلیم: "ئەو چیتە؟" کە سەرم بەرز کردەو دوو مامۆستای قوتابخانە کەمان لەسەر خۆ بەرەو ئەو لیواری خەرەندە دەهاتن کە ئیتمە لەسەری وەستابووین. نەماندەزانى چۆن خۆمان بشارینەو، وامان هەست دەکرد ئیتمەیان بینێو. پێدەچوو هەردوو کمان لەیەك وەختدا بیرمان لەیەك شت کردبیتتەو، کاتى من وتم: "دەلیم خۆم فری دەمە خوارەو.. ئەو یە کەسەر وتی: "دەى!" کەچی خۆشان نەمانزانى چۆن لەوى هەلاتین و رامانکرد. لەوێش بى ئاگابووین کە ئیتمەیان بینێو، یان نا.!

بۆ رۆژى دواى، نە من، نە هاورپیکەم، نە دەوێرایین بە دەرگای قوتابخانە کەماندا بچینە ژوورەو، چونکە یەکی لەو مامۆستایانەى، کە رۆژى پێشو هاتنە سەر خەرەندە کە، لەبەر دەرگا کە وەستابوو، زیاتر بۆ ئەو لەوى دەوێستا، کە دیقەت بداتە ئەو قوتابییانەى بە خاو و خلیسکی دەهاتنە مەکتەب و بۆ ئەوێش بوو پەلە لەوانیدیکە بکا بەر لە زەنگلیدان بچنە ژوورەو، وای بۆ ئەو کەسەى دواى زەنگلیدانە کە لە دەرگای قوتابخانە نزیك دەکەوتەو. . ئیتمە بپارمان دابوو، بەدیواری خوار مزگەوتە کەى باویل ئاغاو سەرکەوین و بە رۆخى دیواری ناوێو، قوتابخانە کەمان، هەلکشیین و یە کراست بچینە پۆلە کەمان. هەرواشمان کرد،

به خیرایی خۆمان خزانده بن دیواری گۆره پانی قوتابخانه که مان، ده مانزانی هیشتا یه که دوو دهقیقه بۆ زهنگلیدان مابوو، من به سهر پشتی هاوړپیکم که وتم و به ئاسانی قیت له سهر شووره که وه ستام، له هه ولای شه و هدا بووم دهسته کاتم بۆ هاوړپیکم شوړبکه مه وه تاکو به منه وه خۆی بگری و سهر که وی، که چی له پر شوولکه دارپیک که رق و کینه ی زۆری لیده باری، به هه ردوو راغدا کی شرا، هاوړپیک ترسناک له قولایی دهروونه وه ده رچوو، هه ردوو دهستی هاوړپیکم وه که شمشیریک له کالان ده ریچی، له دهسته کانی من جیابوونه وه، هاوړپیکم پشتاو پشت که وته سهر زه وی. دهنگیکی خنکاو له جهسته ی هاته ده ر، یه کپارچه روخساری گرژبووه و سوور هه لنگه را، من زانیم تووشی هه ناسه گیران بوو، خیرا خۆم فریادیه نه و دیو، له ته نیشت هاوړپیکم، به هه لچوونیکی زۆره وه له سهر چۆک دانیشتم، نه وه ندهم پیکرا پیی بلیم:

— ههسته وه زوو، با به ده رگا که وه بچینه ژووری..

نه و هیچ وه لایمیکی نه دامه وه، هیدی هیدی هاته وه سهرخۆ، هه لسیاه سهر پی و به پیس من که وت، وه که نه وه ی هیزیککی گه وره بۆ سهر وه ی رابکیشی، خیرا غاریده دا، منیش دوا ی که وتم.. له ده رگا که نزیک بوینه وه، کهس له نزیک ده رگای قوتابخانه که نه ده بینرا، هاوړپیکم ئاوړپیک له من دایه وه و تی:

— سهر مه د زوو به.. به خوی قه ساسمان ده که ن..

هه ر که گه یشتینه بهر ده رگا که، قوتابییه که هه ر له ته مه نی مندا ده بوو، به لām له پۆله که ی ئیمه نه بوو، وه که مامۆستایه کی تووره له بهر ده مان قیت بووه و به سهر ماندا نه راندی:

— نه وه له کوی بوون؟ نه چنه پۆله کانتان، تازه قه دهغه یه!

ویستم بلیم "ئهم براده ره نه خۆش بوو، بۆیه دوا که وتین!" نوکه دارپیککی تیوه ژاندم، نه وه نده نه ما زه وه که بۆ خۆی په لکیشم بکا، دارو به ردی قوتابخانه که له بهر چاومدا بوونه مامۆستا، به له حزه یه که له بهر ده رگای پۆله که مان وه ستاین، من نه مده و تیرا له ده رگا که بدهم، هاوړپیکم یه کسهر چووه ژووری، دیار بوو تازه مامۆستاکه شمان

چووبووه پۆلهکه، هیشتا قوتاییه کان به پیوه وهستاوون، منیش به دواى هاوړیکه م رویشتم، وهك بزمار له وى چهقین، مامۆستا هیچی پی نهوتین، زانى ههر دوو کمان بهراکردن هاتووین و ههناسه مان سواربووه. به دهست هیماى بۆ کردین که له جینگه ی خویمان دانیشین، من ههستم دهکرد، دلّم خهریکه له سنگمه وه دهرده په پری، به باشی گویم له ترپه کانی دهبوو. دواى که میکی دی مامۆستا که مان له من نزیك بۆوه، من زۆر ترسابووم، ترسه که شم پیوه دیاربوو، ههستم کرد چاکه تی له قۆلم دهخشی، چاوه پری بووم زلله یه کم پی بکه وى، که چی زۆر به نه رمی دهستیکی به سه رم داهینا، له خویشیاندا ههر دوو چاوم پری فرمیسک بوون، نه مزانی ئه وه چه شتیك بوو وای لی کرد ئه وه رهفتارم له گه ل بکا، ویستم بلیم "مامۆستا ببووره که دواکه وتین" که چی نه متوانی، ئه ویش خیرا له لای من دوور که وته وه، له هاوړیکه م نزیك بۆوه، دهستیکی له سه ری نزیك کرده وه، به دوو په نجه مووی سه ری راکیشاو به توورده ییه وه وتی:

— جاریکی دیکه ههر دوو چاوت دهر دینم، بی ئه وه ی له دهرگا بدهیت، بیته

ژوو ره وه ..

ئه وکات زانیم، ئه وه هه لیه ی هاوړیکه م کردی، عه یبه که ی منی شارده وه، نازانم بۆ له وه ده مه دلّم خو ش بوو، هه موو گیانم هیور بۆوه، فینکاییه که به جه ستم هه لگه را، وامزانی له کیشه یه کی گه وه رزگارم بووه. هاوړیکه م له گه ل راکیشانی مووی سه ری، یه کراست هه ستایه سه ری، بۆ ئه وه ی خویشی له وه نازاره رزگار بکا، خیرا وتی:

— به خوا خه تا له من نه بوو..!

که ئه وه قسه یه ی کرد، ته ماشایه کی منیشی کرد، مامۆستا که له وه گه یشت که ئه وه گۆبه نده وه دواکه وتنه من پیم کرده وه، بۆیه گه رایه وه لای من و به رقه وه وتی:

— له کوی بوون؟!

ویستم خو م و ئه ویش له وه ته نگژه یه رزگار بکه م، له سه رخۆ وتم:

— راست ده کا مامۆستا، خه تا له خو ی نه بوو، له ریگا که ده هاتین، به ربۆوه،

له هو ش خو ی چوو، بۆیه دواکه وتین..!

مامۆستا زۆر بەتوورەییەوه نپاندى:

— كى راوى نابوون، تا بەو خپراييه رابكەن؟ ئاخىر ئەگەر زوو بېنە قوتابجانە، ئەو موشكىلەيەتان بۆ دېتە پېش..!؟

لەپر يەخەى ئىمەى بەرداو چووە لای سەبوورەكە، تەباشپرىكى دەست دايبى و رۆژ و مانگ و سالەكەى نووسى، رووى لەئىمە كردو وتى:

— چەند شەممەيه؟

هەموو پىكەوه وتمان:

- سى.. سى شەممە.

ئەوجارەيان رېتىمى دەنگەكەى گۆرى و هەردوو برۆيه تىك ئالاولەكانى هەلكشاندىن، لەقوتاييهك نزيك بۆوه وتى:

— كى ئايەتەكەى لەبەر نەكردووه؟

كە مامۆستاكە بىنى نيوەى زياترى قوتاييهكان ئايەتەكەيان لەبەر نيبە، چاوى چووە پشتى سەرى، خپرا دەستى بۆ دارحەيزەرانەكە بردو چوارچوارى ئەو قوتاييەكانەى هەلئەساند كە دەرسەكەيان نەخويندبوو، لەبەر دەمى سەبوورەكە وەستاندى، يەكە يەكە تا هېزى تيابوو دەست و پلى هەموويانى بەلیدان سوورکردنەوه و شين و مۆر هەلگەران.. هەرچارەو دارىك بە دەستى قوتاييهك دەكەوت، من هەستم دەكرد ئازارىك دەخپتە كوئىچىكى دەروونمەوه، كاتىكيش نۆبەت گەيشتە سەر من، هەر بەخۆم دەستەكانم بەرزکردنەوه، لە يەكەم زەربەدا، چاوم هېچى نەبىنى، ئەوئەندەم ديت كە سەبوورەكە لە دیوارەكە بۆوه هەلكشايە سەرو لەسەقفى پۆلەكەماندا چووە دەرى ! من ئاگام لەخۆم نەمابوو، لەدوايیدا قوتاييهكان بۆيان گىرامەوه، كە ئەو كاتەى لەبەر زەبرى لیدانەكە بەرببوومەوه، لەبەر خۆمەوه، چەند ئايەتەك لەسورەتى (الفاتحه) لەدەممەوه دەرچووبوون..!!

من له ته مه نى پېنج سال و نيودا بووم ، كه له قوتابخانه وەرگيرام ، شهوېش له بهر
شهوه بوو ، بوره خزمایه تيبه کمان له گه له بهر پوه بهرى قوتابخانه كهدا هه بوو، زور جار
له بهر خاترو ترسى شهو بهر پوه بهر، خوم له شهرو شه يتانې كړدن ده پاراست، له گه له
شهوشدا به كېك بووم له قوتاييه بزوزو هارو هاجه كان، به شيكى شهو عه جوليه م بؤ شهوه
ده گه پرايه وه، كه ده مويست له بهر چاوى شهو كچانه ي له پوله كه له گه لمدا بوون، خوم
وانيشان بدهم، كه كورپكى نازام و له شهوانى ديكه ناترسم . گه لى جارېش دروست به
پېچه وانى ره فتارى پيشووم، ده بوومه كه سيكى بيدنگ وهك ده لىن مېشم له خوم
ده رنه ده كړد . سره له ماموستاو قوتاييه كان شيواندبوو، جارى شهو كچه ي كه له پولى
به كه مه وه له ته نيشتم داده نيشتم، به نامان و زه مان منى به جى نه ده هيشتم، ده توت
پارچه يه كى ديكه ي جهسته ي شهو بووم ، له پولى چواره مېش، هه ره له ته نيشتم وه بوو،
هينده خووم پېوه گرتبوو، باوه ربكهن، شه گه ر ژوژيك يه كه ده قيقه له هاتنه قوتابخانه
دواكه وتبا، دلتم وه خو ربه ده كه وت و ژوقره نه ده ما . به مه زنده ي خوم شهوېش له من
زياتر به بينى منى دللى خوش ده بوو . من هزم ده كړد هه موو به بيانېه ك، يان
نيوه پوه يه ك، بچمه بهر ده رگاي ماله و بيان و پېكه وه به ره و قوتابخانه شو رپينه وه ، به لام
هه موو شهو سالانه ي كه پېكه وه ده مان برده سر، نه متوانى ته نيا روژي كيش شهو
ناره زووم بېنمه دى، هويه كه ي چى بوو نازانم، شهو ننده نه بى جار جاره، بهر پېكه وت
له بهر ده ركى مه كتبه يه كترمان ده بينى، هه ره جارېكيش منى بدى بايه، كه ميك
ده شله ژا و سوور هه لده گه را، هه فتانه باوه نه كه ن، كه له ته مه نيكي ناوادا چون شتى
وا روو ده دا ! من له و روژه ي بؤ يه كه مين جار، به وردى چاوم له دور چاوه كانى برى،
هه ستم به شتىكى سه ير كرد، هه ستيك له وه ده چوو روچمه نيو قوولا يى له زه تىكى
بى كو تا يى، بؤ چهنه چركه يه كه له هه موو شتىك دابرام، شهو ده مه ته نيا كه سيك
ده بينى كه تيشكى خوشيه كى بى شه نده زه ي ده به خشيه جه ستم، ته نيا دوو چاوم
ده بينى كه هه تا ده هاتن پان و بهر ين ده بوون، ده ربايه كم ده بينى، پرپو له په پو له و

بالداری ورد و چكۆلە ، من به تەپپەي بەربوونەوێ ئەو كەتیبانە بەخۆ ھاتمەو، كە لەدەستی كچە ھاوپیۆلەكەم بەربوونەو. بەراستی نەمزانی كی ئەو دیمەنە جوان و ناسكەي نیوان من و ئەوی شیبواند، زۆر بەلامەو ھەگرنگ نەبوو، چونكە من و ئەو پەيامپەكمان پێ بوو، توانیمان لەچركەيەكدا بۆ يەكتری رەوانە بكەين، ئەو ھەزەنگی يەكەمەين ئەو ھەستە بوو، كە خۆشم نەمدەزانی چۆن چۆنی وەسفی بكەم، ئیدی لەو رۆژەو ھەستم دەكرد كەسێكی دیکە لەنیۆ مندا دەژیی، كەسێك لەنیۆ كەسایەتی پیر ژاوە ژاوە و بێ ئۆقرەيیمدا سەری دەرھینا، لەو رۆژە بەدواو، من لەگەل ئەو كچە زۆر بە نەرمونیانی، تارا دەيەك شەرمەن، ھەلسوكەوتم دەكرد، ھەزم لێنەبوو ھیچ كەس بەنھیننی ئەو گۆرانەم بزانی، بەلام چ بكەم نە لەدەست من بوو نە لەدەست ئەو، رۆژانە شتیك، كە جینگەي سەرسورمان و پرسیاربوو، لەنیوان من و ئەودا بۆ ئەوانی دی بەدی دەكرا، لەھەندیکە رفتاری قوتاییانی پۆلەكەماندا، جۆریك لەھەسادەت و ناپرەھەتیم دەبینی، گرتەكە لەویدا نەبوو، ئەوێ كە بۆ من و كچەكە ناخۆش بوو، ھەستكردنی ئەو مامۆستایە بوو، كە رۆژێكیان دەرسەكەيیم نەخویندبوو، خێرا منی ھەلساندە سەپیی و پێی وتم:

- بۆ دەرت نەخویندووە؟

منیش زیاتر لەشەرمی ئەو كچەي ھۆگری ببووم، زمانم تێك ئالۆ نەمزانی چۆنم وەلامم داھەو. مامۆستاش بێ ئەوێ ھیچ قسەيەكی دیکە بكا، دار ھەزەرانەكەي بەرزكردەو ھە بەر لەوێ دەستم بەركەوێ، كچەكە رووی لە مامۆستاكردو بەسۆزەو ھەوتی:

- نا توخوا لیتی مەدە ! لەمن بدە !

مامۆستاكە زۆر بەرق و توورەيیەو ھەكچەكەي روانی، ھەستی بەشتیك كرد، ئیدی نەیتوانی خۆی كۆنترۆل بكاو گوتی:

- بێ دەنگ بە !؟

کچه وهك نهوهی بریاری دابی، که نههیللی دارکاری بکریم، خیرا هه‌لسایه سه‌ر پی و به‌مامۆستا که‌ی گوت:

- به‌س گوناحه!

مامۆستا به‌قیزه‌وه، به‌ده‌نگیکی پر له‌بیزارییه‌وه، برۆکانی وێك هینایه‌وه و وتی:

- دانیشه .. فزهت لیوه نه‌یی!

نازائم چ هیزیک به‌نیو له‌شی مامۆستا که‌دا گوزه‌ری کرد، له‌یهك له‌حزه، داره‌که‌ی ده‌ستی فری‌داو به‌توره‌یییه‌وه و وتی:

- هه‌سته برۆ لای په‌نجهره‌که بووه‌سته، له‌سه‌ریه‌ك پی بوه‌سته!

به‌و سزایه مه‌منوون بووم، یه‌کسه‌ر هه‌لسام و چوومه لای په‌نجهره‌که، له‌سه‌ر پییه‌کم وه‌ستام، رووم له‌هیچ که‌سی نه‌بوو، یاخود باشتره بلیم که‌سم له‌ژوره‌که نه‌ده‌بینی، ته‌نیا هه‌ردوو چاری کچه نه‌بی، من نه‌مزانی وه‌ختی وه‌ستانه‌که‌م له‌وی چهن‌دی خایاند، نه‌وه‌نده ده‌زائم کچه‌ش هیچ ناگایه‌کی له‌ده‌رسه‌که نه‌مابوو، ته‌نیا له‌من راده‌ماو ناواناوه‌ش سه‌یری قاچه‌کانی ده‌کردم، ده‌توت ده‌یه‌وه‌ی هیز ببه‌خشیتته جه‌ستم، دروستیش وابوو هه‌رچهنده‌قاچه‌کانم ورد ده‌بووه هه‌ستم به‌هیزیک بی سنوور ده‌کرد، که له‌بن پیمه‌وه به‌جه‌سته‌مدا هه‌لده‌گه‌را. مامۆستا له‌به‌ر نیگا‌کانی کچه‌ ئۆقره‌ی نه‌مابوو، له‌پر وه‌ك شتیکی دۆزییته‌وه، چوه‌ لای کچه‌و چهن‌د جاریک به‌پانایی ده‌ستی له‌ ره‌حله‌که‌ی به‌رده‌می نه‌وی دا و ناگاداری کرده‌وه که‌چیتر ته‌ماشای من نه‌کا، دواتر خۆی پی رانه‌گیراو دار حه‌یزه‌رانه‌که‌ی بۆم به‌رز کرده‌وه و نوکه‌یه‌کی تیوه‌ژاندم و به‌رقه‌وه پیمی وت:

- برۆ ملت بشکینه و دانیشه!

که هاتمه‌وه شوینی خۆم، هه‌ستم کرد کچه‌که وه‌ك ئیشیک له‌گیانی ده‌رچوویی، هه‌ناسه‌یه‌کی دلنه‌وایی هه‌لکیشاو به‌چاوکی به‌زه‌یییه‌وه سه‌یریکی من کرد، من له‌و ساته‌ نه‌مده‌ویست هیچ جووله‌یه‌ك، قسه‌یه‌ك، له‌گه‌ل کچه‌که‌دا بکه‌م، چاوه‌پیی نه‌وه‌م ده‌کرد، خیرا ده‌رسه‌که ته‌واو بی و بجینه‌ ده‌روه، که‌چی هه‌لاوی گه‌رماییه‌ك

له بناگویتدا تیپه‌ری، نیوه ئاوریکم دایه‌وه دروست ده‌مولوتی کچه نیو بست
له ده‌مولوتی منه‌وه دووربوو، به‌هه‌ناسه‌یه‌کی پچر پچر پیی وتم:

- پییه‌کانت نه‌هیشان؟

منیش له‌سه‌رخۆ، بۆ ئه‌وه‌ی بویرم ته‌ماشای چاوه‌کانی کچه بکه‌م، وتم:

- ئه‌گه‌ر تو نه‌بوای ده‌هیشان!

ئهو رۆژه به‌فریکێ زۆر باریبوو له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا نيمه‌ی قوتایییان هه‌زمان ده‌کرد
گویمان له‌زه‌نگی چوونه ژووره‌وه نه‌بی، پۆل پۆل له‌ گۆره‌پانی قوتابجانه‌که یاریمان
به‌به‌فر ده‌کردو شه‌ره به‌فر له‌هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌ستی پینکردبوو، هه‌ر بابای تۆپه‌له
به‌فریکێ ئاماده ده‌کردو بۆ ئه‌وی دیکه‌ی ده‌هاوتیش، بیرمان له‌وه نه‌ده‌کرده‌وه ئه‌و
تۆپه‌له به‌فرانه به‌کویتی جه‌سته‌مان ده‌که‌وی، جاری واهه‌بوو ته‌وقی سه‌رمان ده‌بووه
نیشانه و زۆر جاریش به‌ نیوه‌راستی چاومان ده‌که‌وت . . مامۆستاکان له‌رۆژی ئاوادا
که‌متر ده‌هاتنه‌ ده‌روه، ئه‌وان له‌ ژووریکێ گه‌رموگۆر ده‌مانه‌وه ئه‌گه‌ر پییان عه‌یب
نه‌بوایه له‌ترسی ساردوسپری پۆله‌کان ده‌رسیشیان نه‌ده‌وته‌وه. ئیمه‌ش هینده
هه‌لده‌په‌رین و غارغارینمان ده‌کرد، منه‌تمان به‌سه‌رمانه‌بوو، ده‌مانزانی ئه‌گه‌ر زه‌نگ
لییدا ده‌بی له‌ژووره‌وه به‌سه‌ریین، به‌لام چار نه‌بوو ده‌بوایه ئه‌و زه‌نگه هه‌موومان لێک
جیابکاته‌وه و روو له‌و ژوورانه بکه‌ین، که من بۆ خۆم وامده‌زانی بۆ ئه‌شکه‌نجه‌دانی
نیمه دروست کرابوو، ئه‌گه‌ر وانیه ئه‌ی بۆ قوتاییان به‌شه‌وقه‌وه چاوه‌پێی رۆژی
جومعه‌و رۆژانی دیکه‌ی پشوو‌دانی ره‌سمیان ده‌کرد؟ جارێ هه‌ر که رۆژی پینج شه‌مه
داده‌هات دلمان به‌وه خۆشبوو که به‌یانی ناچینه مه‌کته‌ب و ئازاری هه‌فته‌یه‌کمان له
بیر ده‌چیته‌وه!

من رۆژی بەفر بارینه که زۆر باش دیتتەوہ یادم، لەپۆلی پینجەمی سەرەتایی بووم، ئەو رۆژە لەجیاتى دەستکێش، جووتی گۆرەویی خۆمالم کردبوونە دەستم، دایکم هەر زوو ناگاداری کردمەوہ، که نابى شەرە بەفر بکەم، چونکە دەیزانی کەسینکی سەرما بردەلەم، که نەخۆش بکەوم، ناچار دەبی مباتە لای پەرستاریکی دراوسێمان، بۆ ئەوہی زوو دەرزییەکم لیبدا. من رۆحم لەدەرزی لیدان دەچوو، بۆیە هەولم دەدا ئەوہندە زۆر دەست و پەنجەم نەخەمە نیو بەفر، لەگەڵ ئەوہشدا بایی ئەوہندە یاریم دەکرد، که دلّم پى خۆش بى، بەلام ناخیرەکەى هەر نەخۆش دەکەوتم، من ئەگەرچی لە پۆلی پینجەمی سەرەتایی بووم، بەلام لەپرووی تەمەنەوہ هیشتا بچووک بووم، کورپیکى تەمەن نزیکى یانزە سال لەچی تیدەگا، هیشتا بۆنى شیرى خاوم لەدەم دەهات، کەچی ئەو رۆژە بەر لەوہی زەنگى چونە ژوورەوہ لیبدری، خیرا خۆم گەیانە لای زەنگەکەو ئەو شیشەییەم شاردهوہ کەهەموو جارێ بەزەنگەکەیان دادەداو کەللەمی دەهەژاندەوہو شانە میروولەى لەنیو میشکەدا دەخولقاند، دەمزانی کەس منى نەبینیوہ، هەر لە حەوشەکەوہ لەتەنیشت کچە هاوپۆلەکەم وەستا بووم، سەیری دیمەنى بەفرو ئەو شاخە بەبەفر داپۆشراوانەمان دەکرد کەچۆن لەشینایی ئاسماندا چەقیبوون، تەماشای ئەو قوتابییانەمان دەکرد کە چۆن بەر لەساتەکانی چونە ژوورەویان عەجولترو بەهاتوو هاوارتر ببوون، من هیندیک دلّم خۆش بوو، دەمزانی لەوہختی خۆیدا ناچینە ژوورەوہ، ئەگەر شیشەکە نەدۆزەوہ ئەوہ دەبی شتیکی دیکە بۆ زەنگ لیدان پەیدا بکەن. . من لەو بیرکردنەوہیەدا بووم، گویم لە دەنگی فەراشەکە بوو، هاواری دەکرد "کى ئەو شیشەى بینىوہ؟" لەودەمە هەستم بەسووکە گەرمایەیک کرد، کە لەپەنجەکانى دەستی چەپەم نزیک بووہوہ، دەست و پەنجەییەکی نەرم خیرا دەست و پەنجەى گوشیم، موچرکەییەکی گەرم بەهەموو گیاندا هەلگەرا، هەردوو کمان لەیەک وەختدا روومان لەیەکتر کردوو لەنیوچاوی یەکتەر راماین، کچە لەسەرخۆ پیی وتم:

— کوانى دەسکێشە کانت؟

وہک ئەوہی لەخەویکی قورسدا بەناگا بێمەوہ، بەخێراییی رووم وەرگێراو کچەکەم بەجێھێشت، رووہو ئەو شوپنە رامکرد کە شیشی زەنگەکەم تیا شاردابووہو، بەر لەوہی بگەمە ئەوئ فراشەکەم بینی ھەردوو دەستکیشەکەمی بەدەستەوہ بوو، ویستم بلییم: " ئەوہ ہی منن"

کەچی زمانم یەکسەر وەک لە گۆ بکەوئ، جوولەمی نەکرد، حەپەسام و لەشوین خۆم وەستام، بەتایبەتیش ئەو کاتەمی کە بینیم شیشەکەشی بەدەستەوہیە، ھەر رۆحم چوو، خێرا گەرامەوہ لای کچە ھاوڕێکەم، کەچی لەیەکەم ھەنگاوی خۆوەرگێراندا من و ئەو خۆمان پێکدادا، من ھەستم بە نەرمی ئەندامەکانی جەستەمی ئەو کرد، رەنگبێ ئەویش ھەستی بەرەقی، یاخود نەرمی، چوزانم جەستەمی کردبێ، من ویستم پیتی بلییم، خێراکە بچینە ژوورەوہ، کەچی ئەو وتی:

— دەستکیشەکانت لای فراشەکەمی، بۆ نایان ھینیتەوہ؟

من ئەوہندەم پێ کرا پیتی بلییم: لیگەرئ. . دواپی، دواپی.

کەچی ئەو زۆری پێ سەیربوو، لەوہش زیاتر ھەستی بەتێکچوون و شلەژانی من کردبوو، بۆیە لەسەرخۆ وتی:

— چی بووہ بۆ پیم نالیی؟

وہک ئەوہی کەسیک بەدواي منەوہ بی، ویستم بەجی بەیلم، کەچی لەپەر مامۆستا یەک بانگی کردم:

— وەرە کورە، وەرە پێش!

کە گویم لەو دەنگە بوو زانیم ئەوہ ئەو رۆژە رەشەییە کەلێنی دەترسام، من دلّم بەو کچە خۆش بوو، کە ھەموو جارئ وەک خدری زیندە بۆم دەھاتە پێش و لەو تەنگانانەدا بەھانامەوہ دەھات، ئەوجارەش وەک ئەوہی بانگی ئەوی کردبێ، رووی لەمامۆستا کە کردوو وتی:

— فەرموو مامۆستا..

مامۆستا زۆری پێ سەیر بوو، که کچه که له جیاتی من وه لأمی دایه وه، چهند ههنگاوێک له ئیمه نزیك كهوته وه. من بینیم که چۆن ئه و داره ی به دهستییه وه بوو، وهك ئه وه ی بۆ منی ئاماده بکات چهند جارێک که میکی لیّ ده چه مانده وه، مامۆستا پیاوه کان، قهت به دار له کچه قوتابییه کانیا ن نه ده دا، زیاتر نوکه دار به په نجه و شان و ملیان ده که وت، له وه دا به ختیکی زۆریان هه بوو، هه ر ئه وه ش بوو زۆر جار منیش ئاواتم ده خواست کچ بو مایه، ته نیا بۆ ئه وه ی چی دیکه زه بری ئه و دارانه م پێ نه که وی! مامۆستا که مان، رووی له کچه ها وه له که م کردو به تو وره پیه وه پێی وت:

— کهس بانگی تۆی نه کردو وه .. برۆ ژو وره که ت!

مامۆستا ناو رێکی له فه راشه که دایه وه بانگی کرد، فه راشه که خێرا هاته لامان و جووته گۆره و ییه که ی پیشانی مندا.

مامۆستا وتی:

— ئه و گۆره و یانه ت له کوی له بیر کرد بوون؟

و یستم هه موو راستیه که بلیم و رزگارم بی، که چی له پر کچه ها وه له که م که له ده نگیدا هه ستت به تا زایه تی ده کرد، وتی:

— ئه وانه هی منن، من له پشت ده رگا که دامنا بوون، نازانم کی بردوونی .. !!

من له قسه کانی ئه و کچه سه رم سو پرما، چ زوو ئه و قسانه ی ریکخست، بۆ هی نده به جیدی به رگری لی کردم؟ بیرم کرده وه، ئه ی ئه گه ر منیا ن له و کاته دا بینیبیا یه که شیشه ی زه نگ لی دانه که م ده شار ده وه هه ر له ویشدا ده ستکی شه کام لی به جیما ون، چییا ن پی ده کردم؟ مامۆستا که یه کسه ر داره که ی نیو ده ستی به رز کرده وه، ئه و داره بچوو که له به ر چاوم بوو به کاربته یه که ئه گه ر له شه رمی کچه نه بوایه له وی هه لده هاتم، مامۆستا رووی له کچه کردوو زۆر به جیدییه وه وتی:

— که واته تۆ شیشه ی زه نگ لی دانه که شه ت شار دۆ ته وه؟!

کچه که بی دوو دلێ وتی:

— به لی!

مامۆستا سور دهبزانی که ئەوێ مەنم ئەو کارەم کردوو، که چێ سەری لەوێ
 سورمابوو بۆ چێ کچه که دهبخاته ئەستۆی خۆی . نەیدەزانی چ بریارێک بدا ، دووسی
 جار سەری خۆی راوێشانوو له ناکاوجوتە گۆرەویە کەئێ بەدەموچاوی کچه دادا ،
 دواتر رووی له فەراشە که کردو وتی:
 — برۆ زەنگە که لێدە!

قوتابییه کی هەزاربووم، له گەڵ ئەوێ هەموو بەیانییەک، سەعاتیک بەر له
 هەلپهاتنی خۆر، مەنجه لێکی بچووکی پر له لۆبیای گەرمم دەخستە بن هەنگلم و بە
 کۆلانە خوارو خێچ و پر هەلدێرە کەئێ بەرمالمان دەچومە خواری، تا له کۆلانە که
 ئاودیوو نەبوایم، دایکم دەرگای دەرەوێ دانەدەخستەوێ نەدەچووێ ژووری، دەبوایە
 یەک دوو جاریش گوئیستی دەنگم بوایە که بە شەرمەوێ دەمگوت
 — لۆبیای گەرم، گەرم و نەرم!

هەموو بەیانییەک بە خۆم و مەنجه لێ لۆبیایە کەوێ ، خۆم دەگەیانده بەر دەرگای
 مائی ئەو کچهی، که له پۆله که مان له تەنیشتم دادەنیشتم و زۆر هۆگری ببووم،
 زۆر جار حەزم دەرکرد ئەو کچه یە کەم کەس بێ دەرگای ماله وەیانم بەرپوودا بکاتەوێ و
 بۆ لۆبیاکرین بێتە دەرەو، ئەگەرچی هیندیکیش بەشەرمەوێ له مائیان نزیک
 دەبوومەوێ ، بەلام هیندیکی له زەهت بەخش بەردەوام ئەو جورئەتەئێ بێ دەدام و له بەر
 دەرگا که بیان دەپهستاندم و هاوارم دەرکرد (لۆبیا، لۆبیای گەرم) لەو دەمانە هەموو
 شادەمارەکانی جهستم بە ئیقاعی خورپهکانی دللم دەرکەوتنە هەله کەسەما، چاوم
 دەبریه دەسکی دەرگا که، گویم بۆ هەموو خشیپه و جوولەیه ک رادەگرت، خۆم بۆ ئەو
 ساتە وەختە نامادە دەرکرد که (ئەو) بێتە دەرۆ زەرەدەخەنەیه ک لەسەر لێوێ کاتم ببینی
 و منیش قاپه کەئێ دەستی پرکەم له لۆبیا و پارەشی لێوێ نەگرم. که چێ بەدریژایی ئەو

هه موو جارانهی له بهر دەرگای مالیان دوهوستانم و چاوهړی بووم بیتسه دهرهوه ، تهنهها
یهک جار لهسه رخز بهشهرمیکی شیرینهوه دەرگاکی کردهوه له بهر دهمم ناماده بوو
، که منی بینی یه کسه ر قاپه کهی دهستی بهربووهو زرمهی لیوهات، من ویستم
هه لیگرمهوه، نهو نه بهیشت، زور بهناره حتی وتی:
— نهوه توتیت؟ نهی بو قهت باست نه کردوهو..

ویستم وهلامی بدهمهوه، بهلام نوتقم گیراوو بهسه ر ناماژهم بوکرد و ههردوو
چاویشم یه کسه ر پربوون له فرمیسک، شهویش بو شهوی دللی من بداتهوه وهک
سهربازیکی بهردهم شهفسه ریگ وهستاو قاپه کهی بو م راگرت و بهخه ندهیه کهوه وتی:
— دهی، بو م تیکه!

منیش قاپه کهم بو پرکرد، نهو دهستیکی بهرز کردهوه و ویستی پاره کهیم بداتی،
من بهشهرمهوه وتم:

— نا لیبی گهړی، وهرناگرم..

زور بهجدیهوه روهی تیگرم گوتی:

— شهگه ر وهرنهگری نایبهم.. دل م خوشتر دهبی.

شه قسه یه ی دواپی ناچاری کردم دهستم دریزیکه م و پاره کهی لیوه ریگرم،
راستییه کهی من ههستم بهبوونی پاره ی نیودهستی نه کرد، شهوی بو من جیگه ی
لهززه تیکی خوش بوو، گه رمایی و نه رمیی په نجه کانی بوو، که وهک تهوژمی کاره با به
هه موو گیاغدا هه لگه را. که سه رم بهرز کردهوه، دیار بوو شهویش ماوهیه که بوو له من
رامابوو، که نیگامان تیکنالا خیرا وتی:

— له مه کته ب ده تینمهوه!

شهو روزه ده تگوت گورانیک بهسه ر جهسته مدا هاتبوو . ههستم ده کرد له جاران
هیمنتر و عاقلتر و بهرچاوتر بووم، شهگه ر کورپی ناغای گه ر که که مان نه بوایه و
شهوساته ی لی تیک نه دابامایه، خو م به هیچ که سیگ نه ده گورپییهوه و وام ده زانی شای
قوتابخانه کهم، بهلام کورپی ناغا وهک شهوی ههستی به گه وره بوون و گرانیسی و

سەنگینی من کردبى، ھەر لە ھۆيەو ھەرى پىدەفرۆشتم، زياتریش بەو ھەلەبى دەبوو، كە يەككى بىدبايە لەخۆى بە توانا، زىرەكتر، خۆشەويستەر، يارىزانتر بوايە . رۆژتيكىان بە رىكەوت لە يەككى لە يارىەكانى تۆپى پىي نيوان ھەردوو ھۆبەى پۆلى پىنچەمدا، من گۆلتيكەم لە تىپەكەى ئەوان كەرد، ئەو ھەى كە كورەكەى ئاغاي ئىكجەر توورە كەرد، چەپلەلیدانى ھاوپۆلەكەم نەبوو، بەلكو خۆشحالى بىتەندازەى كچە بوو كە دواى گۆلەكەش بەردەوام چەپلەى بۆ من لیدەدا . ھەر دواى گۆلەكە ھەلمدەدا خۆم لە رق و توورەپى ئەو كورە بيارتيم، بەلام ھەر نەمدەتوانى، چونكە ناچارى دەكردم، رووبەرپرووى بىمەو ھەى نەھىلەم گۆلى بەرامبەر تۆمار بكات و دللى خۆش بى، كار گەيشتە ئەو ھەى بە ئاشكرا ھەرەشەم لىبكا، بەتايبەتى لەوكاتەى دەمويست گۆلتيكى دىكە بكەم، ئەو دەيزانى گۆلەكە مسۆگەرە، خىرا بۆم ھات و بەتەنیشتم رەت بوو، دووسى وشەى پر لەگەف و ھەرەشەى بەروومدا فریدا:

— گۆل بكەى دەتكۆژم!

بەلام من گويم بۆ ھەرەشەكەى شل نەكرد، چونكە خۆم دەمزانی ئەو گۆلانە لەبەر خاترى كى دەكەم، من بەچارى خەيال كچەم دەبىنى دلئىابووم كە بە دىققەت تەماشام دەكار چاوەرپىە مزگىنى دوو ھەى پىدەم. من لە گۆلەكە زۆر نزيك بوومەو لەگەل يارىزانتيكى تىپى بەرامبەر تىك ئالابوين، لەناكاو ھاواريان كەرد:

— فاول، فاول!

لەگەل دەنگى (فاول، فاول) ھەكە من گۆلتيكى دىكەم تۆماركەرد، بەلای منەو ھەى گرنگ بوو، كچە ھاوپۆلەكەم بىينم، كە چەپلەم بۆ لیدەدا، كەچى ئەمجارەيان نە بىينم و نەگويشم لە چەپلە بەردەوامەكانى بوو، دلەم داخوريا، ھەستم كەرد قورسايى تارمايەك بەسەر جەستەمدا دیتە خواری، وام ھاتە بەرچاو رەنگبى يەككى لە مامۆستاكان ھەستى بە ھەماسەتەكانى كچكەكە كەردبى و بەناوى ئامۆژگارىي، قسەى ئاشپزىنىشى پى گوتبى، لەو بىر كەردنەو ھەىدا بووم لە پشترا زللەيەك بەبناگوئ كەوت. ويستم لەگەل ئاوردانەو ھەمدا بقىژتيم، بىينم كورەكەى ئاغاو مامۆستاي

وهرزش له بهرده م و هستان .. كوره ناغا بهرقه وه سه پړيكي كړدم بى ټوهى توژقاليك
شهرم له ماموستا كهي بكا وتى:

— باشه ټيمه حهيو انين، ټه دى نه مانگوت فاو له؟!

منيش وه ټوهى مافى ديفاع كړدم هه بيت، به زه رده خه نه يه كه وه وتم:

— گويم لى نه بوو .. به لام ههر دهرچو وين ..

كه من وشه ي (دهرچو ون) م له زار دهرچو ، كورپى ناغا عه قلى له لاي خوى نه ما و
هه لمه تى بو من هينا، من وام زه ن دهر د كه ټيستا ماموستاى وهرزش بهر و انيمان
ليده كات و كوره ناغاش دوور ده خاته وه، كه چى ټه ويش ههر بو ټوهى دلى كوره و
باوكى ناغاي راز بيكا، سى چوار شوولكه دارى بو راوه شاندم و دوو انم بهر كه وت، چه ند
كوله مستيكي كوره كه شم پى كه وت، ټه و نده شى نه برد ديار بو وه واله كه گه يشتبوه
به پړيوه بهرى قوتا بخانه . گوايه به پړيوه به ريش خزمى دايكم بو، كه چى وه ټه وهى
كار يكي زور ناشيرين و خراپم كړدى، چاوى لیسور كړدم وه و په نجه ي بو راوه شاندم:
— كهس نه ما جون به كورپى ناغاش دده دى ؟ برؤ ټيواري ديمه لاي بابت ...

به سه رى زارم وتم (بايم له ماله وه نيه)، خيرا گوتى :

— خو با پيره ت له ماله ؟!

من نه مده زانى هه والى شه رى من و كورپى ناغا چون گه يشتبوه برا گه وره كه م.
قه ت حه زم نه ده كړد ټه و برا يه م هيج شتيك دهر باره ي من بزاني، به تايبه تى ټه و
شخانه ي په يوه نديان به شه رو بى عاريه كاني منه وه هه بو، چونكه له وه دنيا بووم،
كه خوى له من زياتر حه زى له شه رو چاوسور كړد نه وه و ترساندى كوراني گه رده كه كه مان
ده كړد، له وه ش زياتر به و بوايه كويز بى كورپى ناغا نه بينى، خو كورپى ناغاش زور
له برا كه م ده ترسا، له هيج شونينيك له گه ل به كتر هه لنه ده كه وتن، جارى برا كه م، له

رۆژانی جهۆن و سهیران و کۆبوونهوی منداڵ و جاحیلانی گهرهك به ئانقهست به دوایدا دهگهرا، له خوای دهویست له شوینیک بیبینی و چاری لی بی که چون دستدریژی دهکاته سهه خه لکانی دی، ئەو رۆژه زۆر باش له بیره، که ئیمه ی منداڵ و گه نجانی گه رهك له رۆژیکي جهژندا یاری بیست و یهك و لگاو و قومارمان دهکرد، کورپی ئاغا، له پهر خۆی له ئیمه نزیک کردهوه، ئیمه خهریکی یاری لگاو بووین، ههه له خۆیهوه به یه کیگمانی گوت، پاره که بخره سهه (کوپیه)، کوره که به گویی نه کرد، یاخود گویی لی نه بوو، خاوهن لگاوه که ویستی پاره ی ئەو شوینانه کۆیکاتهوه که له زاره کهوه دهرنه چوو بوون، کورپی ئاغا قاجی درێژکردو پیی خسته سهه پاره کان، ههتا هیزیشی تیا بوو مستیکی له دهه مولووتی کوره کهدا، من بهم چاوانهم بینیم که چون خوین فیچقه ی کردو، کوره که پشتا و پشت کهوت، ئیمه له شوین خۆمان وهك بزمار به زهویه کهوه نووساین، فزه مان لیوه نه هات، راستیش ههه خۆمان له کورپی ئاغا دهترساین، چونکه ئەو بهردهوام به دهمانچه زندهقی ئیمه ی بردبوو، چهند جار یکیش ههه بۆ دهرخستنی خۆی و ترساندن ئیمه، دهمانچه که ی دهرده هیناو لوله که ی له ههوا دهکردو یهك دوو گولله ی دتهقاند، ئەو رۆژهش که مستیکی له خاوهن لگاوه کهدا، له پهر وهك خدری زینده برا کهم لهوی ئاماده بوو، ئەوهنده مان زانی له تهنیشترا مستیک بهروومه تی عهزه گورو کهوت، عهزه به نهوعیک له هاواریدا وهك ئەوه ی چه قۆیه کی پی کهوتبی، یه کسهه له شوین خۆی دانیشت، ویستی دست بۆ دهمانچه که ی ببا، خیرا برا گهوره کهم، جاریکي دیکه خۆی گه یاندی و دهمانچه که ی له بههه پشیدین دهرهیناو ههتا هیزیشی تیا بوو شاپیکي تیوه ژه ند، ئیمه له دلله وه پیمان خۆش بوو، هه زمان دهکرد دستیکي ئیمه شی له گه ل بوايه، ئەوه ی لیی دهترساین، هاتنی جاشه کانی ئاغبوو، ئەوکاته ی کورپی ئاغا له هاواری دا یه کی له جاشه کان، که تفهنگیکي ئینگلیزی پی بوو، روهه ئیمه هات، زانیمان که رو داوه که ی له دوروهه بینویه، به لام پیمان سهیر بوو، چون دهنگی عهزه گوروی ناسییه وه، به غار هاته لای ئیمه،

تفەنگە کەى لەشان هینایە خواری، عەزە هەلسایەو، هیزیک هاتەو، گیانی، کەمیک
غیرەتی پەیدا کرد، جاشە کە لەتیمە نزیك بۆو، رووی لە کورپی ناغا کرد:

— ئەو چیه کاک عەزیز؟!

عەزە گورپو هەندیک خۆی تەکاندو روویکی لە براکەم کرد، وەك ئەوێ پێی بلێ،
ئەوجا نۆرەى من هات! دەستی بۆ دەمانچە کەى نیو دەستی براکەم درێژکردو وتی:

— دەمانچە کەم بدەو.

جاشە کە بێ ئەوێ هیچ قسەیهك بکا، لولەى تفەنگەى بەسنگی براکەمەو
نووساند، من ویستم هاوار بکەم، چونکە زانییم عەزە گورپو زەبریکی نامەردانە
لەپشتەو لە براکەم ددا، جاشە کە بۆ ئەوێ براکەم زیاتر بترسینی پەنجەى خستە سەر
پەلاپیتکەى تفەنگە کەو بەرقەو و تی:

— دەمانچە کەى بدەو..

براکەم وەك ئەوێ باکی بەهیچ شتیک نەبێ و نەزانى لەو دونیایە چ باسەو هەر بۆ
شەرپو ئازایەتى خولقایی، زۆر بەبێ بایه خەو بە جاشە کەى وت:

— پیاو نی ئەگەر نەیتە قیتی!

دەتوت لە چاوی جاشە کەو حەرفەکانی بێ غیرەتى خۆیندۆتەو، ئیمە لەو باوەرە
دابووین کە هەر دەبێ شتیک رووبدا، کەچی نەك هەر رووینەدا، بەلکو براکەم
تۆزقائیکیش تیک نەچوو، بە پەنجەکانی لولەى تفەنگە کەى لەسەر سنگی وەلاناو بە
دەنگیکى نزمەو و تی:

— کوشتنی من پیاوی خۆی دەو!

جاشە کە لەو گەیشت، کە براکەم ئەوێ لێی نەترسی چە کە، وەك ئەوێ چە کى
هەموو دونیاش ئەو دروستی کردبێ، بە زەردە خەنەیه کى پر لە توانجەو و تی:

— نەتۆ، نە عەزە گورپو پیاوی ئەو نین کەس بکوژن..

براکەم زۆر بەبێ مەنت دەمانچە کەى کورپی ناغای فری دایە سەر زەوی و هەر
خۆیشی بە عەزەى گوت:

— هه‌لیگره‌وه، جارێکی دیکه‌ش غه‌در له‌وانه بکه‌یت خۆت ده‌زانی چیت لێ ده‌که‌م!

جاشه‌که‌و کورێ ئاغا ملیان وه‌بهر گرده‌که‌ ناو به‌ هه‌ورازه‌که‌دا سه‌رکه‌وتن، ئیمه‌ش له‌ناخه‌وه هه‌ستمان ده‌کرد هه‌موو ئه‌و ترسه‌ی که‌ کورێ ئاغا له‌ ده‌روونی ئیمه‌ی رواندبوو، ده‌ره‌وايه‌وه، ئه‌و رۆژه‌ چ رۆژێکی خۆش بوو، کورێ ئاغا له‌به‌رچاوی ئیمه‌، سه‌ری شوپراکاو له‌ترسان زمانی نه‌گه‌رێ. من له‌دلی خۆمدا زۆرم هه‌ز ده‌کرد هه‌موو ئه‌و مامۆستایانه‌ش که‌ له‌زه‌تیان له‌ سووربوونه‌وه‌و شکاندنی په‌نجه‌کامان ده‌برد، ئاوا بترسیترین، دل‌مان به‌وه‌ خۆش بوو که‌ ئیدی کورێ ئاغا له‌ قوتابخانه‌ش چیدیکه‌ ناویرێ ده‌ستدریژیمان بکاته‌ سه‌ر، من ئه‌وه‌ی زۆر بیرم لێ ده‌کرده‌وه، ئه‌وه‌بوو که‌ عه‌زه‌گور له‌به‌رچاوی کچه‌ هاوپی‌له‌که‌م نه‌مشکینیتته‌وه، چونکه‌ هه‌ستم کردبوو، هه‌رکاتیک له‌گه‌ڵ کچه‌که‌ منی بینیبایه‌، به‌رقه‌وه‌ ته‌ماشای ده‌کردم و له‌گه‌ڵ مامۆستاکان ده‌که‌وته‌ پسته‌پست، نه‌مده‌زانی چییان پێ ده‌لی، به‌لام ده‌مزانی باسی منیان بو ده‌کا.

ئه‌وه‌ی که‌ له‌ژیاندا له‌بیرم ناچیتته‌وه، ئه‌و رۆژه‌یه‌ که‌ نه‌مزانی بوچی فه‌راشه‌که‌مان له‌ده‌رگای پۆله‌که‌مانی داو به‌ئاخافتنیکی به‌په‌له‌ به‌مامۆستاکه‌مانی وت:

— مامۆستا.. له‌ژووری به‌رپۆه‌به‌ر، داوای (سه‌رمه‌د) ده‌که‌ن.
مامۆستاکه‌ وه‌ ئه‌وه‌ی ئاگاداری شتیک بێ رووی له‌من کرد، ویستی قسه‌یه‌که‌ بکا، به‌لام نه‌یکردو به‌چاو پێی وتم، که‌ له‌گه‌ڵ فه‌راشه‌که‌ برۆم.
ترسیک به‌ گیانم هه‌لگه‌را، به‌لام به‌سه‌ر خۆم نه‌هینا، بیرم کرده‌وه‌و له‌دلی خۆمدا گوتم (حه‌تمه‌ن دیسان برا گه‌وره‌که‌م هاتۆته‌ ئیداره‌و له‌منی پرسیبوه‌) ویستم به‌فه‌راشه‌که‌ بلێم، چی بووه‌؟ که‌چی فه‌راشه‌که‌ به‌پیش من که‌وت و وتی:

— عەزە گورو شكايەتى لىٰ كىردوى ..

پىم سەير بوو، خۇ من نە شەرىكم لەگەل عەزە گورو كىردبوو نە هېچ قسەيە كىشم پىتوبو ، ئەو بەر لەرژىك لەگەل براكەم بەشەرهات، چى داو لەمن؟ كە گەيشتینە بەر دەرگای بەرپۆبەر (عەزە) رووبەر وومان هاتە دەرەو، بەرقەو بەرپۆبەر سەيرىكى كىردم و رۆشت، لەهەنگاوە كانیدا دياربوو، كە ئەوەى لەبن سەرىدا بوو، لەژورەو بەر مەنى تىگوشىبوو. من لەبەر دەرگای ژوروى بەرپۆبەر وەستام، راستىيە كەى هەستم دەكرد ترس زياتر زياتر بە نىو جەستەمدا بلاو دەپتەو. دەمزانى تازە هەردەبى بچمە ژورەو تەحەمولى هەموو شتىك بكەم، لە نىگا مۆنەكانى عەزە بۆم دەرکەوت ، بانگكردنى من، دەستى ئەوى تىسا بوو . فەراشەكە راستى كىرد، خۆشىم لە دەموچاوى عەزەو رەق و كىنەيەكى زۆرم بەدى كىرد، خۆ ئەو دەيتوانى بى ئەوەى شكايەتیش بكا، وەبەر شەقام بەدا، كى هەبوو لەوى رى لىبگى، ئەو دەيان جار لەبەرچاوى مامۆستاو بەرپۆبەر زرمەى لەقوتابيان هەلساندو، ئەوجا دەستخۆشىيان لى كىردو، من پىم سەيربوو، ئەگەر شتىك دەرهەق كىردى ئەو چ پىوستى دەكرد بچىتە ئىدارەو بەوان بەلیدام بەدا ؟ ئەو ئەگەر بىويستايە دەيتوانى هەر لەبەر دەرگای بەرپۆبەر نەك زلەيەك، سەد شەقىشى تىهەلدا بام، بەلام بۆ ئەمجارەيان واى نەكرد، ئەو نەپىيەكى تىدا بوو لى تىنەدەگەيشتم، مەگەر هەر ئەو بووى كە رۆزى پىشو براكەم لەبەرچاوى تىمە دەمانچەكەى لىستاندو غوروى خستە ژىر پىمان، "تۆ بلىنى ئەوئى تىستا ، لە تۆلەى دوىنى نەبى؟" فەراشەكە زۆر بەهمنى و بەپەنجەكانى ئامازەى چوونە ژورەو بەر كىردم، منىش هەناسەيەكى قوولم هەلكىشاو وىستم ترس بەسەر دەموچاومەو نەهىلم، كەچى كە لەبەردەمى بەرپۆبەر وەستام، هىشتا هېچ قسەيە كىش نەكرابوو، هەردو قاچم لەرزىن، بەرپۆبەر كە خرمى داكىشم بوو، زۆر بەتورەبى سەيرى كىردم، هەردو چاوشى وەك بزمار چەقىنە سەر قاچەكەم، بەرپۆبەر سەرى بەرزكردەو هىشتا لىوەكانى لىكنەترازابوون، مستىكى لە مېزەكەى بەردەمىدا ، تۆلەك وشەى تىكەلپىكەلى

لهدهم دهرپهړی، دتوت شهپله قورنیک بوو دهموچاومی پی سواق کرد ، سهرهتا لههیچ قسهیهک نهگهیشتم، بهرپړیوهبه‌ریش ههستی به‌بی‌ئاگایی من کرد، من له‌جیاتی نه‌وه‌ی گوئی له قسه‌کانی بگرم، له‌خۆمه‌وه دیققه‌تم له‌دهم و ددانی گرتب‌وو! دتوت له‌کاتی قسه‌کردندا پاروویهک نانی ده‌جوی، له‌دل‌ه‌وه رقم لیتی هه‌ئسابوو، ته‌گه‌ر توانام هه‌بوایه، پر به‌ده‌مم له‌قاقام ده‌داو هه‌ل‌ده‌هاتم، به‌لام ده‌تگوت زه‌وی هه‌ردوو قاچی بو خۆی راده‌کیشا، له‌وی متهم لیب‌رابوو، هینده به‌مه‌زلوومی وه‌ستابووم، هه‌ر له‌وه ده‌چوو، به‌ره‌نگورپوومه‌وه پیی بلیم، ته‌مجاره‌ش بمبوره ! له‌ناکاو بۆم هه‌ئساو ده‌ستی بو شولکه داریک دريژکرد، نه‌و داره به‌ده‌ستی خۆم ، له‌رۆژیکي به‌فرباریندا وه‌ک دیاریی بۆم هیئابوو، نیستا هه‌ر به‌و داره، حه‌سرمه‌یدانم ده‌کا. من که‌میټ له‌ شوین خۆم جوولامه‌وه، ویستم پیی بلیم، ناخ مامۆستا چیم کردووه؟ که‌چی نه‌و ریی پیئنه‌دام و گورج بو لامه‌وه هات، شولکه داره‌که‌ی به‌رووی مندا راگرت و به‌رقه‌وه گوتی:

— نه‌وه براکت چی له‌عه‌زیز ئاغا کردووه؟

یه‌که‌مین جار بوو گویم لی بی‌عه‌زه‌ گورو بییته‌عه‌زیز ئاغا، من له‌سه‌رخۆ وتم:

— من ئاگام لیتی نییه مامۆستا..

به‌رپړیوه‌به‌ر، خراپتر به‌سه‌رمه‌وه هاواری کرد:

— زمانی چند دريژه!! ته‌تۆ فتنه‌که‌ت کردووه!

من نه‌مده‌زانی چۆن وه‌لامی بده‌مه‌وه، چی پی بلیم، ته‌نیا به‌سه‌ر له‌قاندن تیمگه‌یاند، که‌ من په‌یوه‌ندیم به‌شه‌ره‌که‌وه نه‌بوه ، که‌چی نه‌و زیاتر لیم هاته‌ پیش، به‌هه‌موو توانایه‌وه گوچکه‌یه‌کی راکیشام، دتوت مه‌به‌ستییه‌تی له‌بنه‌وه ده‌ریبه‌ینی، ئازاره‌که‌ی هینده زۆربوو خۆیشم نه‌مزانی چ وشه‌یه‌ک له‌زارم دهرچوو، به‌رپړیوه‌به‌ر به‌وه‌نده‌ش نه‌وه‌ستا بانگی فه‌راشه‌که‌ی کردو به‌تورپه‌ییه‌وه به‌سه‌ر ته‌ویشدا نه‌راندی :

— وه‌ره سه‌رمه‌د بیه‌ره ته‌م ئاوده‌ستخانه‌یه !

هیزیک به نیتو جهسته مدا گهرا، خۆم له دهستی بهرپۆه بهر دورخستهوه، به لām
فهراشه که توند گرتمی، رووم له بهرپۆه بهر کردو به گریان و تووردهییه وه وتم:

- براکه م له کورپی ئاغای داوه من چی بکه م؟!

دهمزانێ ته گهر مبه نه نیتو ئاوده ستخانه که، مانای وایه چه پسم ده کریم ، چه ند
قوتاییه کیان بهر له من له وی ئاخنیوو، شه وه پیستری و گه ورته رین سزابوو، شه وه ی
بیردایه ته شه وی، ده بوایه تا ته واویونی ده وامی قوتایخانه له وی زیندانی بوایه . من
هه لمدایه لیکیشی شه ویم نه که ن ، به لām سوودی نه بوو، زۆریش گریام، که چی
تۆزقالتیکیش سۆزو به زه یی بهرپۆه ره که ی نه بزواند، فهراشه که منی وه پیش خۆی داو
بردمیه ناو ئاوده سته که!

فهراشه که مان به چاو تییگه یاندم، که شه له ئاست رهفتاری بهرپۆه بهر که مان، بی
ده سه لاته، له سیمای په شوکاو و بیئۆقریه که یدا نارزه اییه کی قوولم ده بینی، شه
نه یده توانی به زار هیچ شتیک ده برپری، ته نیا شان و لیوه کانی پیکه وه بۆم هه لته کاند،
لیی تیده گه یشتم، شه گهر بۆی بکرا بایه، ده موده ست قورتاری ده کردم، من له ئاوده ستی
ژووری بهرپۆه بهر که، گویم لیبوو، که چۆن بهرپۆه بهر هاواری ده کرد:

- چه سه نه بۆر، نه که ی ده رگای ئاوده سته که ی له سه ر بکه یته وه . با بۆ بابلباب
ته مبی بی. . ئیمه تاقه تی شه وه مان هه یه ناغا لیمان عاذز بی. .

من ده مزانێ تازه ده بی سزای شه ره کانی برا گه وره که م قه بول بکه م و بهرگه شی
بگرم ، من له دلوه ئاره ژووی شه وه م ده کرد که نیو شه وه نده ی برا که م زمام بگه رابا،
ده ستم بجوولابایه وه، له کاتی تووره بووندا ده ماره کانی سه روسیمام ره پ بوه ستانایه ،
چه ده بوو بۆ چه ند ده قه یه ک ده ست و په نجه کانی شه وم هه بوایه، شه وکات ده مزانێ چه
ده که م ، شه گهر بۆ یه ک له حزه زمانی شه وم به قهرز وهرگرتایه، ده تانبینی چۆن چۆنی

دلی هه موویام دهوستاند، زمانی هه موویام له گۆ ده خست، ناوی جهستهی هه موویام وشك ده كرد، ده بوايه وهك چۆن كورپى ئاغا له بهردهم چاوی هه موومان، له گهلا ئه وهی جاشيكيكيش له تهنيشتييه وه وه ستابوو، كه چى تۆزقائيك غيرت به له شيدا نه هات، چاوی شوڤر كردو روشت، تا نه گه يشته بهردهرگای مالى خويان ئاوريشى نه داويه.. من ئيستا غيرتهى ئه و برايه م گه ره كه، راسته هيشتا من مندا لم له چاو برا كه م، به لام ئه مڤو روژى ئه وه يه كه نه هيلم چيديكه به ده ست ئه و زالمانه ئه زيه ت بدريم، ئاخو من چيم كردوه؟ بو ده بى من له جيگه ي برا كه م سزا بدريم؟ ئه گه ر ئه وان راست ده كه ن با بچن زمانی غيره تيان به پرووى ئه ودا ده ريستن، بزانه چييان به سه ر دينى، دلنيام شاپ ترينيان ده كا، كه سيشيان ناوڤرى فزه يه ك بكا..

من هه ر گويم به ده رگای ئاودهسته كه وه نابوو، ده مويست هه موو قسه يه ك بييسم، ئاخو ري ن تووره ييه كانی به رپوه به رم گوئى لى بى، ده مزانى پاش كه ميكي ديكه ناچاره بڤوا، چونكه هه ر زوو، دواى ئه وه ي فه راشه كه ده رگا كه ي له سه رم داخست، وهك ئه وه ي هه زبكا هه رچوار ديوارى ژووره كه ش وه قسه بينى، زور به توندى نه راندی:

- ئه وه ده چمه ده ره وه، باش ئاگات لى بى..

به راستيش هاوار كردنه كه ي هينده به هيزبوو، نهك هه ر منى وه له رزين خست، هه ستم به له رينه وه ي ديوارى ژووره كه ش كرد، دلنيا بووم جهسته ي فه راشه كه ش له گه ليدا رچه نيوه.

من گويم له ترپه ي هه نگاوه تووره كانی به رپوه به ر بوو، ترپه كانی دلشيم له ناو گوئچكه مدا ده نگیان ده داويه وه، تيكه لا به نيقاعى هه نگاوه كانی ئه و ده بوو، زانيم به رپوه به ره كه ده رگای ژووره كه ي كرده وه و ده رچوو، هه ركه هه ستم كرد، ئه و له وه ي نه ماوه، يه كسه ر وتم:

- مام هه سه ن لپره ي؟

نه گهرچی چرو چه هره ی مام حسه نم نه ده بیینی به لّام له گۆرانی نه بره ی ده نگیدا
ههستم به هه بوونی ترسیك كرد ، كه بیینه قاقای ته ویشی گرتبوو ، له سه رخۆ به هیمنی
پیمی وت :

- بی دهنگ به ، سه عاتیک هیچ نییه و ته واو ده بی!

تازه له وه بیئومیڤد بووم ، كه ده رگای ئاودهسته كه م له سه ر بکه نه وه ، ئاورپیکم
له دواوه ی خۆم دایه وه ، بینیم په نجه ره كه به ته واوی کرابۆوه ، هه ردوو دهستم
به رزکردنه وه ، قاجیکم خسته سه ر به لۆعه كه ، هه ولتیکم دا قاجه كه ی دیکه م
به رزکه مه وه ، ته ماشایه کی ده ره وه م كرد ، ته نیا له دووره وه مندا ئتیکم ده بیینی ده می
خستبووه نیو بۆری ئه و ئاوه ی كه له كوئیتیکی دیواری مالتیک ده ره ده چوو ، شاید
هه رمالی خۆیشی بووبی ، له خۆمه وه تینویه تی گه رووی گرتم ، له پر شرپه م لیوه هات ،
فه واوه ی ئاوی به لۆعه كه به سه روگیلاکم هه لگه را ، زانیم كه تنتیکم كرد ، به لۆعه كه
به سه ری بۆری ئاوه كه وه نه مابوو ، وه كو کوئیرتیک به دواوی به لۆعه كه دا ده گه رام ، ده ست و
پیم به راست و چه پی خۆمدا ده کوتی ، هینده ی نه برد ده رگا که کرایه وه ، مام حسه نی
فه راش ، بی ئه وه ی وشه یه كه له ده می بیته ده ر خیرا منی راکیشایه ده ری ، خۆی چوو
نیو ئاودهسته كه ، من كه میك ته ماشای هه وله کانی مام حسه نم كرد ، بینیم كه چۆن
له شی په کپارچه بوو به ئاو ، دیاربوو ئاوه كه ی پی نه ده وه ستا ، له و ئانوساته دا هه لیکی
باشم بۆ ره خسا و سه یریکی ده ره وه ی ژووری به ریۆه به ره كه م كرد ، كه سم له وی نه بیینی ،
بیته وه ی بیر له هیچ شتیک بکه مه وه ، بریارمدا ، تی ته قینم و هه لیم . . كه له ده رگا
گه وه كه ی ناوه وه ی قوتا بخانه ده رچووم . یه کراست شام به ده ستی به ریۆه به ره كه كه وت ،
پیده چوو ، ئه ویش زه بیینی له من نه بووبی ، هه ر وای زانیبی یه کی بم له قوتا بیه کانی
قوتا بخانه كه م . كه گه شتمه به رده رگای شووره ی ده ره وه ی قوتا بخانه ، ئیدی ترسم نه ما ،
له وی وه ستام ، به زۆر هه ناسه کاتم له سنگمه وه ده ره ده چوون ، ئاورپیکم له به ریۆه به ره
دایه وه ، ئه ویش زۆر به سه رسامییه وه سه یری کردم ، له ناكاو وه ك تازه به ئاگاها تیبته وه ،

که ئەوەی لەبەن دەست پێی تێپەری و هەللات ئەوە من بووم، دار حەیزەرانی کە
بەرۆومدا بەرز کردەووە هەموو گیانی شێ لە گەلدا دەلەرزێ:

- وەرە بگەرێتووه!!

دلنیا بووم، کە بە هیچ شێوەیەك دەستی نامگاتی تازە ناییتیش بگەرێتووه ،
لەسەر خۆ دەرگا کەم کردەووە پێم خستە دەرەووەی قوتابخانە .. کە مێنک وەستام . لەو
دەمە لۆریە شەقوشەرە کە (عوامەر یە کدەست) هۆرنە یە کە قامی بۆ لێدام، دەتوت بۆ
ررزگار کردنی من بەویدا تێپەری، خۆیشم نەمزانی بۆ بەدوایدا رامکردو لەپشتەووە خۆم
پێی هەلواسی و لەتەنیشتی شەمەووە سەیری شوورەو قوتابخانە کەم دەکرد، کە دواین
رۆخی شوورە کە تەواو بوو، هەستم کرد جەستەم لەنیو تەونی جالجالۆ کە یە کە زەبەلاح
دەردەچی و سوکنا ییەك بە دەرووندا هەلدە گەری.

دوای رووداوی ئاودەستخانە کە بەتەمای ئەوە نەبووم بە ئاسانی بگەرێتووه و
قوتابخانە، ئەوەی بۆ من ببوو کێشە یە کە گەرە، ئەو کتیب و دەفتەرانی بوون کە لە
پۆلە کە جیمەشتیبوون. من دەمتوانی فیلیکی وا بکەم کە لەمەلەووە هەستی پێی
نە کەن، بەلام ئە گەر فەرێشە کە مان نیواری هاتە مالمان و کتیب و دەفتەرە کانی
هینایەووە، ئەو کات چی بلییم؟ کێی دەلی هەموو رووداوە کەش بۆ خانەوادە کەم
ناگێرێتووه؟ مام حەسەن فەرێشکی زۆر بێدەنگ بوو، ئە گەر پرسیاریان لێ نە کردبا
زەحمەت بوو لەرۆژێکا دوو قسان بکا، ئەو کابرایە لە گەل ئەوەی منی پێ قوتابیە کە
عەجول بوو، کە چی هەستم دەکرد لەنیو هەموو قوتابیانی پۆلە کە مدامنی
بە کەسیکی نزیکی خوی دادەنا، ئەو فەرێشە زۆر جار منی لەزەبری حەیزەرانی دەستی
مامۆستا کان رزگار کردووە، جارێکیان لەسەر من قسە یە کە زۆر ناشرینی پێ و ترا،
من چەند چرکە یە کە لەچوونم بۆ قوتابخانە دواکە وتبووم، راستییە کە ئەو رۆژە

پیتلاویکم له ناو زۆری و قوولایی به فری ناو کۆلانه که مان به جی مابوو، زۆرم ههولدا ده‌ری بێنمه‌وه، که چی ده‌توت ده‌ستیکی غه‌یب ونی کردوو و لیمسی شارده‌توه، ئه‌وکاته به‌فر زۆر به‌خیرایی داده‌باری، ده‌توت، په‌له‌ی ئه‌وه‌ی بوو له‌ئاسمان رزگاری بێ، مه‌ودای بێنن یه‌که‌جار که‌مببۆه ، من وه‌ها په‌شوکاو ببووم له‌وه‌ش ده‌ترسام هه‌ر له‌نیو به‌فره‌که‌ بێنمه‌وه‌وه‌ نه‌توانم بستیک خوم بچولینمه‌وه‌.

ناچار له‌ شوین خوم هه‌لسام، هه‌ر به‌مه‌زه‌نده‌ ریگا که‌م بری، له‌بێ به‌ختی خوم ئه‌و ده‌مه‌ که‌سیکیش به‌ویدا ره‌ت نه‌بوو. هه‌رچۆن هه‌نگام هه‌لده‌هینا، پێسه‌کانم تا ئه‌ندازه‌ی چۆکه‌کانم رۆده‌چوون، هه‌رچۆنیک بوو به‌تاکه‌ پیتلاویک خۆم گه‌یاند هه‌ر قوتابخانه‌، من چاوه‌ری بووم یه‌کێ له‌مامۆستاکان به‌و شیوه‌یه‌ بێنن و ناهه‌رینم لی بکا، که‌چی وه‌ک بلی هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌م کردبێ، مامۆستا له‌پشت ده‌رگای ناو قوتابخانه‌ رایگرتم، دوو سی شوولکه‌داری له‌راغداو به‌گومانه‌وه‌ وتی:

— پیتلاو چۆن له‌بن به‌فر عاسی ده‌بی؟!

فه‌راشه‌که‌ له‌ته‌نیشتم مامۆستا که‌ وه‌ستا بوو، دیمه‌نی هه‌ر له‌وه‌ ده‌چوو که‌ هه‌تیبێ به‌رگری له‌کوڕپێکی خۆی بکا، پیتلاوی چاوه‌کانی به‌عاسته‌م لیکترازان، له‌سه‌رخۆ سه‌ری ماندووی به‌رزکرده‌وه‌، ته‌ماشایه‌کی مامۆستا که‌ی کرد، یه‌که‌ به‌جاری تیگه‌یاند، که‌ به‌لی شتی واده‌بێ، که‌چی مامۆستا که‌ به‌چاوی غه‌زه‌به‌وه‌ له‌نیو چاوانی فه‌راشه‌که‌وه‌ رامسا، ویستی قسه‌یه‌کی ناشیرینی پێ بلی، فه‌راشه‌که‌ هه‌ستی به‌تووره‌یی مامۆستا که‌ کرد، هه‌ولیدا لێی دوورکه‌وته‌وه‌وه‌ من و مامۆستا که‌ جی به‌یلتی، که‌چی مامۆستا وه‌ک ئه‌وه‌ی هیژیک ریی لیکرتبێ و ناچاری بکا بریاری لیدانی من هه‌لبه‌ه‌شینیته‌وه‌، رووی له‌فه‌راشه‌که‌ کردو وتی:

— مه‌قسه‌دت چی بوو منت به‌درۆه‌ینایه‌وه‌؟!

فه‌راشه‌ به‌سته‌زمانه‌که‌، هیچی نه‌کردبوو، ته‌نیا وه‌لامی پرسیارپێکی مامۆستا که‌ی دایه‌وه‌ . هه‌ستم کرد که‌ ناتوانی وه‌لامی ئه‌و پرسیاره‌ش بداته‌وه‌، وا ده‌هاته‌ به‌ر چاو

وهك ئه وهى ناهه قىيه كى بهرام بهر مامۆستا كرده بى و دهستى له ئيش و كارى ئه وه و درابى، به زه رده خه نه يه كى ترس ئامپزه وه وتى:

— ببوره مامۆستا ئه وه رۆژه كوره كهى منيش هه ردوو پىلا وه كانى له نىو به فر جى مابوون، به خوا دواى دوو رۆژ دهر مه پىنان.

مامۆستا به وه لامة زياتر قه لىس بوو، پىده چوو فه راشه كه قورى كيشه كهى خه ستر كرده بى. مامۆستا له پىر هاوارى كرد:

— برۆ له گه ل خۆتى به ره. به بى پىلا وه نه تانبىنمه وه!
فه راشه كه هه ر ئه وه ندهى بو مایه وه، ده ستيكى من بگرى، له گه ل خۆيم بو دهر وهى قوتابخانه ببا.

ئه وه رۆژه ش كه له ناو ده ستخانه كه وه رام كرد، ته نيا له بىرى ئه وه دابووم، ئه گه ر به رپۆده به ره كه ژوره كهى خۆى به و پىر ئاويه وه په نگا وه له بو نى ناو ده ست بىنى هه ر دوو چاوى ده چنه ته وقى سه ريه وه، تۆله كه له كى بكاته وه، ته نيا فه راشه كهى به ده سته، خوا ده يزانى تا ئىواره ته نيا دو عاى من ئه وه بووه، فه راشه كه سزا نه درى، چونكه ئه وه هىچ خه تايه كى نه بوو. من كه سوارى پشتى لۆرىيه كهى (عو مه ر به كده ست) ببووم ته نيا بىرم لاي فه راشه كه بوو، ده مگوت ئىستا به رپۆده به ره كه ده بى جى به سه ر بىنى، چون با وه رپى پى ده كه ن كه من خۆم رام كردوو وه ئه وه هه قى به سه ره وه نه بووه ؟ ئه وه رۆژه تا ئىواره خۆيشم پىم سه ير بوو كه دلم هىنده خۆش بوو، ده ستوت له ناو وهى خۆم برپارى ته رك كردنى قوتابخانه م داوه.

ناوه ناوه ترسيك يه خه ي ده گرتم، دلئى په ست و نار هه ت ده كردم، ئه وه كاته ي كه به ره وه مال رىم ده گرت به ر، يه كسه ر شتىك به مپشكم دا هات، كه ئه وه ئىواره يه نه چمه ماله وه وه باشتر وايه له مالى با پىره م بىنمه وه، ئه گه ر له وه ده مه به پيش مالى با پىره م دا نه رويشتم، ره نگبوو ئه وه رو دا وه بو م نه هىته پيش. من زۆرم هه ز ده كرد له مالى با پىره م بىم، هه موو ئه وه رۆژو شه وان هى له وى ده مامه وه به به راورد له گه ل ئه وه شه و و رۆژانه ي له ماله وه م ده بردنه سه ر عه رزو ئاسمانيان جىابوو، له مالى با پىره م هه ستم

به هیچ ترس و نارَه‌ه‌تییَه‌ک نَه‌دَه‌کُرد، نازانم بۆ خه‌وتنیکِی ئیجگار خوشی هه‌بوو، که‌چی له‌ماله‌که‌مان شۆقره‌م نَه‌دَه‌گرت. راسته‌ له‌ دیوه‌خانی مالی باپیره‌شم قامچیَه‌ک و تفه‌نگیکِی ئینگلیزی به‌دیواره‌که‌وه هه‌لواسرابوو، به‌لام زۆر که‌م په‌نجه‌کانی باپیره‌م به‌قامچیَه‌که ده‌که‌وتن، باپیره‌م هه‌موو جارِ ده‌بوت: ئه‌م قامچیَه‌ ته‌نیا بۆ ترسه‌، ئه‌گه‌ر یه‌کی نَه‌ترسی و له‌من بێ منته‌ بێ، ئه‌وه‌ وای له‌حالی! وابزانم براگه‌وره‌که‌م یه‌ک دووجار ئه‌و قامچیَه‌ی به‌رکه‌وتوه‌، به‌لام باپیره‌م له‌ دله‌وه‌ ئه‌و کاره‌ی نَه‌دَه‌کُرد، ته‌نیا بۆ رازیکردنی ئه‌و که‌سانه‌ بووه‌ که‌ شکایه‌تیان له‌لای باپیره‌مه‌وه له‌سه‌ر براکه‌م ده‌کُرد.

هه‌ر ئیواره‌ی ئه‌و رۆژه‌ بریارمدا به‌ره‌و مالی باپیره‌م برۆم، من هه‌شتا له‌ده‌رگای ده‌روه‌ه‌ نزیك نَه‌ببوومه‌وه‌، یه‌کیکم له‌مامه‌کانم بینی، هه‌ر له‌چاویدا هه‌ستم به‌رودانی شتیك کرد، خه‌ریک بوو، ته‌نیا چاک و چۆنی لیبکه‌م و برۆم، که‌چی ئه‌و به‌پیش من که‌وت و وتی:

— چیه‌ ریگای ماله‌وه‌ت بز کردوه‌؟!

زانیم ئه‌و مامه‌م شتیك له‌باره‌ی منه‌وه‌ ده‌زانئ، هه‌ولمدا به‌ئاسانی بیدوینم، که‌چی گیانم له‌رزینیکِی تیکه‌وت، ده‌توت له‌نیو به‌فردا چه‌قیوم، مام له‌سه‌رخو وتی:

— بۆ ناچیته‌ ژووری...؟

هیچ وه‌لامیکم پێ نَه‌درایه‌وه‌، رووه‌ ده‌رگا که‌ چووم، پالیکم پپوه‌ناو له‌گه‌ل جیره‌ی ده‌رگا که‌ گویم لێ بوو مام وتی:

— باپیره‌ت تازه‌ ده‌رچوو.

ئاوریکم لێ دایه‌وه‌، هه‌شتا لیم نَه‌پرسیبوو "بو کوی چوو؟" ئه‌و وتی:

— چووه‌ مالی ئیوه‌..

ویستم بلیم "چی بووه‌؟" ئه‌و دیسان به‌پیش من که‌وت و وتی:

— وابزانم شکایه‌تت لێ کراوه‌!

زۆر پى ناخۆشبوو باپيرهشم به شهروشۆره كانم بزانى، من هەر جارىك رېم بكهوتايه مالى باپيره م، سوكناييهك به دلندا دههات، خانوهكهيان ژورويكى گهوره تيا بوو، هەر له ديوهخانى دهكرد، له وهختى ناخواردندا هه موو لهو ژوروه لهسەر يهك سفره دادهنيشتن، زۆر جار ئهو ژوروه هيئنده قهرهبالغ دهبوو، جيگه نهدهما لىي دابنيشى، باپيره م بهردهوام ههزى لهوه بوو مالهكهيان ئاوا پر پى، له هه مووش خوشتتر بو من ئهو شهوانه بوون، كه لهسەر بانى مالى باپيره م، وهك كهسيكى ئهو ماله، جيگهيان بو رادهخستم، به دريژايى هاوين نوويته كانم لهسەريان نهدههيئرانه خواري، بو من ئهوي زۆر له مالهكه مان خوشترو گهرمترو بي كيشهتر بوو، لهوي ههستم دهكرد زووتر گهوره دهيم، زۆرتر قسه م له گهل دهكړى و زياتريش دهمتوانى بچمه دهري، ئهو رۆژهى كه له بهر دهركاي مالى باپيره م وهستابووم و ده مويست بچمه ژوروه وه، زۆر به وه نارهدت بووم كه ماميكم پيى وتم (باپيره ت له مالا نيه، چۆته لاي ئيه) وهك ئهوي هه واليكي زۆر ناخۆشم پى بدرى، ههستم كرد فرپيان دامه نيو كانيهكي ساردو سړ، له سه رمانا جهسته م خهريك بوو دهبيته شهخته، مام له گوراني خيروي سيماي من گومانىكي بو دروست بوو، به ديقهت تيمراما، ليم نزيكبوه، به سه رساميه وه وتى:

- ئه وه چيته، نه خو شيت !؟

ويستم خيرا لهوي دووركه ومه وه، روي خو م وهرگيپراو هيشتا ههنگاويك به نشيوه كى بهر دهركى مالى باپيره م دا نهچووبوومه خواري، دهستيكي قورس، له پشته وه م رايكيشامه وه :

- كيوه، چ قهوماوه، دهتهوي پرۆيت؟

نه متوانى هيچ شتيك بليم، چونكه ده مزاني باپيره م بوچى چۆته مالممان، دلنييابووم ئهو شهوه هه شرم پيدهكړى، ئهوي ئهو رۆژه له قوتابخانه روويدا، خه تاكهى هه مووى ده خريته سه ر من، تازه نه ده توانم بچمه ماله وه، نه دهشتوانم له مالى باپيره م ميئمه وه، ههستم دهكرد شتيكي پرۆز له نيو دهرووندا دهرووخى، هه موو دهركاكان

به روومدا داده‌خړین ، دهوروبه‌رم به‌کپارچه ده‌بووه شاخینکی زه‌به‌لاح ، پر له دۆل و عاسی، من له بناری ټو شاخدا ، وهک میرووله‌یه‌کی بی‌شانو مال ، سه‌رلیش‌پیاو ده‌خولامه‌وه ، کۆمه‌لنیک مروقی بیچم وه‌حشه‌تناک ، ده‌هاتنه به‌ر چاوم ، به‌یه‌ک ئیقاع بۆم ده‌هاتن ، وشه‌ی سه‌یرو سه‌مه‌ره‌یان له ده‌م ده‌رده‌چوو، له هیچیه‌ک له‌و وشانه تیښه‌ده‌گه‌یشتم ، مامم که ده‌ستی منی گرتبوو، لیسی ده‌ترسام ، شیوه‌ی هه‌ر له‌و پۆلیسه ده‌چوو، تاوانباری‌کی گرتبی و ره‌وانه‌ی زیندانی بکا ، هه‌ر له‌خۆمه‌وه قولپی گریان به‌ گه‌روومدا هه‌لگه‌را ، چاوه‌کاتم پر بوون له فرمیسک، له‌پر گریام ، مامم که هیشتا ده‌ستی به‌رنه‌دابووم ، به‌ ده‌نگینک که له‌وه ده‌چوو نار‌ه‌ح‌ت بووبی، هاواری کرد:

- چیه، شه‌رت کردووه؟

به ده‌م گریان‌ه‌وه وتم:

- نا، نا، به‌رپۆه‌به‌ره‌که‌مان.....

نه‌متوانی قسه‌کاتم ته‌واو بکه‌م، مامم به‌ تووره‌یه‌کی زیاتره‌وه وتی:

- ئی، ده‌ی چ بووه؟!

- به‌ قسه‌ی عه‌زه‌ گوروو منی له ژورره‌که‌ی چه‌پس کرد ...

یه‌کجی هه‌ر دوای ټو چه‌ند وشه‌یه، سه‌رو سیماو زمانی مامم گۆرا، ټو جاره‌یان

به‌ رقه‌وه‌ رووی تیم‌کردوو وتی:

- نه‌گه‌ر شتیکی قوړت نه‌کردبی بۆ وای لیکردی؟

ویستم بلیم فه‌راشه‌که ناگاداره که من تاوانم نه‌بووه، که‌چی نه‌مگوت ، پاش

که‌می بیده‌نگی، یه‌کسه‌ر ده‌ستی گرتم و به‌ زۆر برده‌میه ژورره‌وه، من نه‌مده‌ویست

ټو ټیواره‌یه له‌وی بېنمه‌وه، چونکه ده‌زمانی ټه‌گه‌ر باپه‌رم بیتنه‌وه به‌و قامچییه‌ی که

له ژوروی دیوه‌خانه‌که هه‌لواسرابوو، سه‌روگیلاکم شین و موړ ده‌کا. هه‌رکه چوومه

ژورره‌وه هه‌ولمدا زوو خۆم بگه‌یبنمه قامچییه‌که، به‌لام نه‌متوانی، مامم یه‌ک بست

لیم دوور نه‌که‌وته‌وه، ده‌توت له‌وه دلنیاابوو که شتیکم له بن سه‌ره، ټه‌وه‌ی زیاتر

بۆمىن جېنى گومان بوو، ئەو كاتە بوو كە مامم يەكسەر منى بىردە ژوورە گەورەكە، ئەو شوپنەش كە لىتى دانىشتم، دروست لە ژېر قامچىيەكە بوو، دووسى جار ھەر لە خۆمەو سەيرى قامچىيەكەم دەکرد، لە ناكاو قامچىيەكە لە بەر چاوم بوو بە ماریكى رەش ، بە دیوارەكەدا دەھاتە خواری، جاريكى دیکەش بە ترسەو لىتى ورد بوومەو ، بەللى خۆى بوو، ماریكى رەش ، رەش لە رەژوو رەشتەر، دەتوت تازە لە نىو رۆن و گریز ھاتۆتە دەر، پىستەكەى شەوقى دەدايەو، ھىزىك لە شوپن خۆمەو ھەلپتەكەندم، ھەستامە سەرى، لە ھاوارمدا، ويستم بە خىرايى راکەمە دەرەو، كەچى مامم وەك ئەوئى پاسەوانم بى توند گرتى:

- چىيە، شىت بووى؟

بە تىلەى چاوپىكم كە پىر بوو لە ترس، سەيرى مامم كىرەو بە سەرسورمانەو و تم:

- نايىنى، ئەى ئەمە مار نىيە؟

مامم لە قسەكانى من ھەپەسا، لە چاوەكانى را ديار بوو لە من كەوتە گومان،

وايزانى بە درۆ وادەكەم:

- ماری چى و تەرەماشى چى؟!

پىم سەير بوو مامم ئەو مارە زەبەلاھەى نەدەدیت، وامدەزانى بە ئانقەست

واملىدەكا، ھەردوو چاوە زەقەكانى مامم لىبونە چاوى مۆلەقبووى كوندەبەبوويەك ،

مستىكى نەرم بە نىوئەندى پشتەم كەوت ، لە نىو دەستى مامم كە بەسەر سەرمەو

ديار بوو، مارەكە پەپكەى خواردبوو، كلكەكەى لە لووتم دەخشاندا:

- كوا، ئەمە مارەكەتە؟!

لەو دەمە گوتىم لە جىرەى دەرگاگە بوو، باپىرەم لەگەل ھاتنە ژوورەویدا ، لە

بەردەم خۆيەو بەلەبۆلى دەکرد، نىو چاوانى گرژو چاوى سوور ھەلگەراپوو، رووى لە

مامم كىرەو وتى:

- دەى ھىندىك تەمىيى بكە!

- بۆچى باوكە چى كىرەو؟

- خۆی ده زانی... -

قەت باپیرەم ئاوا توورەو بیزار نەبینیبوو، هەستم دەکرد لەو ژوورە گەورە جیسی ناییتەوه، وەك كەسێکی نیگەرەن ئەم سەر و ئەو سەری دەکرد، من چاوەرپێی ئەوه بووم قامچییه که له دەست مامم دەرییێ و بە لێدان شل و کفتم بکا، کەچی وەك ئەوهی بە دوای شتی کدا بگەرێ و لە ناكاو بیدۆزیتەوه، لە شوێن خۆی وەستا، ئاورپێکی بە گومانێ له من دایهوه:

- بەلۆعه کهی ئاودهستیت بە ئانقهست شکاند، وانیه؟!

لەسەر خۆ وەك ئەوهی بمهوی هەلچوونە کهی دابه زینم، پیموت:

- نا بهو خوايه، من هەر دەستم پێکهوت، لەخۆوه سەرە کهی دەریه پری!

باپیرەم هەر دە په نجه کانی تیکنالاند، دتوت تۆپه له رقیك له نیو دةسته کانیدایه و دەیشیلێ، دوو جار بۆم هاته پێش و گه رایه وه، وا هاته بهر چاوم که بییهوی شوینیک له جهستم داغ بکا، ئەو جارەیان وەك بییهوی ری له ئەگه ری هەلاتنم بگری، خیرا بۆم هات و هەتا تاقەتی تیا بوو زلله یه کی لێدام:

- ژووری مودیره کهشت کرده گواو؟!

من له گه ل لێدانی زلله که بهرچاوم تاریك بوو، لە شوین خۆم دانیشتم، سەرم خسته نیوان هەردوو چۆکه کانم، لەوهش دترسام نۆیه تی قامچی لێدام بی، گویم لیسوو باپیرەم پسته پستیکی له گه ل مامم کرد، نەمزانی چی پی گوت ، بەلام هەستم کرد مامم خیرا چووه دەری ، بەخه یالمدا هات مامم بهو زلله یه نارەحەت بووبی، رهنگبی قامچییه کهشی له گه ل خۆیدا بردی، ژوورە که تهواو له بیدەنگیدا نقوم بسوو، ته نیا گویم له هەناسه و ترپه کانی دلێ خۆم دەسوو، پیدەچوو باپیرەم چووبیتە دەر، به عاستەم سەرم بهرز کردهوه، راست و چهپ چاوم ده گێرا، کهسم نەده بینی، ئاورپێکم بۆ پشت سەری خۆم دایه وه ، قامچییه که له شوین خۆی نەبوو، دلنییا بووم مامم بردوویه تی، سهیره ئەوانه بۆ کوی چون، بۆ منیان جی هیشت ؟ تۆ بلێی که سیك به دوايان دا هاتبیت ؟ هەستم دەکرد له هەموو قوزبنيکی مالی باپیرەم قسه له سه ر

که تنه کەمی من دەکری، گویم له دەنگە دەنگ و پسته پستیکی زۆرو تیکە لاو دەبوو، وامدەزانی ئیستا بۆم دینه ژورەو و له فەلاقەم دەدەن، ئەو رۆژم هاتەووە بیر که چۆن باپیرەم لەزەتی لە شریقەمی قامچییه که دەبرد، کاتی بەرزی دەکردەووە زرمەمی له بن پییه کانی نەوێه کی خۆی دەهینا، زیرەمی ئەو مندالە دەگەیشته که شکە لانی فەلەک، بەلای باپیرەم ئەو گرنگ بوو، که نەوێه کەمی به دەنگ هاوار بکا " تۆیه، گووم خوارد، جاریکیدیکه وانا کهم " ئەو کات وەک بپروای بەو قسەیه بی، دەستی لیپه لده گرت، بەلام دواجار تیفیکی بۆ فریاده دا و لەعنه تیکیشی بۆ رهوانه ده کرد . من ئەو رۆژه چاوه پڕی بووم نۆبه تی منیش دابی، چونکه من و ئەو کورپه مامەم که لیدانی پیکهوت، ئەو رۆژه سەعاته رییهک له شار دوور کهوتبوینهوه، تا ئیواره له نیو رووبار مەلەوانیمان کردبوو، که گەراینهوه باپیرەم هەردوو کمانی راگرت، سەیری چاوه کمانی کرد، زۆر به دیقەت تیپروانین، پەنجەمی هەرەشەمی لی بەرز کردینهوه و پرسیار تیکیشی لی کردین، که چی هەر خۆی وەلامی دایهوه، ئەو نەدی نەبرد ئەو کورپە برده ژورەووە بوو به هەرا، داپیره شەم که هیچی پینه دەکرا رووی له من کردو وتی :

- باشه له خنکان نەدەترسان ؟ شەرتی دەبی لاقی هەردووکتان بشکیینی ...

کورپه مامه کهم تا به خوا سویندی نەخوارد و دوو جاریش نە یگوت گووم خوارد، باپیرەم دەستی لیپه لنه گرت، من له شوین خۆم وەکو ئیستا هەلتروشکا بووم، چاوه پڕی بووم نۆبه تی من بی، که چی باپیرەم له ژووری هاته دەری و قامچییه کەمی سی نەبوو، تەنیا دەستی لیپم بەرز کردەووە هەرەشەمی لی کردم :

- ئەگەر پیاون جاریکیدیکه دەچنه مەلەوانی !

ئیستاش که له هەمان ژوور دانیشتووم، باوهر ناکەم به سەلامەتی له بن دەستییهوه دەرچم، هەر دەبی چەند قامچییه کم پییکهوی، بەلام بۆ نەچم سەیریکی دەرەوه بکەم، کی دەلی ئەوان لی ره ماون ؟ لەسەر خۆ هەلئسامهوه و له دەرگای ژورەوه که نزیك بوومهوه، به هیواشی هەندیکم کردەوه، له درزی نیوان دیوارو

دەرگا که سهیریکی حهوشه کهم کرد ، کهس لهوی دیار نه بوو ، دهنگی هیچ که سینکیش
 نه دههات ، به فرسه تم زانی بچمه دهره وه ، که میک لهوی وه ستام ، له دورره وه گویم
 له هه ندیک دهنگ بوو، دهنگه کان تیکه لۆپینکه ل بوون، به لام له نیوانیاندا یه کینکیانم
 ناسییه وه، هیچی لی تینه دهگه بيشتم، وام زهنده برد، دهنگی ئه و مامۆستایه یه، که بهر
 له چهند رۆژتیک، هه ره شه ی ئه وه ی لی کردم که له لای باپیره م شکایه تم لی ده کا، چونکه
 دهیزانی باوکم بۆ شار یکی دیکه گواسترا بۆ وه، ئه و مامۆستایه دوو جار به زلله ل سوتمی
 به خوین هینابوو، که چی من قهت له ماله وه یان له لای باپیره م نه مگی پاره ته وه ، ئه و
 رۆژ هس که هه ره شه ی لی کردم، ته نیا له بهر ئه وه بوو، له دهرسه که ی ئه و، له گه ل کچه
 هاو پۆله که ی ته نیشتم، قسه مان کرد بوو، بۆ خۆیشی رقی ئه و دونیایه ی له و کچه
 ده بۆ وه، ئه گه ر پیی شوره یی نه بوا یه ده ست و په نجه ناسکه کانی ئه ویشی وه کو ئیمه
 ده په نماند، که گویم له دهنگی ئه و مامۆستایه بوو، هیژیک ی تر سنک به نیو
 جهسته مدا ره تبوو، قالد رمه یه که به دیواری دهره وه ی ژوور ی کدا هه لواسرابوو، هاته
 بهر چاوم ، به ههنگای پر له نیگه رانییه وه لی نی نزیك بوومه وه ، بریارمدا لهوی
 دوور که ومه وه ، تازه یه ک ریگام به دهسته وه مابوو، ده بی به و قالد رمه یه سه ر بکه وم،
 بچمه سه ربانه که، له ویش به غار خۆم فری بده مه کۆلانه که و قورتار می ل له ده ستیان
 . دوو ههنگاو به سه ر قالد رمه که که وتم، باشتر گویم له دهنگه کان ده بوو، تا راده یه ک
 لیکم جیا ده کرد نه وه، هه ر چهند دهنگه کان نزیك ده بو نه وه ، منیش سه ر ده که وتم ،
 دوو پی پیل که م مابوو بگه مه سه ره وه ، دهرگای حه وشه که به هیواشی کرایه وه ،
 دروست ئه وه ی بیرم لی ده کرد وه ، خۆی بوو، ئه و مامۆستایه بوو، که من زۆر لی نی
 ده ترسام، له هه موویان زیاتر ده ستی ده وه شاندا ، هه ر که ده چووینه ده رسی ئه و
 مامۆستایه، بیئۆقره یی ده چوو ه گیانی هه موومان، مامۆستاکه ش هه ستی به
 نار هه تی ئیمه ده کرد، زۆر جار هه ولیده دا خۆی وه ک که سیکی لی بورد ه دهر بخا، که چی
 له پر خۆی له بیر ده چۆ وه و ده هاته وه سه ر دۆخی جار ان، که تووره ش ده بوو ئه وه ی له
 ده ستی بوا یه بۆ ئیمه ی فریده دا، به لایه وه گرنگ نه بوو به کویمان ده که وی ، زۆر

جاریش ئیمه به ئانقەست تورەمان دەکرد، بەتایبەتیش ئەو کاتانەى پشتی لە ئیمه دەکرد و سەبوورەكەى سەبى دەکردەو . . (سەبۆ سوور) لە دەرسى ئەو مامۆستایە هیندە عەجول و بەدەفەر دەبوو، كەس نەیدەتوانى سەیرى بەكا، هەرکە مامۆستاکە رووى وەردهگێرا، ئەو بە پێو دەووستاو دەموچاوى خۆى بە چەند شیوێى سەیرو سامناک نیشانى ئیمه دەدا، ئیمەش یان دەترساین، یان لە خوشیان دەتریقاینەو، مامۆستاش دەیزانى لە پشتەو چ باسە، ئەویش یا ئەوێتا خۆى گێل دەکرد، یان لە پڕ خۆى وەردهگێراو هەرچى لە دەستی بوایە، تەباشیر، مساحە ، کتیب، مەستەرە، بۆ ئیمەى دەهاوێشت، خۆ شانس بە یەکیکمان هەر دەکەوت . . ئەو رۆژە دەیانگوت (سەبۆ سوور) دوو مشكى لە گەل خۆى هینابوونە پۆلەكە ، كە ئەو مامۆستایە دیتە ژوورێ ، لە ناکاو لە کاتى دەرس گوتنەو، هەر دوو مشكەكە دەبینى، چاوى دەچیتە تەوقى سەرى، قوتابیان وەك ئەوێ بۆ ئەوانیش رووداویكى نوى بى، دەیکەن بە هەللا (ئەوێتا . . مامۆستا ئیستا دەیانکوژین . . هات هات چوو بە بن پى تۆ . . مامۆستا بیانگرە . . دەى بیکوژە . . ئەها چوونە پشت دەرگاگە . . ئیترە بۆتە کونە مشك) ئیمه بە هەراو هوریاو، هەر یەکیکمان لە شوین خۆیەو کتیبىكى بەرز دەکردەو توند لە رەحەكەى بەردەمى خۆى دەدا. ئەوێ رق و كەللەیبوونى مامۆستاکەى زیاتر دەکرد، قیژەى كچەکان بوو، دەتوت ئاگر لە ژوورەكە بەربوو، مامۆستاش لە نێو هەراو حیتە حیتى قوتابیان و قیژەى كچەکان، رایکردە دەرى، بەر لەوێ لە دەروە دەرگامان لە سەر پێو بەدا، تۆپەلە تفیكى پڕ لە رقى بۆ ژوورەكە فێدا، ئیدی تا وەختى دەرسەكە تەواو بوو، نەمانبیینیەو.

(سەبۆ سوور) كە خۆى كورپى سوور كەلە بوو، لەو کاتانەش كە ئەو کارانەى دەکرد، بیچمى وەك تەماتە سوور هەلدهگەرا، دەتوت خۆینى هەموو لەشى لەسەر روومەتەکانى كۆبۆتەو، ئیمه كەسمان لە سەرەتا نەماندەزانى ئەو مشكانە چۆن هاتوونەتە ژوورەو، یەكەم جاریش بوو مشك لەو ژوورە بیینن ، كەچى (سەبۆ سوور) چەند جارىك بە مامۆستاکەى گوت:

- ئا ، دوینیش دوو مشکم بینى، ههفتهی پیشوش یه کیکم کوشت !
من گومانم له قسه کانی (سه بۆ) هه بوو، چونکه که قسهی ده کرد به تیلەى
چاوه کانی ته ماشایه کی منى ده کرد و به جوړیکیش له مامۆستا که راده ما وه
ئەوى پيپيلی " مامۆستا ئەوه سه رمه ده مشکه کانی هیناوه ته پۆله که " من ده مزانی
گه ره کی بوو به بهردیک دوو چۆله که بیچکی، هه م مامۆستا له من ده هری بکا، هه م
ره بجانەش به چاری سووک تیمپروانی . کاتییک مامۆستا چوو ده ره وه، ئەو پیشی
هه موومان غاریداو به دواى مامۆستا که وت، ئەوى له ژوره وه مایه وه ته نیا من
و ره بجانە بووین، من له مانه وه ماندا له پۆله که نیگه رانیم پیوه دیاربوو، ویستم به
کچه بلیم " باشتره بجینه ده ره وه " که چی دلّم نه هات ئەو قسه یه بکه م، ئەو هیئدیك
به شه رمه وه وتی :

- بۆ ناره حه تی ؟

من نه متوانی هیچ وه لامینکی بده مه وه، به بیده نگی سه رم داخست ره بجانە
هه ولێکی زۆری دا بمباته ده ره وه ، که چی له شوین خۆم نه جوولامه وه ، ، ده توت
زه مه نیکه له ته نیشت ئەودا به و شیوه یه دانیشتووم، هه ستیکی خۆش به نیو له شمد
ده خولایه وه و ریگه ی ئەوى لیده گرتم قسه یه کی بۆ بکه م، له و ساته حه زم ده کرد
هه ردوو کمان بیینه په یکه ریك و ئەوانه ی دینه ژوره وه له به رامبه ر ئەو موعجیزه یه
سامگرتوو بن .. من چاوه کاتم نوقاندبوون له پر گویم له ده نگی به ریوه به ره که مان بوو،
هه ر که چاوم هه لئنا، شوولکه داریک به سه رم که وت:

- چی ده که ن له ژوره وه !؟

کچه هاوه له که م له وه لامدا به پیش من که وت :

- هیچ ، ده رسمان ده کرد ..

به ریوه به ره که به تو انچه وه پیی وتین :

- ئیوه خه وتان لی که وتبوو به ریزینه !!

من له شوین خۆم حەپەسام، خەریك بوو دڵم بوەستی، هەر ئەوەندەم پێكرا بلییم
(نا ، دەرسەمان دەکرد) بەرپۆبەر وەك ئەوەی تاوانبارێکی گرتیبی، نوکی دارەكەى له
سەر سنگم راكرد و وتی:

- هەستە سەری، كى ئەو مشكانەى هیناوەتە ژوورى ؟
- من ئاگام لى نیه.

جاریكیدیكە بەسەرمدا قیژاندی و هەموو گیانیشى له حەژمەتان دەلهزى :
- درۆزن ، بزانه چیت بەسەر دینم !

من گومانم له (سەبۆسور) هەبوو، كە هینانى مشكەكان له بن سەرى ئەودا
بوو ، لەوەش تێگەیشتیبوم كە "سەبۆ" بۆ وا دەكا، رەبجانەش پێیوابوو "سەبۆ" له
باوەشى شەیتان گەرە بوو !" من وەكو ئەو كچە هاوڕێیەم رقم له "سەبۆ"
نەدەبۆو، بە دیقەت ئاگادارى ئەوەش نەبووم كە ئەو كۆرە چۆن چۆنى له گەل رەبجانە
دەجوولایهوه ، من له یەك شتدا زۆرم خۆش دەویست، ئەو كۆرپى زۆر بە جورئەت و بى
منەت بوو، كۆرپىك له تەمەنىكى وادا، كە هیشتا هەر بە منداڵ بوو ، رۆژ نەبوو بە
عاسیترین شوینی ئەو خەرەندە ترسناكە نەچیتە خوارەوه ، كە ناوہ ناوہ خەلكىكى
زۆرى بۆ نێو هەناوى خۆى هەل دەلووشى ، لەو دەچوو خۆى بە دواى مردندا بگەرى ،
وەك خۆى دەیوت "ئیمە چاوشاركى له گەل مردن دەكەین" زۆر جاریش دەیوت
(سەرمەد ئیمە زیادەین..) ئەوەى بۆمن جیگەى سەرسورمان بوو من نەمەدەزانى
بۆجى هیندە رقى له عەزە گۆرۆ دەبۆو ؟ ئەگەر ناوى بەینایە دەیوت (عەزە تەپۆ)،
له دوایدا زانیم مەبەستى له تەپۆ، تەمبەلىی عەزە گۆرۆ نەبوو، بەلكو له جۆرپىكى
"میشولە" بوو كە له كاتى پێوەداندا هەستت پینەدەكرد ، دواتر له شوینی
پێوەدانەكە دڵۆپە خوینیك جیدەما، هەر بەراستیش عەزە گۆرۆ لهو نەوعە مرۆفانە

بوو، که له ناکاو زهبری خویان دوهو شینن ، لیشناگه رین دهستی هیچ کهسیان بگاتی، خو عهزه گورو نه گهر ویستبای، دهیتوانی به ناشکراش زهبری خوی بوه شینن، بهلام له زوربهی جاراند، دهبوایه یهک دوو پیاوی له گهل بوایه .عهزه زوری هه ولدهدا سه بؤ بؤ لای خوی راکیشی ، بهلام نهیده توانی ، نه گهرچی سه بؤ له بهر چاوی عهزه خوی وانیشان ددها که له گهل من سارده و زور حهز به بینینیشم ناکا ، بهلام قهت بؤ حهزو دلخوشکردنی عهزه دژایه تی منی نه ده کرد ، من دهمزانی شه و رکابهیهی که هه ندی جار له گهل مندا دهیکرد ، تهنیا له بهر شه بوو که سه رنجی (ره بجان) بؤ لای خوی رابکیشی ، وه کیدیکه قهت له چاوه کانیدا ههستم بهرقیتی و گوره نه ده کرد که نیگه رانم بکا، یاخود لیبترسم . کچه هاورییه کهم نه گهرچی که یفی بهو کوره نه ده هات، بهلام قهتیش هه ولتی نه ده دا من و شه و الیبکا رووبه رووی یه کتر بیینه وه شه رو شوږ له نیوانماندا هه لایسی . پیده چوو شه و روژهش کاتی سه بؤ مشکه کانی له نیو پوله که دا بهر لاکردن ، ههر بؤ شه بووی من له بهر چاوی ره بجان ه سووک بکات ، من ههر زوو بهر له وهی بهر پوه بهر که بانگم بکاته ژووره کهی خوی زانیم شه کاری سه بویه . کاتیکیش بهر پوه بهر پیمی وت :

- راستیه که مان پی بلی چ مه بهستیکت هه بوو له هیئانی شه و مشکانه ؟!

من وه که سیکی بی دسه لات که رووبه رووی تاوانیکی گوره بکریته وه ، له سه رخو وتم:

- من ناخرین کهس بووم چوومه نیو پوله که .

بهر پوه بهر زور تووره بوو، مستیکی له میزه کهی بهرده می دا و هه لسا یه وه:

- کی شاهیدته ؟!

ههستم کرد کلیلی ده رگای کیشه کهم دوزیه وه ، به خیرایی بؤ شه وهی ناوی

شاهیده که له ناو می شکم رت نه بی وتم:

- فهراش .

هەر زوو دەرگای ژووره‌که‌ی کردووه‌و بانگی فەریشه‌که‌ی کرد، فەریش هەر که منی
بینی بیچی له‌به‌رچاوم گۆرا، به‌رپۆه‌به‌ر رووی تینکردوو لێی نزیک بۆوه:

-تۆ سه‌رمه‌دت بینی که هاته قوتابخانه؟

فەریشه‌که وه‌ک سه‌ربازیکێ به‌رده‌م نه‌فسه‌ریک، وه‌لامی به‌رپۆه‌به‌ره‌که‌ی دایه‌وه:
-به‌لێ مامۆستا...

-کی له‌ دوای ئه‌و هات؟

فەریشه‌که که‌می‌ک وه‌ستا، پێده‌چوو چه‌هره‌ی قوتاییانی پۆله‌که‌مان به‌یئیته
به‌رچاوی خۆی، وه‌ک ئه‌وه‌ی هیچ به‌په‌له‌ نه‌بی، له‌سه‌ر خۆ وتی:
-دوو یان سی قوتابی.

-کی یه‌که‌م که‌س و کی ئاخیرین که‌س بوو؟

فەریشه‌که وه‌ک کارناسانی بۆ کرابی خیرا وتی:

-یه‌که‌م که‌س "سه‌بۆ" بوو ئاخیرین که‌سیش "ره‌یحانه"، به‌رپۆه‌به‌ر که‌ ناوی
سه‌بۆی گوی لێ بوو یه‌که‌سه‌ر تێروانینه‌کانی گۆرا، که‌ ناوی ره‌یحانه‌شی بیست
به‌لاچاوێک که‌ پر بوو له‌ توانج و پلار سه‌یری کردم، به‌ په‌نجیه‌کیش وه‌ک ئه‌وه‌ی
نه‌یه‌وی چیدیکه‌ له‌ به‌ر ده‌می بوه‌ستم، ئیشاره‌تیکی پێدام و به‌سه‌ر له‌قاندنیش پێی
گۆتم، که‌ بچمه‌ دهره‌وه... هەر که‌ له‌ ژووری به‌رپۆه‌به‌ر هاتمه‌ ده‌ری، فەریشه‌که به‌ دوای
منه‌وه‌ هات، یه‌که‌راست رووه‌و پۆله‌که‌مان چوو، من هەر له‌ خۆمه‌وه‌ حه‌زم نه‌ده‌کرد
له‌وساته‌دا سیمای سه‌بۆ بینم، ئه‌و ده‌مه‌ ئه‌گه‌ر بچوو‌مايه‌ ژووره‌وه‌، ره‌نگ بوو
شه‌ریکی گه‌وره‌ رویدابا، به‌لام ئه‌وه‌ی باشبوو، که‌می‌کیش هیور بوومه‌وه‌، ره‌یحانه‌ی
کچه‌ هاوڕێکه‌م هەر له‌ دووره‌وه‌ له‌ چاو و جه‌سته‌ی من، به‌رائه‌تی منی خۆینده‌وه‌،
هه‌ستم کرد ئه‌گه‌ر له‌ قوتابخانه‌ نه‌بوايه‌ له‌ دووره‌وه‌ بۆمی غارده‌دا و توند باوه‌شی
تێوره‌ده‌هێنام. له‌و ده‌مه‌ی من و ره‌یحانه‌ پێکه‌وه‌ وه‌ستا بووین له‌ زه‌تمان له‌ خه‌نده‌ پر
به‌رائه‌ته‌که‌مان وه‌رده‌گرت، هەر به‌چاو له‌گه‌ڵ یه‌که‌تر ده‌دواين. سه‌بۆ و فەریشه‌که
به‌به‌رده‌م ئیمه‌دا تێپه‌رین، که‌ ئاوێرم دایه‌وه‌، دیار بوو به‌رپۆه‌به‌ر وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر

پشكۆ وەستا بى ئۆقرەى نەبوو، كە سەبۆ گەيشتە بەردەمى ھېشتا فەراشە كە دور
نە كەوتىبۆۋە، زرمەى زلەيە كى وامان ھاتە گۆى، دەتوت لادىوارىكى قوتابخانە كە مان
تەقى، بەدوايدا دەرگا كە داخرا، تەنيا گۆيمان لە ھاتو ھاوارى بەرپۆدە بەر پارانە ۋەى
سەبۆ دەبوو، قسەكان ھەموويان تېكەل و پېكەل ببون، من و رەبجانە بە ھېۋاشى
ۋەك ئەۋەى نەمانەۋى كەس لە خەۋە خۆشەكانيان بە ئاگا بېئىنەۋە، ھەنگاومان
ھەلدەھىنا، يەكدوو شەقاومان نەمابوو بگەينە بەر دەمى پۆلە كە ھەر زوو زانيمان كە
ئەۋە دەنگى سەبۆيە ۋەتاۋ ئازارەكانى دەستى دەزىرپىنى... من خۆم چونكە گەلىك
لىدانى وام بېئىبوو، زۆرىش لە دەست زەبرى ئەۋ لىدانانە ئازارم چەشبوو، دلّم بە
زىرەكانى سەبۆ خۆش نەبوو، بە دلّ ھەزم دەكرد بچمە ژوروى بەرپۆدە بەر و ئەۋ كورە
لەۋ ژورۋە دەرېھىنم... ھەستم كەرد رەبجانەش بە قىژانەكانى سەبۆ نارەھەت دەبوو،
من و رەبجانە ھېشتا دەرگاى پۆلە كەمان نەكردبۆۋە، جەستەيەك ۋەك ئەۋەى بە چەند
كەسانىك فرى بدرى، لە بەردەمى دەرگاى بەرپۆدە بەر رەمبەى لىۋەھات، سەبۆ لەگەل
ئەۋەى خراپىش كەوتىبوۋە سەر زەويە كە كەچى چاۋە بۆيۋ و گەرپۆكەكانى لەسەر دېمەنى
من و رەبجانە وەستا، كە فەراشە كە بەۋ شىۋەيەى بېنى، لەۋە دەچوو سكى پى
سوتابى، بۆى چوۋە پىش، ۋەك گىشەدارىك لە ئەرزەۋە ھەلىگرتەۋە، سەبۆى بلند
كردو لەسەر پى وەستاندى، ئەۋ جارەش سەبۆ بە رقەۋە سەيرى منى كەرد، ئەۋ
نەيدەزانى كە ئەۋە فەراشە كە بوو كارەساتى مشكەكانى بۆ بەرپۆدە بەر ئاشكرا كەردبوو،
بەرپۆدە بەر ھەر زوو گەيشتىبوۋە ئەۋ قەناعەتە، كە ئەۋ كەسەى نەخشەى بۆ ئەۋ كارە
دانابىتتەۋە ئەۋە دەبى بەر لە ھەموو كەس خۆى بجزىنېتتە ژورۋە خىراش بېتتە دەرەۋە.
سەبۆ كە فەراشە كە بۆ لای پۆلە كەمانى دەھىنا. گەيشتنە نىك ئىمە، من ويستم پى
بلىم كە ئەۋە خەتاي من نەبوۋە، كەچى ۋەھا لىم مۆر بۆۋە، ترسى ئەۋەم لىنېشت
لىمان بېتتە شەر. رەبجانە بە چاۋ ئىشارەتى بۆ كەردم، كە نەچمە ژورۋەۋە، منىش
بەگۆيى ئەۋم كەرد، ھېندىك لە پۆلە كە دور كەوتىنەۋە، دەمانويست خۆمان لە شەرى
سەبۆ بەدور بگرىن، كەچى دواى ساتىكى كەم سەبۆ ۋەك ئەۋەى بچىتتە نىۋ جەنگىك

و بەشەھامەتەوہ رووبەروروی دوزمنەکانی ببیتەوہو بی منەتیش بی ئەوہی کہچی روودەدا، رووبەروروی من هات ، منیش بۆ ئەوہی خۆم وانیشان نەدەم ، کہ بە هاتنی ئەو تۆقیوم، وەك دار بۆی چەقیم، بیناییم لە بیناکانی گیرکرد، چاوم بۆی نەتروکاند، من زیاتر لەو هەستم بەھیز و پشتیوانی دەکرد، رەبجانە بۆمن هینزیککی گەورە بوو ، کہ لە وەختی پێوستدا بە هانامەوہ دەهات ، سەبۆ وەك ئەوہی دلتیابی لە سەرکەوتنی خۆی ، بی وەستان بۆم هاتە پێش ، پەنجەکانی گرمۆلە کردن، لیوہکانی خۆی دەگەزی ، رەبجانە پێدەچوو وای بیرکردیەوہ کہ باشتر وایە بەر لەوہی بگا بە من ، ری لە سەبۆ بگری، هەرراش بوو، هیشتا سەبۆ چەند هەنگاویکی مابوو لیتمان نزیک بێستەوہ، رەبجانە چووہ پێش ، بی ئەوہی سەری بۆ دانەوینێ ، رووبەروروی وەستا، دەتوت سەرە ژنیکیەو لەو جۆرە شەرانیە بینوہ ، سەبۆ ویستی خۆی لی لاڤدا ، رەبجانە پێشی لیگرتهوہ وتی :

-دەتەوی چ بکەیت... ئەگەر ئازابوویت بۆ وات بەسەر هات؟

جیرەدی دانەکانی سەبۆم گوی لیبوو. بە توورەبیەوہ لە دور چاوم راما:

-ئەگەر بەوان نەویرم... خۆ بە تۆ دەویرم!

(سەبۆ) وەك ئەوہی نەبیەوی لەوہ زیاتر رەبجانە لیی بیتە پێش، خیرا خۆی گەیانده من، بی ئەوہی یەك وشە لە دەم بیتە دەر، تا هیزی تیا بوو، مستیکی لە نیو چاوانم دا، لە پەر بەر چاوم تاریک بوو، چەند جاریک بە دەوری خۆمدا خولامەوہ ، تەکانیکم دایە خۆم ، ویستم هەنگاو هەلینم بۆ پیشەوہ ، کہچی وەك ئەوہی بەسەر رینگەبیەکی زگزاگدا برۆم بەملاو بەولادا لار دەبوومەوہ ، کہمیك دەوەستام دواتر بۆ دواوہ دەگەرپامەوہ ، رەبجانە وەك کەونە جلیکی گەچراوی بە تەناف هەلئاسراو دەهاتە بەر چاوم ، ، بە چاوی خۆم بینیم کہ چۆن لەو کاتە من رمبەم لیوہ هات، ئەویش وەك کۆلارەبیەك ئاسمان هەللیوشی، من تەنیا ئەوہندەم گوی لیبوو کہسیک هەواری کرد:

- سەبۆ بوو، هەلات...سەبۆ بوو بیگرن .. نەهیلن پروا.

که چاوم هه‌لینا، سه‌رم له‌سه‌ر کۆشی فه‌راشه‌که بوو، چه‌ند قوتابییه‌ک ده‌وره‌یان
 دابووم ، هه‌ندیکیشیان له‌ته‌نیشتمه‌وه‌ دانیشتبوون، ره‌بجانه‌ دروست له‌ به‌رام‌به‌رم
 وه‌ستا‌بوو، له‌یه‌که‌م سه‌هیرکردندا وه‌ک پیره‌ژنیک هاته‌ به‌ر چاوم، ده‌توت زه‌مه‌نیکه
 به‌سه‌ر سه‌رمه‌وه‌یه، له‌خۆمه‌وه‌ شه‌رمیک دایگرتم، خیرا هه‌لسامه‌وه، بێ‌ئوه‌ی سه‌هیری
 هیچ که‌سیک بکه‌م هیندیک خۆم دا‌کوتا، یه‌کراست چومه‌ پۆله‌که‌مان، کتیبه‌کام
 هه‌لگرتن و هاتمه‌ ده‌روه، وه‌ک ئوه‌ی هیچ که‌سیک نه‌بینم به‌به‌ر ده‌می هه‌مویان
 ره‌تبووم، هه‌موو شتیک له‌به‌ر چاومه‌وه‌ وه‌ک دیواریکێ پان و به‌رینی لی‌هاتبوو. هه‌ستم
 ده‌کرد ئه‌و قوتابیانێ له‌ راپه‌و و حه‌وشه‌ش وه‌ستا‌بوون هه‌مویان ببونه‌ دیواریکێ
 به‌رز. له‌چاو ترووکانی‌کدا قوتابجانه‌که‌م له‌ دوا‌ی خۆمه‌وه‌ جی‌هیشتم، که‌گه‌یشتمه
 شه‌قامی به‌ر ده‌رگای قوتابجانه، سه‌بۆم له‌و به‌ری جاده‌که‌وه‌ بینسی، ئه‌ویش هه‌ر که
 چاوی پیمکه‌وت خیرا به‌ کۆلانه‌که‌دا هه‌لگه‌را، منیش بیه‌وه‌ی بیر له‌ هیچ
 مه‌ترسییه‌ک بکه‌مه‌وه‌ له‌ جاده‌که‌ پهرمه‌وه، به‌ دوا‌ی سه‌بۆدا رامکرد، تا من جاده‌که‌م
 بری ئه‌و له‌ هه‌ورازی کۆلانه‌که‌ش ئاودیبوو، بیرم بۆ ئه‌وه‌ چوو ره‌نگبێ سه‌بۆ
 یه‌کراست بجیته‌ ماله‌وه. له‌وه‌ش ترسام بیه‌وی به‌وه‌ لانتنه‌ ماندووم بکاو دواتر
 زه‌بریکی خراپم لی‌ بدا، ئه‌و کاته‌ی به‌ هه‌ورازه‌که‌دا هه‌لده‌گه‌رام بیرم ده‌کرده‌وه‌ (ئه‌گه‌ر
 سه‌بۆم بکه‌ویته‌ ده‌ستان هه‌موو سه‌رو گیلایکی ده‌شکینم) حه‌زم نه‌ده‌کرد هیچ که‌سیک
 به‌ رینگاوه‌ بینم، له‌ به‌ختی من تا هه‌ورازه‌که‌م ته‌واو کرد چاوم به‌ که‌س نه‌که‌وت،
 چه‌ند هه‌نگاوێکی دیکه‌ چومه‌ پێش هه‌ستم کرد چیدیکه‌ ناتوانم برۆم، له‌په‌ر ئه‌وه‌ی
 له‌به‌ر چاوم بوو سه‌راونقوم بوو. له‌ شوین خۆم دانیشتم، زانیم هیشتا له‌ژیر زه‌بری
 مست وه‌شاندنه‌که‌ی سه‌بۆ ده‌ره‌نچه‌وووم. به‌بیرم نایی چه‌ند له‌و شوینه‌ مابومه‌وه‌ ،
 ئه‌وه‌ی بۆ من جیگه‌ی سه‌رسوپمان بوو، که‌ چاوم هه‌لینا سه‌بۆم بینسی ، له‌به‌ر چاوم
 قیت وه‌ستا‌بوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌چه‌ند که‌سیک به‌رزم بکه‌نه‌وه، خیرا له‌سه‌ر پی‌ وه‌ستام،
 جارێکی‌دیکه‌ به‌ دیقه‌ت سه‌هیریکی سه‌بۆم کرده‌وه، عه‌جیب! ئه‌و که‌سه‌ی بینیم هه‌ر له
 سه‌بۆ ده‌چوو، ئیستا بۆ گۆزا ! ئه‌ی خودایه‌ من شیت بووم، یان ئه‌مه‌ به‌راستی برا

گه وره که مه؟ چه ره دی له وه نه ده چوو به هانای منه وه هاتبئی، ههر که سهیری ده ست و په نجه کانیم کرد زانیم بۆ لیدانی من نامادهی کردوون، بئی نه وهی به یللم نقه ی لیوه بئی و دهستی کیش بوه شینئی وه ک فیشه که شیت بۆی ده رچووم، به نشیوه که هاتمه خواری، له سه ری کۆلانه که ی نزیك جاده که به لای راست بام دایه وه، ده مزانی براکه م له من به غارتره وه ههر ده مگاتی، ناچار بووم بچمه نیو دوکانه که ی (برایمه گۆج) و خۆم فرییده مه بن دهستی. شه و زۆر باش منی ده ناسی، دیار بوو ههر زوو له وه گه یشت که شتیك روویداوه، بئی شه وهی هیچم لی بپرسی به هه ر دوو قاچی منی پالدایه بن میزه که، منیش خۆم ویکه ی تیا به وه، ماوه یه که به و شیوه یه مامه وه، برایمه گۆجیش وه ک شه ی منی له بیر چووبی هه ندی جار قومپانی پییه کانی به پشتی من ده خوراند، من له کونه کانی میزه کۆنه که وه سه یری ده ره وه م ده کرد، هیچ ناسه واریکی براکه م نه بیینی، خۆم به شتیکی سه یر هاته بهر چاو، ههر له و پشیله یه ده چووم خاوه ن مال وه ده رینابی و له کون و قوژنی مائیکیدیکه گیرساییتته وه. بیرمکرده وه، تۆ بلایی هه موو شه و شتانه ی ده یانینیم خه یال نه بن؟! من به دوا ی کیدا چووم و کی به دوامدا هات؟ به لآم کوا خۆ هیچ که س نایینم به دوا ی مندا بگه ری، شه وهی هه یه ته نیا قاچه قورسه کانی برایمه گۆجن، که خه ریکه به نیو پشتمدا ده چنه خواری، برایمه گۆج بئی شه وهی تۆزقالتیکیش خۆی تیکبدا هه رچی ده هاته دوکانه که ی زۆر به ناسایی به ریئی ده کرد، شه گه ر که سیکیش به اتبایه ژووری شه وه له شوین خۆی هه لته ده ستا، من شه و شوینه ی خۆم تیا مه لآس دابوو ههر وه کو کونه ماریك ده هاته بهر چاو، فکرم بۆ شه وه چوو، شه گه ر نیستا براکه م بزانی من لیهم به نوکه داران پشتم کون کون ده کا، به ده ردی شه و ماره م ده با که باوکم بهر له سی سال له کونی شه و کۆلکه داره ی ده ره ینا که خۆی تیا هه شار دابوو، مار چ مار به حیساب دوانزه پیی ده بوو، دروست دوو به رابه ری به ژنی براکه م، شه و کاته ی ماره که مان هی نایه وه شار خه لکی به سه رسورمانه وه ته ماشایان ده کرد، هه بوو ههر بۆ هه زی خۆی چه ند جار یك ماره که ی ده پیئا، زۆر له و مندا لانه ش که بۆ سه یرکردن له ماره که نزیك ده بوونه وه له ترسا

هۆپنکیان دهکرد، که مێک بۆ دواوه دهکشانهوه، ماره که به نوکه داران هه موو له شى کون کون ببوو، که له ده موچاوى ورد ده بویته وه له خۆته وه خۆفیکت لێهه لده نیشته، واتده زانی هاكا زیندوو بۆوه و پریدا به یه کیکتان . له شوین خۆمه وه ئاورپکم له برایه گۆج دایه وه، برایم له سه ر کورسییه که هاته خواره وه و چوار مه شقی چوه به ر ده مى دوکانه که ی، سه یرێکی راست و چه پی خۆی کرد، من هه ر له کونی مێزه که وه ده موچاوى برایه گۆجم خوینده وه، زانیم شتیکی بینیه، له و ساته ناخۆشه دا هه ستم ده کرد بۆنی خه سته ته حینی نیو دوکانه که بۆ لای خۆییم راده کیشى، ئیمه له ماله وه شه گه ر نه و به یانییه ی ته حینمان هه بوایه وامان ده زانی که سانیکی به خته وه رین، هه ر کاتیکیش ته حینمان بکریایه شه وه به غاردان خۆم ده گه یانده شه دوکانه و بایى ده فلسم ته حین ده کری، زۆر به ناگاییه وه ده مگه یانده وه مالى . من له کاتیکیدا هه ر له ژیر مێزه که وه دانیشته بووم و چاره پێی هه والێکی مام برایم بووم، هه ستم ده کرد لیکاو ی ده مم تامی ته حینی لیدی. مام برایم به خیرایی هاته وه ژووری، وه که شه وه ی تازه منی بیر هاتیبێته وه بیه وێ خه به ریکم پێیدا، خیرا ده سته کی بۆم درپژ کردو رایکی شامه ده ری، نیگای له نیوچاوانم گیربوو:

- شه وه هه نیه ته بۆ وا شه ستوو ر بووه؟!
- له گه ل سه بۆ سوور به شه ر هاتم.
- عه مرته نه مینی، سه بۆ وای لیکردی؟
- به لێ.
- مام برایم وه که شه وه ی غه درێک له کوره که ی کرابی به تووره بییه وه وتی:
- شه و جا هیشته خۆتی لیده شاریته وه؟!
- نا، من برا گه وره که م راویناوم!
- ئیسته که سه له ده ره وه دیار نییه، ته نیا مامۆسته یه کتان له وه به ر وه ستاوه، خیرا که برۆ.

به ئاستەم سەرم بەرزکردەوه، هاتمه بەردەمی دوکانه که بی ئهوهی سهیری هیچ شوپینیک بکهه یه کسهه رووم له کۆلانه کهی پیشوو کرد، جارێکیدی که رقیق له قوولایی دهرووندا چه کههه کرد و به نیوو جهسته مده هه لگههرا ، له هه ورازه کهی بهردهم رامام، پریارمدا بهی راوهستان تا بهر ده رکی مائی سه بو نه وهستم. له دئی خو شمدا ده موت (سه بو نه گهه کوری پیاوانی ئیستا له مائه وه ده بیت. نه رویت ها! شه رتی له بهر ده رکی مائه وه تان تو لهی ئه وه مستهت لی بکه مه وه، تو ئه وه پیاوه نه بویت زه بری ئاوا له من بوه شینی، ده زانم ئه وه سه مه بهرد بوو به نیوو چاوانم کهوت، کیوه ده چی، بچیته بن په ره کهی هه ور هه ر ده تگرم، تو ده تو یست له بهر چاوی ره یحانه پۆتم بشکینی، تازه مه گهه قوتابخانه ته رک بکهی، دیاره ئه وه روژهت له بهر چوو نه گهه من پیترا نه گه یشتبام گووی ئاوده ستخانه ی قوتابخانه یان ده رخوا رد ده دای .

هه ر که گه یشتمه سه رووی هه وراز ی کۆلانه که ئا ورینکم بو داوه دایه وه، له وه ده چوو له میژی که سیک به دا وه م بو بی و زو ریش بانگی کردیم، له پر ره یحانه م بین ی، ئیشاره تی بو ده کردم که بگه رپیمه وه لای، وه ک ته نه که ئا وکی سارد م پید ا بکری له شوین خو مدا چه قیم ، به سه ری لیوه کاغه وه وتم " ئه مه وه خت بو هاتی ره یحانه ؟!"

ئه وه روژه له بهر خاتری ره یحانه هه موو رق و کینه یه کم شار ده وه، ئه گه رچی ئه وه ههستی به تو وره بی من کرد بوو، ده یزانی زو ر زه جهه ت بوو له سه بو ببوورم، به لام ئه وه نه یینی بهی له مندا دژی بو وه، که به نیگایه کی دلسۆزانه ی خیرا سارد ده مه وه، راستییه کهی هیو ربوونه وهی من ته نیا له و کاتانه بوو که ئه وم ده بین ی، خو نه گهه ئه وم لی دیار نه بوایه ئه وه زو ر زه جههت بوو له که سی قه بول بکهه ئاوام به سه ر بی نی، سه بو ئه گه رچی ئه وه روژه رقیکی گه وره م لی هه لگرت بوو، به لام ههستم ده کرد له ده روون ه وه خو شده وی، له گه ل ئه وه شدا پریارمدا بوو هه ر ده بی تو لهی مسته به ردینه کهی ئه وه

رۆژەى لىبکەمەو. رەبجانە داوايە کى زۆرى لىنکردم و گەلىنکىش پارايەوہ کە توخنى
 نە کەووم، من ئەوکات بەلنىم پىدا کە بە گوپى دەکەم، کە چى رۆژى دوايى لە جياتى
 ئەوہى رىگای قوتابجانە بگرمەبەر، بە يانى زوو لەسەر رىگەى نزيك مالى سەبۆ، خۆم
 لە پشت دىوارىك مەلا س داو چاوەرپى بووم بىتە دەرى، لە دورەوہ گوپم لە جىرەى
 کردنەوہى دەرگای حەوشە کەيان بوو، بە تەواوى خۆم بۆى نامادە کرد، هيشتا لىم
 نزيك نەبۆوہ لە دللى خۆمدا وتم "سەبۆ دەمەوى لەبەر چاوى خەلکى بتشکىنمەوہ،
 شەرتبى دەرسىکت پى بەدم قەت لەبىرت نەچىتەوہ، تۆ ئەگەر پىاويت بەسەردەمى
 مندائىدەپەرىت، پىاوبە رىگاکەت مەگۆرە، قەت ناھىللم ئەمىرۆکە بە سەلامەت
 دەرجىت، دەبى مندالانى گەرە کىش ھۆپھات لىبکەن، چما من ئەو کەسە بووم وا بە
 ئاسانى بتوانى زەبرى خۆتم لىدەوہ؟ بزائە چىت بەسەر دىنم؟ دەبى سەرت بخەمە نىو
 ئەو تەنە کە زبلى بەر دەرکەتان، خۆ من دەزائم لەبەر رەبجانە رقت لەمنە، ئاخىر من
 چبکەم، ئەو حەز ناکا لە من زياتر کەسىنکىدیکە لى نزيك بىتەوہ، من چەند جار
 پىموتووہ سەبۆ کورپىكى خراب نىبە، کى دەللى ئەو رقەى رەبجانە، خەتاکەى تۆ نىت و
 تۆ شەرت پى نەفرۆشتووہ؟ من لە گوشەى چاوە سوورە کانتەوہ باش تىدەگەم کە
 شەوانىش ناخەویت، ھەر لەبىرى ئەوہىت چۆن بتوانىت رۆژى لە رۆژان بچىتە تەنىشت
 رەبجانە، بۆ ئەوہى لە دلەوہ قاقا بە من پىبکەنى، بۆ شەوى داھاتووش بە ئىسراحت
 تا بە يانى خەوت لىبکەوى، زۆر غەلەتى برادەر، ئەوہ من نىم رى لەو خەونە
 جوانانەت دەگرم، تۆ وادەزانى بەو مستەت، کە لە نىوچاوانت دا، من لە تەنىشت
 رەبجانە ھەلدەقەنى، يان رەبجانە رادە کىشىتە لای خۆت؟ سەيرکە ئەم پشقلانە دەبىنى،
 دەبى يەك يەك بىاخەمە ناو زارت، سەر و گىلاکت لەناو ئەم سىيانە بگەوزىنم، ئەوہى
 بتىنى دە کۆلان لىت دوور کەوتىتەوہ، تازە يان دەبى من مەکتەب تەرك بکەم، يان
 دەبى تۆ، من کە ئىستا ھەموو روخسارت دەشپۆنىم ئىدى چۆن غىرەتت دى لە
 پۆلە کە دابنىشى؟ دەبى وات لىبکەم ھەفتە يەك لە مالىوہ نەھىتە دەروہ، چاوت لە
 بەرامبەر ھىچ کەس بەتايبەتیش رەبجانە ھەلنەبى، دەبى خەلکى دەستە دەستە بىنە

لات، دوغای خیرو چاکبونه وهت بۆ بکهن، دهبی دختۆری ئەم شاره بیئه سهرت نهزانن به چ دهر دیکه وه دهنالینی، نهزانن به چ دهرمانی قورتارت دهبی، کهس نهزانی که هی هه لدهستیته وه. به نووشته هی هیچ شیخ ومه لایی سهر بهرزنه که یته وه . . وهره پیش، که میکیدیکه لیم نزیك به ره وه، نهوجا نیشانته ددهم من کیم، نیشانته ددهم که من ئەو کهسه نیم ئەوهی له بهردهم ره یحانه به مستیکی بهردین بیتهوشت کرد ، من هاتووم لیزه له نزیك مالی خۆتان تاقیت بکه مه وه، ده مه وی بزائم تو هه مان ئەو کورپه مهردهی که ئەو زهبره له ناکاوته له من وه شانده ؟.

سه بۆ چهند ههنگاوئیکی مابوو بگاته بهر ده می من ، وهک ئەوهی به هیچ شیوهیهک ناگام له خو نه مابۆ، دهنگیکی پر له کینه له قولایی هه ناومدا دهرپه ری:

- سه بۆوووووووووووووووو!!!!!!

سه بۆ وهک ئەوهی له ناکاو عهز یاییک له بهردهمیدا قیت ببیته وه له پر ستۆپئیکی کرد، وهک دار له شوین خوئی چهقی، ههر دوو چاوی به ئەبلهقی وهستان، من چهند ههنگاوئیک بۆی چوومه پش، به چاوی خووم بینیم ترسیک وهک مار به گیانیدا هه لگهرا، زانی که من نیازم خراپه، خیرا رووی خوئی وهر گهرا و کتبه کانی دهستی فرێدان، بیته وهی هیچ ئاورئیک بداته وه ریک به ره و ماڵ گهراپه وه ، منیش بی ئەوهی له برپاره کهم دوودل بم، به دواي ئەودا رامکرد، سه بۆ دروست له بهر دهرگه ی مالی خویمان قاچی تیکنالاو له سهردهم راکشا، تو ز بهر دهرگه یانی گرت، له چاوتروو کانی کدا گه یشتمه بان سهری، دهتوت له دلوه قهراری ئەوهی دابوو خوئی ته سلیم به دهست و پییه شهراپه کانی من بکا، هیچ بهرگریه کی له خو نیشان نه دا، منیش بی ئەوهی حسیب بۆ هیچ کوئی جهسته ی بکه م، یان بیر له وه بکه مه وه که که سینکی ماله وه یان به هانایه وه دی، یان نا، به هه موو هی زو توانام شاپیکم له ناوه راستی پشتی دا، هاوارئیکی ترسناک له ده میه وه دهرچوو، ویستم پینه قه یه کیش به ته پلی سهری بکیشم، به قه یه کی تیغمایزی دایکی ، له شوین خووم وه ستام، چهند شه قاویک بۆ دواوه گهرا مه وه، هینده ی نه برد باو کیشی گه یشته لاما ن، بی ئەوهی تاقه پرسیا ری کیش

بكا وەك درندهيه كى برسى هەلئىكوتايە سەر من، كۆنە پىئالوئىكى تىنگرتم كە ژئىرەكەى وەك بەرد و ابوو، راست بە پشتى سەرم كەوت، ھاوارىك لە دەممەو دەرچوو، لەو دەمە داىكى سەبۆش وىستى شەپازللەيه كەم لىبدا، بەلام نە مەهششت بەرم كەوى، هەستم كرد سەبۆ خەرىكە هەلئەستىتەو، دەمزانى ئەگەر و ابكا حەتمەن زەبىركى نامەردانەم لىدەدا، گويم لىبوو دەنگە دەنگى خەلكى كۆلانەكە وەك گىزە گىزى كۆمەلە مېشنىك زىترو زىتر دەبوون، تا دەهات لە ئىمە نزيك دەبوونەو، لەساتە وەختىكى كەمدا بەر دەرگای مالى سەبۆ پىروو لە خەلك، لە نىو ئاپۆرەى خەلكە كەدا كەسىك وەك فېشەكە شىتە بۆ لای ئىمە دەهات، رووبەرووى باوكى سەبۆ وەستا، سەرم سوپما لە ئامادەبوونى برا گەورەكەم، وەك ئەوەى لەدوورەو ئاگادارى هەموو رووداوەكە بى، يەكسەر ياخەى باوكى سەبۆى گرت و وتى :

-چ بووە كاك رەھمانى خەرتەلى ..!؟

باوكى سەبۆ وەك ئەوەى وەك ئەوەى بۆ شەر ھاتبىتە دەروە ، تا ھىزى تىبابوو بە دوو دەست براكەمى بۆ داوای پالدا، براكەم خۆى پى نەگىرايەو، پشتاوپشت كەوت، لەولاو سەبۆ بە پارچە ئاسنىكەو خۆى گەياندە سەرى، ھىندە نەمابوو نىو چاوانى شەق بكا، من وەك ئەوەى لەسەر ئىسپىرىنگىك وەستايم لەشوين خۆم بەرزبوومەو ، كەللەيه كەم بەنىوچاوانى سەبۆدا كىشا، سەبۆ ھەر ئەوئەندەى بۆ ماىەو دەموچاوى خۆى بگرى و بەخىرايى بکشىتە داو، براگەورەكەم وەك پلنگىكى برىندار ھەلسايەو، دوو كەس رىيان پىنگرت، بەلام نەخىر وەك ئەوەى لە نىو رووبارىكى تىزۆردا بى و بە ئاراستەى پىچەوانە سەركەوى، ھەردوو كەسەكەى بەلادا بردن و رمبەى لە باوكى سەبۆو ھىناو ئىدى بوو رۆژى حەشر، من سەبۆم راودەناو خەلكىش خەرىكى برام و باوكى سەبۆ بوون، داىكى سەبۆش ھەر چىرەو ھاوارى بوو. من ئاگام لەشەرى ئەوان نەمابوو، بەداوى سەبۆدا كەوتبووم، دووسى كۆلانیش بەداويەو رامكرد، ئاخىرەكەى لىم بزر بوو، ناچاربووم بگەرمەو لای براكەم، ھىشتا نەگەيشتبومە ئەوئەى پىاويك

که برادره یکی نزیکی باو کم بوو به (مچه گۆلك) نوابانگی دهرکردبوو، رووه و من هات و به توورده بییه وه پیمی وت:

- دهی برۆ ماله وه، ملت بشکینه!

ئه وه پیاوه ته گهرچی جوینیکیشی پیدام، به لام لئی تیگه ییشتم که شه ره که کو تایی هاتووه و باشتره به ویدا تینه به رم، بیرم کرده وه ئیستا بو کوئی برۆم؟ ته گهر بچمه ماله وه دیسان تووشی گرفتیکیدی که ده م، له ویش لیمده پرسن به و به یانییه ئه و شه ره م بوچی خولقاند؟ ته و جا نۆره ی جوین و شه قازلله کانی دایکم و براکه مه، ته گهر ده چم بو قوتابخانه ئه وه پیموه دیاره له شه رتیک هاتومه ته وه، نه مده زانی روو له کوئی بکه م!

سه بو سی رۆژان نه ده ویرا له پۆله که مان نزیک بیته وه، له قوتابییه کم بیست، که هه موو رۆژیک له ماله وه دهرچوووه و له ویه ر جاده که وه وه ستاوه و چاوه ری بووه تا من له دهرگای قوتابخانه چوومه ته ژووری، ئه و کات ریگایه کیدی که ی گرتوته به رو له جیگایه ک وه خته که ی به سه ر بردووه که س نازانی له کوئی بووه، زۆریه ی مامۆستا کانیش له نه هاتنی سه بو سه ریان سوپ مابوو، هه موو ئه و رۆژانه ش به غاییب ده نوسرا، رۆژی چواره م قوتابییه کی پۆله که مان به لیپارانه وه پیموت:

- گوناحه ده بی له گه لی پیک بیته وه.

منیش وه که ئه وه ی هیچم له دلدا نه مابی به سه ر ره زامه ندیم بو قوتابییه که نیشاندا، ئه ویش زۆر سوپاسی کردم و له چرکه یه کدا له به ر چاوم ونبوو، هینده ی نه برد خوی و سه بو گه یشتنه لام، سه بو هه ر که منی بینی وه که ئه وه ی تازه که تنیکی کردی، به بی ئه وه ی سه ر به رز بکاته وه داوی لینکردم نه که هه ر لینی بسوورم به لکو په یوه ندیشمان وه کو جارانی لی بیته وه، منیش بی ئه وه ی به یلم قسه یه کیدی که بکا، به کسه ر بوی چوومه پیش و توند باوه شم تیوه ره ینا، به چاوی خوم بینیم دوو دلۆیه

فرمیتسک له گۆشەى چاوه کانیدا به پەله دەره پەرین. من که ئەو دیمەنەم بینی هەموو
 جەستەم پەربوو له گریان، ئەو رۆژەم هاتەوه بەرچاوه که چۆن لەبەر دەرگای ماله کەیان
 به پیتلەقان کەوتە سەرى، چەند بى دەسەلات و لیتەوماو هاتە بەرچاوم، لەژێر
 پیتە کانهوه هەستەم بە لۆکە ئاسای جەستەى دەکرد، لەوکاتەى شاپەکانم لێدەدان
 وامدەزانی جەستەى مندالیکی ساوام دەشێلا. بۆیە کەمجار بوو سەبۆ ئاوا بیینم
 لە گوناھەکانى پەشیمان بیتەوه، راستییە کەى من لەدڵەوه رقم لێنەدەبۆوه، زۆر جار ئەم
 قسەى هەشەم بە رەبجانە گوتوو، من ئیستاشى لەگەڵدای ئەوه تێنەدەگەیشتم بۆچى
 رەبجانە رقى لە سەبۆ دەبۆوه؟ زۆر جار پیم گوتوو سەبۆ کورپى خەراب نییە، کەچى
 ئەو بە هیچ نەوعى کەیفى پینەدەهات. لەو وەختەى کە من و سەبۆ باوەشمان لەیەکتەر
 نابوو رەبجانە لیمان نزیك دەبۆوه، هەر گەیشتە لامان خەندەیه کى شیرینی بۆم فرییداو
 بە نیگایە کى گلەبی نامیژ سەیری کردم، دەتوت بە چاوه کانی پیم دەلێ (دەى ..
 کارى کى خەرابت نەکردوو!) رەبجانە بیتەوهى ئاورپیکمان لێداتەوه، بەلامانەوه تیش
 تپەپەرى، یە کسەر دەرگای پۆلە کەى کردەوه و چوو ژوورەوه، منیش بیتەوهى قسەیه ک
 لە زارمەوه دەرچى سەبۆم بە جیھیشت، چووم لەتەنیش رەبجانە دانیشتم، هیندەى
 نەبرد مامۆستاش هاتە ژوورى، من ئەو رۆژە بیرو هۆشم لای هیچ کەسێک نەبوو، هەر
 نەمدەزانی مامۆستاکان چى دەلێن، ئیمەش چى دەلێنەوه، هەستەم دەکرد رەبجانە لیم
 زیزبوو، ئەو رۆژە بپرای بپرای ئاورپیکیشى لێنەدامەوه، منیش وەک ئەوهى شتیکی
 بەنرخم ونکردبى، ئۆقرەم لەبەر بپابوو، جارێ ئەو سەبوورە رەشەى بەردەمم وەک
 تاریکی شەوى لێهاتبوو، قوتابییەکان دەتوت کۆمەلە جەستەیه کى بپهێژو نەخۆشن،
 مامۆستاکانى ئەو رۆژە دەتوت (قاسمە قول) و لەبەر دەرگای رەشى مژگەوتى ناو
 بازار بەپتووه وەستاون، زۆر جار دەهاتە سەرم لەشوین خۆمەوه هەلسم و بیتەوهى هیچ
 مۆلەتیک وەرگرم بچمە دەرەوه، هەر کاتیک بمویستایە هەلسم، رەبجانە وەک ئەوهى
 میشکمی خۆیندبیتەوه، زوو بەچاوه پیندەوتم کە نابى بچمە دەرەوه، منیش وەک
 بزمارى بە جەستەم بکیشن بە کورسییه کەوه دەنووسام، هەر مامۆستایە ک لێى

بېرسىيام (ئەوە چىتە سەرمەد؟) بى يە كودوو دەموت: "كەمىك نەخۆشم!" لە ئاخىر
دەرسەكانى ئەو رۆژە لەبەردەستى مامۆستاي حىساب رزگارم نەبوو، ئەوئەندەم زانى
لەپەر زللهيهك بە روومەتم كەوت، بەرادەيهك ترسام دەتوت لە سەربانىكەوۋە فېئاندامە
خوارەو. لەگەل زللهكەش لاجانگىكى بۆ سەرەوۋە راكېشام و وتى:

- ئەوە لە كوى دانىشتووى، ھەستە بۆ دەرهوۋە!!

لەشەرمى رەيجانەو قوتابيانى پۆلەكەمان سەرم داخست و ھەردوو چاوم پېرپوون لە
فرمىسك، ھىندەي نەبرد دەستىكى گەرم لە ژىر مېزەكەوۋە پەنجەكانى گوشىي،
ويستەم ھەلئەم و بچمە دەرهوۋە، بىنىم رەيجانە يەكجى لەسەربى و ھەستاو رووى لە
مامۆستاكە كەردو و پىي وت:

- مامۆستا ئەم كورە نەخۆشە بۆ لىيدەدەي!؟

مامۆستا ەك ئەوۋە رقتىكى زۆرى لە رەيجانە ھەلگرتى، ھەردوو چاوى دەتوت
كەسەك لە پشتەوۋە رايان دەكېشى، بېجولەو ئەبلەق ەستان، پەنجەيەكى ھەر لە
دەندووكى مېرىشك دەچوو، لەچاوى رەيجانەي نزيك كەردەوۋە بەسەريدا قىژاندى:

- زمانت بگرە بېحەيا!!!

ئەو قەسەيەي كەردو راست لىيداو رۆيشت، ھەركە لە دەرگاكە چوۋە دەرهوۋە، دەتوت
لە گۆرەپانى تۆپى پى دانىشتبووين و فیتەي گۆلىك لىدرا، ھەموو قوتابيانى
پۆلەكەمان لىكرا ھەلئەسەنە سەربى و كرديانە ھەللا، تەنيا من و رەيجانەو سەبۆ لە
شوين خۆمان نەجوولايىنەو، تەواوى ئەوانىدىكە لە پۆلەكە چوونە دەرى، ئىمە
ھەرسىكمان زۆر بە غەربىي سەرى يەكترمان دەكەرد، من ئىشارەتم بە ھەردووكياندا
كە بچىنە دەرهوۋە، كەچى رەيجانە لەگەل نەبوو، لەو دەمەدا سەبۆ دەيويست لەئىمە
نزيك بىتتەو، جەستەيەكى پەشوكاۋ ھەر لەپارچە شاخىكى دارماو دەچوو، خۆي كەرد
بەژورا، ھەرسىكمان زەندەقمان چوو، ەك دارەبى ئىو رووبار دەلەرزىن، مامۆستا
(جەسەنى حىساب) بەسەرسورمانەوۋە لەئىمە راما، يەكەمجار سەربىكى سەبۆي كەرد،
دواتر لەمن و رەيجانە وردبۆۋە، بىتتەوۋە لىوى لىكېترازى، دارحەيزەرانەكەي لەمن

بهرز کرده‌وه، سه‌بۆ که له‌پشته‌وهه دانشتنبوو خیرا خۆی گه‌یانده نزیك مامۆستا و پێیوت:

- مامۆستا به‌خوا سه‌رمه‌د نه‌خۆشه!

ده‌نگیک له‌وه‌ده‌چوو له‌میژی له‌گه‌رووی مامۆستا عاسی بووبی له‌گه‌ڵ وه‌شاندنی دارچه‌یزه‌رانه‌که ده‌رچوو، سه‌بۆ که‌وته سه‌ر زه‌وی، قیژه‌یه‌که له‌ ده‌می ره‌یجانه‌ هاته ده‌ری، زه‌بری داروه‌شانده‌که هه‌ینه‌ به‌هه‌یز بوو هه‌موو گیانم له‌گه‌لیدا گرژبۆوه، خه‌ریکبووم به‌ مامۆستا بلیم "سه‌بۆ چ خه‌تای هه‌بوو؟!" که‌چی وه‌ک ته‌وه‌ی هه‌یشتا ناگری پر له‌ رقی ده‌روونی دانه‌مرکابی، دارچه‌یزه‌رانه‌که‌ی به‌رووی ره‌یجانه‌شدا به‌رز کرده‌وه، له‌ به‌رزکردنه‌وه‌ی داره‌که هه‌ستمکرد مامۆستا واده‌زانی شمشیرکی به‌ده‌سته‌وه‌یه‌وه له‌ناخیشیدا ره‌نگبی هه‌ز به‌ سه‌رپه‌ینی یه‌کی له‌ نیمه‌ بکا!! من له‌چاوی مامۆستا ده‌ماریکێ شیتیه‌تیم به‌دیکرد، نازانم ره‌یجانه‌ش وابوو یان نا؟ قیژه‌که‌ی ره‌یجانه‌ له‌وه‌ ده‌چوو، شتیک له‌وه‌ دوروبه‌ره‌ قه‌ومابی، هه‌ر دوا‌ی ته‌وه‌ ده‌نگه‌، چوارپه‌ینج قوتابی پێکه‌وه به‌هه‌له‌داوان هاتنه‌ ژووره‌وه، مامۆستاش که‌ راده‌ی تووره‌بوونه‌که‌ی له‌سه‌قفی پۆله‌که‌شمان هه‌ورازتر چووبوو، وایزانی ته‌وه‌ قوتابیانه‌ به‌ هانای نیمه‌وه‌ هاتن، ته‌وه‌ داره‌ی که‌ له‌ بان سه‌ری ره‌یجانه‌وه‌ رایگرتبوو، به‌ پشت ملی یه‌کی له‌وه‌ قوتابیانه‌ی کیشا که‌ له‌پۆله‌که‌ماندا له‌هه‌موویان بیده‌سه‌لاتر بوو، دواتر مامۆستا وه‌ک ته‌وه‌ی به‌ده‌ست نا‌زاری نه‌یه‌نییه‌که‌وه بنا‌ئینی به‌ شیوه‌یه‌که‌ داره‌که‌ی راده‌وه‌شانده‌ک بلیی هه‌ر چوارده‌وری که‌مین بووبی و بیه‌وی ده‌ست له‌ هه‌موویان بوه‌شینی، من تا ته‌وه‌ کاته‌ی له‌ژووره‌وه‌ بووم سی چوار چه‌یزه‌رانم پێکه‌وتن، باشبوو ره‌یجانه‌ زوو خۆی قورتار کرد، سه‌بۆش له‌وه‌ به‌زم و هه‌للایه‌ به‌ خشکه‌یی بۆی ده‌رچوو، مامۆستاش له‌گه‌ڵ وه‌شاندنی هه‌ر داریک جوینیکی پیسیشی له‌ده‌مه‌ ده‌رچه‌وو، من خه‌ریکبووم بچمه‌ ده‌ره‌وه‌، کۆمه‌لێک قوتابی وه‌ک ته‌وه‌ی ئاژه‌لێکی وه‌حشی راویان بنی شه‌پۆل ئاسا به‌ پۆله‌که‌مان وه‌ربوون، مامۆستا ویستی له‌ داروه‌شانده‌که‌ به‌رده‌وامی، به‌لام که‌ ته‌وه‌ هه‌لمه‌ته‌ی بیینی پشتاوپشت هه‌نگاوی هه‌لینا، له‌نزیك سه‌بووره‌که‌ وه‌ستا، بیده‌چوو بۆ

یه که مجار له ژیانیدا هه لچوونی به کۆمه لێ قوتاییانی بهو شیۆهیه نه بینیبی، من هه ستمکرد ترسیک له هه ناویه وه هه لده کشی و په راگه ندهی سه روسیما ی ده بی، بو شه وهی قوتاییانیش هه ست بهو شله ژانه ی نه کهن، نیوه ته ماشایه کی کردین و هه یزه رانه که شی به رووماندا به رز کرده وه، که چی له له پی ده ستیکی خو ی داو چوو ه ده ره وه !!

(سه لیم چورچه) تا پۆلی شه شی سه ره تایی ته واو کرد له زی ره کیدا هه یه عه بی نه بو ، وه هاده هاته به رچاوی ئیمه که له هه موومان زی ره کتر بی ، که چی شه ویش زۆر جار به بهر ره هه متی دارحه یزه رانه کان ده که وت ، شهو که متر له ئیمه هه موشۆی قوتاییانی ده کرد ، زیاتر ههزی له ته نیایی بو ، تی که لێ گه رو گرتی هه یه قوتاییه که نه ده بو ، زۆر کهم له کاتی پیاسه کردندا سه ری به رز ده کرده وه ، قه تیش له به رچاوی هه یه یه کی کمان بز نه ده بو ، چونکه یان له پۆله که داده نیشت و نه ده هاته ده ره وه ، یان له ناوه راستی گۆره پانی قوتابخانه که به تاقی ته نیا هه نگاوی ورد وردی هه لده هی نا ، هه ر له بهر شه وهش بو که سانیک هه بوون پیان ده وت (سه لیم ته نیا) من ده مزانی سه لیم چه ند سالی ک بو سه عیدی باوکی له یه کی له شاخه کانی ده ور به ری شار خو ی شار دبو وه ، ده یانگوت که له راو گه را وه ته وه که سیک بو سه یه کی لی دا نا وه ته وه و ویستویه تی بیکوژی ، به لام گولله ی یه کهم چرووکی کرد وه و شه ویش شه و فرسه ته ی بو هاتۆته پیش خو ی له پشت به ردیک قاییم ده کا ، کابرا له ترسی شه وهی نه وه کو گولله کانی دیکه شی چرووک ده رچن خیرا له که مینه که ده رده په ری و هه لدی ، سه عیدیش له پشته وه ته قه یه کی لی ده کا ، کابرا به لادا ده چی و ده که ویتته سه ره پشت ، سه عید لی نزی ک ده بی ته وه ، وه ک هیزیک له جووله ی بخا ، له شوین خو ی ده چه قی ، که سه که ده ناسی ته وه ، له گه ل شه وه شدا بریار ده دا هه لی بگری و بیباته وه ، که چی چه ند هه نگاوی نا روا له چه ند لایه که وه ته قه ی دیکه ی لی ده کهن ، ناچار ده بی که ریم له وی

جیبھیللیٰ لہو ناوہ خۆی ونبکا . (کہریم کوارگ) وہختی خۆی بہر لہوہی عہیشیٰ بییتہ ژنی سہعید ، زۆر ھەولئی دابوو کچہ رازیکا و بچیتہ داخوازی ، بہلام عہیشیٰ لہ ھەرہوہرزنی دارپیندا بہلئینی بہ سہعید دابوو کہ لہو زیاتر شوو بہ کہسیتر نہکا ،ئاخیرہ کہش ھەر وایلپھات ، عہیشیٰ بوو بہ خیتزانی سہعید ، دوای سالتیک ، کورپکیان بوو ناویان نا (سہلیم) .

سہلیم لہپۆلی یهکی ناوہندیدا ، رۆژ بہ رۆژ لہ ھاتنی بۆ قوتابخانہ دواہدہکھوت ، ئەو رۆژانہش کہ دەماندیت بہھیچ شیوہیہک وەکو جاران نەدەھاتہ بہرچاو ، ھیندہ بہ بیژھوق و بیزاریی دەرەدہکھوت ، دہتوت مەرگ پەرپوہتہ چاوی ،پیننەدەچوو لہخزم و نزیکہکانیشی کہسانیک ھەبن یارمەتی خانەوادہکە ی بدن . سہلیم رۆژانہ ئەو کاتانہی بہبیانیان دہوامی دہکرد ، ئیواران لہبەر دہمی دوکانیک رادەوہستاو پاقلہی دہفرۆشت ، ئەگەر پاش نیوہرۆیانیش بچوبایہ مہکتہب ، ئەوہ لہگەل مەلا بانگدانئ بہنیو کۆلانہکاندا دہگەر او ھاواری دہکرد (نۆکی دہشتی ،گەر تامی کە ی ، لہ خۆشیاندا پشتت دہسکی !) من خۆم چەندجاریک لہو نۆکە گەرمەم لیکرپوہ ، ئیمہ کەسمان لہ بیئۆقرہیی و نەھاتنی سہلیم بۆ قوتابخانہ تیندەگہبیشتین ، زۆر لہ مامۆستاکانیش لہبەر چاوی ئیمہ پلاریان تیدەگرت و قسە ی ناشرینیان پیددەوت وەک (کوری باوکی خۆیہتی ، حەز دہکا بییتہ ئەشقییا ، ھەر لہپیاوکۆژ دہچی !!) لہودوایبەدا گۆرانیککی سہیر بەسەر رەفتاری سہلیمدا ھاتبوو ، ھەر بہ ئانقہست دہبوایبہ شتیک بکا بۆ ئەوہی لیبدرئ ، بہلام ئەوہی جیی سہرسورمانی ھەموومان بوو ، پیددەچوو ئەوہی ناوی ترسہ لہ گیانی ئەو کورەدا نەماجبئ ، قەت نامادہ نەبوو دہست و پەنجہکانی لہبەر زہبری داروہشانندنەکان بۆ ماوہیہکی کہمیش بشاریتہوہ ، یان فووی لیبکا ، دہتوت بہ ھەقی خۆی دہزانئ ئەو لیدانہی پبیکہوئ ، بەردەوام وەک کہسیکی ئازاو نەترس لہبەر دہمی زہبری دارەکان دہوہستا ، زۆرجار ئەو ئازایہتی و بەرگریہ لہخزمەتی ئیمہدا بووہ ، چونکہ ئەو مامۆستایہی کہ لہ سہلیم چورچہی دہدا ، ھیندہ ماندوو دہبوو ، توانای ئەوہی نەدەما بپرژیتتہ سہر ئیمہو

داركاريمان بكا ، تهنيا جارنيك نه بيّ ثه ويش دوايين جاربوو كه سه ليممان بينيبه وه ، نهو كاتهى ماموستاى ميژوو له برى ده رس نه كرده كهى سه ليم برپارى دا سزايه كى قورسى سه ليم بدا ، سه ليم كه مترين نارهازيه تى نيشان نه دا ، وه كه سه ربازيك داواكهى ماموستاى به جيتهينا ، ههستا و له بهرامبهر ئيمه دا وهستا ، ماموستا لىي نزيك بووه ، پيشه كى بهر له وهى هيچ پرسيارى كى ليبيكا ، زلله يه كى له په نا گوچكهى داو زرمهى ليوه هيئا ، دواتر داواى ليكرد په نجا جار له شوين خوى دابنيشى و هه لسيته وه ، وابزانم سه ليم سى و دوو جار زياتر دانيشت و هه لسايه وه ، ئيدى خوى پيرانه گيراو به لادا كه وت ، هه و ليكى زورى دا هه لسيته وه و نهو چهند جارهى مابووى ته واوى بكا ، به للام له دووسى كره تى ديكه زياتر نه يتوانى ، ههر بهر ده بووه ، ناخيره كهى بهو شه كه تيه هه لسايه وه له دور چاوى ماموستا كه راما ، من به چاوى خوم شه پولى ترسيك به سه روسيماي ماموستاوه بينى ، بينيم كه چون ده ست و په نجه كانى ده لرزين ، تيگه يشتم ئيدى ده ماريكى هيژ له جهستهى ماموستا پساوه ، ماموستا به ناچارى داواى له سه ليم كرد دابنيشيه وه ، به للام نهو جاره سه ليم نه كه ههر نه هاته وه سهر كورسيه كهى خوى ، به لكو نيگاي له سهر چاوى ماموستا هه لنه گرت ، ههر به چاوه ته وره و تيزه كانى ، شتيكى به ماموستا گوت ، كه من تهنيا فكرم بو نه وه چوو ، كه پيى بلى (فه رموو چ شتيكى ديكه ت ماوه ؟!) له پر روى خوى وه رگيپراو له ده رگا كه وه نزيك بووه ، بهر له وهى ده رگا كه بكاته وه ، ماموستا به هه ناسه بركيوه پيى وت :

- برؤ باوكت چاوه ريته !!

سه ليم نه گه رچى كورپكى باريكه له وه ده موچاو چورچيش بوو ، به للام له وه ده مه من وام هه ست كرد زه لامى كى چوار شانويه وه به ده رگا كه وه ناچيته ده ره وه ، كه ماموستاش نهو توانجهى تيگرت ، له داخان بزديه كى هاته سهر ليوان و تى :

- باوكم پياويكى زور مه رده ماموستا !!

ئيدى ده رگا كهى به خيراىي كرده وه به تونديش له دواى خويه وه دا بخست . سه ليم له و روژه وه به لاي ده رگاي قوتابخانه ش تينه ده په رى ، له سهر فروشتنى نوك و پاقله ش

بەردەوامبوو . من زۆر جار بەتایبەتی ئیواران دەچوومە لای ، لە تەنیشتی رادەوهستام ، زۆریش لێی دەپارامەوه بگەریتتەوه مەکتەب ، کەچی وەك ئەوێ داوای شتیکی قورسی لێبکەم ، هەموو جاری پێی دەوتم :

- تاقەتی مەکتەبم نەماوه ..

هەندی جار لەخۆمەوه هەسودیم پێ دەبرد ، دەمگوت (خۆ هیچ نەبێ لە لێدان رزگاریبوو) ئەو رۆژە مامۆستای میژوو داوای لێمکرد بچمە لای سەلیم و بیھێنمەوه بۆ قوتابخانە ، دڵم بەوه خۆشبوو ، کە مامۆستا لەو سزادانە سەلیم پەشیمان بۆتەوه ، بەغار چوومە ئەو شوێنە سەلیم پاقلە یئدەفرۆشت ، کە گەیشتمە ئەوێ نە سەلیم بینی و نە عەرەبانەکەش ، لەخۆمەوه نیگەرەن بووم ، بپارمدا بچمە مالیان ، ئەگەرچی مالیان لە مالتی ئێمەوێش دوور بوو ، بەلام نەمویست داواکە مامۆستا داواخەم ، بەپەلە ئەو شوێنەم جێھێشت ، بەو کۆلانەدا سەرکەوتم کە لەناخێرەکیدە دەچوو بەر دەمی مالتی سەلیم ، هەر بە رینگاوه بیرم لەوه دەکردەوه ، ئەگەر بتوانم سەلیم بگەرێنمەوه قوتابخانە ، وادەزانم کاریکی چاک و خێرێکی گەرەش دەکەم ، بەلام لەخۆمەوه نارەحەتیبەك بەخە ی گرتبووم ، هەر چەند هەنگاوم هەلدەھێنا دڵم زیاتر تەنگ دەبوو ، بۆچی ئەم ئیوارەییە سەلیم لە بازار نابینرێ ؟ تۆ بێتی باوکی هاتبیتتەوه و لەخۆشی هاتنەوهی باوکی نەچووبیتتە دەرەوه ؟ ئەو زۆر جار بەمنی وتووە کە باوکی ناوہ ناوہ بە شەوان سەردانی کردوون ، زۆر جاریش لە کەمینی پۆلیسەکان لەمردن قورتاری بوو . حکومەت زۆر بە وردی بەدوای هەوائیکی باوکیدا کەوتوو ، پۆلیس لەهەر کوی زانیاریەکی دەست کەوتبا ، خێرا مەفرەزەییەک دەچوونە ئەوجێیەو کەمینیان دادەنایەوه ، سەعییدی باوکی سەلیم زۆرباش ئاگاداری نەخشەو پیلانی پۆلیسەکان بوو ، قەت رۆژیک لەشوین خۆی نەدەمایەوه ، تەنیا جارێکیان دەکەویتتە بۆسە پۆلیسەکانەوه ، بەلام نەک هەر لێی دەرباز دەبی ، بەلکو دوو پۆلیسیش بریندار دەکا و وەك جنۆکەش وندەبی ..

سهليم زۆرچار بۆ منى گېراوتهوه ، كه هيچ كهسيك تا ئىستا نەيتوانيوه زهفهه به باوكى ببا، همموو كهلىن و عاسى و دۆلهكانى ئەو كېوانه بۆ ئەو وهك مالى لېھاتبوو، له همموو شونىك دەردهكهوت، لههيچ شونىكيش نەدەبينرا . سهليم دهېگوت (ئەو كەريمى بەدەستى باوكم كوژراوه، خۆى نەخشەى بۆ كوشتنى باوكم دانابۆوه) ئەو پياوه لەبەرئەوهى داىكى سهليم بە كچىتى شوى پىنەكردوو، هەولیداوه كچهكه بكوژى. (كەريم كوارگ) لە مانگەشەويكى بەھاردا بريارى كوشتنى عەيشى دەزگيرانى سەعيد دەدا، ئەو شەوه چاودەرى دەكا تا هەموويان لە مالەوه خەويان لىدەكەوى، بىتەوهى كەس هەست پىبكا تەنگە ئىنگليزيەكەى بان سەرى باوكى هەلدەگرى و خۆى دەگەيبىتتە پشت پەرزىنى مالى باوكى عەيشى، لەوى خۆى لە بۆسە دەنى، لولەى تەنگەكەى لە كەلىنىكى پەرزىنەكە دەباتە ژوورى، پەنجەى دەخاتە سەر پەلاپىتكەو دىقەت لە حەوشەكەيان دەگرى، چاودەرى دەبى تا عەيشى لە ژوورەو دەتتە دەرى، كەريم كە چاوى بە عەيشى دەكەوى جوولە دەكەويتتە هەموو گيانى، عەيشى لە كانىبەكەى نىوہراستى حەوشەكە نزيك دەبىتتەوه، رووناكى مانگەشەو وادەكا كەريم بە ئارەزووى خۆى سەيرى بەژن و بالالى عەيشى بكا، عەيشى دەرگای دەستاوہەكە دەكاتەوهو وندەبى، هيندە نابا عەيشى دىتتە دەرەوه، عەيشى لە كانىبەكە نزيك دەبىتتەوه، لەسەرخۆ بەلوعەكە دەكاتەوه، دامەنى كراسەكەى بۆ سەرەوه هەلدەكيشى، لەسەرخۆ دادەنيشى، ئاورپىك لە دەوروبەرى خۆى دەداتەوه، وهك ئەوهى هەستى بە خشپەى شتىك كەربى، خىرا چەند گۆلمە ئاويك بە ناو لەشى خۆى دادەكا، كەريم هيندە نامىنى هەردوو چاوى بەنىو كەلىنەكانى پەرزىنەكە بچنە ئەو ديو، وادەزانى خەون دەبينى، بۆ چەند جارپىك هەردوو چاوى هەلدەگلۆفى، باوہرناكا ئىستا شتىك دەبينى هەر لە بينىنى خەونە خۆشەكان دەچى. عەيشى هەلدەستىتتەوه، بەھىواشى دامەنى دادەداتەوه، جارپىكيدىكە بەگومانەوه لە دەوروبەرى خۆى دەروانى، هەستدەكا ترسىك رۆچۆتە گيانى، بەپەلە هەنگاو دەنى بۆ

ژووره وه . (که ریم کوارگ) نایه وی شه و فرسه ته ی له ده ست ده رچی، قورسای زیت ر ده خاته سهر په نجی، په لاپیتکه که بو دواوه راده کیشی، شریقه یه که کشوماتی شه و شه وه دهره وینیتته وه، که ریم له چاو تر وکانیکدا تئیده ته قینی و له و ناوه نامینی، عهیشیش له گهل قیژه یه کی ترسناک خوی ده کا به ژوورداو له وی ده که ویتته سهر زگ، که دایک و باوکی ده گنه سهری شه و کات ده زانن گولله که وه بهر قوئی راسته ی که وتوه .. بهر شه وه عهیشی ده گه بیئنه خهسته خانه، له وی دهرده که وی که برینه که ی سهخت نییه، گولله که ته نیا گوشته که ی بریوه، بو به یانی هه واله که ده گاته سه عیدو شه ویش خیرا خوی ده گه بیئیتته مائی عهیشی، که عهیشی ده بینی، له تووره بیان هه دروو چاوی ده په رنه پشتی سهری، بیته وه ی چاوه رپی قسه ی هیچ که سیک بکا، له بهر خوی ه وه ده لی:

- دهردت له گیانم که ریم !!

سه عید ده زانی له که ریم زیاتر که سیک دیکه کاری وا ناکا، چهند روژیکیش بهر له رووداوه که که ریم هه ره شه ی له عهیشی کردبوو که ناهیلی عهیشی بو کهس بی، سه عید یه کراست ده چیتته مائی که ریم له بهر دهرگا که بیان هاوار ده کا (که ریم کوارگ ته گهر بیای دیته دهره وه !!) که ریم له ترسان شه و ناوه جیده هیللی و دوو سال خوی شاربه دهر ده کا، سه عید له و ماوه یه عهیشی ده گوازیته وه، دوا ی سالیک شه و سه لیمه یان ده بی که به سه لیم چورچه ناو دهری، سه لیم ته مه نی سالیک ده بی که که ریم ده گهر پتته وه شار، شه وی روژی که ریم له گهل دوو کهس له خزمانی بریار دهن له سهر شه و ریگایه بو سه یه ک بو سه عید دابنینه وه که زوره ی جارن له کاتی گه رانه وهیدا به ویدا ده هاته وه، که چی پیلانی کوشتنی سه عید نه ک ههر سهر ناکه وی به لکو که ریم خوی ده بیته قوربانی نه خسه که و سه عیدیش ناچار ده بی دوا ی رووداوه که نه گهر پتته وه شارو بیته شه قییا ..

چهند هه نگاویکم مابوو بگه مه بهر دهرگای مائی سه لیم، له دووره وه برا که وره که مم بینی، دهیزانی به ره و کوئی ده چم، به ده ست و ده موچا و ئیشاره تی بو کردم که له شوین خوم بو وه ستم، ههر که لیم نزیک بو وه، بی میوت:

- دهچيته لای سه لیم ؟

له سه روسیما په شیواویه که ی ههستم به روودانی شتیك کرد، ویستم قسه یه که به پیش من کهوت و وتی:

- سه لیم و دایکی له دویننیه لیره نه ماون.

من به سه روسرمانه وه وتم:

- بو کوی چوون ؟!

براکه م وهک بییه وی راستییه که م لی بشاریتته وه، بیته وه ی رووم تیبکا وتی:

- و ازانم له دویننیه چوونه ته شاخ !

- بو چ روویداوه ؟!

- هیچ خوت ماندوو مه که !!

که نهو قسه یه م گوی لیبوو، زیاتر له سه ر نهو په پمداگرت که هه ر ده بی لهو نه پنییه بگه م، نهو کاته ی براکه م نیازی بوو شو پریته خواره وه، خیرا چوومه به رده می و لیپارامه وه که ده بی پیمبللی له بهرچی چوونه ته شاخ، براکه م نیستیکی سه یری بووم کرد، وهک بللی بریاری دابی راستییه که م پیمبللی، نیگاکانی له هه ر دوو چاوم گیرکردن، دهستیکی خسته سه ر شام، وهک هاوخه میك خوی نیشاندام، من چاوه ری نه وه بووم که شتیك پیمبللی، که چی داوای لیکردم له که لیدا به کولانه که بجمه خواری، براکه م نزیکه ی ههوت سال له من گه وره تر بوو، پیمشهرم بوو پی له سه ر داوایه ک داگرم، که نهو مه به سستی نه بی بووم جیبه جی بکا، به لآم نهو له په نجه کانه وه هه سته کانی منی ده خوینده وه، دهیزانی رویشتنه که م نارحه تی پیوه دیاره، منیش له شیوه ی هه ناسه دان و هه لکیشانیدا، زانیم هه والی سه فزه ی نهوانم هه ر پیده لی، هه ر له خومه وه که میکیش ده ترسام، هه ستمده کرد دلّم خه بریکی پیده گا که په یوه ندیسی به منوه هه یه، هه موو گیام بو بیستنی شتیك له ده می براکه م هه وه له ناماده باشی دابوو، براکه م له پر وه ستا، زانیم لیره به دواوه گوئیستی خه به ری نوئی ده بم. هه ندی جار سه روسیما ی براکه م واده هاته بهرچاو وهک نه وه ی زهینی له شویننیک ی دیکه بی، له چاوی را دیاروو هیشتا له گوتنی هه واله که دوو دلبوو، نه وه ی

به لای منهوه جینگهی پرسیارو سه سورمان بوو شه دانبه خوداگرتنه ی براکه م بوو له نه گوتنی هه والئه که، من له خۆم ده پرسی ئاخۆ شه نهدرکاندنه چ په یوه ندی به منهوه هه یه؟ چ په یوه ندی به براکه مه وه هه یه؟ بۆچی له گوتنی خه به ره که خۆی ده دزیتشه وه؟ من به راستی نه متوانی چیدیکه تهحه مولی شه و بیده نگییه بکه م له پر وهك شه وهی هیزیک به هانامه وه بیته ده م به رویدا کرایه وه و وتم:

- ئه ری چ بووه، بۆ نایلی؟!

براکه م وهك شه وهی ره هیمک پیبکا به ئاسته م زله یه کی دلسۆزانه ی له شام داو به ناچاری بزه یه کی بۆم کردو لیوه کانی لیکتازان:

- شه وهی پیتیده لیم حه ز ناکه م له ده می هیچ که سیکیدیکه بیسمه وه!

من خیرا به هه موو تازای جهسته مه وه دلنییایی خۆم بۆ پاراستنی نه یینییه که ده رخست و وتم:

- نا بۆچی باس بکه م!

براکه م ده ستیکی خسته وه سه ر شام و له سه رخۆ وتی:

- دوینی، له به یانییه وه لیره نه ماون، ده لین سه عید هاتو وه عه یشی و سه لیمی له گه ل خۆی بردوون.

من وهك شه وهی شه قسه یه هیچ به لای منه وه گرنه نه بی، به په له و تم:

- ئی خۆ شه وه جاری یه که م نییه ده چنه شاخ!

- راسته، به لام شه جار هیان جیایه!

به خۆفیکه وه و تم:

- بۆ؟!

- چونکه هه ر دوای ونبوونی شه وان، مامۆستای میژووتان شه مشه و کوژراوه!!!

سالیکی پیچوو کەس نەیدەزانی کێ مامۆستا (عەزیزی فاتە رەش) ی کووشتووە ، کەسێش بە تەواوی نەیدەزانی چۆن کوژراوە ، هیندیک دەیانگوت لەناو جینگا خنکاندوبانە ، هەبوو دەیگوت ژەهرخواردنیان کردوو ، هیچ کەس ناوی باوکی سەلیم چورچەیی نەدەهینا ، تا روژێکیان بە ریکەوت ئەو کاتەیی من دەچووم بۆ قوتابخانە (رەیحانە) رووبەرۆوم دەهات ، ماوەیەک بوو یەکتەرمان نەبینیبوو ، دیاریبوو ئەویش لەمەکتەب دەگەراییەو ، هەر کە منی بینی نەک هەر پەشۆکاوی هەموو گیانی داگرت ، بەلکو تا گەیشتە بەر دەمم دوو جار کتیبەکانی لە دەست بەربوونەو ، کە لیم نزیك بۆو شەرم رووخساری داپۆشیبوو ، روومەتی سوورسوور هەلگەرا بوو ، دلنیابووم سەرۆسیمای منیش لەو خراپتری بەسەر هاتبوو ، کە نیگاگانمان بەر یەککەوتن لە چاکوچۆنییەکی بەپەلە زیاتر هیچ قسەییەکی دیکەمان لە دەم دەرنەچوو ، ماوەیەک بەبێ دەنگی بەشەرمەو لەیەکتەر رادەمان ، من هەر لە خۆمەو قسەییەکم کرد تەنیا لە پیناوی دەرچوون بوو لە فەزای شەرم و رزگاربوون بوو لەو ناریکی دەروونییە :

- لە دەرسە کانت چۆنی ؟

سەیریبوو لەو کاتەیی دەبویست وەلامم بداتەو ، جاریکی دیکە کتیبەکانی لە دەست بەربوونەو و منیش وەک ئەوێ بە ئەرکی خۆمی بزنام ، لەگەڵ خۆنزمکردنەو کەئێ ئاودا خیرا خۆم نەوی کردو دەستم بۆ کتیبەکان درێژ کرد ، بەلام هیچیکەمان کتیبەگانمان بۆ هەلنەگیراییەو ، چونکە سەری هەردوو کمان پێککەوت ، لەگەڵیدا بزەییەکی شیرینی شەرمشکینمان بۆ یەکتەرکرد و هاوکات بۆ یەکتەر پێکەنین ، رەیحانە پیمپوت :

- تۆ لە گەڵ خویندن چۆنی ؟

- زۆر باشم .

رەیحانە ئاورپێکی لە دەورووبەری خۆی دایەو وەک ئەوێ پیمبلی ، کە ئەو شۆینەیی لێپراوەستاوین خەلکی بە ئاسانی دەمانبینن و بۆ هەردوو کمان باش نییە ،

خیرا خۆی نهوی کردو کتیبه کانی هه لگرتنه وهو که میکیش لیمدوور که وتهوه ، له
چاوه کانیدا بۆم دهر کهوت ، که نیازی بوو شتیکم پێبلی ، ههنگاوێک بۆی چوموه
پیش و وتم :

- ره بجانە دتهوێ شتیك بلی ..

هیندیك لیمنزیک بۆه و گۆرائیک به سهه بیچمی داهاات :

- نه مشهوه له مالهوه بیستم که دایکی سه لیم دواي سالیك له کن خزمیکی خۆی
گوتویهتی ، که باوکی سه لیم مامۆستا (عهزیزی فاتهره شی) کوشتوه !
یه کسهه موچرکیك هه موو گیانی داگرت به گومانه وه له ره بجانهم پرسى :
- چۆن ؟!

- نهو نه چوو بوو مامۆستا بکوژی ، دیاره ویستوبوی بیترسینی ، که چیتر له
سه لیم نه دا ، مامۆستاش له ترسان به ربۆته وهو رۆحی له بهر نه ماوه !!

ره بجانە نهو قسه یه ی کردو بیته وهی خواحافیزیش بکا رووی خۆی وه رگیراو په له ی
بوو بگاته قوتابجانە . من له وێ به چه په ساوی وهك ته وهی هه واله که په یوه ندی
به منه وه هه بی ، له شوین خۆمدا چه قیم ، مهراقیتک له که له له دام که هه ره ده بی
زانباری دیکه له سه ره کوشتنی مامۆستا عهزیز ده سته که وێ ، من له جیاتی ته وهی
ریگه ی ماله وه بگرمه بهر به دواي ره بجانە دا که وتم ، ره بجانە هه ستنی به ته په ته پی
ههنگاهه کانم کردو خیرا ناوړیکی بۆ دواوه دایه وه ، به سه ره سوپمانه وه وه ستا ، به چاو
پیمی وت " چ بووه ؟! " من ویستم پرسیاریکی دیکه ی لیبکه م ، که چی له چاوی
نه ودا تیشکیکی سه یرم بینى ، تیشکیک هه موو گیانی پرکرد له موچرکه ،
موچرکه کان له نیو جه سته مدا شه پۆلیان ده دا ، دهنگیتک دهتوت بۆ یه که مین جاره له
قولایی ده رووندا هه لده کشی ، نهو گه رووه بچووکه می به نه ندازه ی نه شه که وتیتک
گه وره کرد ، دهنگه که وهك ته وهی له جیهانیکی دیکه وه بیته ده ری ، هه مووشی
ته نیا یه ک وشه بوو ، نه ویش " ره بجانى !!!!!!! " من هه ستم کرد له ژیاغدا بۆ یه که مین
جاربوو بهو شیوه یه ناوی نهو کچه بیته سهه زارم ، هه ره له گه ل دهنگه پر سۆزو

غەربىيە كەمدە رەيخانە لە شوپىن خۇي حەپەسا ، ئەدەي ناو ھېئانە كەم ھېچ پەيوەندىيە كى بە و پىسپارەو نەبوو ، كە من گەرەكم بوو بىلەيم ، ئەوئىش لەو تىگەئىشت كە من نىازمە شتتەك بىدركىنم ، من ماوھىە كىش بىدەنگ وەستام ، خۇئىشم نازام بۇ ھېچى دىكەم نەوت ، چاوەرئ بووم ئەو شتتەك بىلئ ، كەچى ئەوئىش لە زەردە خەنەيە كى پىر لەسەرسورمان زىاتر ، ھېچ كاردانەوھىە كى نەبوو ، ھىندىك بەسەر خۆمدا شكامەو ، خەرىكىبوو داواى لىبووردنى لىبكەم ، كەچى وەك ئەوئى بىھوئى رى ئە پەشۆكاويە كەم بگرئ بزەيە كى پىر لە خۆشەوئىستى بۇ فېئدام ، لە خۇشياندا ئەوئى بە نىازبووم بىلەيم لەبىرم چوو ، ئەوئىش دەستى بەرز كىردەو و بەپەنجە ناسكە كانى خواحافىزى لىكردم ، لەودەمە ھەستمدە كىرد بە شتتەكەو بەندبووم كە ھىوام دەخواست قەت لىيدانە بىرئىم ، لەبەر خۆمەو و دەوام دە كىردو لەخوا دە پارامەو كە رەيخانە لىمدوو نە كەوئىتەو ، ھەر داوى ئەو دىدارە گۇرانئىكى سەپىر لەزئانم روویدا ، شەوانە تا درەنگانئىك نەدە خەوتم ، رەيخانە لەبەر چاوم ون نەدەبوو ، كەس لە مائەو نەيدەزانى بۇ وام بەسەر ھاتوو ، ئەوئى زىاتر لىي ببو مەراق و ناپرەھەتى زۆرى پىئو دىاربوو داىكم بوو ، ئەو زۆرى ھەز دە كىرد لەو نەئىنئىيەى من تىبگا ، داىكم سەرى لەو سوپامبوو چ شتتەك واىكردو مەنىكى شەپراوى ، مەنىكى عەجول و گەرۆك ، ئاوا بەشەو و رۆژئىك بگۆرئىم ؟ چۆن لەبىدەنگىمدا زمانى ھەمويايم گرىدابوو ؟ لەو رۆژە بەداو و زۆر بەزەھەت لە مائەو ھەش دەچوومە دەرەو ، كارەكە بە شوئىنئىك گەئىشتبوو داىكم وا فەركەتەو كە رەنگبئ تووشى نەخۇشئىيەك بووم ، يان شتتەك دەستى لىئوھشاندم ، ئەو رەفتارەى من بۇ مائەو ھەمان كارئىكى چاكبوو ، بەلام دىسان جىئى پىسپارو سەرسورمانئىش بوو ، زۆر جار بە گوئى خۆم دەمبىست داىكم بە برا گەرەكەمى دەوت "سەرمەد ھەر لەو دونىايە ناژئى !" برا گەرەكەشم لىئى ببو مەراق ، تا رۆژئىكىان خۇي پىرانە گىراو پىئىمى وت :

- ئەو ماوھىە كەم قسە دەكەى .. كەم دەچىتە دەرەو .. كەم شەر دەكەى .. كەم دەخەوئى .. كەم دەرس دەكەى .. زۆرئىش دالغە لىدەدەئى .. مەسەلە چىيە !?

نەمدە زانی چۆن وەلامی بدەمەو ، زۆرم لەخۆم کرد شتیکی پێبلیم ، کهچی هیچم بۆ نەدەهات ، لەشلەژان و تیکچوونی مندا پرسیاریکی دیکەى بۆ ھاتە پیش :

- دەترسم نەچیتە مەکتەبیش !؟

بەو پرسیارە دەم کرایەو ، بەرلەوہی قسەکەم بکەم ، لەدور چاوی براکەم رامام ، ھەستمکرد لە نیگا کانددا شتیکی خۆیندەو ، لەگەڵ ئەوہی کہ میکیش پەشو کام ، بەلام ھەر وەلام داہوہ :

- دەتوانی پرسیت .

براکەم لە بیمنەتی وەلامەکەم قەناعەتیکی لەلا پەیدا بو ، کہ من درۆیان لەگەڵ ناکەم ، بەلام ئەوہی لێی تینەدەگیشتن ئەو سیمایە پرخەندەہی من بوو کہ لە کاتی ماندووبوونیشمدا پێمەوہ دیار بو ، من زۆربەى کاتەکانی نیو مال لە دنیایەکی دیکەدا دەژیام ، وردورشتی ئەو دنیایەى کہ بە سادەترین شیوہ ، لەنیو قوتابخانە پرگرفت وقامچیہ ھەلواسراوہ کان و دارحەیزەرانی سەر دۆلاب و بن میژەکانی ژووری بەرپۆبەرو مامۆستاگان ، دروستم دەکرد . ئەو دنیایە بۆمن مەفەرێک بو ، زۆر زەحمەتبوو بتوانم لێیوہ دەرچم ، چونکہ لەناویدا ، لەھەموو کون و قوژنیکی ئەو دنیایەدا رەیحانە دەھات و دەرۆیی ، منیش نەوہ کا لیم ونیبی دەستیکم لە دەستی ئەو دەبەستەوہ ، بۆ کوی چوویا ناچار دەبووم لەگەڵی بم ، لەکوی دانیشتا ، پیکەنیبا ، گریابا ، غەمباربا ، خەوتبا لەگەڵیدا دەبووم .. ئەو گۆرانەى من زمان و رەفتاری ئەوانیشی گۆرپبوو ، زۆر جار دایکەم دەبینی بە چاوی پر لە سۆزو زگیسوتانەوہ تییدەروانیم ، من لەوہش جاروبار دلگران دەبووم کہ دەمدیت بوومەتە مایەى ئازاردانی مالەوہم بە تاییەتیش دایکەم ، چونکہ زۆر پێمانەوہ ماندوو دەبوو .. دایکەم زۆربەى رۆژەکانی ژیاى بەبى باوکم دەبردە سەر ، ئەو دەبواہ لەو کاتانەدا جیگەى باوکمانیشی پر کردایەتەوہ ..

من بۆ خۆيىشم ئەو گۆرۈنە لەناكاو دەم پى سەير بوو، ئەو ھى بەلای مەن ھە شەتەيىكى
 عاجباتى بوو، گۆرۈنى نەبەرى دەنگىم بوو، ھەستەم دەردى لولەي قورگم بەرىن بۆتە ھە
 وشە كان قەلەوترو گرتەر لە دەم دەردەچن، زۆر جار لە شەرمى ئەو دەنگە، كە مەترىن
 قسەم دەردى، ئەو ھى زياتر مەنى ناپەھەت و دلگرا دەردى، ئەو دەستە بەزىيانە ھى
 داىكم بوون، كە بە سەرمى دادەھىناو لەگەلدا، قسەبەك لەزارى دەردەچوو، بەلام
 تىيىنە دەگەيشتم، بەفكرى خۆم، دوغاي بۆ دەردىم، يان ئايەتەيىكى دەخوئىد، ئەو
 داىكم، لەو ماو ھەدا ھىندە ھۆگرى مەن بىبوو، دەتوت لەزەينى ئەودا بچووك
 بوومەتە ھەو بوومەتە مەنلەيىكى چكۆلەي نەفام، زۆر جار نىو ھى شەو، كە ئەو وايدەزانى
 خەوتووم، بەخۆيى و فائوسە كە ھەو، دەھاتە سەرسەرم بەنيازى ئەو ھى لىفە لەسەر
 لاچو ھەم پىداداتە ھەو، ماو ھەيك دەو ھەستا، لەو دەچو باش دەھىقەت لەسەروسىمام
 بگرى، لەبەر خۆيە ھەو دەيوت " كى دوغاي خراپى لىنكردووى؟ رەبى خىر لەخۆي
 نەبىنى؟" دەستەيىكى بەنىو چاواندا دەھىناو ماچىكى نەرمى داىكانەي لىدەردىم، كە
 دەرۆيى، شەپۆلەيك لە فرمىسكى خىرا بە گەروودا ھەلدەگەرانو لە چاواگاندا
 دەردەپەرىن، مەن نەمدەزانى چى بۆ داىكم باس بگەم، ئەو ھى لەدلمدا بوو چۆن
 دەرىبەرم. لەو دۇنيا بووم ئەگەر راستىيە كە يان پىبلىم، نەك ھەر سەرسورماو دەبن،
 بەلكو ئەو جارە ھەر بەشىتم دادەنەن . بۆيە پىم باشتر بوو ھەروا بە بىدەنگى
 بىنمە ھەو ئاگاشم لە زمانى خۆم بى. بەلام پىدەچوو داىكم بپارى ئەو ھى دابى، كە
 ھەر دەبى ئەو زمانە بەستراوم بكاتە ھەو، لەدوايىدا بۆم دەركەوت، كە سى جار
 نووشتەي بۆم لە خواردن كروو ھەو دوو جاريش، ئەو ئاوى لەسەر سفەرى ناخواردن
 خواردبوومە ھەو نوشتەيان تىھەلەينا بوو، كە چى ھىچ گۆرۈنەيىكىان لەمەن ھە نەبىنىبوو،
 نەھىنى ئاشكرا بوونى ئەو نوشتانەش لەدەمى برا گەورە كە مەو دەرچوو، دياربوو
 رۆژانە بەدواي مەندا ھاتۆتە قوتانخانەو لەگەرانە ھەشدا لە دورو ھە بەنەھىنى چاودىرى
 كرووم، لە بەكى لەو رۆژانە مەنى لەگەل رەبجانە دا بىنىو، پىدەچوو، زۆر لىمان نەيك
 بوو بىتە ھەو گوپى لە قسەكانىشمان گرتبى، ئەو رۆژە، بەرۆژى بەفر ناويان دەبرد،

زیاتر له بیست و چوار سهعات، بهبی راوهستان، بهفر دهباری، من و ره یحانه بۆ ماوهی چند دهقیقهیهك، لهبن دیواری خانوویك، یه کترمان بینی، هیچ كهسیك بهدهرهوه نهبوو، ته نیا ئه و كهسانه دهرده كهوتن، كه بهفر مالیان بهدهستهوه بوو، سهربانه کانیان راده مائی، ترسیك دهوری ههردوو کمانی دابوو، كه له چاوه کاغاهه بهدی دهکرا، راسته له بهر لهرزینی جهسته مان دهه میشان به چاکی نه دههاته گۆ، بهلام ئه و لهرزینه، له سهرماکه وه سهرچاوه ی نه گرتبوو، به لکو له ته گهری ئه و چاوه نهینیا نه بوو، كه ته گهر بمانیان دیتبا، ئه وه خوا دهیزانی چیمان به سهردینانین! ئیمه نه مانده زانی کی له و په نایه عاسییه ده مانبینی، کی گوپی له قسه کاغان ده بی، ئیمه هیچ كهسیکمان نه ده بینی، بهلام براكه م كه به دزی له دوای ته و او بوونی ئه و رۆژهی مه كتبه ب، به دوامه وه هاتبوو، تا ئه و شوینه ی من و ره یحانه لیسی وه ستابووین، نه وه ستا بوو، دروست خۆی گه یاندبووه سه ربانی ئه و خانووه کۆنه چۆلکراوه ی، كه من و ره یحانه له بن دیواریکیدا به ترسه وه وه ستابووین. هه ر له سه ربانه که وه له سه ر زگ بۆی راکشا بوو، گوئیچکه کانی به پرووی قسه کانی ئیمه دا ماتکردبوو، هه رچییه کمان وتبوو، به گوئیچکه ی ئه ودا تیپه رپیوو، هه ر كه گه یشته وه مائی، له بهر ده رگای هه وشه که وه وه ستاندمی. بی ئه وه ی بهیلى ده مم بکه مه وه، به توور په ییه وه پیموت:

- ئه ری چ عه جه ب، به نووشته ی هه موو دونیا، زمانت ناگه ری، كه چی له گه ل ره یحانه حکایه تی قیامه تیش ده گێریته وه؟!

من ناچار بووم وه لامی براكه م بده مه وه، چونكه پیم سه یر بوو، كه چۆن كه سیك به و سه رماو به فربارینه، توانیویه تی گوئ له و هه موو قسه ی نیوان من و ره یحانه بگری: - چۆنت زانی؟

هه موو شتیکی بۆ گێرامه وه، ئه وه ی به لامه وه زۆر سه یر بوو، ئه و نووشته بچووکه ی ژیره وه ی چا که تم بوو، كه دایکم زۆر به وه ستایی پیوه ی نووساندبوو: - ئه مه نووشته ی شیخی سه رانه!

ویستم بلّیم (خۆ من شیت نیم!) براکەم دەستیکی خستە سەر شام، بزەیه ک سیمای داپۆشی. لەو دەچوو پرۆایەکی زۆری هەبووی، کە ئەو نووشتەیه وای لیکردم، ئەو هەموو قسەیهەم لەگەڵ رەبجانە کردبێ:

- دەست لەم نووشتەیه مەدە، بەهاناتەوه دی!

لەو دە تیگەیشتم کە تازە ئیدی، ئەوان بەچاوی کەسیکی نااسایی بەرخوردم لەگەڵدا دەکەن، لەراستیشدا خۆیشم هەستم دەکرد من ئەو کورەیی جارێم، خەمی گورەشم ئەو بوو رەبجانە ئەو نووشتەیه ببینی و ئەویش بەشیوێهەکی دیکە سەیرم بکا، بۆیه بریارمدا چیدی کە ئەو چاکەتە دەبەرنەکەم، کە نووشتە کەمی پێوەبوو، خۆ چەند جارێک ویستم نووشتە کەمی لیبکەمەوه و فری دەم، بەلام نەمدەتوانی، کە دەستم بۆ دەریژ دەکرد ترسیک پەنجە کانی گران دەکردو دەستمی بۆ دواوە رادەکێشا، ئەو بەیانیهی کە بریارمدا بوو چاکەتیکی دیکە بپۆشم نازانم لەترسی دایکم بوو پەشیمان بوومەوه، یان لەترسی خودی نووشتە کە بوو، کە رەبجانەشم ببینی هەر لەخۆمەوه وە ک ئەوێ چاوی رەبجانە کەوتیبێتە سەر نووشتە کەوه، بە ئاسایی نەدەهاتمە بەرچاوی کچە کە، هەندی جوولەیی سەیرم دەکردو کۆمە لێک وشەیی بیماناو پچرپچر لەدەمم دەردەچوو. رەبجانە لەو دەچوو بیری بۆ ئەو چووی، کە من لەمالەوه یان لەگەڵ یەکی بەشەر هاتبم، چەند جارێک وە ک باوەر بە ئاسایی بوونی من نەکا، چاوی نیگەرانی و دوودلی دادەخست و حەزی دەکرد خیرا لیبی دووربکەومەوه و کەسیکی دیکە بەو شیوێهە لەبەر چاوی ئەو، نەمبینی. رەبجانە لەمن پەشو کاترو حەپەساوتر دەهاتە بەرچاو هەر ئەو نەندەیی پینکرا پینم بلێ:

- خۆ شەرت نەکردووه؟

کە من بەچاو (نەخیر)م پێ وت، خیرا منی لەوی جێهێشت، زانیم وەختی ئەوه هاتوو چیدی کە ئەو چاکەتە نەکەمە بەرم و بە ئاشکراش بەدایکم بلیم " من شیت نیم ئەو نووشتانەم بۆ دەکەیت!"

بیرکردنوه له نووشتانه، بۆ خۆی کیشهیه کی گهوره بوو، من بهر له وهی بزاتم که شه هه موو نووشتانه بۆ کراوه ناوی هه ندیکیشیانم خواردۆته وه ، له نیو پۆله که مدا زۆر ئاسایی بووم، په یوه ندیم له گه ل قوتاییه کان هه یج گۆرانیکی بهرچاوی به سه ردا نه هاتبوو، که بیته مایه ی قسه له سه ر کردم، یان جیی سه رسورمانو گالته پیکردن، که چی له رۆژه ی زانیم، که من نووشته ییکی زۆرم بۆ کراوه و په کیکیشیان له ژیر چاکه ته که م گیرکراوه، هه ر له خۆمه وه وامده زانی به که سیکی نا ئاسایی دیمه بهرچاوی شه وانی دیکه، که له پۆلدا کۆده بووینه وه و مامۆستا ده هاته ژووری، هیزیک ریی پیته ده دام وه کو قوتاییانی دیکه هه لسمه وه، شه ویش بۆ مامۆستا کان گۆرانیکی سه یرو ره وشتیکی ناشیرین بوو، له بی ریزی زیاتر بۆ مامۆستا، چ مانایه کی دیکه ی نه ده گه یاند، هه موو جاریک له سه ر شه ره فتاره م بانگ ده کرامه ژووری بهرپۆه بهر، بهرپۆه بهریش له بهرچاوی مامۆستا کان چ قسه و جوینی ناشیرین بوو، پیمی ده وت، منیش ته نیا ده متوانی بلیم:

- به خوا مامۆستا نازاتم بۆ واملیهاتوه!

به زمی مامۆستا له لایه ک و هاندان و فیتی هه ندی قوتاییش له لایه کی دیکه وه، کیشه که یان لی گه وره تر کردم، وای لی هاتبوو، چه ند قوتاییه کیش لاسایی منیان ده کرده وه له هاتنه ژووره وه ی مامۆستا، خۆیان گیل ده کردو سه یری په نه ره کانیان ده کرد، مامۆستاش ناچار ده چوو، هه لکو تیتته سه رمان و به دارو مست و پیله فه ده رمان کاته ده ره وه. (سه بۆ) له پیش هه موویانه وه، بریاریدا که چیتر بۆ مامۆستا هه لئه سیته وه، شه وان وایان ده زانی من به ئانقه ست شه کاره ده کم، له دوایه مین جاردا بهرپۆه بهر بریاریدا لیژنه یه کی سزاداتم بۆ پیکه یینی و ریگاش له وه ره فتاره ناشیرینه بگری.

بهرپۆه بهر خۆیشی له گه ل دوو مامۆستای دیکه، منیان په لکیش کردو له گه لم دانیشتن.. من وه ک تاوانباریک، کړو بیده نگ، سه رم خستبوه سه رمیژه که. له پر بهرپۆه بهر وتی:

- فەسلت دەكەم، ئەگەر راستییەكەم پىئە نەئیت!

من نەمدەزانى چى پىئە بلىئم، وەك لیتقەوماو و تیشكاویتك سەرم ھەلپرى، جورئەتى ئەوئەشم نەبوو چاؤ لە چاؤى بەرپۆئەبەر مامۆستاكان بکەم. بەزجمەت دەم كرايەوہ:

- باوەر بکەن بەقەست واناكەم!

مامۆستا (موسىن حەيزەران) رووى لە بەرپۆئەبەر كرددو پلارپىكى بۆ من ھاوئیشت:

- رەنگە جنۆكەيى چووئیتە لەشپەوہ!

كە مامۆستا موسىن ناوى جنۆكەى ھینا، ھەستمركد نووشتەكەى ژئیر چاكەتم جوولايەوہ، ھەموو گيانم لەگەلیدا بئيتارامى تىكەوت، لەخۆمەوہ ھەستامە سەرپى، ھەرچەند بەرپۆئەبەر بەسەرمدا قىزاندى كە لە شوپن خۆم دانیشمەوہ، نەمتوانى. لە چاؤى ھەموويان ئەوئەم خويئندەوہ، كە من كورپىكى نانا ساييم و لەكەسپىكى بئەدەبەش دەچم، ئەگينا چۆن بەرووى ئەواندا وەك مامۆستا حەسەن واتەنى "ئەو بئيريزيە دەكەم" بەرپۆئەبەر ھیندە توورەو بئتوقرە دەھاتە بەرچاؤ ھەركەس لەو ساتە بیدبایە لە بەرى ھەلئەھات، ئەو وەك ئەوہى بئحورمەتییەكى يەكجار گەورەى لەگەلدا كرابى، بئزى نەدەھات بەلایى منەوہ بئت، تەنبا تبرى رق و توورپى بۆ من دەھاوئیشت و لەبەرخۆيەوہ بۆئەبۆلئى دەكرددو وا خۆى دەرەخست كە ئیستا نا كەمپىكى ديكە لەھەقم دئت، من نازانم نىگام چۆن چوہ سەر دارحەيزەرانەكەى سەر مئزى بەرپۆئەبەر، دارحەيزەران بەبەر چاومەوہ قيت بۆوہ، خۆم بئينيم كە چۆن يەكراست چوہ نئو دەستى بەرپۆئەبەر، من وامدەزانى ئەوہى لەبەرچاومەوہ روودەدا لە خەونپىكى ناخۆش دەچى، بەلام كە بەرپۆئەبەر بەخۆى و دارەكەى نئو دەستى لئم نزىك بۆوہ نوكە دارپىكى لەشانم دا، زانيم ئەوہ ئەو رۆژيە كە دەبوايە بەچاؤى خۆم بئينيم، ويستم پر بەگەرروم ھاوار بکەم (مامۆستايەنە من ھيچم نەكردوہ، خەتا لە من نەبوہ) بەلام مامۆستا موسىن چاؤەكانى لى زەق و سوور كردمەوہ، نەيھيشت لئوہ كانم لئىكبترازين، ئاوپۆك بۆلاى دەرگا كە دايەوہ، بەرپۆئەبەر وا تىگەيشت نيازپىكى خراپم ھەيە، ھەر زوو وەلامى ئەو نيازەى منى دايەوہ :

- پیت شهرمه بۆ مامۆستا هه‌لسیته سه‌ریی؟!
من نه‌مده‌زانی ئه‌وه‌ی روویدا چۆنیان بۆ باس بکه‌م. له‌و ده‌مه‌ هه‌یج شتی‌ک به‌
میشک‌مدا نه‌ده‌هات، هه‌ستمده‌کرد هه‌یژێک خه‌ریکه‌ له‌ په‌لویۆم ده‌خا، هه‌ینده‌م نه‌ما‌بوو
له‌به‌ر ده‌میان رابکشیم و ببووری‌مه‌وه، تۆپه‌له‌ گریانیک له‌ گه‌روومدا قه‌تیس‌بوو، له‌په‌ر
ده‌ستی‌کم بۆ ژێره‌وه‌ی چاکه‌ته‌که‌م برد، دامینه‌که‌ییم راکیشایه‌ ده‌ری، نووشته‌که‌م
نیشان دان، هه‌رسی‌کیان له‌و کاره‌ی من واقیان و‌رما، به‌رپۆه‌به‌ر به‌سه‌رسو‌رمانه‌وه‌ له‌
نووشته‌که‌ راما، پیده‌چوو هه‌رسی‌کیان له‌و نه‌وعه‌ نووشته‌یان زۆر بینیی، به‌لام
مامۆستا مو‌حسین به‌ فرسه‌تی زانی جارێکی‌دی‌که‌ جه‌خت له‌سه‌ر قسه‌ی پێشووی
بکاته‌وه‌ و بلی:

- ها، چیم‌گوت؟! ئه‌وه ئیشی جنۆکه‌یه!
وام بێر‌کرده‌وه‌ ئه‌و قسه‌یه‌ی مامۆستا مو‌حسین بۆمن نیشانه‌ پینکانی‌کی باش‌بوو،
ئه‌گه‌رچی ئه‌و بۆ نیازتی‌کی خراب ئه‌و قسه‌یه‌ی کرد، به‌لام له‌ به‌رژه‌وه‌ندی مندا بوو،
له‌و ده‌مه‌ ئه‌وه‌شم بینی که‌ چۆن سیمای به‌رپۆه‌به‌ر گۆراو ته‌می توورپه‌یش له‌سه‌ر
روخساری‌دا ره‌ویه‌وه، منیش زمام و‌ه‌گۆهات و تم:
- له‌ ماله‌وه‌ش هه‌روام پیده‌لین!
به‌و قسه‌ی من خه‌نده‌یه‌ک لیوه‌کانی مامۆستا مو‌حسینی داگرت، له‌وه‌ ده‌چوو دل‌ی
به‌وه‌ خۆش‌بووی که‌ قسه‌که‌ی له‌سه‌ر من، راست ده‌رچوو. به‌ له‌خۆبایی‌بوونی‌که‌وه‌ وتی:

- چیت پیده‌لین، شیت؟!
منیش وه‌ک که‌سی‌کی بپچاره‌و لیقه‌وماو و تم:
- ده‌لین گوايه‌ شیت‌تیک ده‌ستی لیوه‌شان‌دووم!
به‌رپۆه‌به‌ر وه‌ک قسه‌کانی من و مامۆستا مو‌حسینی به‌بێ بایه‌خ و‌ه‌رگرت‌بی و
گرینگیش به‌و نووشته‌یه‌ نه‌دا، له‌سه‌رخۆ پیمی وت:
- به‌لام تۆ زۆر ئاساییت، له‌من هه‌م‌نتر دیاریت!

هەردوو مامۆستا که بەسەر ناماژە ی پشتگیرییان بۆ بەرپۆه بەر کرد، من نەختیک سووکنایی بە دلدا هات، بەلام لە نزیکبوونەوهی هەرسێکیان لەیە کدی و پسته پستکردنیان بەدزی، جاریکی دیکە ترساندمیان، من وەك ئەوهی که وتیبتمە تۆری نەخشەکانی ئەوان، دەبوا یە چاوه‌ڕێی پریارەکانیان بم، زۆرم هەولدا شتیکیان لیتیبگەم، بەلام بیهوودە بوو، تەنیا ئاخیرین پەیقی مامۆستا موحسینم گوی لیبوو وەك وەلامی پریارەکانی ئەوان :

- زۆر باشە !

چاوم بریبوو دەمی بەرپۆه بەر ، لە چاوه گرژبووه‌کانی تینگەیشتم که ئیستا گوتیبستی هەوائیکی ناخۆش دەم، تریه‌کانی دل وەخیراتر کهوتن، نیگام چوو سەر مشتە ویکهینراوه‌کانی بەرپۆه بەر، وامزانی بەرله‌وهی هەر بریاریک بدا مستیک بەنیو چاوانم دەکیشی، هەرله‌خۆیه‌وه نازاری رۆچوو هەنیەم، دەنگیک بە گەر وومدا هەلگه‌را هەر له‌هاواری دەرچوو، ویستم بەسەر هەموویاندا بقیژنم، بەلام دایم بەخۆمدا گرت وخۆم بەخۆم دەرگوت " نەکهی ، نەکهی هەلەیه‌کیدیکە بکهی " راستییه‌کهی من له‌وه دەرترسام له‌بری ئەو هەلەیهی له‌پۆله‌که‌دا کردم که خۆیشم نەمدەزانی بۆ وامکرد، فەلاقە بکریم، ئاخ‌ر بۆ ئەوان شتیکی زۆر ناحەزو قورس بوو قەبولی بکه‌ن. تۆ وەرە له‌پۆل دانیشه‌و مامۆستاش بیته ژووری، قوتابیان بەپێوه بووستن و تۆش ئاگات له‌دوینا نەبی و له‌شوین خۆتدا نەجولیی، مامۆستا چیت پیدەلی ؟ دلنییام یان ئەوه‌تا تیروپرت لیدەدا یا دەرئەدە کاته دەرەوه، له‌وه‌ش خراپتر ئەوه‌یه قوتابییان لاساییت بکه‌نەوه، من وامکردو ئیستاش ئەوه دەمبینن له‌چاوه‌ڕێی سزایه‌کدام، که دەبی قوبولیشی بکه‌م، خەم‌که ئەوانه‌ن نین که ئیستا له‌بەرامبەر‌مدا وەستاون، من دەهینده له‌ماله‌وه‌مان دەرترسام، له‌هەموویانیش ناخۆشتر قوتابیانی پۆله‌که‌م بوون، بیرم دەرکردوه ئەگەر بەتۆمەتی هەلنەسانه‌وه‌م له‌پۆلدا ، له‌قوتابخانه‌ دەر‌مبکه‌ن به‌چ چاوه‌رووی‌که‌وه بچمه‌نیو خەلک؟ چ به‌ره‌یحانه‌ بلیم؟ کێ باوهرم پیدەکا که من له‌خۆرا ئەو کاره‌م کردووه‌و ئیستاش نازانم بۆ وامکرد. به‌زه‌یندا هات باشت‌ترین ریگا

ئەو ھەيە داواي لىبووردن بىكەم، بەلكە دالىان پىمدەسوتى و دەمبورن، بە شىۋەيەك سەيرى بەرپۆتەبەرم كرد وەك ئەو ھى بەھوى قسەيەك بىكەم، بەرپۆتەبەر رووي خۆي وەرگىپراو چوۋە لاي مېزەكەي خۆي، خېرا ئەو ھەلەم قۆزتەو ھە بە شەرمەو ھە وتم :

- داواي لىبووردنتان لىدەكەم ...

ھەر كە ئەو قسەيە لە زارم دەرچوو، بەرپۆتەبەر زياتر لىمتورە بوو، دارحەيزەرانەكەي دەستى بەرزكردەو ھە زرمەي لە مېزەكەي بەر دەمىەو ھىناو بە دەنگىكى بەرز قىزاندى :

- نەخىر دەبى بىكەمە پەند بۆ ھەموو قوتايان .

ئەو قسەيە ھىندەي دىكە ترساندى، نەختىك لە بەرپۆتەبەر نىك بوومەو، لە سەرخۆ وتم :

- بەلام باوەر بىكەن بە دەست خۆم نەبوو .

- چەند رۆژىك دەتئىرىنەو مالى !!

ھەر كە گويم لەو بىرپارە بوو، خۆم پىرانەگىراو ئەستۆم شلىبوو، لەپەر كە وتمە سەر چۆكان، مامۆستا موھسەن وەك ئەو ھى ھەست بەمە ترسىيەك بىكە، خېرا گەيشتە سەرم، ھەر دوو شانمى گرت و بە زەھمەت بەرزى كردمەو، بە ھىمنى پىيوتم :

- كاكە ، بۆ تۆ زۆر باشتەرە، ئەو ماو ھىە ئىسپراھەت دەكەي !

من راستە لە زورەكە كەوتبووم، بەلام لە دلى خۆمدا لەگەن دايكەم كەوتبوومە قسە " ناخر دايە ئەو نووشتەيە چى بوو، چىم كردبوو، كىم لە ئىو ھەزىتەت دابوو؟ من تاكە شتىكەم كردبى دەرھەق بە خۆم بوو، من كەسىكى زۆر ناسايىم، ھەموو ئەو خۆم و دۆست و ھاورىيانەم دەناسمەو كە لە گەلىندا تىكەلاؤم، ناوي يەك يەكەيانم لەبىرە، چەند شىخ و ئاغاو ردىنسىپى ئەو شارە، چەند مامۆستا لە قوتابخانەكەمان و لە ئەو ھى داوي ئىمەش ھەن دەيانناسم، ھەز دەكەيت يەك يەكە گەرەكەكانى ئەم شارەت بۆ دەژمىرم، ئاخىر كەي من شىتم، من ئەو چەند رۆژىكە وام بەسەر ھاتوۋە، دەزانم ئەو تەنيا تىشكە بەھىزەكانى چاوي

ره بجانە بوون، وایان لیکردم شهرو قسهو خهو و گهرايم که مبیتهوه، خهیاڵ و بیدهنگی و له گهڵ خۆدوانم زۆر بی..."

قەت لەو باوەرپەدا نەبووم، لەسەر کاریکی وا حەوت رۆژ لە قوتابخانە دەربکریم، سەیر ئەوه بوو هەرچەند هەولم دا دلایان نەرمکەم، کهچی بیسورد بوو، بەتایبەتیش بەرپۆهەر که تۆزقالتیک دلای پێم نەسوتتا، لەوهوش زیاتر بە پەنجە ئەستوورو درێژەکانی، ئەمری بە مامۆستا موحسین کرد، که بماتە دەرهوهی قوتابخانە، مامۆستا موحسین دەرگاکی بۆم کردەوهو وهپیشم کەوت، تا بەر دەرکی گەورەیی قوتابخانە له گهڵم هات، من خۆم دەرگاگەم کردەوهو چوومه دەرەوه، ماوهیهک لەودیهو شوورەیی قوتابخانە که بەبی هیچ بیرکردنەوهیهک وهستام، نەمدەزانی بە چ ئاراستەیه کدا برۆم، لە لهزەیه کدا خۆم وا هاتە بەرچاو، وهک ئەوهی لەم دونیایه دا هیچ که سێکم نەبی بەرگریم لیبکاو لەو گرفته رزگارم بکا .. لەجاده کەیی بەردەم قوتابخانە که مان پەرمیوه، بەدالغەو تیرامانیکی قولەوه هەنگاوم هەلدهینا، هیندەم نەمابوو بگەمە (بەرباخچان) لە دوورەوه (خەلیفە حوسین) م بینیی، ئەگەرچی من تەنیا کەسێک بووم بەسەر جاده کەوه دیاربووم، کهچی ئەو پیاوه لە دونیای خۆیدا بوو، لەبەر خۆیهوه بلمە بلمی بوو، سەیری ئەو تەسبیحە دەک گەورانەم دەکرد، که بەشانی راست و چهپیدا لە شیوهی (X) بەسەر پشدينیدا هاتبوونه خواری، ئەوهی بۆ من جیگەیی سەرنج و سەرسورمانبوو، ئەو نووشته سەوزه چوارگۆشهیه بوو که بە لاتەنیشتیکیدا شۆرببۆوهو تا سەر سمتی هاتبوو، بیرم کردەوه سلاویکی لیبکەم، هەندیکیش له گه لای رابووستم، کهچی وهک ئەوهی هیچ شتیکی نەبینیی، بە تەنیشتمهوه رەتیبوو، پینەدەدەچوو هیچ پەیهو نەدییه کی له گه لای دونیای دەرەوه دا هەبی، دنا خۆ من میشووله نەبووم نەمبینیی، منیش وهک ئەوهی له رکرا چووم، بامدایهوهو لەسەر خۆ له پشتییهوه

ههنگام هه‌لده‌هینا، له‌ناکاو ئیستیکی کردو وەك ژهنه‌پالێکی سه‌ربازیی ناوړینکی سه‌نگین و به‌دهسه‌لاتی دایه‌وه، منیش به‌بزه‌یه‌که‌وه بۆی چوومه‌پیش، بواری شه‌وه‌ی پینه‌دام سلاویشی لێبکه‌م، به‌چاو نوقاندنه‌وه پیم‌وت:

- ها چت ده‌وی؟

من یه‌کسه‌ر ده‌ستم بۆ درێژکردو تو‌قه‌یه‌کم له‌گه‌ل کردو پیم‌وت:

- چۆنی چۆن، من ده‌ناسی؟

خه‌لیفه زۆر به‌په‌له‌ لاروومه‌تیکی هه‌لکشاو ده‌می بۆ لای ده‌ستی راسته‌ی خواربۆوه‌و چهند وشه‌یه‌کی له‌ده‌م ده‌رچوو، که‌ته‌نیا له‌دووانیان تیگه‌یشتم شه‌ویش هه‌یچ په‌یوه‌ندی به‌پرسیاره‌که‌ی منه‌وه نه‌بوو، ناچار بووم شه‌وجاریان به‌باشی خۆمی پێ‌بناسیتم، شه‌ویش وەك شه‌وه‌ی به‌گیلم دابنی، قه‌باره‌ی چاوه‌کانی بچووک کرده‌وه‌و بزه‌یه‌کی بۆ کردم و وتی:

-- ئا، ئا، شه‌دیکوو ناتناشه‌وه‌!

خه‌لیفه حوسین خوین تال نه‌بوو، خه‌لکی وەك پیاوێکی ئیماندارو شان متفه‌رک سه‌یریان ده‌کرد، من بۆخۆم بینیومه‌که‌ چۆن ژنان رێیان لیده‌گرت و شانیان ماچ ده‌کرد، شه‌ویش سه‌ری بۆ ئاسمان به‌رز ده‌کرده‌وه‌و به‌فسه‌ زمانه‌که‌ی خۆی بۆله‌بۆلێکی له‌ده‌م ده‌رده‌چوو، که‌س نه‌یده‌زانی له‌دوعاکردنانه‌دا چی ده‌لی، گرنگ رازیکردنی شه‌وان بوو .. شه‌و پیاوه‌ له‌بۆنه‌ خۆشه‌کانیشدا ئاماده‌ده‌بوو، زۆر هه‌زی له‌هه‌له‌په‌رین وشایی ده‌کرد، له‌روژنیکی ئاوادا که‌ده‌یزانی داوه‌ت ده‌کری، بۆنیکی تایبه‌تی له‌خۆی ده‌دا، هه‌زته‌ده‌کرد له‌ته‌نیشتی رابووه‌ستی و بۆنه‌که‌ت بۆبی، زۆرجار به‌ئانقه‌ست ده‌یانبرده‌ نیوه‌راستی شاییه‌که‌ بۆ شه‌وه‌ی له‌هه‌موو لایینه‌که‌وه‌ ده‌رکه‌وی، که‌سه‌رچۆپیشیان ده‌دایه‌ ده‌ست ئیدی گچکه‌و گه‌وره‌وه‌جۆش و خرو‌ش ده‌که‌وتن، له‌وه‌رو‌ژده‌دا که‌س نه‌بوو برێک له‌خه‌مه‌کانی به‌دیتنی سه‌مای خه‌لیفه‌که‌م نه‌بیته‌وه‌، که‌یه‌کی له‌وبه‌ره‌وه‌هاواری ده‌کرد (هه‌له‌کسی، هه‌له‌کسی) خه‌لیفه‌ خه‌یرا رسته‌کانی دیکه‌ی ته‌واو ده‌کردو ده‌یوت:

-- هه له كسى، نه من و ناييش، دهرپى قايش!

شانه كانى وها هه لده ته كاندو قاچه كانى وها بهرز ده كرده وه، وهك داستانيكى پر له حوزن و ماته مين له پشتى جو له وه هه لپه رينه كانى خه ليفه وه بى، يان له وه ده چوو بيهوى ناوه ناوه خوئى له نازاريك خالى بكاته وه، من وها ده هاته بهرچاوم وهك ئه وهى له مه جليسى دهر ويشان بى و زيكرىكا، سهير ئه وه بوو نه يده زانى ماندوو بوون چيه، هه موو جهسته ي ئه و پياوه له نمايشيكي كوميدي ده چوو، هه ر كاتيک بيديبايه هاندهرى زياترو زياتر دهن، ئه و يش له هه لپه ريندا خيراترو به گورتر ده بوو، توندتر قاچه كانى به زهويدا ده كيستان و دهر و بهرى خوئى ده كرده ته پوتوز، من له و ده مه دا هه ستم ده كرد خه ليفه زياتر ده بووه جى سه رنجى ئافره تان، هه موو ئه و ژن و كچانه ي حه زيان ده كردو له شهرم راده چوون بچنه نيو شاييه كه خه ليفه ئه و ترسه ي ليده وه وانده نه وه هانى ده دان له شاييكرده كانا بي به ش نه بن .. خه ليفه حوسين له رووداوه ناخوشه كانشدا ئاماده يي هه بوو، ده توت كه سيكي به رده ستي هه بوو ، هه موو هه واليكي پي ده گه باندا، ئه وهى كه بو من زور ناخوش بوو، كه سانتيك هه بوون هه ندى جار به و پياوه يان راده بوارد .. ئه و روژه يه كى له پياو ماقوولاني شار به دواى خه ليفه دا دهنيري، خه ليفه ش له پر خه ي خه ودا ده بى، به په له له ده رگاي ماله وهى ده درى .. تهق. تهق. تهق. خه ليفه واده زانى دنيا ويران بووه ، پيخه فه كه ي فريده داو هه لده ستي، له بهر خو شيه وه ده لي "باشه، باش هه ي ده ستت شكى!" كه ده رگاكه ده كاته وه، هه رزه كاريك به په له پي ده لي:

- مام خه ليفه ، ره فعه ته فه ندى گوتى ئيستا بگاته لام.

- نه يگوت چ ئيشى هه يه؟

كوره ئه وه نده ده لي و تييده ته قيني، خه ليفه خو يشى نازانى چون جله كانى ده كاته

بهر، هينده نابا له بهر ده مى ره فعه ته فه ندى راده وه ستي و ده لي:

- فه رموو گه وره م، چيت له من ته له به؟

ره‌فعلهته فهندي بيټه‌وه‌ي سه‌رسامي خوټي به‌و هاتنه ده‌ربخا، ده‌سبه‌جي داوا له خه‌ليفه ده‌كا كه هاريكاري بكا له هه‌لگرتني ټه‌و گونيه‌ي كه له‌بن ديواړي حه‌وشه‌كه‌وه دانراوه، خه‌ليفه چاوي له گونيه‌كه ده‌بري و سه‌يريكي مام ره‌فعله‌تيش ده‌كاو ده‌لي:

- ټه‌وه چييه ره‌فعلهته فهندي؟!

مام ره‌فعلهته له خه‌ليفه ده‌چيته پيش و خوټي وهك ليټقه‌وماويك نيشانده‌داو ده‌پارټه‌وه:

- خه‌ليفه چيت ليټشارمه‌وه، يه‌كيكم له ده‌ست كوژراوه و نابي كه‌سيش بزاني، له‌م شاره ته‌نيا باوره‌م به ټويه ..

خه‌ليفه وهك ټه‌وه‌ي پياوه‌تي له‌گه‌ل كرابي و مام ره‌فعلهته له‌و شاره ته‌نيا باوره‌ي به‌و كردي، دلي به‌و داوايه خوټ ده‌بي، دواټر وهك ټه‌وه‌ي تازه بيري كه‌وتيه‌ته‌وه كه مه‌سه‌له‌كه زور گه‌وره‌يه، ترسيك روده‌چيته گياني، به مام ره‌فعلهته ده‌لي:

- ټاخړ گه‌وره‌م ټه‌گه‌ر يه‌كيك به‌و شه‌وه ټيمه‌ي ديت ؟

- كي ده‌مانيني، ټيستا سه‌عات دووي شه‌وه ..

خه‌ليفه هيچي پيټناميني له‌سه‌رخو ده‌لي:

- ټي باشه، به ته‌ماي خواي!

خه‌ليفه ناوي خواي ده‌هيني و گونيه‌كه ده‌خاته سه‌ر پشتي، به كوټانه‌كه‌ي به‌رده‌مي مالي مام ره‌فعلهته شوږده‌بيته‌وه، له‌به‌ر ده‌رگا مام ره‌فعلهته پييده‌لي:

- له‌بيري نه‌چي فرييده‌ده‌بيته ناو خه‌ره‌ند!

- باشه، باش، ټيگه‌پيستم!

هيشتا زوري ده‌ميني بگه‌نه خه‌ره‌ند، وه‌ختيک خه‌ليفه هه‌ستده‌كا شتيك به قووني ده‌كه‌وي، دوو جار له‌به‌رده‌مي خوټي ده‌لي:

- بيشميليلا، بيشميليلا!

دلی خەلیفە وەتەپە تەپ دەکەوی، لە ترسان بەرچاوی رەشکە و پێشکە دەکا و لێل دەبی، لەپەر ئەو جارەیان مستیکی بە قاچ دەکەوی، ئیدی خەلیفە هەر ئەوەندە پێدەمی گونبە که فرێدا و هەلبی، هەر بە رینگاشەو دەلی "هەمی لە قوژی داکتان بەم، دەتانهوی شیتەم کەن!!"

من که به (خەلیفە حوسین)م وت "ئەو نووشتەیهی بەرت چی تینوسراوه؟" هەستمکرد زۆر ناڕەحەت بوو، لەو دەچوو پرسیارە کەم بۆ کەسیکی نیوہ بیتاگا لە دەورووبەر، قورس و بیمانا بیتە بەرچاو، یان لەوانە شیبی بە گالتە پیکردن وەرگریتی، بۆیە بە لەپی دەستە خڕینە کەمی، نووشتە کەمی شار دەوہو بە توورە بوونی کەوہ وتی :

-تەو هەقت بەو شتانە نەبی!

ئەو نەیدەزانی من نیازم بوو بە نووشتە گەورە کەمی، نەیینی نوشتە بچوو کە کەمی خۆم بۆ دەکەوی، من ناچار بووم لە بەرامبەر توورە بوونی ئەودا نوشتەمی ژێر چاکەتە کەمی نیشان دەم، کەچی ئەو زۆر بەبی بایەخ تەماشای کردو بەپەلە رووی خۆی وەرگیراو بە هەنگاوی چوست و خێرا لێمدوور کەوتەوہ، ساتەوہ ختیک بەبی ئەوہی بزاتم بە چ لایە کدا برۆم، لەوی وەستام، بیرم کردەوہ " ئاخۆ چ بکەم باشە، بۆ کوئی بچم، ئەگەر بچمە مائەوہ دایکم، براگەورەم، لەدوایشدا باوکم چی دەلین، چۆن رەفتارم لەگەڵدا دەکەن؟ کی دەلی ئەگەر بەو پریارە بزانی لێدەگەرین ئەو حەوت رۆژە بە ئیسراحت بژیم؟ ئەوان لەسەر شتیکی بچووک، کە بە دلێان نەبووبی بەزمیان پیکردووم، ئەمی ئیستا دەبی چیم لێبکەن؟ مەحالە لەبن دەستیان رزگارم بی، زەحمەتیشە کەس بەیانی بمبینیتەوہ، باشتەر وایە نەچمە هیچ مائیک بۆنی خزمایەتی لیبی " بیرم کردەوہ بۆ کوئی بچم، خۆ بۆ هەر کوئی برۆم، دەبی ئیوارە لە مائەوہ بم، لەپەر بە مێشکمداهات باشتەین جینگا مزگەوتە! هیچ نەبی دەتوانم لەوی خۆم بشارمەوہ، دەتوانم هەموو شتیک بە شینەیی بۆ مەلا بگێرمەوہ، دلنیام ئەویش پشتم دەگری، بەلام زۆر زەحمەتە لیبگەرێ لەوی بمینمەوہ، مامۆستای مزگەوت پیاویکی زۆر هیمن و بە سەبرە، دەچمە ئەوی و هەموو شتیکی بۆ دەگێرمەوہ،

ھەتھەن ئەویش رینگايەكم نیشان دەدا . . . بېرىارمدا يەكراست بەرەو مزگەوت بەرپېكەوم،
 ۋەك ئەۋەى خۆم لەو دوو دلپە رزگار بكمەم، كە تېئىكەوتېبوم، مىلى رینگام گرت، ھەر
 بە رینگاۋە خۆم وا دەھاتە بەرچاۋ ۋەك ئەۋەى كەسپىك راۋى ناسم، پەشۆكاۋو
 سەرلېشىۋاۋ ھەنگاوم ھەلدەھېنا، لە دواى چەند شەقارپىك لەخۆمەۋە ئاۋرم دەدايەۋە،
 دەتگوت بە دواى كەسپىكدا دەگەرپىم و پېئناچى بېدۆزمەۋە، ئەۋەى زۆرى لېدەترسام و
 نەمدەۋىست لەو دەمەدا بېيىنم براگەۋرەكەم بوو، ھاتە بەر چاۋم ئەگەر منى بېنى
 چى پېبلم ؟ خۆ تەنيا ئەۋەندە بەسە چەھرەم بەو شېۋەيە بېنى، ئەو كات دلنىيام
 لەۋە تېدەگا كە من كەتئىكم كرەۋە، چ بكمەم خودايە، ئەمپرۆش مالىۋەمان نەزانن
 سبەى ھەر دەزانن، ئى خۆ من ھېچم نەكرەبوو، ئەۋان پېدەچوۋ خۇيان بېانەۋى
 لەھەنجەتېك بگەرپىن، بۆ ئەۋەى ئاۋا توندىن لەگەلمدا، دەنا ئەۋەى من كىرم ئەو
 ھەموو سزايە نەدەۋىست ؟ ئەگەر من لەجىگەى بەرپۆدەبەر بوومايە نەك ھەر سزاي
 قوتايىيەكەم نەدەدا بەلكو ھەلمدەدا يارمەتېشى بەدم، ئاخىر كەى راستە لەبەرامبەر
 ھەلەيەكى ئاۋا بچوۋك سزايەكى ئاۋا گەۋرەم پېبدرى ؟ گوايا بەرپۆدەبەر باۋكىشم
 دەناسى، كەچى لەھەموۋيان خرابتر بوو، باۋكم راستى دەكرەد كە دەبگوت "
 بەرپۆدەبەرەكەتان پياۋىكى توۋرەۋ قىچكە تەنگە، ئاگات لە خۆت بى غەلەتېك نەكەى
 زمانت بېرى "ئى تو ئەم خوايە من چ ھەلەيەكم كرەبوو، تەنيا لەبەر ئەۋەى بۆ
 مامۆستا ھەلنەساوم ؟ بۆ نەدەكرا ۋەك نەخۇشېك سەير بكرىم ؟ ئەۋجا كى دەلئى من
 ھەر بە راستى نەخۇش نېم ؟ ئەى ئەۋە نېيە ھەموو گىانم گەرم داھاتوۋە ! لەۋە
 دەچى تاۋ لەرزم گرتبى، سەيرە ئەو جادەيەى بەردەم دەلئى دەئاۋسى، يان دەلئى
 شتېك لەژېرەۋە پىغى دەدا، دەبى چىم بەسەر ھاتبى ؟ ھەموو ئەو دوكانانەى بەردەم
 دەلئى تەنەكە روۋىكى قۇپاۋن، ھەرچى دارو درەختى ئەو ناۋە ھەيە لە نېۋ زىكرىكى
 شېتەندا نەقۇم بوون، قەدو گەلاكانيان كەنەفت و ماندوو ديارن، ئەۋەى ناۋى سەۋزەۋ
 مېۋەجاتە لەخۇيانەۋە سەبەتەۋ شۆپنەكانيان جېدەھېلن، ئاسمان ھەموۋى كون كون
 بوۋە لەھەر كونىكەۋە پەلامىزى مندالئىك دادەبارى، خوايە ئەۋانە چىن بەدەۋرۋبەرمدا

دەرۆن، هەر له ئینسان دێکن و ئینسان نین، هەر له حیوان دێکن و حیوان نین، من
 خۆیشم نازانم چیم، له کوێ هاتووم و بو کوێ دێچم، سهیره شهو خهلهکه بو وا به
 گومانهوه تيمدهپروانن؟ شهمانه چين به بهر چاومدا ههلهدهپرن، هەر له چاوه کانی شهو
 خهلهکه دێکن که له دووری جهسته کانیان سه رهتاتکیم له گهلهدا بکهن، پیدهچی
 شهوانیش گه رهکیان بی له خه مه کام بگهن، خهندهیه که له سه روسیمایانه وه به دیناکه م،
 هه موویان ده لئی گرژو مونی دونیایان هه لگرتوه، به بوغزه وه تيمده پروانن ده لئی
 غه دریکم لی کردوون و ده یانه وی تۆلم لی بکه نه وه، شه و تا هه موویان پی که وه وه که
 کۆمه له به ردیکی له یه که گری دراو له نیوه راستی شهو ریگایه ی به بهر ده می
 مزگه وته که دا تیده په ری، وه ستاون، هه موویان بی شه وه ی شتی که بلین به چاو،
 ریژه تیرم تیده گرن، شه ی خودایه به کویدا برۆم؟ چون بتوانم درزی که بخه مه نیو شه
 هه شاماته، شه گهر په له نه که م و به کۆلانه کاندانه برۆم شه من به ئاسانی ده که وه مه
 ده ستیان .. راسته به کۆلانیکی دیکه دا ری شتم و خۆم له چاوی شه وان و نکرد، به لام
 هه ستمده کرد من که سی که نیم به ناوی سه رمه د، هه ولمه ددا شهو که سانه ی له
 کۆلانه کاندانه دیان دیتم له په شو کاوی و سه رگه ردانییکه م تی نه گهن، چه ند جاری هه ورانو
 نشیوی گه ره که کام بری، له ئاخردا خۆم له شوینی که دیته وه به ته واوی له لامه وه نامۆ
 بو، که ته ماشایه کی ده ور به ری خۆم کرد سه رم له هه یچ شتی که دهر نه ده چوو،
 له خۆمه وه ده ستم به گریان کرد، چرو چه هه رم بو هه ر که سی که شه وه ی ده نواند که
 پیوی ستم به فریاد په سی که، ماوه یه که له پشت دیواری خانووی که سی که دانیشتم که
 نه مده زانی هه کییه، کاتی که سه رم بلند کرد له به رام به ری مزگه وته که بووم، خیرا
 هه له سامه وه، هه یچ که سی که م له ده ور به ری خۆم نه بی نی، رووه مزگه وته که هه نگاوم
 هه لینا، هه ندی که خۆم ری که خسته وه، که چاکه ته که م خسته وه ژیر شه لواره که م به
 ری که وه ت جاری کی دیکه ده ستم به نوو شته که که وه ته وه، نوو شته که ی مام خه لیفه هاته وه
 بهر چاوم وامده زانی هه موو گیام بو ته نوو شته، که به ری گاره ده ری شتم نوو شته کان
 ده له ری نه وه، کۆمه لیک مندال به ته نی شتمدا تی په رین، به سه ر سو پرمانه وه بو م وه ستان،

منیش به شهرمه وه ته ماشام ده کردن، له ناکاویه کیکیان بزهییه کی هاتی و
 ئه ویدیکه شیان هوییه کی بۆم کردو ههردووکیان ههلاتن، که میك له جل و بهرگی
 خۆم رامام دهستم بۆ سهرو گیتلاکم بهرزکرده وه ترسام له وهی روخسارم شتیکی
 پیوه بی، خۆم شۆرکرده وه بهردیکم له مندالنه کان گرت، منالنه کان بهو بهرده زیاتر
 ورووژان، له ههرازه که وه بهرده بارانیان کردم، ناچاربووم خۆم له پهناوی دیواریک بنیم،
 ماوهیه که له وی مامه وه، دواي ئه وهی ههستمکرد ئه وانیش له وی نه ماون، به فرسه تم
 زانی به په له ده رپه رپم و خۆم بگه بیئمه مزگه وته که، که گه یشتمه سه ر جاده که
 کۆمه لیک میشله ی تووره په لاماریان دام، ئه و کات فکرم بۆ ئه وه چوو، که بۆنیک له
 جهسته مه وه دی، ئه و مندالنه ش که له کۆلانه که لیمدوور که وتنه وه، له بهر ئه و
 بۆنه وه بووه، جیاوازی نیوان ئه وان و میشله ش هه ر ئه وه بووه، ئه وان هه لاتن، که چی
 میشله کان لیمنزیک ده بنه وه ! من زۆرجار بینومه، که چۆن باوکم له کاتی
 تووره بووندا وه که ئه وهی له گه ل که سیك به شه ر بی، ئاوا په لاماری میشله کانی ده داو
 به جوین و بۆله بۆله وه شه ری ده کردن و ده یکوشتن، من بهم چاوانه م بینیم که چۆن ئه و
 رۆژهی ئاغای گه ره که که مان له گه ل باپه رهم چوو بوونه سه یران، هه لمه تی میشله ئه و
 ناوهی داگرت و ئاغا نه یتوانی له نیو چاداره تایبه تیه که شی بجه ویته وه، ناچاربوون
 ئه وی جیبه یلن.

من که ئیستا یه که م ههنگاو ده نیمه نیو مزگه وته که یه کسه ر له به رامبه رمه وه دوو
 چاوی زیت و زه ق رووبه رووم ده بنه وه، ئه و چاوانه ده توت له میژبوون له چاوه روانی
 مندا بوون، هیئنده به دیقته له ده موچاوم راده مان، له وه ده چوو زه مانیک بی منیان
 نه بینیبی، که سه چاو ده رپۆقیوه که له سه رخۆ بۆم هه لسا یه وه، منیش به په له روهی خۆم
 لیوه رگه یراو رامکرده ده ره وه، له بهر ده رگا که خۆم به که سیك دادا، ته نیا ئه وه نده م
 پیکرا پیباییم :

-- بواره، فهقی شیت به دوامه وه یه !!

فەقی شیت بێتەوێ هێچ قسە یەکم پێ گوتبێ، لە خۆیەو بە دوام کەوت، کەس
 نەبوو لەو پیاو نەترسێ، زۆر بە مان شارەزای ببووین و نە دەوێرێن رووبەر و تە ماشای
 بکەین، ئەو بە گومانەو لە هەموو کەسێک رادەما، ئەوێ لەو دەمە نیگای لە گەڵ
 نیگای ئەو تێکتالابوایە وەک ئاژەڵێکی درنەو برسی دەقیژاندو هەلمەتی بۆ دەبرد،
 ئەگەر یەکی بەرەوانی نە کردبان ئەو حەتمەن زەبریکی لەو کەسە دەدا، فەقی شیت کە
 دەستی دەوێرێ، بۆچەند روژێک هەستت بە قورسای شۆین زەبری پەنجەکانی دەکرد،
 ئەو پیاو تەنیا دوو پەنجە ئەسپێکوژەو دۆشاومزەوی لێکدەکردەو، کە بۆ من
 نیشانە نامادەبوونی بەردەوامی بوو بۆ شەرو هێرش بردن، کە بە رێگاوەش دەپۆزی
 چاوێکانی لە مەوادای نیو بەزەنیەک دەجوولانەو تەواوی دەوربەری خۆی کۆنترۆل
 دەکرد، مەگەر یەکی ناگای لە خۆی نەبوایە، دەنا کەس جورئەتی نە دەکرد بە
 تەنیشتیەو رەتیبی، چونکە مسۆگەر شەپازلە یەکی دەخوارد، من بۆخۆم لە هێچ
 شیتێکی ئەو شارە نە دەترسام، تەنیا لە فەقی شیت نەبێ، زۆر جار وەک ئەم کەرەتە
 راویناوم بەلام تەنیا یە کجەر بەردەستی کەوتوم، ئەویش لە روژێکی زستان بوو،
 بەرێکەوت لە تەنیشتی ئەو پیاو پێم هەلخلیسکاو رمبەم لێو هات، کە چاوم هەڵبێری
 ئەو کات زانیم ئەو فەقی شیت بەسەر سەر مەوێ، هێشتا پەنجە پێمە کەوتبوو،
 وەک مانگا بۆراند، من لەو باوەردابووم هێچم لێنەکا، زللیەک و پێلە قە یەکم بۆ
 رەوانە دەکا، کەچی هەر خۆی لە هەلئسانەو مەدا دەستی گرت، بەلام دواي چرکە یەک
 شەپازلە یەک بە پشتی مل م کەوت، دەتوت چەقۆ یەکی تیزبوو بە مەلدا چۆو خوارێ،
 ئەو جارەش لەو دەترسام شەقێکی ئاوام پێبکەوی، بۆیە بێ هێچ ئاوردانەو یەک بە
 غاردان لە جادە کە ی بەردەم مزگەوتە کە پەرمەو بە کۆڵانە کە ی تەنیشتی
 دوکانی (برایمە گۆج) دا سەرکەوت، من وامههست دەکرد ئەو پیاو هەر بە دوامەو یە،
 تا هەورازەکانی ئەو کۆڵانەم بری رۆحم دەرچوو، وەختێک خۆم لە بەر دەمی دەرگای
 مالهەمان بینیو، لەو ئاوردنێکی بە ترسم دا یەو، پێم باشت بوو یە کەسەر دەرگا کە
 بکە مەو و بچمە ژوورەو، هەرکە پێمانیە حەوشە کە، دایکم و براگەرەکم رووبەر ووم

هاتن، دایکم وهك له سیمای من ههوالئیکى ناخۆشى پینگه‌یشتیبی ده‌مى واقورماوى کرده‌وهو به حه‌په‌سانه‌وه لیم هاته پیش و وتی:

- ئه‌وه چیه سه‌رمه‌د چ که تهنیکت کردوه؟! -

من له‌به‌ر هه‌ناسه‌سواری و ته‌نگه‌نه‌فه‌سى و ماندوو‌بووم، نه‌متوانی هیچ بلیم، زۆریشم هه‌لدا چهند وشه‌یه‌ك بدرکینم، به‌لام نه‌متوانی، له‌په‌ر به‌رچاوم ره‌شکه‌وپیشکه‌ی کردو دونیا لیل و تاریک داهات، پیده‌چوو ماوه‌یه‌ك له‌وى له‌هۆش خۆم چووم، وه‌ختیک که چاوم هه‌لینا، دوو چاوی په‌ر له‌ فرمیسکی دایکم بینى، براهه‌شم به‌سه‌رسه‌رمه‌وه وه‌ستابوو، گویم لیبوو دوو جار له‌سه‌ریه‌ك داواى لیکردم که راستی ئه‌و شله‌ژان و خۆفه‌ی به‌ سیمامه‌وه دیار بوو روونبه‌که‌مه‌وه، دایکم له‌تاوی من چهند شله‌که‌مستیشی له‌ خۆدا، من وه‌ك ئه‌وه‌ی شه‌رمیک دایگرتبم، سه‌رم هینابوو خوار، زانیم هه‌ر ده‌بى له‌و بیده‌نگییه‌ ده‌رچم، به‌لام هیچم بۆ نه‌ده‌هات، گریان له‌نیو قورگمدا پیچی ده‌خوارد، براهه‌م وه‌ك ئه‌وه‌ی قسه‌نه‌کردنى من فشارى بۆ هینابى، توند هه‌ردوو ده‌ستی راوه‌شاندم و وتی:

- بۆ قسه‌ناکه‌ی؟ له‌ مه‌کته‌ب بووى، یان له‌ بازار ...؟! -

له‌ سه‌رخۆو به‌ که‌میک ترسه‌وه وتم:

- له‌ بازار بووم ..

براهه‌م زۆر به‌ خیرایی هه‌لسایه‌وه‌وه له‌ سه‌رسه‌رمه‌وه وه‌ستاو به‌ توورده‌بیه‌وه وتی:

- ئه‌ی مه‌کته‌ب؟

له‌ له‌حزه‌یه‌کدا غیره‌ت گرتى و هاته‌ سه‌ر زارم ئه‌وه‌ی له‌ قوتابخانه‌ روویدا بیلیم، که‌چی نه‌متوانی، براهه‌وره‌که‌م به‌په‌له‌ ئیمه‌ی به‌جیشت و ده‌رپه‌ری، وام بیر کرده‌وه که ئیستا خۆی ده‌گه‌یی‌نیه‌ قوتابخانه‌که‌مان و له‌وى هه‌موو شتیکی پیده‌لین، هه‌ر که رویشت ئه‌و کات هه‌ستمکرد فرسه‌تیک هاتۆته‌ پیش و باشتره‌ هه‌موو شتیک بۆ دایکم بگێرمه‌وه، دایکم وه‌ك ئه‌وه‌ی له‌ هیچ قسه‌یه‌کی من تینه‌گا به‌ سه‌ربادان و حه‌په‌سانیکه‌وه دوو چه‌په‌رۆکی له‌ روومه‌تى خۆی داو لیم دوورکه‌وته‌وه، ئه‌وه‌ی به‌لاى

منهوه گرنګ بوو هه موو شتینکم پیټ، منیش بریارم دا له مالنه وه نه میتمه وه، چونکه دلنیا بووم نه گهر براگوره کهم بیته وه، له گه لم ده کاته شهرو چینیکم به دهستی شو پیده که وی، سهره تا نه مده زانی بو کوی بچم، دواتر بیرمکرده وه به لای مائی ره بچانه دا تیبه پر، خانوه که ی ته وان ههر له گه ره کی نیمه بو، ههر به ریگاوه دوام ده کرد، نه گهر بیبیم هیندیک شتی پیده لیم، که گه یستمه نریک ده رگای مالنه که یان، سهیریکی خانوه که یانم کرد، ماوه یه ک چاوم گیړا، له پر نیگام که وته سهر عامودی بهر ده رگای مایان که به ته باشیری سپی ناوی من له سهری نووسرابوو، له یه ک کاتا خوشیبه ک روچوه نیو جه ستم و نیگه رانیسه کیش هه موو دهر وومی داگرت، هاته سهرم خوم بگه بیتمه عاموده کهو تا کهس نه بیبیموم خیرا ناوه کهم بسرپم وه، وه ک بریارم دا له عاموده که نریک بوومه وه، به په له په نجه کام پیده هیئا، یه که مجار پیم سهر بوو که ناوه کهم ناسرپته وه، که جاری دووم په نجهم لیخشانده شو کات بوم دهر کهوت که نام به بویه سپی نو سراوه، بیرمکرده وه ده بی کی بی کاری وهای کردی، ته نیا فکر بو نه وه چوو که ههر ده بی نیشی (عهزه گورو) بی، تیشه به ردیکم هه لگرت هوه و خوش، خوش، خوش، له بویه کهم خشانده، لهو ده مه له سهر خو ده رگای مائی ره بچانه کرایه وه، که سهرم هه لپری یه کسهر چاوم له نیگاکانی ره بچانه گیر بوو، ههر دوو کمان چند چرکه یه ک بیده نگ له یه کتر راماین، له یه ک له حزه ش پیکه وه ناوی یه کترمان هیئا، ره بچانه ئاورپکی بو داوهی خوئی دایه وه، دیاربوو ده یه ویست له پشته خوئی دلنیا بی بو نه وهی بتوانی له گه لم بدوی، منیش له خوومه وه ئاورپکی نیگه راننامیزم دایه وه، که سیک له وناوه دیارنه بوو، ره بچانه به سهر سوړمانه وه لیمی پرسى:

- نه وه چ ده که ی لیړه؟

من تا شو کاته ی پرسیاره که شی لیکردم ههر خه ریکی سرپنه وهی ناوی خوم بووم، ره بچانه وه ک بیه وی وه لامی پرسیاره که ی له په نجه کام وهرگری، سهیری شو به رده ی نیو ده ستمی کرد، که چون ناوه که می پیده سرپم وه، به ته سپایی لیتمهاته پیش، له گه ل

ئەو دەی بەچاۋ پرسیاری لیدە کردم، کەچی لەو شوپنەش رادەما کە ناومی لەسەر
نوسرابوو:

- ئەو دەچی رەش دەکەیتەو دە؟

- ناوی منە!

وادەهاتە بەرچاۋم کە دەستێکی نامۆ لەپشت هاتنە دەرەو دەری رەیحانە بێ، دەنا بۆ
دەبێ من لە دۆخێکی ئاوا خراب بچمە ئەوێ و بە ریکەوتیش ناوی خۆم لەسەر
عامودە کە ی بەر دەرگایان ببینم و ئەویش بێتە دەری و من ببینی؟ رەیحانە وەك ئەو
ئەویش بۆ یەكەم جار ئەو نووسینە ی دیبێ، کە مێك پەشوکا، کە زیتەر لە سەر و سیمای
من ورد بۆو، بە گومانەو پێتۆتم:

- سەرمەد بۆ وات بەسەر هاتووە، رەنگو رووت تەواو تێکچوو؟

من لەو تەرسام، گومان لە من بکا، کە من بە تانقەست ناوی خۆم لەوێ نووسیبێ،
ویستم چۆن بەتە هاتنە کەمی بۆ بگێرمەو، کەچی بێئەو دەری تۆز قالیك بترسی توند
پەنجە کانی راگوشین و بەردە کە لە نێو دەستم دەر هینا و فری دا:

- با ناوی تۆ لێمەو نزیك بێ، تا لە بێرت نە کەم!

ئەو قەسە یە کردو هەموو گیانی نوقمی خەندەو خۆشی بوو، رۆی خۆی وەرگێراو
خیرا دەرگا کە پالداو چوو ژووری، ئەو دەری لە دوایدا بۆ من بە جیمما پاشاوە ی بۆنی
عەتریک بوو، کە بۆ ماو دەیک نە شتە یەکی شیرینی پێبە خشیتم ...

ساتیکی کەم لە پشت دەرگای مائی رەیحانە مامەو، شەپۆلی خۆشی یەکی
بێئەندازە هەموو گیانی داگرتبوو، لەو دەمە هیچ شتی کەم وەکو خۆی نە دەهاتە
بەرچاۋ، خۆشیم بەدیتنی رەیحانە ببومە کە سیکی دیکە، دەتوت دوو بالم گرتوو و
هیچ بەر بەستیک لە بەر دەم نە ماو، هەستمد کرد ئەو زەویە بەسەریدا تیدە پەرم
راستە پێیو بەردە میشم دارستانیکی چروپەر، وامدە زانی قەبارە ی جەستە و کورتیی
بالام بەسەر شاردای پەخش بۆتەو، من دەرپۆشتم، بەلام جەستەم بەدەر لە ئیرادە ی خۆم
دەچوو پێشەو، هەر کە ئەو پیم جێهێشت باوەر ناکەم کە سیکم ببینی، یان منیان

دیتبى، رهنگبى واش نه بووبى، خه لکينک به ويدا تپسه رپبى، به لام نه که وتبیتته بهر چاوم، من خویشم نه مده زانى نهو رۆژه به کويدا هه لده گه رام و ملم له چ هه ورازو نشیویک دهنه، نهو ندهم له بیره وهختينک چاوم هه لينا خۆم له ژیر بنه داریکى گه ورده دا بينیبه وه، وه که نهو له خهویکی ناخۆش به ئاگا بيمه وه، خیرا هه لسامه وه، ئاورپیکم له ده ورووبه رى خۆم دایه وه، سه رم له وه سوپما که چۆن گه یشتبومه نهوئى، نهو شوینیه لپراکشابووم گوپستانى سه ره وهى شاربان پیده وت، هیندیک دامام، سه رپیکى خۆم کرد، نهو کات زانیم که له دوای نهو وهى فهقى شیت راوینام و دواتریش ره یخانه م جیهیشت تا نهو کاتهى له ژیر داره که به ئاگا هاتمه وه، تۆزقالینک ئاگام له خۆم نه بووه، بیرم کرده وه "نهو ئیواره داهات چۆن بچمه ماله وه، چۆن و له کوئى نه مشه وه به رپیکم، ده بى له قوتابخانه چیان به براکم گوئبى؟"

نه گه رچی برپیکى باشیش له ژیر داره که خه وتبووم، به لام هیشتا ههستم به داهیزرانى له شم ده کرد، له خۆمه وه بیته وهى به دروستى بزاتم به ره وه کوئى ههنگاو ده نیم، ملی باربکه رپیه کم گرت، زۆرجار هاوسهنگى رۆیشتنه کم تیکده چوو، هه ر کهس بهو شیویه منى بینبایه وای بۆ ده چوو که له وانه بى نه خۆشیم، یان سه رخۆش، بهرله وهى بگه مه ماله وه، له خۆمه وه بامدایه وه و چوومه سه ر مه زارى شیخ عه بدولعه زیز، که ده ورو به ره کهى به درکه دارپیکى چوپر داپۆشرا بوو، سه ر گوپه که کهسى لینه بوو، یه کسه ر نیگام چوو سه ر نهو بهردانهى که خه لکی به تاییه تیش ژنان بۆ بهخت و مراز به کاریان ده هینا، من خویشم نه مزانى بۆ چوومه نهوئى، بهردنیکم هه لگرته وه له کیلی گوپه کم گیر کرد، زۆرم هه ولدا پیوهى بنووسى، که چى بهردى مراز هه ر بهرده بووه و خۆى نه ده گرت، هه ستمکرد ترسیک له قولایى دهروومه وه هه لده کشى، دهتوت دهستیکی غه بیبه و به نیو هه نامدا ده گه رپى، هاوارپیک له نیو گه روومدا عاسى ببوو، سه رپیکى درکه داره چوپره کم کرد سیمای شیویندراوى که سیکم بینى، هه لمه تپیکى دیکه ی ترس وایلنکردم له بهرام بهر نهو دیمه نه دا دهست و پیم له جوئه بکه ون، ده موچاوى که سه که له هیچ یه کیك نه ده چوو له وانه ی ده مناسین،

ويستم روومي ليئوه رگيڤرم و هه لبيم، كه چي وهك موگناتيس بۆ لاي خۇي پهلكتيشى كردم، نه متوانى ريگري له چوونه ناو دركه داره كان بكهم، بۆ شوپينيكي بردم ههر له شارى حكايه ته خه يالبيه كان ده چوو، شارتيك ته نيا به سيبه رى مرؤفه كان به رپوه ده چوو، هه موو شته كانى ديكه ش وهك شه و شتانه بوون كه له شارى واقيعى هه بوون، من خويشم له گه ل شه و كه سه ش كه منى راپيچى شه وى كرد پاش ساتيكي كه م بووين به سيبه ر، له پانتايى گۆره پانيكي گه وردها هه ردو و كمان وه ستاين، له وى سيبه رى خه لكينيكي زۆرم بينى، هه موويان به پره پر خويان گه يانده لاي نيمه، له وه ده چوو هه لمه ته كه يان بۆمن بى، روى خۆم وه رگيڤراو ويستم هه لبيم، كه چى شه و سيبه رى له گه لمدا بوو ريبينگرم، و ايزام له دلى خۆمدا بوو كه پيموت "ته وانه چ مه خلوقتيكن بۆچى نايانينين؟! " شه و يش پيمي وت "بۆچى تۆ خۆت ده بينى؟" هينده ي نه برد يه كى سيبه ر ده كان لي مه اته پيش و خۇي پينا ساندم و وتى:

- من به رپوه به رى قوتاجانه كه تامم، ته وانه ي پشتيشم هه موويان مامؤستاي تۆن !! جار يكيديكه ته كامم دا به خۆم، ويستم هه لبيم، به لام نه خير من له وه بيته تر بروم لييان دوور كه ومه وه، پر به ده مم هاوارم كرد:

- چيتان لي مده وى؟! ليره ش له كۆلم نابنه وه؟ هه موو سيبه ر ده كان لي منزيك بوونه وه، به رپوه به ر، سيبه رى په نجه يه كى له زه و به كه گير كردو به ده ورى مندا خولا يه وه و بازنه يه كى دروست كرد، خويشى له گه ل من له نيو بازنه كه دا ما يه وه، ده نكيك به گو يچ كه مدا چرپاندى:

- ته گهر توانيت من له نيو بازنه كه دا توورده يت، شه وه له مردن رزگارت ده بى! من چاوه رى بووم شه و سيبه رى له گه ل مندا بوو له نيو بازنه كه ده رمبيتى، كه چى شه و يش پشتيوانى له داوا كه ي به رپوه به ر كردو پيمي وت:

- شه مه چاره نوسته ده بى يه كتيكيان هه ل بۆرى!

من زۆرم هه و لمدا سيبه رى به رپوه به ر فري ده مه ده ره وه، كه چى وهك شه وه ي هه ردو و كمان بچينه نيو جه سته ي يه كتره وه، يهك سيبه رمان له دوا دا به جيما،

سېبەرەكە من بووم، بەلام ئەو دەنگى دەھات بەرپۆبەر بوو، منى سېبەر كە
 زمانى بەرپۆبەرم لېرئابوو بەخۆم و قامچىيەكەى باپېرەم چومومە پۆلى يەككى لە
 قوتابخانەكانى شار، ھەموو ئەو قوتابىيە سېبەرەنى كە لەسەر كورسىيەكانيان
 دانىشتىبون، ھەر كە منيان بينى خېرا ھەلسانەو، ھەموويانم لەپۆلەكە دەرهېتان و
 بردمنە گۆرەپانى قوتابخانەكە، ھەر بە قامچىيەكە بازنەكەم بە دەورياندا كېشاو
 خۆيشم لە نيۆدراستى بازنەكە لەگەليان وەستام، داوام لېكردن ھەرچى ھېزو توانايان
 ھەيە بۆ فرېدانى من بەكارى بينن، قوتابىيان وەك ئەو دەى بۆ شەپپەكى يەكلاكەرەو
 بچەنگن بە دەنگىكى ترسناك و ھەلمەتېكى خېراو گەيشتنە سەرم، سېبەرەكان بە
 نيۆ سېبەرى مندا رۆچون، تەنيا سېبەرىك لەناو بازنەكەدا ماىەو، ئەويش سېبەرى
 يەككى دىكە بوو، بەلام بە زمانى من دناخقى و قامچىيەكەشى بە دەورى خۆيدا
 دەوھشاندا!!

دلىيا نەبووم لەو دەى ئەو كەسەى بەنيو دركەدارەكاندا پەلكېشى دنيای
 سېبەرەكانى كردم لەگەلم ماوئەو، يان جېھېشتوم، دەنگىك لە دەمەو دەرچوو،
 ھەر لەدەنگى ئەو ئافرەتە دەچوو كە لە ساتى مندا لىبوندا دەقىژىنى، لەگەلېدا
 ھەستەمكرد سەرم بە شتېكى رەق كەوت، كە چاوم ھەلېنا، لەپى دەستم بە سەرم
 نيۆچاوانغەو بوو، ئەو كات زانېم كە لەسەر گۆرى شېخ عەبدولعەزىز نووستىبون و
 خەونېكى ناخۆشېشەم بينى، بە ھەلەداوان ئەوېم جېھېشت، پېدەچوو تازە دنيىا
 بېيەوى نوقمى تارىكى بېى، خۆم گەياندە سەربانى مائەكەمان، گوپچەكەم لە بۆرى
 دوو كەلكېشەكەى سەربان نزيككردەو، گوپم لە دەنگى براكەم بوو، شتېكى بۆ دايكەم
 دەگېراپەو، سەرەتا ھېچى لېتېنەگەيشتم، لە دوايېدا بۆم روونبۆو، باس لە
 دەستراستى تەققەكانى خۆى دەكا لەكاتى راوكردنا، كە چۆن جارېكيان بە گوللەيەكى
 ساچمە، بېست كەو دەكوژى، ئەگەر واينەكردبايە، ئەو شەو بە دەستى باپېرەم
 سزايەكى دەخوارد، چونكە وەك خۆى گوتەنى "لەو بەدوا چىدىكە بە دزى راواناكا"
 من لە بېدەنگېبونى دايكەم لە بەرامبەر ئەو ھەموو حكاىەتانەى براكەم سەرم

سورما، وام به میٚشك داهات، كه ئیستا دایکم بیر له من ده کاتهوه، له وانه بیٚ له میٚژیٚ چاوه ریٚی من بوویٚ و چهند جار یكیش له دواى چونه دهره وهی من، چوو بیٚته بهر دهرگاكه، له خه می من دلی له سهر له بی دهستی بوویٚ، وهك نیگای دهر ویشه حالگرتووه كان چاوی نیگهرانی گپرابیٚ، رهنگبیٚ ئیستا به فکری هاتنه وهی له ناكاوی من بیٚ، چاوی له وه بیٚ له پهر له بهر ده می تاماده بم، ئه و کات چاوی دلنییایی لیٚکده نیٚ و هه موو ترس و نیگهرانییه کانی دهره ونه وه، منیش پر به دل باوه شی تیٚه ردینم و خه مه پر ئیش و، ئازاره کانی نیٚو جهسته و رۆحم بوٚ ئه و ده گپرمه وه ...

گویم له زۆر قسه ی دیکه ی برا گه وره کم بوو، هیچی په یه ندلی به منه وه نه بوو، زۆرم هه ولدا هه ر له کونی دوکه لکیشه که گوئیستی ته نیا وشه یه کی دایکم بم، که چی وهك ئه وهی هه ر له ویٚ نه بیٚ، نققه ی لیٚوه نه ده هات، له وه ده چوو برا که شم له گه ل خۆی بدویٚ و به س. له گویتگرتن بیزار بووم و هه لسه مه وه، له رۆخی سه ربانه که نزیکه که وتمه وه، چاوم بریه هه وشه ی ماله که مان، له پهر دهنگیکی سه یرم بیست، له نیٚو باخچه که دا هه ستم به جوولانه وهی قه دی دارگوله کان کرد، هیٚشتا دونیا ئه وه ننده تاریک نه ببوو دیمه نه کان له یه کتر جیا نه که مه وه، زیاتر دیقغه تم دایه ئه و بنه گوله ی که به نااسایی ده جوولایه وه، سه رتا هیچ شتیٚکم نه بینى، که له و شوینه به و شیٚوه یه رایبته کیٚنیٚ، هه ر ئه وه ش بوو وایلینکردم ترسیکی زۆر بخزیته گیاغه وه، من دلی خۆم به وه دده ایه وه، که رهنگبیٚ پشیله یه ک، یان فه رخه سه گیک یان مریشکینک له پشتی گوله که وه بیٚ، یا له نیٚو درکودالیٚ بنه گوله که عاسیٚ بوویٚ، که چی واده رنه چوو، دوو کورته دهستی نافره تیٚکی به ته مه نم بینى، به هیمنى دوو قه دی دارگوله که یان له یه کتر جیا ده کرده وه، هیٚنده ی نه برد سه ریکی پر له که زى پیره ئیک له نیٚو گوله کان دهرکه وت، پیره ژن سه ری به رز کرده وه و چهند جار یك به رووما پیکه نی، بالای نه ده گه یشته چۆکم، ته کانیکى دایه خۆو له ناو دارگوله چوپره که خۆی رزگار کردو له به رامبه ر من وه ستا ئه ی خودایه چی ده بینم، ژنیکی کورته بالایٚ جلویه رگ ره شی پیٚخاوس، هه ر له وه ده چوو جنۆکه بیٚ، ده ستم بوٚ ژیر کراسه که م بردو

نووشته كه م نيشاندا، له دلى خۆيشمدا چەند جارێك بيسمىلام بۆ كرد، كه چى ئه وهك ئه وهى تۆزقالێك نووشته كه كارى تێنه كردبى، خەندهيه كى بۆم كردو به دهست ئامازى پىدام كه خۆمى بۆ فرىدهم، هيندى قسهى ديكه شى بۆم كرد، كه هيجى لىتېنه كه بيشتم، دواجار زۆر به نەرمونيانى، زۆر به سۆز ئىشتىياقه وه بانگى كردم :

- سه رمەد .. له بهر خاترى تۆوه هاتوم، وه ره خۆت فرىده !!

نيوه ههنگاوێك چوممه پيشه وه، راسته له يه كه م دىتنى ئه وه ديمه نه دا، ترسىكى بىته نذاه هه موو گيانى داگرت، به لام كه بينيم دهسته چكۆله كانى وهك مندالىكى ساواى بىگوناح، بۆم بهرز ده كاته وه وه له گه لىدا ئه وه خەنده موگناتىستا مپزه سه روسىماى ده گرى، له قولابى دهرووندا ههستم به هيزىكى بىبايان كرد، كه به ره وه ئه وه په لكيشم ده كا، ئاورىكم له ته نىشت خۆم دايه وه، كه سىك به هياوشى قۆلى ده گرتم، كه چى هيجم نه ده بينى، پيره ئىش له خواره وه وهك مندالىكى تازه پىنگرتوو، له وسه رى باخچه كه وه ده چوه وه سه رى و ناوه ناوه وه ده وه ستاو هىمايه كى دلسۆزانهى بۆ ده كردم كه بۆى بچم و له گه لىدا برۆم، ئه وه كه سه نادياره وه كه قۆلى گرتبوم قورسا بيه كى زۆرى ده خسته سه ر پشتم و نه يده هيشت بۆ دواوه بگه رپمه وه، منىش بهر گرىم له خۆم ده كرد بۆ ئه وهى نه كه ومه خواره وه، پيره ئىش به دهسته وردو چكۆله كانى، به دهنگه نەرم و پىر له پارانه وه كانى هانیده دام و هەزى خۆفريدانى له لامه وه زىتر ده كرد، كه بينى هيج كاردانه وه يه كم نه بوو، له باخچه كه چوه ده رى، خۆى فرىدايه سه ربانى خانووه كهى خوار باخچه كه مان، له وى وهك ئه وهى هەز هەزۆكىم له گه لىدا بكا، پىلسوى چاوه باز نه بيه كانى داده خستن و به هياوشىش ده يكر د نه وه، له دووره وه په نجه كانى له لىوى ده خشانوو له سه ر له پى ده ستى بيه وه ماچى بۆم فرىده دا، من ديسان نووشته كه م نيشاندا يه وه، ئه وه جار هيان به غه زه به وه ته ماشاى كردم و له هيكرا دوو بالى گه و ره له راستو چه پى جهسته يدا ده رچوون، پيره ئىش له شه ققهى بالى داو فرى، له سه ربانه به رزه كانه وه پىچى ده كردو به سه ر سه رمه وه ده سو ورا يه وه، من ده زمانى كه وتبوومه ناوچ داوێكى ئالۆزه وه، ئه وه جار هيان ترس فشارىكى زۆرى بۆ هينام، كه سه رم بهرز كرده وه پيره ئىش قىزه يه كى وه هاى له دم ده رچوو

ههستمکرد دلمی له بنویۆتکهوه راکیشایه ده‌ری، پیره ژن وهك گولله بۆم هاته خواری، كه لیتمنیزك بۆه چه قویه کی بۆم ده‌رهیناو نه‌مری پینکردم كه خۆم فریبده‌مه خواری، ده‌ستیک وهك نه‌وهی رۆحم ده‌ربکیشی له هه‌ناوم گهربوو، شریققه‌یهك له پشتمه‌وه هات، بۆ له‌حزه‌یهك هه‌ستمکرد به نیۆ هه‌وادا كه‌رویشكه ده‌که‌م و تیژ تبه‌ده‌په‌رم، واهاته به‌رچاوم سه‌رم له نیۆان دوو قه‌دی دارێك عاسی بووه‌و چیدیکه نه‌مده‌توانی هه‌ناسه‌ بده‌م... که پیلووی چاوه‌کاتم لیککردنه‌وه، چه‌ند که‌سیکم له ده‌ورو به‌ری خۆم بینسی، هه‌یچیانم نه‌ده‌ناسینه‌وه، چاوم بریه ده‌رودیوارو نه‌و شوینه‌ی لیپراکشابووم، هه‌مووی بۆ من نامۆ بوون، یه‌ك یه‌ك له چاوه‌ مۆله‌ق و چه‌په‌ساوه‌کاتم ده‌روانی، نه‌مده‌زانی نه‌و چاوانه‌ هی کام سه‌رو که‌للن، ته‌نیا چاویك نه‌بی که فرمیسک تیاایدا نۆقه‌ی نه‌ده‌گرت، به‌سه‌ر سه‌رمه‌وه وه‌ستاوو، نه‌ویش چاوه‌ پر له سیبووریه‌کانی دایکم بوون، که نازانم بۆ به‌ ته‌نیا چاوه‌کانی نه‌وم ناسینه‌وه، له‌پر نیگا‌کاتم له‌بی‌نۆقه‌هیدا، راست و چه‌پی ژوره‌که‌یان ده‌پشکنی خۆیشم نه‌مده‌زانی له چ شتیك ده‌گه‌رپیم، هه‌ر نه‌وه‌نده‌م زانی له پر مه‌ی گریانم دا، نه‌وانه‌ش که له ده‌ورو به‌رم دانیشتبوون و وه‌ستاووون له هه‌نسکی گریانیان دا، من نه‌و دیمه‌نانه‌ی ده‌مدیتن بۆم لیکنه‌ده‌درایه‌وه، نه‌مده‌زانی من بۆ له‌ویم و چ شتیك روویداوه، دایکم که له‌پی ده‌ستی خستبووه سه‌ر نیۆچاوانم، له‌سه‌رخۆ به‌ قورگیکی پر له گریانه‌وه وتی:

- هه‌یچ نییه‌ کورپی خۆم چاک ده‌بیته‌وه.

زۆرم هه‌ولدا به‌ میسکیکی ساف و بیگه‌رد، سه‌ره‌داوی نه‌و رووداوه‌م بکه‌ویته‌ ده‌ست، که‌چی نه‌متوانی، فکرم بۆ نه‌وه چوو قاچییکم راکیشمه سه‌ره‌وه، له‌ویشدا سه‌رکه‌وتوو نه‌بووم و نیسیتیکی زۆر ریی لیگرتم، جاریکی دیکه دایکم پیمی وت:

- هه‌یچ نییه‌ گوئی مه‌ده‌ری.

ویستم به‌ دایکم بلیم "نیستا شه‌وه، یان رۆژ؟" هه‌ر خۆم سه‌یریکی په‌نجه‌ره‌که‌م کردو بیده‌نگ بووم، ده‌ستیکم به‌رز کرده‌وه، که‌چی نه‌ك هه‌ر نه‌متوانی، به‌لگو وه‌هاش قیژاندم که هه‌موو نه‌وانه‌ی له‌ویبوون روویان له‌ ناسمان کردو دو‌عیایان بۆ ده‌کردم، دایکیشم هه‌ر ده‌یوت:

- ئاخىر بەۋ شەۋە چى ئەتۆى گەياندە ئەۋى؟
شەۋى چى داىيە، ئۆھ .. تازە لەۋە تىدەگەم كەمن ھەبى و نەبى لەسەربانەكەۋە
بەربوومەتەۋەۋە ئاگام لەخۆم بپراۋە، چاۋىكى بەزەبىم بپىيە داىكم، داىكم ھەر زوۋ
تىگەيشت كە بپرسىارىكى ئاراستە دەكەم، بە سۆزىكى داىكانە پىمى وت:

- ھا كورپەكەم چىيە؟

- داىيە من چىم لىھاتەۋە؟

داىكم ھەۋلىدەدا رى لە ھەلمەتى گرىبانەكەى بگرى و خۆى وانىشان بدا كە ھىچ
شتىك روۋىنەداۋە خۆمى پى سەخلەت بكەم:

- كورم ئەۋە سى رۆژە لە خەستەخانەى ...

ھىندىك بە ھەلچوونەۋە وتم:

- بۆ چى بوۋە؟!

داىكم سەرى كىلكردەۋەۋە لەپى دەستەكانىشى بۆ دوۋعاكردن راگرت، بە كەمىك
دەنگ ھەلپىنەۋە وتى:

- قورىانى خوا بم كە تۆى ۋەقسە ھىنا.

ئەۋجارەدىان ھەستىمكرد مەۋداى بىنىنم زىاتر دەبى و ئەۋانەى لەۋى دانىشتىبوون
يەك يەك تەماشام دەكردن و دەمناسىنەۋە، تەنىا كەسىك نەبى چاۋە بازنەبىيەكانى
زىت و زەق كرىدبوونەۋە لەمن رادەما، چاۋى ھەر لە چاۋى ئەۋ پىرەژنە كورتنە بالاىيە
دەچوۋ، كە لەپىر لەنىۋ باخچەى مالەكەماندا پەيدابوۋ، لە ترسان پىلوۋى چاۋەكانم
داخست و ھاۋارم كرد:

- ئەۋ پىرەژنە كىيە داىيە؟!

داىكم خىرا ۋەلامى دامەۋە:

- ئەۋە داپىرەتە كورم!!

زیاتر له دوو ههفته له نیو جینگادا کهوتم، خزم و براده‌ریکی زۆر سەردانیان کردم، لهو ماوه‌یه‌دا باوکیشم گه‌رایه‌وه، ئەوه‌ی بۆمن جینگە‌ی سەرسورمان و لیۆردبونه‌وه بوو، ئەو ماوه‌یه‌ باوکم له‌بەر خاتری من، زۆر کەم دەچوو دەره‌وه، له‌وه‌ش زیاتر بۆ یه‌که‌مین جاربوو له‌ چاوه‌کانیدا فرمی‌سک ببینم، قه‌تیش ئەوه‌نده‌ باوه‌شی تیۆه‌رنه‌هینابووم، له‌وه‌دا ترسیکی زۆر که‌وتبوه‌ گیانم، که‌ من شتی‌کم به‌سەر هاتوو‌وه‌ و پیننازانم، باوکم هه‌ولییکی زۆری دا که‌ بزانی‌ چۆن له‌ سەربانه‌که‌وه‌ که‌وتوو‌مه‌ته‌ خواری، منیش نه‌مده‌توانی ئەوه‌ی بینیم و روویدا بۆی بگی‌ر‌مه‌وه‌، چونکه‌ ده‌ترسام باوه‌ر‌م پیننه‌که‌ن و وابزانن و‌رپینه‌ ده‌که‌م، من ناچاربووم به‌ هه‌موو که‌سی‌ک بلێم که‌ له‌ سەربان پیاسه‌م ده‌کردو له‌ ناکاو به‌ربوو‌مه‌وه‌.

مانگیکی برد تا له‌ناو جینگا هه‌لسامه‌وه‌، له‌و ماوه‌یه‌دا باوکم و براکه‌م دووجار چوو‌بوونه‌ قوتابجانه‌وه‌ له‌گه‌ڵ به‌ر‌پۆه‌به‌ر قسه‌یان کردبوو، پینده‌چوو هی‌چیه‌که‌ له‌ مامۆستاکان به‌ به‌ر‌پۆه‌به‌ریشه‌وه‌ له‌بەر ئەو رووداوه‌ باسیان له‌ ده‌رکردنه‌که‌ی من نه‌کردبوو، ئەو رۆژه‌ش که‌ چوو‌مه‌وه‌ قوتابجانه‌ وه‌ک ئەوه‌ی هی‌چ شتی‌ک رووینه‌دای‌ به‌ گه‌رمی پینشوازیان لی‌کردم، به‌ر‌پۆه‌به‌ر خۆی ده‌ستی گرتم و بردمیه‌ ژووره‌که‌ی خۆی، به‌ زمانیکی ئەوه‌نده‌ خۆش له‌گه‌ڵم ده‌دا، باوه‌ر‌ناکه‌م له‌ ژیانیدا به‌و شی‌وه‌یه‌ قسه‌ی له‌گه‌ڵ هی‌چ قوتابییه‌که‌ کردبۆ، دواتر هه‌ر خۆی بردمیه‌ پۆله‌که‌ی خۆم و وه‌ک بۆ یه‌که‌مین جار به‌ قوتابییه‌کان بمناسینی وتی:

- ئیوه‌ ده‌زانن ئەو ماوه‌یه‌ سەرمه‌د زۆر نه‌خۆشبوو، ئیستاش چاکبۆته‌وه‌وه‌ له‌ خویندنی به‌رده‌وام ده‌بۆ.

منیش وه‌ک ئەوه‌ی یه‌که‌ه‌جارم بۆی بچمه‌ ئەو پۆله‌وه‌ ده‌موچاوه‌کانیش نوی‌ بن، به‌شەرمه‌وه‌ هه‌نگاوی وردم هه‌ل‌یناو ویستم بچم له‌سەر کورسییه‌کی به‌تال‌ دانیشم، که‌چی ئەو قوتابییه‌ی که‌ له‌ جینگه‌که‌ی من دانیشت‌بوو، له‌ شوێن خۆی هه‌لساو چوو‌ه پشته‌وه‌، که‌ ئەوه‌ش بۆخۆی مانابه‌کی زۆری بۆمن هه‌بوو، من له‌ جینگه‌ی جارانی خۆم دانیشتم، بۆ ساتییکی که‌م ده‌توت پۆله‌که‌ له‌ بیده‌نگیدا نقوم بووه‌، که‌س نقه‌ی

لیئوئە دەهات، من وام ههستده کرد هه موویان گووی له ترپه کانی دلم دهگرن، بیرمده کردهه نه گهر لیئمپرسن بۆچی وات به سه هات، چی بلیم؟ ده مزانی ته گهر مامۆستاش نه پرسسی ته وه قوتابییه کان ههر ده پرسن، به لام وا ده رنه چوو، مامۆستاکه ههر زوو پییمی وت:

- ئیستا چۆنی؟

له شیوهی پرسیاره که تیگه ییشتم که مامۆستا له رووداوه کهی من بیخه بهر نییه، ههر زوو وه لام دایه وه:

- زۆر باشم ..

له ریزی پشتوه یه کی له قوتابییه کان وتی:

- ده که واته مامۆستا ههر به مبهونه وه با ته مرۆ ده رسه که مان نه خوینین!

مامۆستا وه که ته وهی ههستی به ئیهانه کردبی و گووی له داوایه کی زۆر بیتام و بیمانا بووی، به توورپیه وه رووی تیکردو به زمانیکی ههر شه نامیز وتی:

- کی ریگهی پیدای به ناوی هه مووانه وه ته داوایه بکهی؟!

- ببوره مامۆستا من هیچ نیازیکی خراپم نه بوو.

له وه دهمه وه که سه دای ره هیله بارانیکی له ناکاو، کومه له دهنگیکی تیکرۆتزاو له پۆله که مان بهرزبووه، هه موویان دهیانگوت "له بهر خاتری سه رمه د" مامۆستاش یه کبه خو هاواری ده کرد:

- بیدهنگ، بیدهنگ، بیئیحترامینه، ته وه کهی ته خلاقه؟!

پۆله که مان بو له حزه یه که له نیو بیدهنگیدا مایه وه، منیش سوودم له وه فرسه ته

بینی و هه لسامه وه خیرا وتم:

- براینه من له ده رسه کاتم زۆر دواکه وتووم، یارمه تیم بدهن.

گویم لیبو له پشتمه وه قوتابییه که به توانجه وه وتی:

- های، هیشتا نارازییه!!

دیاربوو مامۆستاش گوپی لهو قسه‌یه بوو، به‌چاو تییگه‌یاند که ئەو وه‌خته هەر دێ له به‌رامبەر ئەو قسه‌یه سزا بدری، دلنیا‌بووم نەگەر قوتابییە که بێدەنگ بوایه، ئەو رۆژە مامۆستا له‌بەر من هیچی پێنە‌ده‌گوت، به‌لام که قوتابییە که وتی:

- هیچی خراپم نه‌وتوووه مامۆستا!

مامۆستا وه‌ك زه‌برێك به‌ نیوچاوانی بکه‌وی، له‌گه‌ڵیدا راچه‌نی، یه‌كسه‌ر خۆی گه‌یاندە لای قوتابییە که و یاخه‌ی چا که‌ته‌که‌ی گرت، یه‌كجی هه‌ڵسانده‌وه‌و به‌ دوای خۆیدا برديه‌ لای ده‌رگا که، تا هیژی تیا‌بوو پالێکی وای پێوه‌نا، که قوتابییە که نه‌توانی خۆی بگرته‌وه، قوتابی پشت‌ا‌پشت رۆیی، من چونکه له‌ پێشه‌وه‌ دانیشته‌بووم، به‌ باشی بینیم که چۆن خۆی پێنه‌گیرایه‌وه‌و رمبه‌ی لیوه‌هات، مامۆستا ده‌رگا که‌ی به‌ روودا پێوه‌دا و ده‌ك ئەوه‌ی له‌ شه‌رپێکی سه‌رکه‌وتودا هاتبیتسه‌وه، روه‌ی له‌و قوتابییە کرد که یه‌که‌مجار قسه‌ی کرد، به‌ تووره‌ییه‌کی له‌رادبه‌ده‌وه‌وه‌ وتی:

- پێم بلێن کێی دیکه‌ نایه‌وی گوی له‌ ده‌رسه‌که‌ بگری؟!

ده‌توت ژوو‌ره‌ که که‌سی تیا نه‌ما‌بوو، مامۆستاش له‌ سه‌یفان هه‌ر لێوی خۆی ده‌گه‌ست، بێئۆقره‌ له‌ وه‌سه‌ری پۆله‌که‌وه‌ ده‌چوو‌ه‌ ئەو سه‌ری، نیگه‌رانییه‌ك سیمای داگرتبوو، له‌وه‌ ده‌چوو ترسیکی لێنیشته‌ی و له‌و کاره‌شی په‌شیمان بوو پێته‌وه، به‌لام نه‌یده‌ویست به‌سه‌رخۆی بێنی، له‌بەر خۆیه‌وه‌ ده‌ك ئەوه‌ی ده‌رس بلێته‌وه‌ ده‌ستی به‌ قسان کرد:

- ئێوه ئینسانی ئاوا بپێرتان بینوه؟ که‌سێک بێته‌رییه‌ت نه‌بی ئاوا ده‌کا؟ ئەوه‌ کورێ من بی له‌توپه‌تی ده‌که‌م، نا‌هێلم یه‌ك ده‌قیقه له‌سه‌ر دونیا مینیتسه‌وه، بێشعور! که‌سێک له‌گه‌ڵ مامۆستا که‌ی ئاوابی، له‌گه‌ڵ دایک و باوکی ده‌بی چۆن بی، من له‌ ژیا‌مدا ده‌مرووتی وه‌هام نه‌بینیوه، زمان درێژی هی‌چ‌بو‌چ، ئاخ‌ر تو‌ هاتوو‌یته‌ مه‌کتبه‌، یان سه‌یران؟! ئەگه‌ر هه‌ز له‌ ده‌رسی من نا‌که‌ی ده‌توانی له‌ده‌ره‌وه‌ بوه‌ستی، که ساقیتیش ده‌بی ده‌لێی مامۆستا کان غه‌درییان لێ‌کردووم، له‌ چایخانه‌ دانیشته‌وه‌! ئێوه‌ ده‌زانن ئەم کورپه‌ مانگی که له‌ هه‌موو ده‌رسه‌کان پاش‌که‌وتوو، خوا‌خوایه‌تی ئەو وه‌خته‌ی که له‌

دهستی چووه به ههر نهوعیتک بی بۆی بگه‌پیتته‌وه، شه‌رتبى به‌وه‌نده لیتنه‌گه‌ریم، بزانه جیت به‌سه‌ر دینم! دیاره تا ئیستا من نانا‌سیت، به‌نع‌له‌ت بیت ..!

مامۆستا له‌کاتی قسه‌کردنیدا چه‌ند جارێک ویستی ده‌رگا‌که بکاته‌وه، دوا‌جار که بیده‌نگ بوو، ئیشاره‌تیکی دایه‌ چاودێری پۆله‌که‌و دا‌وای لیک‌کرد که بچى قوتا‌بیه‌که بی‌نیتته‌وه ژووری، چاودێر ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه‌و چووه‌ ده‌ری، من بۆخۆم به‌و کاره‌ی مامۆستا زۆر تیک‌چووم، دیمه‌نی به‌ری‌ونه‌وه‌ی قوتا‌بیه‌که‌شم له‌به‌رچا‌و لانه‌ده‌چوو، مامۆستا وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌وی دۆخی پۆله‌که‌ بگۆزی، له‌ من نزی‌ک که‌وته‌وه‌و به‌زۆر بزیه‌کی بۆم کردو وتی:

- تو شه‌ره‌فت چه‌قم نه‌بوو؟ ناخ‌ر تۆ چیت گوت تا‌کو نا‌وا گالته‌ت پێبکا؟ ئه‌وه ئه‌گه‌ر له‌ بی‌عه‌قلی نه‌بى چۆن ده‌بى قسه‌ی وا‌بکا؟

منیش بۆ ئه‌وه‌ی زیاتر دلێ مامۆستا نه‌رم بکه‌مه‌وه، ههر زوو وتم:

- ئی راسته‌ بی‌عه‌قل بوو، به‌لام ...

مامۆستا به‌و به‌لامه‌ی من جارێکی‌دی‌که وه‌قسه‌ هات:

- به‌لامی چی؟ ئه‌و ده‌یه‌وی ده‌رسه‌کان به‌ فشه‌ به‌رپێکا، ته‌علیق له‌تۆ ده‌دا‌و به‌ منیش ده‌لێ خۆ قسه‌ی خراپم نه‌کردوه‌ مامۆستا! من ده‌زانم ئه‌وه‌ موس‌ته‌حه‌قی چییه، به‌لام ده‌ی با ئه‌و‌جاره‌ش له‌به‌ر خاتری تۆ بى!

دی‌ار‌بوو مامۆستا هیش‌تا قسه‌ی زۆری ما‌بوو بی‌کا، به‌لام چاودێر دوو جار له‌ ده‌رگا‌که‌ی دا‌و به‌ ته‌نیا هاته‌ ژووری، یه‌کسه‌ر ره‌نگ‌وو‌روى مامۆستا گۆرا، چاودێره‌که‌ش به‌ نا‌رحه‌تییه‌وه‌ وتی:

- به‌ داخه‌وه‌ مامۆستا گیان، لێره‌ نه‌ما‌بوو، فه‌راشه‌که‌ پیمى وت چوو بۆ خه‌سته‌خانه!

- بۆ؟!

- سه‌رى شكاوه!

من لهو همموو برادرانهی هممبون تهنیا یه کینک له زۆربهی شته کامندا کینپرکیسی
 له گه لَمدا ده کرد، له یه که شت نهیده توانی، یان هەر خۆی چهزی لینه ده کرد، شهویش
 خویندن بوو، من قوتاییسه کی زیره که نه بووم، به لَم له (میرۆ سه رسپی) زۆر
 باشتربووم، راسته من لهو کوربه به قهولئی مامۆستاکان، هیندیك بزێو و شهیتانتربووم،
 بزێویشم تهنیا لهو کاتانه زیده تر ده بوو که مامۆستاکان دهرسیکی زۆریان پیتسه دابین،
 منیش له بهر هەر هۆیه که بووی به لای کتیبه کانه وه نه ده چوم، سزا که م پیتاشتر بوو
 له وهی بخوینم، شهو ی به یه که جاری که له یی ده کردم، شهو کاتانه بوون، که له بری ده رس
 نه کردن شهو همموو لیدانه م پیده کهوت و میرۆش لهو سه ری پۆله که وه بزهی ده هاتی و
 گوشتی پیده گرت. سهیر شهو بوو شهو کوربه، له مانگی ره مه زاندا له رقی من ههرسی
 رۆژه که ی ده گرت، خۆ شه گهر منیش سی رۆژه که م بگرتبا، شهو دوی ره مه زانیش هه ر
 به رۆژی ده بوو! جاری له نوێ کردن هه ر بیتامی کردبوو، رۆژانی هه یینی بهر له وهی
 که سیک بگاته مزگهوت، شهو وه ک پاسه وانی بهر ده رگا له وی ئاماده ده بوو، تا منی
 له دووره وه نه دیبا یه نه ده چوه ژووری، له ژووره وهش به هه ر نه وعی بوا یه خۆی
 ده گه یانده پشت مه لا، لهو وه ختانه دا زۆر چهزی ده کرد به لاچاوئیک سهیری بکه م و
 بیینم که چۆن بستیک ی ماوه بیتته مه لا، من به ناچاری که ده مزانی هه موو شهو
 کارانه ی ده یکا له بهر منه، هه ول مده دا منیش لاسایی بکه مه وه، له یه کی لهو رۆژانه
 به نیو چه شاماتی ژووری مزگه وته که دا تیپه ریم و خۆم گه یانده ته نیشته میرۆ، شهو
 برادره زۆری پیناخۆش بوو، به لَم تازه چ بکا، شهو نه ته نیا چه زینه ده کرد له هه یچ
 شتیکدا پیتی بکه وم، به هاوتابوونیشم ئۆقره ی نه ده ما، که شهو رۆژهش منی له
 ته نیشته خۆیدا بینیه وه، چه زیده کرد بهر له وهی نوێ ده ست پیتکا، له وی بره و، به لَم
 بۆ ریکنه کهوت، مه لا بهر نوێی راگه یانده ده ستی به گو تاری هه یینی کرد، شهو رۆژه
 شهو مامۆستایه قسه ی زۆر سهیری ده کرد که زۆر لهو پیاوانه ی له وی دانیشته بوون، یان
 شهو هتا لییتینه ده گه یشتن، یان شه گهر له سه ر زاری یه کیکی دیکه یان بیستبا به کوفرو
 بیدینیان داده نا، که چی شهو مه لایه لهو سه رده مه زوه پر به ده م هاواریده کرد:

- بزائن عيلم و معريفهت گه يشتوتته كوي؟ ئينسان ده گاته ناو مانگ، به دواي دؤزينه وهى نهينيه كاني خوادا ده گهري، كه چي ئيمه ههتا ئيستاش نازاين ئه شهكوته كاني كوردستان چيان تيدايه ! دلنيابن ئه وانى له ئيمه عاقلترن، خواي گوره نك هه ر له خوڭگوزهرانيا دا ده يانه يلتته وه، به لكو له دونياي فانيش هه ر به زيندووي ده مينه وه ! ئه مه يه جياوازي نيوان ئيمه و ئه وان، ئيمه به وان ده ليين كافر، ئه وانيش به ئيمه ده ليين ئينساني دواكه وتوو، توخوا كامه مان راستين؟

پيره ميرويكيش كه له تهنشت منه وه دانىشتبوو، ناوه ناوه ش ده ستى به ردينه سپييه كه ي داده يينا، دياربوو حه زيده كرد به رله وه ي كه سيك له قسه كاني ماموستا به جوابي خيرا خو ي شتيك بلئ، پيدده چوو مه لاش حه ز له وه بكا كه سي هه بي پشتيواني لي بكا، هه رواش بوو، پيره ميرو سهرى بو ماموستا به رزكرده وه وتي:

- حاشا وه ليللا ئيمه قسه ي وا ناكه ين!

مه لا ئه حمه د به و قسه يه دلي خو شبوو، به لام كه گوئي له هيج دهنگيكي ديكه نه بوو، دلگرانبيه كه سه روسيماي داگرت، دواتر نويزه كه ده ستى پيكرد، ميرو كه له تهنشت منه وه بوو، هه وليده دا له نويزكرده كه دا به ته واوي لاسايي ماموستا بكاته وه، له پر له و كاته ي ويستي خو ي بنوشتينيته وه وه سهرى له زه وي نزيك بكاته وه، كه لا به رديك له گيرفاني چا كه ته كه ي ده رپه ري و له بن قوونى ماموستا له نگره ري گرت، كه مه لا خو ي قيتكرده وه، هه ستى كرد شتيك ده چه قيته ژيرييه وه، من نه متواني له به رامبه ر ئه و ديمه نه نقه م ليوه نه يئ، پيكه نينيكي زور فشارى بو ده هينام، به لام له ناخردا توانيم به سه ر خو مدا زاليم، كه چي ئه وه ي به زه ينمدا نه ده هات، ئه و پيكه نينه به هيزه ي ميرو بوو، كه هه موو گياني له كه لي دا هه لده په ري، هه موو گو بيان له دهنگي پيكه نينه كه بوو، له وه ش خراپتر ميرو كه بو جارى دو وه م خو ي نووشتانده وه، دهنگي ك له دوا وه شي ده رچوو ! هه ر له ژيره وه سهرى خو ي بو لاي من وه رسوو رانندو زور به شه رمه وه سه يري كردم، ده موچاوي به راده يه ك سووره له گه رابوو ده توت ئيستا خو يين

به لهشيدا دهچۆرپتتهوه، راستييه كهى من دلّم پييسوتا، بهتايبه تيش شهو كاتهى له سه رخۆ پييوتم:

- كهس گووى ليينه بوو؟!

منيش به ئاستهم ده مم جوولاندهوه و تم:

- نا، خۆت ناره حهت مه كه.

ميرۆ به قه ولى خۆمان پۆتى شكا، ئيدى شهوه ئاخري نويژى ههينى بوو ئاماده بى، لهوه بهدرا به لاي مزگه وته كهش تيئه ده په پرى، له وهدا شه گه رچى بو ميني ناخۆش بوو، به لام شانسيك هيناو لهو ياربه دا به خۆى گۆلئىكى له خۆى كرد. ميرۆ هه وليده دا له قوتابخانه ش خۆى ليئمدور بخاته وه، ماوه يه كى زۆر كه به لامدا تيئه په پرى سه رى خۆى نزمده كرده وه ره تده بوو، كهس لهوه تيئه ده گه يشت كه چ شتيك له نيوان من و ميرۆدا روويداوه، زۆر لهو قوتابيانه ي پۆله كه مان له لالوتبسونى ميرۆ لييان ده پرسيم، منيش ناچار ده بووم پييان بلّيم "هيج نيه ره ده شه ريكمان كرده وه!" نازام چه نده باوه پريان به قسه كه م ده كرد، زۆر جارش به دواى دۆزينه وه ي پاساويدا ده گه پرام كه به هويه وه بتوانم دۆخه كه ي ئاسايى بكه مه وه، كه چى بو رۆژى دوايى وه ك جارى پيشوى ليئه هاته وه، لهوه ناخۆشتر شه وه بوو، رۆژ به رۆژ په يوه ندى له گه ل زۆريك له قوتابيانى پۆله كه مان به ره و ساردى ده چوو، تا ده هات له خويندنيش دوا ده كه وت، مامۆستا كانيش هه ستيان به و گۆرانه ده كرد، شه وانيش له جياتى شه وه ي يارمه تى بدن، به ليئدان و جوين زياتر نازاريان ده دا.

ميرۆ له يارى تويانيش له ئيمه چالاكتر به توانا تر ده هاته به رچاو، له به رامبه ر منيشدا به رده وام هه وليده دا له يارى يه كبازيده به پيشمكه وي. له يه كى لهو ياريانه ي سالانه بو قوتابخانه كان ده كرا، من و شهو، دوو ركابه رى به هيزى قوتابخانه كه مان بووين بو قوناغى كوئايى، ئيمه له گۆرپه پانى شاره كه مان خه ريكي شه وه يه كلايى كرده وه يه بووين، شهو رۆژه خه لكئىكى زۆريش له وي ئاماده بوون، له نيو حه شاماته كه شدا شه وه ي بيرم ليئه ده كرده وه كه له وي بى، ره بجانه بوو، راستييه كهى لهو كاته دا هه زم نه ده كرد

چاوم پیتی بکهوئی، چونکه لهوه دهترسام لهو کینبرکییه لهگهڼ میرۆ بدۆرینم، نهو کات ههر دوو کمان به نار ههتی دهگهراینهوه، بهلام لهگهڼ دهستپیکردنی بازدانه که هیژکی سهیر رۆده چوه گیانم، ههر که مامۆستای وهرزش فیهتی دهستپیکری بازدانه کهی بۆ من لیدا، من له دور چاوه کانی ره بجانه رامام، به خیرایی هه ناسهیه کم هه لکیشاو دهرمدایهوه، له ههنگاوی یه که ممداههستم به قورسایی جهستم کرد، که له هیلی خۆفریدانه که نزیکه و تمهوه وا هاته بهر چاوم که ره بجانه له نیو له که دا بۆم دانیشتووه و نامازم بۆ دهکا، که گهیشتمه سهیر هیله که، به هه موو هیژیکمهوه خۆم هه لدا، ههر که پتیه کاتم چه قینه نیو له که، گویم له چه پله ریزانی خه لکه که بوو، سهیرتیکی خۆم کردو ئاورپیکیشم له دهوروبه ری خۆم دایهوه، له نیو هه موو نهو خه لکه ی له و پیبوون، ره بجانم بینی، که چۆن وه کو مندالیک چه پله ی لیده داو هه لده په ری...

من هیشتا ههر به سهیر له که وه بووم و هه لته ستابوومهوه، میرۆ به نیگه رانییه وه خۆی گه یانده سهیرم، له شوین قومپانی پتیه کاتم وه رامام، زانیم که دهیهوئی، به راوردنیک له نیوان توانایی خۆی و بازدانه کهی مندا بکا، بهر له وه ی بگه رپتیه وه لای مامۆستای وهرزش، ههر دوو برۆکانی بۆم هه لته کاندو به سهیر سوهمانه وه وتی:

- تۆی له سی مه ترو نیویشته تپیه راندوه !!

بیرمکرده وه نه گه ر نه وه راست بی که واته میرۆ فت، به لام که دیکه تم دایه ههنگاه چوست و پر هیژه کانی میرۆ، خیرا دلگه رانییه که دایگرتم، من نازانم نهوانه ی له دهوروبه رمبوون ههستیان بهو نار هه تییه له ناکاوه ی من کرد، یان نا؟ به لای مننه وه ره بجانه گرنگ بوو، که نهوم بینی هیچ گۆرانییک به سهیریدا نه هاتبوو، وه که سهیرتیکی براوه ههستامه سهیر پی و خۆم داته کاند، له نیو له که هاتمه دهره وه به ره وه نهو شوینه چووم که میرۆی لیوه ستابوو، میرۆ به گومانه وه سهیری کردم و ئاورپیکیشی به ئاراسته ی نهو شوینه دایه وه که ره بجانه ی لیده رده کهوت، نه مزانی له وه ده مه ره بجانه بۆ کوئی چووبوو، وا بیرمکرده وه که له وانه بی به ئانقه ست خۆی

شاردبیتتهوهو نهیهوی سهرکهوتنهکهی میرۆ ببینی. میرۆ چه‌ند جارێکیش چاوه‌کانی به‌ملاو به‌ولادا ده‌گیرا، دردۆنگ ده‌هاته به‌ر چاو، ده‌توت شتیکی و‌نکردوووه تا نه‌یدۆزیتتهوه دلی ئۆقره ناگری، مامۆستاش هه‌ستی به‌و نیگه‌رانییه ده‌کرد، به‌لام ئه‌و، به‌ بۆچوونی من، وایده‌زانی به‌ بازدانه‌که‌ی من ترسی لێنیشتوه، دوو جاریش ئاگاداری کرده‌وه که خۆی بۆبازدانه‌که‌ ئاماده‌ بکا، که‌چی وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌ر له‌ویش نه‌بووی، خه‌یالی له‌ شوینیکیکه‌ بوو، من ناچاربووم خۆمی لێنزیك بکه‌مه‌وه، به‌ هیمنی ده‌ستم خسته‌ سهر شانی و له‌سه‌رخۆ وتم :

- مامۆستا ده‌لی ئاماده‌ به‌ ..

هه‌ر خێرا وه‌لامی دامه‌وه‌و وتی :

- باشه‌ باشه‌ ئه‌وه‌ هاتم !

من پێمباسبوو له‌وه‌ زیاتر هیچ قسه‌یه‌کی دیکه‌ نه‌که‌م، گه‌رامه‌وه‌ لای مامۆستاکه‌، له‌خۆمه‌وه‌ ئاوڕپێکم دایه‌وه‌ سه‌یریکی ئه‌و گرده‌م کرد، که‌ خه‌لکیکی زۆر، له‌وی دانیشتبوون، ره‌بجانه‌ له‌نیو هه‌موویاندا جوانترو به‌رچاوتر دیاربوو، به‌ په‌نجه‌کانی سلاوێکی به‌ په‌له‌ی لێکردم، سه‌یریکی میرۆشی کرد، میرۆ وه‌ک ئه‌وه‌ی رۆحی هاتبیتته‌وه‌ به‌ر، به‌ سی‌ شه‌قاو گه‌یشته‌ لامان، مامۆستای وه‌رزش بۆ ئه‌وه‌ی ترسه‌که‌ی لێپه‌وه‌ینیتته‌وه‌، ده‌ستیکی خسته‌ سهر شانی، میرۆ چاویکی له‌من داگرت و بزیه‌کی بۆم کرد، وا هاته‌ به‌رچاوم وه‌ک ئه‌وه‌ی دێنیام بکاته‌وه‌، که‌ له‌و شه‌په‌دا هه‌ر ده‌بی‌ سه‌رکه‌وی، ترسیک به‌ نیو دلمدا هات، که‌ سه‌یری قاچه‌ توندو تۆله‌کانیم کرد، له‌ سه‌رکه‌وتنه‌که‌ی خۆم به‌ گومان بووم، موچرکیکی ناخۆش هه‌موو گیانی داگرت ، وام هه‌ستده‌کرد ئه‌و ئه‌رزهی میرۆ به‌سه‌ریدا تێده‌په‌رێ، پشتی منه‌، نازام بۆ هێنده‌ زوو، بێتاقه‌ت بووم، به‌راستی هه‌زمده‌کرد ئه‌و رۆژه هه‌مووی خه‌ون بوایه ، چونکه‌ ده‌مزانی ئه‌گه‌ر میرۆ به‌و بازدانه‌ پێشم بکه‌وی، ئه‌وه‌ زه‌بریکی کوشنده‌م لێنده‌داو له‌به‌ر چاوی ره‌بجانه‌ش که‌سیکی بێتوانا درده‌چم، من ده‌مزانی ره‌بجانه‌ ته‌نیا له‌به‌ر خاتری من هاتبوه‌ ئه‌وی، له‌و باوه‌په‌شدا بووم چاوه‌رێی ئه‌وه‌ بکا میرۆ له‌ مه‌یدانه‌که‌ وه‌ده‌رنییم،

به لّام رهنگه ته نجامه كه به حمزى هيچ يه كمان نه بى، له زۆر يارى و گهمه ي هه راش و هه زه كاراندا ركابه رى منى كر دووه، به لّام له زۆر به يان سه رنه كه وتووه، ته وهى كه من تيبدا دۆرام و بۆ هه تا هه تاش ته و ياريه م دووباره نه كر ده وه، ته و رۆژه بوو كه ئيمه ي مندالانى گه پرك، به سوارى كه ر غار غار ئيمان ده كرد، له و ياريه شدا من و ميرۆ كه وتينه ته نيشت يهك، كه ره كه ي ميرۆ زۆر هارو هاج ده هاته به ر چاو، ته وه كه ي من هينده و پروگيژ بوو، ميشى له خۆى ده رنه ده كرد، ته نيا له و كاتانه گور جو گوّل ده بوو، كه له پشت ته وه يه كيئك نه قيزه يه كي لي بدياهه، گرفته كه ته وه بوو به و نه قيزه يه وهك فيشه كه شيته ده رده په رى، ته گه ر كه سيكى نه زان له سه ر پشتى بوايه، ته وه به سه لامه تى ده رنه ده چوو، ته و رۆژه خو و شانس ميرۆ نه قيزه يه كي له كه ره كه مدا، پي ده چوو وا ي بير كر دي ته وه، كه ئيسنا نهك هه ر كه ره كه فريم ده داو سى چوار ته قله شم پى لي ده داته وه، به لكو رهنگي له بن پي كه ره كانيش بشي لدر يم، كه چى وا ده رنه چوو، كه ره كه ي من راسته به و نه قيزه يه له ناكو ده رپه رى، به لّام فرى نه دام، زۆر به ريكو ييكي غاريدا ميرۆش له داخان كه ره كه ي خۆى دايه به ر شو لكه داران و زۆرى هه ولدا پيش من بكه وى، من هه ر له پيشه وه بووم تا گه يشتمه ته و هه ورازه ي به ره و (سه ر توپ) ده چوو، له وى كه ره كه م وه ستاو بپرا ي بپرا ي بستى كي دي كه نه چوه پيش، له پر كه ره كه ي ميرۆ به خيرايى به ته نيشتم تيبه رى و به بى ته وهى تو زقاليك له غار دانه كه ي كه م بي ته وه، به سه ر گر ده كه كه وت، له وى وهك ته وهى نالاي سه ر كه وتن هه لبا هه ردوو ده ستى بۆم به رز كر ده وه و ها وارى كرد :

- سه رمه د، دۆراندت يان نا ؟!

منيش وهك ته وهى شتى كي خراپم ده رهق كر ابى، هه ستم به ئيه انه يه كي زۆر كرد، به لّام هيچم نه وت، ملي كه ره كه م به لاي خواره وه سو پرانده وه و شو ر بو ينه وه خوارى، ميرۆش له پشت ته وه هه ر ها وارى ده كرد "بۆ كو ي سه رمه د، وه ره بگه رپوه ته م كه ره ته يان قه بول نه بوو !"

که ئەو رووداووم بێر هاتەووە ، ترسیکی زۆرم لێنیشت ، لەووە ترسام میرۆ لە یاری
 یە کبازیشدا پێشم کەوێ ، ئەو هەر کە مامۆستا ئیشارەتی پێدا یە کەسەر بەبێ
 دوودلێ خۆی ئامادە کرد ، لەووە دەچوو باوهری تەواوی بە بردنەوێ خۆی هەبێ ، بە
 شیوێهەکی زۆر سەیریش بینایی لە دور چاوەکانی من گێرکرد ، ئەو کاتەمی چۆک و
 هەر دە پەنجەمی خستە سەر زەوی ، وا هاتە بەرچاوم ، خۆی بۆ ئەووە ئامادە دەکا ،
 پرمداتی ، هەر لە پلنگێک دەچوو خۆی بۆ پەلاماردانی نیچیرێک لە کەمین نابێ ،
 دوا جار ئاورپێکیکەم بۆ سەر گرده کە دایەووە ، رەیحانەم بینی بە پێووە وەستابوو ،
 دیقەتی دابوو میرۆ ، من لەو ساتە پێویستییهکی زۆرم بە چاوەکانی رەیحانە بوو ،
 کەچی وەک ئەووەی من هەر لەوێ نەبم ، چاوەکانی تەنیا بە ناراستەمی میرۆ راگرتبوو ،
 لەو دەمە مامۆستا فیتەمی دەستپێکردنی یاریه کەمی لێدا ، میرۆ خێرا هەستایە سەر
 پێ و دەرهپری ، لەنیو گەرمەمی غاردان و جەستەمی پێر جولەمی میرۆدا سەمایەکی
 شیتانەم بینی کە جیسەرنجی من و مامۆستاش بوو ، میرۆ هەرلە سەرەتای
 غاردانە کەیدا تاقەتێکی زۆری دایە خۆو رەنگبێ وای بێرکردبێتەووە ، کە ئەگەر بەو
 شیوێهە بەردەوامبێ ئەو لە سەداسەد سەرکەوتن بە دەست دەهێنێ ، من پێمسهیر
 بوو ئەو خێراییهو ئەو تواناییهی لە کوی هێنا ، بە یەک نەفەس گەیشتە سەر هێلێ
 بازدان ، وەها بەرزبۆو ، کە بە فکری من ئەگەر لە یاری (بازدانی بەرزبێ) ش
 بەشداری بکردایە بە مسۆگەری پلەیهکی زۆر باشی بە دەست دەهێنا ، ئەو کاتەمی
 میرۆ لە هەوادا هەردوو قاچی دەجولاندەووە ، رووداویکی ناناساییم بینی ، وامههست
 کرد دەستێک لە غەیبەووە قاچەکانی میرۆی تێکنالاند ، میرۆ بەلادا هات و بەو دۆخە
 کەوتە سەر لمەکە ، من ئەگەرچی هەناسەیهکی دلنیااییم هەلکێشا ، بەلام لە خراپیی
 کەوتنە کەمی ، دواتریش لە هاوارو قیژانە کەمی ، نیگەرانییهکی زۆری خستە دلەمەووە ، من
 و مامۆستا بەپەلە گەیشتینە سەری ، بە هەردوو کمان زۆر بە زەحمەت توانیمان
 هەلبێستینینەووە ..

میرۆ شانسى له یارى بازدانه که نه بوو ، ئەو رۆژە من و مامۆستا زۆر بە زەحمەت توانیمان بېگه یینینه خەستەخانە ، لەوێ خێرا بۆمان دەرکەوت، که هەردوو قاچى شکاون، میرۆ که ئەو هەواله ناخۆشەى بیست، هیچ نارحەتییەکی پێوە دیار نەبوو، تەنیا بە چاویک که له تێپراماندا بێ، سەیری دەکردم و زاریکیش که له خۆوه قسەبکا پێمی دەوت:

- هەمووی خەتا لەتۆ بوو سەرمەد !

منیش هیچ وەلامیکم نەدەدایهوه، مامۆستاش لەو بێدەنگییەى من خۆشحال دەبوو، میرۆ دواى چەند سەعاتیک له خەستەخانە، بە کۆنە جیبیک بردیانەوه مالى، ماوهى مانگیک له نیو جیگادا کەوت، من بۆخۆم لەو ماوهیه دووجار سەرم لێداوه، زۆر بە پەله بوو هەلسیتهوه، لەلای یهکی له برادەرەکانم وتبووی "سەرمەد دووعای لێکردووم، ئەگینا بۆ له هاتنە خوارە لاقم تیکدەنالاً؟" راستە ئەو کاتەى له بازدانه که خۆی فریادا، لەخوا پارامهوه که له من که مەتر بێنى، بەلام حەزم نەدەکرد وایلیتی، دلنیام ئەویش هەر وەکو منى کردووه، رەنگبى دووعای خرابتریشى لێکردم، میرۆ بەردەوام بەرنامەى خراپى بۆ من دادەرشت، هەموویشى بۆ ئەوه بوو، که من له بەر چاوی رەبجانە بشکینى و خۆی رەپیش بکا، که چى له زۆریه نەخشەکانیدا کورتى دەهینا، ئەتواری ئەو کورپە هەر له (سەبۆ سوور)ى برادەرم دەچوو، جیاوازیه کهى ئەوه بوو سەبۆ به بەرنامە کارینه دەکرد، به قەولى خۆمان هەموو شتیکی له سەر دەستان بوو! سەبۆ یهکیک بوو لهو قوتابییانەى، تەنیا بۆئەوه دەهاته قوتابخانە، که له مالهوه دوور کهوتیتهوه، وادهاته بەر چاومان که قوتابخانە بۆ ئەو، شوینی کات بەسەربردن بوو، له گەل ئەوهشدا قەت به کورپى تەمبەل ناویان نەدەهینا، چونکه لهو کاتانەى مامۆستا دەرسەکانى شەرح دەکرد، له هەموومان چاکتر گوێی دەگرت، له تاقیکردنەوه کانیشتا له زۆریه مان باشت بوو، ئیمه هەموومان سەرمان لەو کارەى سەبۆ سوورما بوو، مامۆستا کانیش گومانى ئەوهیان لێدەکرد، که هەبى و نەبى پەنا بۆ قۆبیە کردن دەبا، که چى بۆ جاریکیش قۆبیەى لێنەگیرا، من زۆر جاریش پێم دەوت

"سەبۆچ سړیکه تۆ هیچ ناخوینیت ، کهچی له هه موو دهرسه کانیش سهرکه وتووی ؟" ئه و به کورتی وهلامی ده دامه وه و دهیوت :

- دلنیا به قۆپه ناکه م، ته نیا گوی له مامۆستا ده گرم.

من با وهرم پێهینابوو، به لام زۆریه قوتابیان و مامۆستایان به گومانه وه تیبیان دهروانی، تا رۆژتیکیان مامۆستای جوگرافیا له کاتی تاقیکردنه وه دا سه بۆی هینایه لای سه بووره که و دوو پرسپاری لیکرد که جیا بوون له و پرسپارانیه بۆ ئیمه هاتبوون، سهیر ئه وه بوو ههر به پێوه وهلامی ههر دوو پرسپاره که ی دایه وه، ئه و کات مامۆستا قه ناعه تی هات، که توانایه که له سه بۆدا ههیه، له هوانیدیکه دا نییه. له گه ل ئه وه شدا مامۆستا کان که یفیان پێنه ده هات، چونکه به قسه ی ئه وان نه دهرسی ده کردو نه له کاتی ئه زموونه کانیش لاپه ره ی کتیبه کانی هه لده دایه وه، ههر ئه وه ش بوو وای له مامۆستا کان کردبوو، که هه موو رۆژتیک سزای بدهن، ئه ویش وه ک ئه وه ی خووی به لیدانه وه گرتی، منه تی به هیچ جوړه سزاو لیدانیک نه بوو، جاری وا هه بوو، به رله وه ی مامۆستا قسه یه کی ناشرینی پێبلای یان شوولکه داریک بوه شینی، یه کچی هه لده ستا و هه ردوو دهستی بۆ مامۆستا راده گرتن زۆر به جوړه ته وه ده یگوت:

- فه موو مامۆستا !

هیچی که له ئیمه ئه و غیره ته ی نه بوو، وه ک سه بۆ ئازار به جهسته ی خو ی بگه یینی، ئه و هه موو لیدانه ی ده خوارد، که چی نه ئاهیکی له ده م دهرده چوو، نه دهسته کانی خو ی له به رامبه ر هه لمه تی دارچه یزه رانه کان دوور ده خسته وه، ئیمه له به رده م ئه و دیمه نه دا شوک گرتبوو مانی، ئه وه ی که هه موو شمانی به پیکه نین ده هینا، هانکه هانک و هه ناسه سواری مامۆستا بوو که چیدیکه توانای نه ده ما داره که بوه شینی، ناچار ده بوو داره که ی دهستی فێبیدا و بۆینباغه که ی ملی شل بکاته وه، سه بۆش بزه ی سهر که وتنی ده هاتی، وه ک برا وه یه که له مملانی و کپه رکییه کی سه ختدا، سه یرتکی هه موو مانی ده کرد، ئه و کات له سه رخۆ داده نیشه ته وه، به لام ئه و به رگریه بۆ هه تا هه تا نه بوو، که مامۆستا کان هه ستیان پیکرد، به و ریگایه هیچیان پێناکری بیران

لهوه كردهوه، كه بيبه نه لای بهرپړه بهرو لهوې ناموژگاری بکهن، نه گهر هر سوودی نه بوو هره شهی فه سلگردنی لیبکهن، هر وایشیان کرد. روژتیک سه بو به بیانوی لیکولینه وه له گه لیدا دهردریته ژوروی بهرپړه بهر، لهوې بهرپړه بهر به وه تاوانباری دهکا که سه بو رهوشتی هه موو قوتایبانی پوله که ی تیکداوه، نه گهر درسه کانی نه خوینی و زمان درپیش بکا شه و ناچار دهن له قوتابخانه دریبکهن و بینیرنه مالوه، سه بو ش زور له سه رخو به بهرپړه بهر دهلی:

- من پیوستیم به وه نییه درس بخوینم، شه وندهم به سه گوی له ماموستا بگرم. بهرپړه بهر به وه قسانه ی سه بو خوی پیناگیری، تا هیزی تیدا ده بی زله یه کی توند له بناگویی دده او وه شیتیش به سه ریدا ده قیوتینی، سه بو هیچی بو نامینیتسه وه دهرگای ژوروی بهرپړه بهر ده کاته وه به غاردان ده چیتته دهره وه، بهرپړه بهریش هره شه ی لیده کاو پییده لی:

- بره لم قوتابخانه یه نه تینمه وه !

له و روژه وه سه بو ناگه پرته وه قوتابخانه و بی شیش له و سه ری شاره وه ده چیتته شه و سه ری، من زور جار ده مبینی و لیمده پرسی:

- بو کاریک نا که ی سه بو ؟

سه بو به و پرسیاره زور په ست دهبوو، وا خوی نیشان دده و وه شه ی توانجیکی تیبگرن، به نارحه تییه وه ده یوت:

- ئیشیک هر ده بینمه وه !

من پولی سیی ناو ندیشم ته و او کرد، سه بو هیچ ئیشیکی نه دوزیه وه خوی پی خهریک بکا، ته نیا شه وندهم لیده بیننی، که هه موو روژی ده اته به رده می دهرگای دهره وه ی قوتابخانه و لهوې له بن دیواره کانی شه به ری مه کتبه داده نیشیت و شولکه داریکی به ده سته وه ده گرت و به رده می خوی دهنه خشانند، که س نه یده زانی بیر له چی ده کاته وه، به لام من له سه روسیمای پر نیگه رانیدا، هه ستمده کرد بیر له شتیکی خه ترناک ده کاته وه، له هه مووی سه یرتر شه بو، شه کوره لهوې نه ده جو لایه وه تا

هەموو مامۆستاكان دەردەچوون، ئەوكات هەڵدەستايەوهو خۆی دادەتەكاند، بەلام بەر لەوهی ئەوی جێبەجێی دەبوايه خۆی نیشانی بەرپۆهەر بدا !

ئیمە زۆریە بەیانیان شتێك نەبوو لەگەڵ چا بیخۆین، جاروبار دەمیینی كه چۆن دایكم جامەساواریکی بەجامە ماستێك دەگۆرپەوه، گرفتهكه ئەوه بوو كه دەبوايه ئەو رۆژه هەموو ماستەكه بخوری، بەتایبەتیش ئەگەر هاوین بوايه، چونكه تا رۆژی دوايي ترش دەبوو، لەو كاتەشدا ئەگەر بایاوه، ئەوه دەمانكرده ماستاو، من بۆخۆم زۆر كهیفم بە ماست نەدەهات، زیاتر حەزم لە تەحین بوو، ئەویش بە ساوار نەدەگۆردرایهوه، بۆیه بەیانییکیان بریارێکی زۆر قورسەم داو بە دایكم وت:

- من رۆژانەكهی خۆم ناوی، هەفتانە جارێك تەحینمان بۆ بکەرە .

دایكم بەو قسەیه سەری خۆی داگرت، دەتوت هەواییکی ناخۆشی بیست، من كه

بەو شیوهیه دایكم بینی خێرا پەشیمان بوومهوهو وتم:

- دایه گالتم كرد. تەحین هیچ خۆش نییه!

كهچی دایكم وهك ئەوهی گوناحیکی كردبێ و تازە هەستی پێبکا، لەسەرخوا

دەستیکی بەسەرم داھینا و بزەیهکی پر سۆزو خۆشهویستی بۆ كردم و وتی :

- نا كورم، زۆریش خۆشه.

بەپەله جامیکی بچووكی بۆ هینام و دەفلسیسی خستە نیو دەستم:

- ئەم بەیانیه تەحین دەخۆین. دەی خیراكه.

پێچەیهكم بە دەوری دایكمدا كردو وهك تەلقە بۆی دەرچوم، خۆیشم نەمزانی چۆن

گەیشتمە لای (برايم گۆج) و جامەكم خستەسەر تەرازوو كهو بە دەنگیکی بەرز

پیموت :

- مام برايم تەحینم دەوی !

ئەو كاتەى براىيمە گۆج تەحىنى بۆ تىدە كەردمە ناو جامەكە، لە پەرسەرى ھەلپەرى
و بە ھەپەساويەو ھاوارى كرد :

- ئەھا سەبۆى برادەرت... نەكەى كۆرە ھەستە عەييە !

كە ئاورم داپەو ھەو سەبۆم بىنى، دەتوت كارەبا لىمىدا، سەبۆ بەم بەيانىيە زو ھە
لەبن دىوارى قوتانخانەو لەبەر چاوى خەلك شەلوارى خۆى ھىناپو ھاوارى، ھەك ئەو ھە
لە چۆلى دانىشتى، ئىمە سەرمان سورمابو، ئەويش ھەك ئەو ھەى ھىچىكە نەبىنى و
منەتەشى بە كەس نەبى بەتەواوى خۆى بەتال كەردو لەسەر خۆش ھەلسايەو ھە
شەلوارەكەى ھەلكەردو رۆيشت، من لە دوكانى برايمە گۆج ھاتە دەرەو بە ھاوى
سەبۆ كەوتم، چەند جارنىك بانگمەرد، ھەك ئەو ھەى لەگەل ئەويشم نەبووبى، ئاورىكىشى
لەنەدامەو، خىراتر ھەنگام ھەلنا، ھىندەم نەمابو شانم بە شانى بكەوى، لەناكاو
لە شوپن خۆى ھەستاو زۆر بە توورەيىش ئاورى لىمداپەو، بە نارحەتتەيەو پىموت :

- ئەو ھە چىتە سەبۆ گيان ؟

سەبۆ ھەك ئەو ھەى لە زياندا منى نەبىنى، تا ھىزى تىابو پالنىكى پىو نام و
چەند شەقارنىك بۆ داو ھەى گىرامەو ھەردو قاجم تىكانلان و رمبەم لىو ھەت. ئەو
تەحىنەى كە لەناو جامەكە دا بوو، بىرئىكى زۆرى رزايە سەر سنگم، نازام بۆ لەو ساتە
رئىكى زۆرم لە سەبۆ بۆو، خىرا بۆى ھەلسامەو ھە جامى تەحىنەكەم لە تەپلى سەرى
دا، لە نىو ھەستى جادەكە ملمان ھەسەر مىلى يەكتەر نا، ھىندەى نەبرد كۆمەلە
خەلكىك پىمانراگەيشتن و لىكيان كەردىنەو، كەس نەيدەزانى شەپەكەمان لەسەر چى
بوو، ئەو ھەى لە ھەموو شتىك زياتر دلتنەنگى كردم، قسەى ئەو پىاو ھەو، كە پىمى
وت :

- عەيب ناكەى، كەس لە سەبۆ شىتى داو؟!

لە دلئى خۆمدا وتم "سەبۆ كەى شىت بوو؟ ئەى بۆ من نەمزانىو؟ ئاى خودايە
كەى ئەو ھە راستە، بۆ دەبى سەبۆ گيان شىت بووبى؟"

زۆر بەسەر خۆمدا شکامەوه، نەمدەزانی چی بەو خەلکە بلێم، بە ناچارى رووى خۆم وەرگێراو بە جامە بەتالەکەوه بەبەر دەمى دوکانى برايمە گۆج رەتبووم، پێدەچوو ئەویش شەرەکەمانى بينیى، بۆیە بەر لەوێ بچمە نێو کۆلانه که له پشتەوه گویم لیبوو هاواری کرد :

- بینه ئەو جامەت بینه با تەحینت بۆ تێکەمەوه!

که ئەو قسەیهىم بیست له شوین خۆم وەستام، بیرم کردەوه ئاخىر که پارەم پینه مابى چۆن تەحین بێم ؟ لەو دەمە برايمە گۆج له دوکانەکەى هاتە دەرى و قاچىكى توند راته کاندەم و یە کسەر گوتى :

- باشە ئەو شیت بووه، خۆ تۆ شیت نى، چ زوو گەيشتییه لای سەبۆ شیت ؟ پێم سەربوو، هەمووى دوو مانگ بوو، سەبۆم نەبینیبوو، ئەو گۆرانە چیبوو بەسەریهات ؟ که مێک دامام، هاتەوه بەرچاوم، که چۆن ئەو کاتەى سەبۆ پالى پێوه نام و بەربوو مەوه، نووشتەیه کى گەورەم بينى بە ملیدا شۆربووه، وىستم بە مام برايم بلیم که ئەوه چەند دەبى سەبۆ شیت بووه ؟ بەلام برايمە گۆج جامەکەى له دەست دەرهي نام و خۆى خزاندە نێو دوکانەکەى ، منیش بەدوايدا چووم، لەو کاتەى بەدەستىكى تەحینەکەى تێدە کردە نێو جامەکە، بە دەستەکەى دیکەى پەرۆیه کى بۆ راگرتم و چەند وشەیهک له بن سێلێهوه دەرچوون :

- ها بگره، چاکەتە کەت جوان بسپرهوه .

پەرۆیه کەم لیوەرگرت، ئەو کاتەى شوینی تەحینەکەم دەسپریهوه، بە مام برايم وت

:

- ئاخىر پارەم پى نەماوه بۆتەحینم دەدەیتى ؟

مام برايم جامى تەحینەکەى داىه دەستم و بە بزەیهکەوه وتى :

- ئاگات له خۆت بى ، سەبۆ ریت لینه گریتهوه!

- ئەدى کەى پارەکەت بۆ بێم ؟

- برۆ کوپم برۆ .

به شهرمه وه ئه وێم جێهێشت، خه می هیچم نه بوو، ته نیا عه دمبوونی چاکه ته کهم نه بێ، که ههر چۆن سه یرت بکرا یه، شوێنی ته حینه که ت به سه ریه وه ده بینی، له وه ش دڵنیابووم، که ئیستا دایکم له بهر ده رگای ده ره وه وه ستا وه و چا وه پێی من ده کا، بێرم له وه ده کرده وه ئه گهر لیمی پرسى بو و ا دوا که وتیت، چ وه لایمیکی بده مه وه؟ خو ئه گهر چاکه ته که شم به و شیوه یه بینی چ بلیم؟ له هیگرا ترستیک وه ک برووسکه هات و له نیو دلم گیربوو، ئاورپیکم له لا چه پی خو م دایه وه، تارماییه که له بهر چاوم قیت بو وه، له خو مه وه وامزانی سه بۆیه، ههنگا وه کا م خیرا تر کردن، ئه وه ی هیزبوو به قاچه کا م به خشی، وامه هه ست ده کرد، ههر به راستی سه بو به دوامه وه یه، زۆرم نه ما بوو بگه مه ماله وه مان، هه ستم ده کرد قاچه کا م به دوامه وه نایین، له وه ده مه که سیکیشم نه ده بینی به هانا مه وه بیت، گه یشتمه هه ورازه که ی پێش مالمان، خو فیکى بیته ندازه هه موو گیانی ته نی بوو، نه مده وێرا ئاورپیکیش بده مه وه، ههر که پیم نایه بهر ده می ده رگا که، نازا م چ شتیک روویدا، ئه وه نده نه بی که سیک خیرا با وه شی تیوه ره یێ نام، ئیدی له وه دونیا یه دا برام !!

من ئه و رۆژه زۆر له سه بو ترسا بووم، بو ما وه یه که دیمه نی شیتانه ی ئه وم ده هاته بهرچا و، زۆربه ی ئه و شوین و رینگایانه م ته رککردن که سه بو پێیاندا تیده په یری، ههر جاریکیش به ئیشیک چووبامه بازار، ده بوا یه له سه ری کۆلانه که ی کن دوکانی برا یه گۆچ خو م مات بکه م، دیققه ت بده مه راست و چه پی جاده که و له وه دڵنیابم که سه بو له و نا وه نییه، ئه و کات به خیرایی شته کا م ده کړین و به په له ش ده گه رامه وه مالى، ما وه یه کی زۆری پینچوو تا ئه و ترسه به سه ر روخسارمه وه نه ما، زۆر جار له ماله وه ش پێیان ده وتم " ده لێی شیت ده سته لیوه شان دووی!" من به و قسه یه زۆر تیکده چووم، جارى واهه بووه له رقا ن ده ستم وه شان دووه و تا ئیواره ش

نه گه پراومه ته وه مال، شه وهی له هه موویان زیاتر نارحه ته تی کردم که به هیچ مه به سستیکی خرابیشه وه نه یوت، قسه که ی ره یحانه بوو، که به ریکه وت چاوی به دایکم ده که وی و پییده لی:

- شه وه سهرمه د نه خۆشه پله نه سرین؟ دایکیشم ده زانی شه وه ماوه یه رهنگو رووم تیچچوه، ناشتوانی بیشارتته وه راست به ره یحانه ده لی:

- ماوه یه که ته واو نییه، به که سیشمان نالی نه خۆشم.

ره یحانه ش به و قسانه زور تیکده چی، هه فته یه که له به یانییه وه تا ئیواره چاودیری کۆلانه که یان ده کا ته نیا بو شه وهی من ببینی، منیش شه وه هه موو وه خته به ئانقه ست به ویدا نه ده رۆبیشتم، بو شه وهی به و شیوه یه روخسارم نه ببینی، دواتر خۆی پیڕاناگیرئ وبه فیلی شه وهی بجیتته مالی پووری، خۆی ده گه بییتته سهر ریگای قوتابخانه که مان و ده زانی من به چ ریگایه کدا دیمه وه مالی، له وی ده وه ستی و چاوه ری ده بی تا ده گه مه لای. من شه و کاته ی له دووره وه شه وه دببببم ده مه وی ریگاکه م بگورم، به لام ناتوانم، شه و خیرا لیم دیتته پش و به خنده یه کی تیکه له به ترس و نیگه رانییه وه لیمنزیک ده بیته وه، ههر زوو پیتمده لی:

- چیه ده ته وی له دستم هه لییت؟

من هه ولده دم خۆم به ئاسایی ده ربخه م، که چی که لیمنزیک ده مه وه زور له جارن شپرزو په شوکاوتر دیمه بهر چاوی، خۆیشم نازانم بو زمانم له گو ده که وی و سه ریشم داده خه م، شه و جاریکی دیکه به شه رمه وه وه قسه دیت و له گه لیشیدا ئاور له راست و چه پی خۆی ده داته وه:

- سهرمه د نه خۆشیت؟

من نازانم به چ شیوه یه که تییبگه ببببم که نه خۆش نیم، به لام ناشه وی درزی له گه لدا بکه م، ههر ده بی هوی شه و تیچچوونه می بو باس که م، نه وه کو به جوریکی وا بیربکاته وه، وه که شه وهی به وی شته نه بی و تاییه تییه کان له و بشارمه وه:

- ده زانی (سه بو سوور) چی لیته اتوه!؟

ره یحانه وهك ئه وهی له ودهمه هه موو شتیکی له بیر بچیتته وه ، هه ردوو چاوی به
مۆلهقی و ترسه وه دوه ستی وبه تنگه تاویه وه دهلی :

- چی لیتهاتوه ؟!

له جیاتی ئه وهی خیرا وهلامی بدهمه وه ، هه ردوو چاوم پر دهبی له فرمیسك ،
گه رووم نوتقی تیا نامینی ، كه ره یحانه چاوه پر له ئه سرینه كانی من دهبینی ،
ئه ویش وهك هه والیکی ناخۆش له سه ره كه سیکی نزیکی خۆی بیسی ، چاوه كانی له
فرمیسك غه رق دهبن ، به په رۆشه وه دهلی :

- بۆ نالیتی چی لیتهاتوه ؟

من زۆر له خۆم دهكهم بۆ ئه وهی به زمانیک قسه بكهم ئه وهنده کاریگه ری نه بی
له سه ره ره یحانه ، به لام كه ده مم وه قسه دی ، نازام بۆ ده لیم :

- ره یحانه ، سه بۆ ماویه کی زۆره شیت بووه !

من خۆم كه وشه ی شیت له ده مم ده رده چی ، یه كسه ره ده گرییم ، ره یحانه شه له گه ل
من ، هه ره به ده م گریانه وه دهلی :

- ئه ی ئیستا له كوئییه ؟

- هه موو رۆژ له بن دیواری قوتابخانه كه یان داده نیشی و له وهی به ره له وهی بپروا ،

شه لواره كه ی داده كهنی و هه موو ده ورو به ری خۆی بیس ده كا !

هه ست ده كه م ره یحانه ئیستا له وه تیده كا كه له به رچی من وامبه سه ره هاتوه ، پر
به دلش چه زده كه م به و په نجانه م فرمیسكه كانی بسپرمه وه ، به لام له وه ده ترسم كه سیك
بمانبینی و گرفتییکی گه وره مان بۆ دروست بكا ، كه چی ره یحانه زۆر له من به غیره تتر
دیته به رچا ، به په له ئاوپرێك له ده ورو به ری خۆی ده داته وه ، ده ستییکی ده خاته نیو
ده ستم و ده لی :

- ئاگات له خۆت بی ، ئیشاللا ئه ویش چاك ده بیته وه .

ئه گه رچی دلشیم زۆر ته نگ ده بی ، به لام گه رمیی په نجه كانی ره یحانه هه موو
شتیكهم له بیر ده باته وه ، بۆ دوا جار كه له یه كتر ده روانین ، هه ست به خۆشیه کی زۆر

لهززه تينكى بيسنور دهكەم ، رەيجانەش لەترسى ئەوەى نەووەكو يەكەنك بيبينى بە چاۋ
خواخافيزيم لىدەكا و دەروا، منيش ھەر بە ھەمان رىگادا بەرەو مالئوۋە ھەنگاۋ ھەلدىنم ،
كە سەر ھەللدەبىم كەسەنك لە دوورى چەند مەترىك لە ناوەرەستى رىگاكە دەبينم ، ھەر لەو
دەچى چاۋرەپى من بكا ، ترسەنك رۆدەچىتە گىيائىم ، قاچەكائىم تىكەندەئالەين ، لەيەك لەحزە
بىرپار دەدەم ئاراستەى ھەنگاۋەكائىم بگۆرۈم ، كەچى ئەو زەلامەش لەگەل من قاچى
دەجوولەيى ، ھەست دەكەم بە دواى منەو دەيت ، من ئەو كەسە نائاسم و يەكەنجارىشم بوو
بىبينم ، من ھەرچەند خىرا دەرۈم ، ئەويش ھەنگاۋى پەلەتر ھەلدىنى ، من لە رىگاكەو
دەردەچم و بە كۆلەتەنكى تەسكدا دەچمە خواری ، ناچار دەم زياتر پى ھەلەينم و دەست بە
غاردان بكم ، من ئەگەرچى شارەزاي ھەموو كوچەو كۆلەنەكانى شارەكەم بووم ، بەلام
نەمزانى بۆ لەو دەمە ھەموو تولە رىگاو پىچ و پەناى كۆلەنەكائىم لى تىكەلەيىكەل دەبى ،
ھەر ئەو ھەشە وادەكا لەپر ئەو پياۋە وەك شاخەنك لەبەر دەمە قىت بوەستى و تا ھىزى تىا
دەبى مستەنك لە ناوەرەستى سىنەم دەدا ، وەك كەلەشەيىكى مردوو دەكەومە سەر زەوى ،
ھەموو دونيا لەبەر چاۋم تارىك دەبى ، تەنيا ھەست بەو دەكەم ، لە ھەموو لايەكەو
پىلەقەم پىدەكەوى ، خۆيشم نازائىم ھاوارو پارانەو دەگا بە گويى كەس ؟ ئەو ھەندە تاگام
لەخۆم دەبى ، ھەست بەو بكم وەك مىزراحم لىدى و بە دەورى خۆمدا دەسوورپىمەو ، وا
دەزائىم تەنيا يەكجار گويىم لە دەنگى كابرە دەبى ، وەك شىت بەسەرمدا دەينەرەپىنى :

- ئەو ھەنە ئاخىر جارتە رەيجانە دەبينى ، باشە ؟!

بەر لەو ھەى كابرە بىرۋا پىلەقەيە كىدەكەشم لىدەدا ، ئىدى ھىچ ھەست و خوستەنك
لەو ناوەدا نەمىنى . كە چاۋ دەكەمەو ، دوو منال بەسەر سەرمەو ھەستاون ،
يەكەنكىيان دەللى : ھەستە ، ھەستە زەلامەكە رۆيشت ! ئەويدىكەيان بەترس و
سەرسورمانەو بە مندالەكەى دىكەى دەللى :

-خۆ سەرىشى شكاۋە !

من تا پۇلى شەشى ئامادەيىشم تەواو كرد ، چەند جارتيك لەسەر رەيجانە ھەرەشەيان ليكردووم و چەند جارتيكيش خراب لييان داوم ، لەھەموويان ناخۆشتەر ليदानەكەي باوكم بوو ، كە ئەگەر دايمكم و برا گەورەكەم ريتيان لينەگرتبا لەوانەبوو بيكوشتبام ، ئيستاش نازانم كي نهيني پەيوەندی من و رەيجانەي بە باوكم گوتبوو ، من ھەندتيك گومانم لە دايمكم ھەبوو ، چونكە تەنيا ئەو ھەستی بە شتيك كردبوو ، ئەويش لەپريگەي سلاوناردنەکانی رەيجانەوہ بوو ، زۆر زەھمەتيش بوو كەسيك لە دەرەوي خيزانەكەمان ، ئەو كارە بكا ، ئەوہش بە ئاشكرا لەقسەكەي باوكم دەرکەوت ، كاتي پيمي وت :

- جارتيكە بزاتم قسەت لەگەل رەيجانە كردووہ ، پارچە پارچەت دەكەم و لاشە تويپوہ كەشت فريندەدەمە بەر دەمی سەگان !

من كوفرم كرد وەلأمی باوكمم دايەوہ و وتم :

- بە خوا باوكە شتی وامنەكردووہ ، بوختانيان پيكردووم !

ھەر كە ئەو قسەيە لە دەمم دەرچوو ، باوكم وەك ئەوہي يەكيك بە ئانقەست توورەي كرابي ، تا ھيزي تيابوو سیدارەكەي سەري داگرت و فرپي دايە ھەوشەي مال و پير بە دەم ھاواری كرد :

- ئەوہي توي ديوہ درۆ ناکا ، ئەوہ تويت درۆ دەكەيت ، كوري سەگ !

ويستم بليم (نا باوكە وانبيە) تا زلە گرتي لە بنا گويمي دا ، بەوہش نەوہستا ، مەترەقيكي لەوي ھەلگرتەوہو بووم ھات ، من نەمزانی بوچی تۆزقاليكيش ليبدوورنەكەوتمەوہ ، وەك دار لە بەردەميدا چەقيم ، وەك چۆن سەبۆي برادەرم بەر لەوہي مامۆستا سزاكەي جيپەجي بكا ھەردوو دەستی بو رادەگرت و بە مامۆستاكەي دەوت (فەرموو !) منيش بيئەوہي دەمم بجووليئمەوہ ، يان ليبيپاريمەوہ ، دەستم بۆي بەرزكردەوہو بە ئيشارەت تيمگەياند ، كە لەپي دەستم بو ليدان ئامادەيە ، من لەو دەمە سەروسيمای باوكمم بە شيوہي جاران نەدەبينی ، ھەر لەو مامۆستايانەي دەكرد ، كە بو سزادانی قوتايبيان خويان ئامادە دەكرد ، تاكە

جیاوازیه که له نیوان ئەوان و باوكم ، جلوبەرگ و ئەو داره‌ی دەستیان بوو ، باوكم له‌و کاتانه‌ش زیاتر لێدەدام که جلی پۆلیسی له‌بەردادەبوو ، من له‌ نه‌پنی ئەو رەفتاره تیئەدەگه‌یشتم ، ئەو جارەش که به‌ هۆی رەبجانه‌وه لیمی دا ، هەر ئەو جلانه‌ی له‌بەر دا‌بوو ، ئەو که مه‌تره‌قه‌که‌ی لیمبەرز کرد‌وه و منیش له‌پی دەستم بۆی پانکرد‌وه ، وایه‌ه‌ستکرد گالته‌ی پێده‌که‌م ، هاوکات له‌گه‌ڵ وه‌شاندنی مه‌تره‌قه‌که ، به‌ تور‌ه‌بوونیکی بیته‌ندازه و ده‌نگیکی نوساوه‌وه به‌ سه‌رمدا قیژاندی و وتی :

- خوێری من مامۆستا نیم ئاوا ده‌ستت بۆم راده‌گری !

بێننه‌ به‌ر چاوتان ، جه‌سته‌ی منیکی له‌رو لاواز چۆن به‌رگه‌ی ئەو هه‌موو زه‌بهره ده‌گری ، ئەگه‌ر ئێوه ئەو دیمه‌نه ترسناکه‌تان بینیبایه‌ چیتان ده‌گوت ؟ هه‌تمه‌ن به‌ گومانه‌وه له‌ خۆتان ده‌پرسی تۆ بلینی سه‌رمه‌د له‌ مرۆڤه‌ بچی ؟! منیش له‌واوه‌ردا بووم ، ئەگه‌ر به‌و لێدانه‌ هیچم لێنه‌بی ، ئەوه‌ قه‌تاقه‌ت مه‌رگ به‌ چاوی خۆمه‌وه نابینم ، من له‌وه‌دا هه‌په‌سابووم که زۆر به‌ هه‌ماسه‌ته‌وه وه‌ک ئەوه‌ی به‌ ته‌وریک قه‌دی دارێک به‌ری ، ئەو مه‌تره‌قه‌ی به‌رز ده‌کرد‌وه‌و زرمه‌ی لێوه‌ ده‌هێنام ، رهنگبێ له‌ زه‌ینی خۆیدا ئەو لێدانه‌ی به‌ به‌شیک له‌ په‌روه‌رده‌و ترساندن دانابی ، به‌لام له‌ زه‌ینی مندا شتیکیکه‌ ده‌گوزه‌را ، من وا ده‌هاته‌ به‌ر چاوم ، که باوكم پریاری کوشتنی منی دابی ، ئەگینا چۆن به‌ له‌تبوونی مه‌تره‌قه‌که‌ش هه‌ر وازی لێنه‌ده‌هێنام ؟ باوكم له‌وه‌دا جوړه‌تیکی زۆری هه‌بوو که توانی پی له‌ جه‌رگی خۆی بنی وئاوا بپه‌رجه‌مانه‌ بکه‌وتیه سه‌رم ، وه‌ک کویری ده‌ست و قاچی ده‌وه‌شاند ، دیاربوو به‌ لایه‌وه‌ گرنگ نه‌بوو کویتی جه‌سته‌م هه‌لاهه‌لا ده‌بی ، ئەو ده‌بوايه‌ داوايه‌ک به‌جیبینی که له‌ ده‌روونیدا ئەم‌ری پێده‌کرا ، ده‌بوايه‌ ئەو رقه‌ په‌نگخواردووه‌ی نیو هه‌ناوی ، به‌و شیوه‌یه‌ ده‌ریینی ، له‌ هه‌مووی سه‌یرتر ئەوه‌بوو ، ئەوه‌ی باوكمی شیت و هه‌راسان کرد‌بوو ئەو بێده‌نگی و به‌رگریه‌ی من بوو له‌ ئاست ئەو هه‌موو لێدانه ، هه‌رکه‌س له‌و ده‌مه‌ باوكمی به‌و دۆخه‌ بدیبایه‌ ئەک هه‌ر نه‌یده‌توانی پێشی لیبگری ، به‌لکو له‌وه‌ ده‌ترسا زه‌بریکیشی به‌رکه‌وی . ئەو کاته‌ی باوكم هیچی بۆ نه‌مایه‌وه هه‌موو ئەو توانایه‌ی هه‌یبوو

سهرفيگرد ، له داروه‌شانندن و جویندان وهستا ، من شهو کاته له سهر زهوی
راکشابووم ، ده‌توت بۆ سهربرین ناماده کرابووم ، به زه‌مهت باوکم ده‌بینی که چۆن
له مانديیونيان به‌لادا ده‌کهوت ، گویم له هه‌ناسه برکيکاني ده‌بوو ، ده‌توت که‌سيک
له‌پي ده‌ستی خستۆته سهر ده‌می و له‌حالي خنکان دايه ، ياوه‌ک شه‌وی به
هه‌ورازيکی سه‌ختدا سهر‌به‌که‌وی و چيديکه توانای ريکردنی نه‌مابي ، له‌ناکاو
رمبه‌يه‌کم گوئ ليبوو زانيم شه‌وه جه‌سته‌ی له‌توانا خاليبووی باوکم بوو که‌وته سهر
پشت . دل‌م به‌وه خوشبوو ، ئیدی له‌کۆلم بۆوه و ره‌نگی پاش که‌ميکیکه په‌شيمان
بيته‌وه و له‌سهرم بگريی ، که‌چی واده‌ر نه‌چوو ، من هه‌ر له‌شوين خۆمدا ده‌گه‌وزيم ،
له‌پر گویم له‌هارژنی باوکم بوو ، وه‌ک شه‌وه‌ی که‌سيک خۆی پيدا بدا و بييه‌وی
بيخنيکي ، که‌سه‌يرم کرد به‌خۆبی و پارچه داره‌که‌ی ده‌ستی ، به‌سه‌ر سه‌رمه‌وه
وه‌ستا‌بوو ، له‌وکاته‌ی ده‌يه‌ويست به‌مه‌تره‌قه‌که ته‌پلی سهرم بيکی ، گویم له‌قيژه‌وه
هاواری دايکم بوو ، له‌ولاده‌ش برا گه‌وره‌که‌م خيرا خۆی گه‌ياندی و به‌هه‌ردووکیان
نه‌يانه‌يشت چيديکه جه‌سته‌م بکه‌ويته به‌ر زه‌بری مه‌تره‌قه‌کاني باوکم ، به‌چاوی خۆم
بينيم ، که‌چۆن دايکم به‌هه‌ردوو ده‌ستی هه‌ولیده‌دا مه‌تره‌قه‌که له‌چنگ باوکم
ده‌ريه‌يني ، براکشم خۆی کردبوه په‌رژينيکی قاييم ، بۆ ريگرتن له‌مه‌تره‌قه‌کاني
باوکم ، هه‌ستمده‌کرد دايکم له‌يه‌ک وه‌ختدا سي شه‌ری ده‌کرد ، به‌ده‌سته‌کاني
داره‌که‌ی توند گرتبوو ، به‌سيما ده‌گرياو پر به‌ده‌ميش هاواری ده‌کرد :

- کوشنت هه‌ی کافر ، به‌س نييه ؟!

من به‌گريانه پر له‌پارانه‌وه‌که‌ی دايکم ، هيژيکم وه‌به‌ر هات ، ده‌توت به‌ده
که‌سه هه‌ليانساندمه‌وه ، هه‌ستمکرد گه‌رووم پر له‌قسه ، پر له‌گريان و رق ، من و
باوکم پيکه‌وه سه‌يري يه‌کترمان کرد ، نيگاکانمان تيکنالان ، نه‌من هيچم پيوترا نه
باوکم ، خۆزيا ديمه‌نی نيۆ چاوه‌کاني باوکم نه‌بينيبايه ، شه‌وه‌موو فرمي‌سکه‌چی
بوون له‌وه‌دمه‌ داده‌رژانه سهر روومه‌تی ، شه‌وه‌دنگه پر له‌تازاره چی بوو ، که‌له
گه‌رووی ده‌رده‌چوو ؟ هاواره‌کاني هه‌ر له‌هاواری شه‌وه‌مانگايه‌ی ده‌کرد ، که‌له‌کاتي

سەرپرینیدا له قورقوراگه براوه که ی دهردهچوو ، من وا هاته بهر چاوم که ئەو هاوارو گریانە نیشانە ی شیتبوونی باوکمە ، له پر تۆپەلە گریانیکێ خنکاو له دەمم دەرپه‌ری ، ویستم ئەوی جیبهیلەم ، که چی باوکم داره شکاوه که ی دەستی فریڤداو به چاوی پر له فرمیسک و پارانهوه لیمزیک که و تهوه ، به سۆزهوه هەر دوو دەستی بۆم دریش کرد ، گریانێ دایکم قوولترو خهستتربۆوه ، ناگام لیبوو براگه و ره که شم به نهینسی فرمیسکه کانی دهرپینهوه ، من خۆیشم نه مزانی چ هیژیک وایلێکردم به ناراسته ی باوکم ههنگاو هه لێنم ؟ وهختیک خۆم له نیو باوهشی ئەودا بینییوه ، فرمیسکی ههردوو کمان تیکه له به یه کتر بوون ، باوکم وهک ئەوهی من له سه فه ریکێ دوور هاتیبیتمهوه ، تیرو پر ماچی کردم و چهند جاریکیش داوای لیبووردنی لیکردم ، له ناکو ههستم کرد هه موو گیانی شلوخا و بۆوه و له نیو دهستما خزی و کهوته سه ر زهوی .

من نازام بۆچی مالمان له گه‌ر که ی سه ره وه گواسترا بۆوه خواری ، له بیرمه جوړیک له بیزاری و نارەحه تیم پیوه دیاریوو ، به بهردهمی چایه‌خانه ی مام سه‌عید چایچی دا سه ر ده که وتم ، کات له تیواره نزیك ده بۆوه ، من خۆم گویم له هه‌راو هوریای تیکه‌لویبیکه‌لی چهند که سانیک بو ، به لām نه‌مده‌زانی چی ده‌لین ، له ساته وهختیکێ زۆر که مدا ئەوهی له نیو چایخانه که دا بوون دهرپه‌رینه ده‌ری ، سه ره‌تا هیچیه کم له‌وانه نه‌ده‌ناسی ، وهک ئەوهی له ژیا نمدا نه‌مبینین ، هه‌موویان به ناراسته ی شوینی ده‌نگه‌کان هه‌نگویان هه‌لده‌هینا ، ده‌توت ریککه‌وتوون بۆ نه‌نجامدانی کاریکێ هاوبه‌ش ، ئەوهی بۆ من جیگه‌ی سه‌رنج بوو ، له ساتیکێ زۆر که مدا خه‌لکیکێ زۆر له کوچه‌و کۆلانه‌کان دهرده‌چوون و به‌ره‌و لای مزگه‌وتی سه‌ره‌وه‌ی چایخانه که ده‌رۆشتن ، منیش بیته‌وه‌ی بیر له هیچ شتیک بکه‌مه‌وه ، به دواياندا رامکرد ، که گه‌بشتینه سه‌روه‌ه‌ چ هه‌شاماتیکم بینی ! له پیشه‌وه‌ی هه‌موویاندا شیتته‌کانی شار له یه‌که ریزدا

وہستابوون ، (سہبۆ) چووبوہ سہر شانی (خەلیفە حوسین) و ہوتافی لیدەداو ہاواری
دەکرد :

- چیتان دەوی شیتە کان ؟

ئەوانیدیكەش لیکرا دەیانگوت :

- زیندانی بۆ عاقلە کان !

ہەرکە سەبۆ لەنیو ئاپۆرەوی خەلکە کەدا منی بینی ، هیندە نەما لە سەر شانی
خەلیفە حوسین بکەوتتە خواروہ ، لە خوشیان ہاواری کرد :

- سەرمەد کورپی ہەزارە .

ہەرخۆیشی وەلامی خۆی دەدایەوہو دەیوت:

- بمرن ناغای ئەم شارە !

من خۆیشم نەمزانی چۆن لەتەك سەبۆ ، لەسەر شانی فەقی شیت و ہستابووم ،
لەگەل ئەواندا ہوتافەکانەم دەگوتنەوہ ، سەبۆ توند دەستمی رادەگوشی و پەر بە
گەروشی ہاواری دەکرد :

- سەرمەد باوکی پۆلیسە... بۆیە داایم موفلیسە !

من بیئەوہی بزائم ئەو ہەرایە بۆ چ مەبەستیک دەکری ، ببومە کەسیکی
گرنگی نیو خۆپیشاندرەکان، لەبەر حەماسەت و ہەلچوونی لە رادەبەدەری خەلکە کە
خۆم ونکردبوو، دواجار (عەبدوللا شیت)م بینی کە چۆن لە نیو خەلکە کە وەك
گەردەلوول بە دەوری خۆیدا دەسوورایەوہو جەمەدانییە کەمی دەستی رادەوہشانندو
ہاواری دەکرد:

- ھۆو خەلکینە گوپیگرن ... وەك دەزانن رەنگە نەشزانن ! من تاقە شیتتی ئەم
شارە بووم ، ئەو کاتەئێوەی بەرپز ہاتنە ئیرە ، کەس لیرە پاشایەتی نەدەکرد ،
ئەوہ من بووم یەکیکم لەولا ہیناوی یەکیکیش لەولا ، ئیستا منتان دیوہو خوشتان
دەبینن ؟ ھیچ کەسیکتان ھەبە وەك من پاسەوانی لەم شارە بکا ؟ کوا پیمبائین ئەوہ
کامەتانن جورئەتی ئەوہ دەکەن ھەموو شەوئیک پاسەوانی لەم شارە بکەن ؟ منم تەنیا

خۆم بەرگەى سەرماى زستان و گەرماى هاوین و شەرە بێمەعناکانى ئیئو دەگرم ، ئیئو هەمووتان لە پرخەى خەودان ، کەچى منى بى مال و حال ، منى بى ژن و منداڵ ، لەو سەرى شارەو دەچمەو ئەو سەرى شار ، رى لە دزو جەردەو پیاوکوژو شەولەبان و جنۆکەکان دەگرم ، ئەو مەنم ناھیلەم توخنى مائەکانتان بکەون ، ئیئو رۆژى لە رۆژان رەحمیکتان بەمن کردووە ؟ نەخیر ئەگەر وابلیین درۆ دەکەن ، ئیئو هەموو بەیانییەك منداڵەکانتان دەنیرنە سەر سەرم ، تەنیا بۆ ئەوئى ئەشکەنجەم بەدن ، ئەویش دەزانن بەچى ؟ ئیئو شەرم لە خۆتان بکەن ، ناخر مەن چیمکردووە بەردە باران بکریم ؟ ئیئو چ لەزەتیک لەو خویئە دەبینن ، کە بە جەستەى مندا دیتە خواری ؟ ئەگەر ئیئو (زولەيخا) تان پێدبابام ، لە بەر چاوى مندا بەزۆر بەشوتان نەدابوایە ، ئەگەر هەرەشەتان لێنەکردبام کە دەست لەو کچە هەلگرم ، قەت واملیدەهات ؟ مەن کەسێكى بەدبەختى ئەم شارە بووم ، رۆژ تا ئیئوئە لەسەر پى بووم و نەدەووەستام ، بەبى دەنگى کارەکانى خۆم دەکردن و ئیئوئەش ئەوئى لە گىرفاغدا بوو ، دەناو دەستى دایکەم دەکرد ، دایکە کلۆل و بێکەسە کەشم مەسروفاتى رۆژانەمانى لێدەردەهێناو ئەوئیدیکەشى لە کونە دیوارىكى مائەکەمان دەئاخنى و بە قسەى خۆى بۆ رۆژى رەش خړى دەکردووە ، تا زولەيخا بکا بە بووکى خۆى ، کەچى نەئەو زولەيخاى بینى و نە منیش ، ناخرەکەش بینیتان ، بە چاوى پى شەرمەزارى خۆتان بینیتان ، کە چۆن زولەيخا بەبەر چاوى هەمووتانەو ئەگرى لەخۆ بەرداو بەر لەوئى بمرى بۆ دواجار ناوى منى هینا ، لە بىرتانە مەن هەرچەند پیتانم دەگوت زولەيخا گوناحە بەزۆر مەیدەن بەو کابرایە ، کەچى ئیئو نەگویتان بە مەن داو نە بە زولەيخا ، ناخر مەن چ عەیبیکم هەبوو ، چ گوناحیکم کردبوو ؟ بۆ ئەو تاوانە گەورەتان کرد ؟ ئەها دەمبینن چیم بەسەر هاتوو ، شیتىكى رووت و رەجال ، کەس باوەر ناکا مەلیكى ئەم شارەم ! مەن ئیستا دەتوانم تۆلە لە هەموو ئەو کەسانە بکەمەو ، کە ئیمەیان بەو دەردە برد ، بەلام هیشتا ئیمە لەئیئو بە ویژدانترین ، ئیمە ئیستا دەسەلاتى تەواومان بەسەر ئەم شارەدا هەبە ، کەچى خۆتان دەبینن وەکو ئیئو ناکەین ، ئیمە لەمەو بەدواوە

برپارمان دا سزای ئەو تاوانەى بەرامبەر ئیمە کردووتانە هەلگرین ، پێکەوه ناشت
 بینهوه ، بەلام بە یەک مەرج ئەویش جینگۆرپینەوهى هەردوولامانە ، ئەوجارەیان ئیمە
 عاقل دەبین و ئیوەش شیت ! رازین ، یان نا ؟
 هەموویان پێکەوه وەك ئەوهى لە مێژ بى چاوه‌ڕپى ئەو قسەیه بکەن ، هاواریان
 کرد :

- رازین ، ئیوه عاقل و ئیمە شیت !

لەنیو خەلكەكەدا كەسیكى كورته بالا بەرز كرایه‌وه‌و بە چه‌پله‌ ریزان لە من و
 سەبۆ نزیك‌كرایه‌وه ، كورته بالا‌كه نیو شووتى و نیو گندۆره‌ى بە دەسته‌وه بوو ،
 خۆپیشاندەرە‌كان دەستیان کرد بە فیکه كێشان و هوتاف لیدان ، من سەرم لەم
 دیمەنانە سورمابوو ، نەمده‌زانى ئەو شته پیچه‌وانانە چين لەو دەمه روودە‌دهن ، من
 بۆچى تێكه‌ل بە ئەوان بووم ، ئەو شیتانە دەیانە‌وى چی بکەن ؟ بۆچى (عەلیه جى)
 كورته بالا نیو شووتیه‌هەى خسته بان سەرى سەبۆ ، نیوگوندۆره‌كه‌شى خسته سەر
 سەرى من ؟ هینده‌ى نەبرد لە نیوه‌راستی گۆرە‌پانە‌كه (قاسمه‌ قول) یەك یەك جله‌كانى
 خۆى دادە‌كه‌ندو بیته‌وه‌ى هه‌یج شەرمێك بکا ، لەگە‌ل ئیقاعى دەف لیدانیكى نەرم
 دەكه‌وته سەما ، (فەقى شیت) یش بە دەوریدا دەخولایه‌وه ، من و سەبۆ ناوه‌ ناوه
 لەیه‌كتر راده‌ماين ، سەبۆ بە دیتنى من لە تەنیشته‌ خۆى زۆر دلخۆشبوو ، من سەر
 بە گندۆره‌و ئەویش سەر بە شووتى ، لە پر كەسیك لەنیو حەشاماته‌كه دەستی بەرز
 كرده‌وه ، ئەویشیان بلند کردو خستیانه سەر شانى خویان ، كەسه‌كه بە هوتاف
 لیدانه‌وه لیمان نزیك بۆوه ، داواى لە خەلكە‌كه‌ش کرد ، بیدەنگ بن ، دواتر
 سەریكى ئیمەى کردو هاواری کرد :

- بژی شفتى و گوندۆره .. پاشا‌كه‌مان سەر مۆره !!

هەموو ئەوانەى لەوى و‌هستابوون ، پێکەوه هوتافه‌كه‌یان دووباره كرده‌وه . ئەو
 شارە یه‌كپارچه بو‌ ئاهه‌نگى دیاریکردن و تاج لەسەرنانى پاشایه‌ك خرۆشابوو ،
 هەموومان لە چاوه‌ڕپى ئەوه‌دا بووین گوئى لە وتارى سەبۆ بگرین ، كه لەویدا بە

پاشای شیتته کانی شار هه لَبژیردرا ..

سه بۆ شیتت بهر له وهی دهست به قسه کانی بکا، چاوئیکی له من نوقاندو بزهیه کی دلسۆزانه شی بۆ کردم، وهك سه رکردهی هه لَبژیردراوی کۆمه له که سیك بی، سه ره تا له یهك به یه کی خۆپیشانده ره کان راما، پاشان ئه مری کرد که (قاسمه قول) جله کانی بکاته وه بهر، دواتر له سه ره خۆ وتی:

- ئیوه هه مووتان ئاگادارن که بۆچی بریارمان دا ئه و کۆبوونه وه فراوانه بکهین؟ وهك ده زانن ئیمه له چاو ئه و که سانه ی به خۆیان ده لئین عاقل، که سیکی به پهلای سه ره جاده و بن دیوارو کۆلانه کانی ئه م شارهین، که له راستیدا که سمان وانه بووین، با نمونه ی خۆم بینمه وه، من ده زانم که ئیوه هه مووتان ده مناسن، هه ندیکیش له ئیوه ده زانن که ی له دایک بووم و چۆنیش به سه ره پی که وتووم، با زۆر دوور نه پرۆم، ئه و براده ری که له ته نیشتمه وه له سه ره پشتی (فهقی شیتت) دانیشتووه، سه ره مده ی کوری ئه حمده د پۆلیسه، ئه مه چاک ده زانی که من له قوتابخانه چۆن قوتابییه ک بووم، تاکه عه بیی من ئه وه بوو، که رۆژانه نه مده توانی وهك ئه وه ی مامۆستا ده بویست ده سه کاتم بخوینم، به لām له هه یچ تاقیکردنه وه یه کی مانگانه نه ده که وتم، به پینچه وانه وه نمریه کی زۆریشم ده هیئا، که چی هه یچییه ک له مامۆستا کان با وه ریان پینمه ده کرد، تاکه که سانیک که گوئیان به و قسانه نه ده دا، سه ره مه د و ره یحانه خان بوون، سه بۆ که ناوی ره یحانه ی هیئا له پر مه ی گریانی داو داوای له (خه لیفه حوسین) کرد که له سه ره شانی بیهیئیتته خواره وه، که چی خه لیفه وهك ئه وه ی له دونیای خۆیدا بیت له پر دهنگی خۆی هه لَبری و هاوازی کرد:

- ده ی، گوی مه ده ری، هه لپه ره ده ی، هه له کسی، هه له کسی، ئه من و ئایش، ده ری قایش!

رهنگبی من له نیو خه لکه که تاکه کهس بوو بیتم زانیبیم بۆچی سه بۆ به ناوه یئانی ره یحانه چاوه کانی پرپوون له فرمیسک و گریا، من له و با وه ره دا بووم که چیت نه توانی بۆ خه لکه که قسه بکا، که چی وهك شیریک که له هه ناویدا برینیکی

کوشندهش نازاری بدا، سه‌ری پر هه‌بیهت و پیاوانه‌ی به‌رز کرده‌وه، جارێکیکه له هه‌موویان راماو ده‌ستی بۆیان به‌رز کرده‌وه و تی:

- ئەم قوتابخانه‌ی پشتمان ده‌بینن، ئەمه وه‌ستا عه‌زیزی باوكم دروستی كرد، بۆ ئەوه نه‌بوو منی تێدا فه‌للاقه بکری، بۆ ئەوه نه‌بوو من له‌نیویدا زیندانی بکریم، من زۆر جار هاتۆته سه‌رم ئەوه‌ی باوكم دروستی کردبوو، بپروخیتم، ئیستاش که من به‌ بریاری ئیوه بوومه‌ته گه‌وره ده‌سه‌لاتداری ئەم شاره، ئەگه‌ر رازی بن تاروماری ده‌که‌ین، ئیمه له ده‌سه‌لاتمان دایه هه‌موو ئەو مامۆستایانه‌ش دادگایی بکه‌ین، که چاره‌نوسی هه‌موومانیان به‌م درده برد، ئەوانه بوونه باعیسی ئەوه‌ش دایک و باوكم له تاوی من هه‌ردووکیان له یه‌ك رۆژدا بمرن، ئایا ئەوان له‌وه تێده‌گه‌ن که ده‌رهه‌ق به‌من دوو جار تاوانبارن؟ ئیوه که منتان به‌ گه‌وره‌ی خۆتان هه‌لبژاردووه، له‌به‌رامبه‌ردا داوای چیم لێده‌که‌ن که بۆتانی جیبه‌جی بکه‌م، ده‌زام ئیوه‌ش هه‌ر وه‌کو منن، زۆر گرفتێ شاراوه‌تان هه‌یه و جورئه‌ت ناکه‌ن وه‌کو من بیاندرکینن، ئیوه له‌چی ده‌ترسن؟ کوا له‌م شاره که‌سی ماوه به‌رده‌بارانمان بکا؟! که‌سی ماوه خۆی پێ له‌من عاقلتر بێ؟ ئیستا داوی ئەوه‌ی له‌سه‌ر پشتی کورسییه‌که‌ی خه‌لیفه حوسین پالم داوه‌ته‌وه، هه‌موو عاقله‌کان جیگۆرکیمان له‌گه‌لدا ده‌که‌ن، ئەوان شی‌ت و ئیمه‌ش عاقل، منیش که سه‌رداری ئیوه‌م که‌واته له هه‌مووتان عاقلترم! ئیستا نۆزه‌ی ئەوه هاتوه‌ پر به‌ دلمان پێبکه‌نین و هاوار بکه‌ین، بژی ئەحمه‌د پۆلیس و وه‌ستا عه‌زیزی باوكم! بژی خه‌لیفه حوسین و عه‌بدوڵلا شی‌ت و عه‌لیه‌ جرو فه‌قی شی‌ت و قاسمه‌ قول و سه‌رمه‌دی هاوڕیم !.....

ئهو کاته‌ی سه‌بۆ ناوی منی له‌گه‌ل شی‌ته‌کان ریز کرد، دل‌م زۆر په‌ست بوو، ئاوڕیکم لێدایه‌وه، له‌بیرم نایی چیم پیتوت، به‌لام قسه‌که‌ی ئەوم له‌ یاده کاتی‌ک به‌ بزهی‌ه‌که‌وه وه‌لامی دامه‌وه‌وه و تی:

- ببوووه تۆش ئیستا له‌ ریزی عاقله‌کانی، ئەه‌ی نابینی تۆش وه‌کو ئیمه‌ نوشته‌کانت فرێداوه‌ بوویته جیگری من! تۆ گندۆره‌ت به‌سه‌ره‌وه‌یه‌و منیش شفقی،

ئەوانەى لىرەش كۆبۈنەتەۋە ھەموويان ۋە كو من و تۆن، كوا يە كىكم بۆ بىينەۋە لە
 من و تۆ ئەكا .. ئەى ھاۋولائىيانى شارە شىرپىن و شىتەكان، شەرمە بۆ ھەموومان
 لىبگەرىپىن چەند كەسانىك ھەبن شەۋە ئارامەكانمان لىتەكبەدن، ئىمە شانازى بە
 خۆمانەۋە دەكەين، كە ئەۋ كاتانەى توورەش دەبىن، ئەۋە شىرپىنە بە ئىۋەى ئازىزانى
 دەدەين، لىمان توورە مەبن كە ئىستا لە جىياتى ئەۋەى تاجى شاھان بىخەينە سەرمان،
 دوو نىۋە شىفتى و گندۆرەمان دانائە، ھەمووتان بەچارى خۆتانەۋە دەبىنن كە ئىمە
 چەند عاقلەين، چەندە گوناح و بەدبەختىشەين، ئىمە دەمانوئىست ۋەك ئەۋاندىكە بە
 ئارەزوۋى خۆمان بە نىۋە شەقامەكانى شار بىپىن و بچىن، كەسىك ھەرەشەمان لىتەكا،
 كەسىك گالتەمان پىنەكاۋ بەردە بارانمان ئەكا، ھەزمان دەكرد ۋەك خەللىكى ئاسايى
 كە لە ماللەكانمان دىينە دەروە، خەللىكى ۋەك دۆست و خزم و دراۋسىنى خۆيان تىمان
 بىروانن. بە داخەۋە ھەر ئەۋان و ايان لىكردىن يان ئەۋەتا لە كونجى ژورپىكى ماللەكانمان
 ھەلئروشىكىن، يان لە بن دىۋارەكانى مزگەۋت و بەر دەركى دوكان و كۆلانە تارىكەكان
 خۆمان بشارىنەۋە، لەسەر ئەۋ ھالەش نەۋىراۋىن قسەيەكى ناشىرن بە ھىچ كەس
 بلىين، ئەگەر ھەندى جارىش توورە دەبوۋىن، ئەۋە خەتا لە ئىمە نەبوۋە، ئەۋان لە
 شەرفرۆشتت دەست پىشخەر بوۋنە، ۋەك ئەۋەى مامەللە لەگەل ئاژەل بىكەن ئاۋا
 دەكەۋتەنە گىانمان و بە دار نەقىزەيان لىتەداين و مندال و كوپرە ھەراشەكانيان بە سەرۋ
 گىلاكى ئىمە ۋەردەكرد، ئەرى پىمنالەين ئەۋانە چ مەخلوقىك بوون؟ بۆ ايان لە ئىمە
 دەكرد؟ ئىۋە ئىستا چاۋتان لە جاران تىزترە دووربىنترە، سەيرى دەست و پەنجەكانم
 بىكەن، يەك پەنجەى ساغى پىۋە نەماۋە، سەيرى نىۋچاۋانم بىكەن، دەلىنى مرۆڧىكى
 ھەشتا سالەم، ئايا من و سەرمەد لەۋ تەمەنەداين ئاۋا بە زوۋى سەرۋ رىشمان سىپى
 بى؟ سەرمەد ھى ئەۋەيە ھەموۋە گندۆرەى نەخواردبى؟ ئەۋە يەكەمىن
 جارىشە گندۆرە ئەۋەندە لە لوۋتىيەۋە نىكە، ئىستا بە ناۋى ھەموۋتەۋە بىرپار دەدەم
 ئەم شىفتى و گندۆرەيە بىخۆين، كە لە راستىشدا ئەۋە لە ساي سەرى ئىۋەيە چاۋمان

پییان که وتووه، به لآم بهر له وهی دهست به خواردنیان بکهین، تکام وایه هه موتان بلین:

- شفقی و گندۆزه خۆشه .. چونکه گیرفانمان بۆشه!

من له نیو ئه وه هه شاماته دا ههیران و سه رگهردان مابوومه وه، ته نیا گویم له قسه کان ده بوو نه مده زانی بۆچی زمانم له گو که وتووه، ئه وهی زیاتریش هه راسانی کردبووم، ئه و نیو گندۆره بوو که تا ده هات قورساییه که ی زیاترو زیاتر ده بوو، له وهش ناخۆشتر نه مده توانی له پشت ملی فهقی شیت خۆم فریده مه خواره وه، له دهستیان رزگارم بۆ. من ئه و دیمه نه م وا ده هاته بهر چاو وه که ئه وهی بۆ سازدانی من ریک خرابی، ته نیا ئه وه نده م له دهست ده هات، به چاو بیزارای خۆم بۆ سه بو دهر برهم، که چی ئه و وه که ئه وهی هیشتا قسه راسته قینه کانی خۆی نه کردبی، بزیه کی دل سۆزانه ی بۆم ده کردو دهستی دل نییایی له پشتم ددها، من به جوانی له ئا مازو مه به سه ته کانی ده گه یشتم، چهنه جار یکیش خۆم راپسکاند، که چی فهقی شیت توندتر قاچه کانی راده گوشتی و نه ییده هیشت به ملا، بیان به ولادا خوار بیمه وه، هه ول م دا گندۆزه که ی بان سه رم فرییدم، که چی سه بو دهستیکی خسته سه ر شام و به چاو ه پر له سیحرو جادو وه کانی، هه ردوو دهستی له جو له خست ، ئه و دهیزانی گه ره که مه لییان دوور بکه ومه وه ، به چاو له فهقی شیتی گه یاند که توندتر بمگری و ریکه م پی نه دا برۆم ، چهنه جار یک هه ول م دا خۆم له دهست فهقی رزگار بکه م ، که چی تا ده هات ههستم ده کرد قاچه کانم له شوینیکی عاسیدا گیر ده بن و جهسته شم وه که ئه وهی بتویته وه، تیکه له به جهسته ی فهقی شیت ده بوو ، هه موو ئه وان ههش که له وهی وه ستابوون ، له خۆرا بچووک و بچووکتر ده بوونه وه، سه بو ش حیت حیت پی نه که نی و ناوه ناوه ش ده وه ستاو له پر مه ی گریانی ددها ، من هه ر ئه وه نده م بۆ مابۆزه پر به ده هم له هاواردده و به سه ر فه قیدا بقیژینم ، فهقی هیچی بۆ نه مایه وه ، تا هیزی تیا بو منی بهرز کرده وه و چهنه شه قاویک تورپی دامه ئه و بهر، گویم له قرچه قرچی شکانی ئیسکه کانی قاچ و ملم بوو ، که سه رم هه لپری ، هه موو ئه وان هه ی له وهی بوون

له بهر چاوم بوونه مرۆقی کورته بالا ، هیچکەس لهویدیکه درێژترو پانترو گهوره تر
 نه بوو ، سهیر نهوه بوو منیش لهوان دهچووم ، که خۆم و نهوام بهو شیوهیه بینی ،
 خیرا ههلسامهوه و تیمتهقاند ، هه موو نهو ئازاره ی هه مبوو ، له چرکه یه کدا نه سهری
 نه ما ، من غارم ددهاو نهوانیش راویان ده نام ، من نه مده زانی بۆ کوێ هه لدیم ، له وه
 دلنیابووم ته گهر دهستی موعجیزه یه ک پیمرا نه گا ، دوا ی ساتیکیکه شیتته کانی شار
 ده مگرن ، نهو کات ، یان نه وه تا به توندی دهستم لیده وه شیین ، یان له توپه تم ده کهن ،
 سه رم بهرز کرده وه و هاوارم بۆ خوا برد ، له پر هه ردو و قاچم له زهویه که بوونه وه و
 رووه ئاسمان هه لفریم ، هینده بهرز بهوومه وه هه موو نهوانه ی له خواره وه به دوامدا
 رایان ده کرد ، وه کو میرووله ده هاتنه بهر چاو ، من خۆم پی سهیر بوو ، ده فریم و
 بالنده ش نه بووم ، بۆ هه ر کویش ویستبام ، ده متوانی به ناسانی باده مه وه و بۆی بچم .
 سه هه ریکی ئاسمانی پر سه ره پۆسیم ده کرد ، هه زم له هه ر کوئی ته م زه مینه بوایه ، له
 ناکو خۆم له ویدا ده بینی وه ، چه ند جار به نیو دۆل و په ناو پیچه عاسی کانی خه ره ندا
 تیده په ریم ، شاخه کانی ده وره بهری شاره که مام ده پشکنی ، له و فرینه دا هه زمده کرد
 له ته لیسم و نه نییه کانی نیو ته شکه وتی جنۆکان تی بگه م ، نهو ته شکه وته ی سه دان
 سا له خه لکی ناوچه که مان ناویرن توخنی که ون ، وه ک ده لێن نهو ته شکه وته شاریکه
 بۆخۆی ، هه ر کهس به ویدا تی بپه ری گوئی له هه راو هوریا ی مندال و قیزه ی ئافره ت و
 کوخه و ناله نالی نه خو ش و هانکه هانکی پیره میردان ده بی ، پیتان سهیر نه بی له و
 دوا یه ش ده یانگوت ته گه ر دیقچه ت بده یته ده نگه کان گویت له هاژه ی ئاوی روویارو
 هۆر نه ی ئۆتۆمبیل وته قو تۆقی نه نوعی تفه نگیش ده بی . بۆیه بریارم دا رووه و
 ته شه وتی جنۆکان بفرم ، من هه ربه ئاسمانه وه بووم هه شاماتیکی زۆرم بینی به ره و من
 ده هاتن ، له دووره وه هه ر له هه لمه تی کۆمه له بالنده یه کی زۆر ده چوون له شیوه ی
 فرینه که یان ههستم به رق و تۆله یه کی زۆر ده کرد ، خیرا دابه زیمه خوار و له بهر
 ده رکی ته شکه وته که هه لنیشم ، که لیم نزیک بوونه وه سه رو سیمای زۆربه یانم ناسیه وه
 ، ویستم له وێ دوورکه ومه وه ، ته کانیکم دایه خۆم و زۆرم هه ولدا جاریکیکه

هەلقرمەو ، كەچی ھەردوو قاچم لە زەویەكە گیر بوون و نەمتوانی لە شوێن خۆم بچولیمەو ، ھەموو ئەوانەى بەر لە ئیستا لە خۆپیشاندانەكەدا بوون لە ساتە وەختیكى كەمدا لە دەوروو بەرم ھەلنیشتن ، سەبۆ لە پێش ھەموویانەو بۆم ھات و داواى لێكردم بچمەو نۆو كۆرې ئەوان و لێیان جیانەبمەو ، من ئەو كاتە لەسەر رۆخى خەرەندەكە نزیک ببومەو ، سەبۆ زۆر بە ئاگاییەو لێم دەھاتە پێش منیش زۆر بە ئەسپایی دەچومە داوا ، لە پر ئەو لە سەر چۆكان دانیشتن ، لە پرمەى گریانی دا و لێم پارایەو :

- بۆ خاترى رەیحانە بگەرێو ، تۆ لە ئیمەى ، ئەو تا رەیحانەشمان لەگەڵە !

نایبىنى ؟!

ھەر كە رەیحانەم بىنى ھەردوو قاچم لە زەوى بوونەو جارێكىكە ھەلقریم ، وەك ئەو بالەندانەى لەبەر ھەر ھۆيكەو بێت لە ناكاو دەوست ، منیش دروست بە سەر سەرى رەیحانەو وەستام ، ویستم لە نۆو ئاپۆرەى خەلكەكە دەربىیم ، كەچی لە یەك ساتدا لە ھەموو لایەكەو تیرباران كرام ، لەو دەمە قەناعەتێكم لا دروست بوو ، كە ئەوئى ئیستا روودەدا خەونێكى ناخۆشەو بەس ، خۆم بە خۆم گوت (ھەلسە ، بە ئاگاوەرەو ، خۆت لەو خەونە قورتاركە) لەخەونەكەمدا پاش ئەوئى ئەو ھەموو تیرەم بێكەوت ، ھەلئەمدا نەكەومە نۆو خەرەندەكە ، لەگەڵ ئەو قیژەییەى لە دەم دەرجوو ، ھەستەمكرد بە ئاگا ھاتومەتەو لەنۆو باوەشى كەسێك دام و روومەت و نۆوچاوانم دەسپێتەو ، كە چاوم ھەلئینا دوو چاوى پر لە فرمىسكى داىكمم بىنى و پىمى وت :

- بىسمیلا ، بىسمیلا كۆرە شیرینەكەم ، ئەو چى بوو ؟ خەونت دەبىنى ؟

زۆر جار لەخۆم پرسىو (تۆ بلایی كەسانى وەك من ھەبن ،خەونى ئاوا سەيرو ترسناك بىنن ؟) ئاخىر خۆپیشاندانى شیتەكانى شار یانى چى ؟ ئەوان چ پەيوەندییەکیان بەمنەو ھەیه ؟ بۆ شفتى و گندۆرە بە تاجكران ؟ فرین و ئەشكەوتى جنۆكان بۆچى ؟ ھەر ئەو شەو ھەموو شتێكم بۆ داىكمم گێراییەو . بەیانى زوو

هیشتا تیشکی خۆر به په نجه‌ره‌ی ماله‌که‌مان نه‌که‌وتبوو ، دایکم به خشکه‌یی
بیته‌وه‌ی هیچیه‌کمان هه‌ستمان پینکردبی ، خۆی ده‌گه‌یینتیه لای مه‌لا نه‌همه‌د و
خه‌ونه‌که‌می بۆ ده‌گه‌پتته‌وه ، مه‌لاش وه‌ک ته‌وه‌ی گوئی له‌هیچ نه‌بووبی و ته‌و جو‌ره
خه‌وانه‌ی به‌لاوه‌گرنه‌گ نه‌بن ، له‌سه‌رخۆ ده‌لی :

-- دایکی سه‌رمه‌د ، ئینشاللا هیچ نابیی ، ته‌و خه‌وانه‌شتی هه‌لله‌ق و مه‌لله‌قن
، نه‌سه‌ریان دیاره‌نه‌بن ، به‌س ده‌بی ته‌وه‌ش بلیم ، کورپه‌که‌تان مشه‌وه‌شه !
"مشه‌وه‌شه !" چ وشه‌یه‌کی قیژه‌وه‌ن بوو ، رۆژی سه‌دجار له‌ده‌می دایکه‌وه
ده‌رده‌چوو ، وای لیها‌تبوو له‌ماله‌وه‌ پێیانده‌گوتم سه‌رمه‌د مشه‌وه‌شه ! هه‌ر
به‌راسته‌یش له‌وه‌شه‌وه‌ی ته‌و خه‌ونه‌م بینیبوو ، گۆرانیک به‌سه‌ر ژیاغدا هاتبوو ، هه‌ر
له‌خۆمه‌وه‌ زیاتر له‌شیتته‌کانی شار نزیك ده‌بوومه‌وه ، هه‌ندێ جاریش وه‌ختی
زۆترتم له‌گه‌ل ده‌برده‌ سه‌ر ، هه‌ر کاتیکیش سه‌ه‌بۆم بدیایه ، به‌سه‌عات له‌لای
ده‌مامه‌وه ، هه‌موو جاریکیش له‌ده‌وه‌هه‌زی ده‌کرد باسی ره‌بجانه‌ی بۆ بکه‌م ، سه‌یر
ته‌وه‌بوو که‌ ناوی ره‌بجانه‌ی ده‌هینا ، شه‌رم ته‌واوی روخساری داده‌گرت ، من له‌مه‌یژ
بوو گه‌یشته‌بوومه‌ ته‌و قه‌ناعه‌ته‌ که‌ سه‌ه‌بۆ ره‌بجانه‌ی خۆشه‌وه‌یست ، ره‌بجانه‌ش هه‌ستی
به‌وه‌ کردبوو ، به‌تایبه‌تیش ته‌و کاتانه‌ی که‌ له‌به‌رامبه‌ر زه‌بری داروه‌شانندی
مامۆستا‌کان نازایه‌تی و غیره‌تی زۆری نیشانده‌دا ، ته‌مه‌ش هه‌مووی بۆ ته‌وه‌بوو که
جیسه‌رنجی کچه‌که‌ بی و بیته‌مایه‌ی ره‌زامه‌ندی ره‌بجانه ، راستییه‌که‌ش ته‌وه‌بوو که
ره‌بجانه‌قه‌ت رقی لینه‌ده‌بۆه ، هه‌ر جاریکیش سه‌ه‌بۆ شه‌ری له‌گه‌لم بکرایه ، ره‌بجانه
پیکێ ده‌هیناینه‌وه . سه‌ه‌بۆ له‌وه‌ جو‌ره‌شیتانه‌نه‌بوو شتی له‌به‌ر بجیتته‌وه ، زۆر
به‌خیرایی ناوی یه‌که‌یه‌که‌ی مامۆستاو به‌رپه‌به‌رو فه‌راش و نزیکه‌ی هه‌موو
قوتاییانی پۆله‌که‌شی ده‌هینا‌و ناوه‌ ناوه‌ش چاوی پر ده‌بوو له‌فرمیسک ، که‌ به‌جیشم
ده‌هیشته‌ ، زۆر به‌غهریبی ناوری لیمده‌دایه‌وه‌و بۆدوا‌جار ده‌یوت :

- ئاگات له‌ره‌بجانه‌بیته‌ !

ره‌یجانه !! له کوییت ، خهریکه له هه‌ژمه‌تی نه‌هاتنی تۆوه، دلم ده‌هستی، ئاخو
 ده‌زانی هاتنی تۆ ده‌رمانی چ نازاریکه بۆ من؟ ره‌یجانه من چیت ناتوانم له‌م تاریکی
 شه‌وه‌دا چاو‌ه‌پروان بم، من له دوا‌که‌وتنی تۆ ده‌ترسم، خهریکه له نیو تاریکیدا
 ده‌تویمه‌وه، که‌ی دیت ره‌یجانه؟ ئه‌ی خودایه ئه‌گه‌ر تاریکی شه‌و نه‌بوايه چۆن
 ده‌متوانی ده‌ستم به ده‌ستی ره‌یجانه بکه‌وی، چۆن له نیو باوه‌شی خۆمدا ده‌مدیته‌وه؟
 تۆبلیتی له‌و ساتانه‌دا که‌سیکی نزیکي ره‌یجانه بمانینێ نه‌مانکوژی؟ ده‌ی چی ده‌بی با
 بی، گ‌نگ ئه‌وه‌یه ئه‌مشه‌و ره‌یجانه ده‌بینم، راسته له تاریکیدا به‌ر پیی خۆمان
 نابینن، به‌لام به هه‌موو گیانمان هه‌ست به یه‌کتری ده‌که‌ین، ئیمه له مانگه شه‌ودا،
 قه‌ت نه‌ده‌وێراین یه‌کتر ببینن، له شه‌وانی تاریکی‌شدا ته‌نیا بۆ ماوه‌یه‌کی کورت له
 ئامیزی یه‌کتر ده‌ماینه‌وه، ئه‌گه‌ر ئه‌و ترسه نه‌بوايه، قه‌ت یه‌کترمان جینه‌ده‌هیشت،
 به‌لام ئه‌مشه‌و جیا له شه‌وانی پیشوو، بپارمان داوه، زۆرتر بمینینه‌وه، چونکه ناچارم
 به‌ر له‌وه‌ی چهند رۆژیدیکه سه‌فه‌ر بکه‌م و شاره‌که‌مان جیهیللم، به‌لینێ له‌گه‌ل نوێ
 بکه‌مه‌وه، زۆر شتیدیکه‌شی بۆ باسبکه‌م، ده‌زاتم ئه‌م کاره‌م پره له سه‌ره‌پۆیی، پره له
 مه‌ترسی، کێ ده‌لێ ئه‌و چهند ده‌قه‌یه‌ی که له‌گه‌ل ره‌یجانه ده‌مینمه‌وه، کاره‌ساتی بۆ
 خۆم و ئه‌و ناخولقیتم؟ کێ ده‌لێ ئه‌مه ئاخوین ژوان و ئاخوین باوه‌ش و کۆتایی ژیان
 نییه؟ تۆ بۆ ناییت ره‌یجانه؟ ئۆقره‌م نه‌ماوه، نازاتم خهریکی جیت، قه‌ت بۆ بینینی
 من ئه‌وه‌نده دوا نه‌که‌وتیت، من ئه‌گه‌ر ئه‌م شه‌و نه‌تبینم، به‌یانی زۆر زه‌جمه‌ت ده‌بی،
 من چۆن بتوانم به‌بی بینینی تۆ سه‌فه‌ر بکه‌م؟ من تازه ئیدی له‌م شاره دوور
 ده‌که‌ومه‌وه، ده‌چمه شاریکیکه، به مانگیش ناییمه‌وه، ناچارم له‌وه‌ی خویندن ته‌واو
 بکه‌م، دوا‌ی دوو سالییدیکه ده‌بمه مامۆستاو ده‌گه‌رپیمه‌وه لات، ئه‌و کات به‌بی ترس
 دایکم ده‌نیرمه داخوازیت، چ ده‌لێ شووم پیده‌که‌ی؟ ئه‌مه چیت گوت؟ منت ناوی؟!
 نا توخوا جاریکیکه قسه‌ی وا مه‌که، من به‌پۆنه‌ی تۆوه ماوم، خۆ ئه‌گه‌ر تۆ له پشتم
 نه‌بوا‌ی نه‌مده‌توانی خویندنی‌ش ته‌واو بکه‌م، ئه‌گه‌ر چاو پر سیه‌رو به تواناکانی تۆ
 نه‌بوايه، ئیستا ده‌بوايه له بن دیواری ماله‌کان، له نیو کۆلان و سه‌رجاده‌کان، هاو‌پتی

سەبۆو شىتتە كانىدىكىكە بوومايە، مەگرى رەيخانە گيان! من خەنوم بەوۋە دەبىنى رۆزى دابى ھەردووكمان پىكەوۋە ئەم سەفەرە بىكەين، بەلام چ بىكەين ھىچ شىتەك لەم دونىايەدا مەرج نىيە بە ھەزى ئىمە بەرپۆۋە بىچى، من و تۆ لە خىزانىكى ھەژارەين، تۆ لەمەن زىياتر ھەزەت دەگرد بىچىنى، ئەگەر باوكت واى بەسەر نەھاتىبايە، ئىستا پىكەوۋە ئەم سەفەرەمان دەگرد، تۆ كە تاقانەى داىك و باوكت بووى، دەبوايە بە ھەردووكيان رابگەى، داىكت نەخۆش و باوكىشت پىشت شكاو، ئاخىر ئەمە كەى راستە، بۆ دەبى ئىمە واپزىن و تەلارى باوكى ھەزە گرۇوش بەسەر ئىمەو شارەكەدا قىت بىتتەوۋە؟ ئەگەر فەردە ئاردا قورسەكانى مالى ئاغا نەبوونايە، ئەو پىشتە بەھىزەى باوكت چۆن دەشكا؟ ئىستاش دەبىنى، كوا ئاغاو كورەكانى، كوا سەردان و يارمەتتەى كانى؟ من پىم سەيرە ئىوۋە چۆن دەژىن رەيخانە، كى بۆتوى رۆژانەتان بۆ پەيدا دەكا؟ نا توخوا دلگران مەبە، بەس ئەو يەكدوۋو سالە دان بەخۆتدا بگرە، ئەو كات من دەبم بە مامۆستاو تۆش دەبى بە خىزانم، رازىت رەيخانە يان نا؟ ئەگەر داىك و باوكت رازى نەبوون ئەو كات ناچارم ھەلتىبگرم! بەلام نا، نامەوى لەوۋە زىياتر دلپان برەنجى، ئەوان لە دارەتى دونيا تۆيان ھەيەو بەس، من ئىستا لەوۋە دەترسم تۆ نەتەوى ئەمشەو بىبىنى، نەتەوى گۆيت لە داوۋىن قسەكام بى، خۇزىا دەمزانى چ شىتەك لە بەردەم ھاتنى تۆ رىگرە، خۆزگە لە نىكەوۋە دەمبىنى كە لەبەرچى نابى ئەمشەو بىبىنم، لە بەرچى ئەم تارىكىيە ۋەحشەتەنەكەم بۆ رورناك ناكەيتتەوۋە، چۆن دلت دى لەم چاۋەرۋانىيە كوشندەيە مەھىلىتتەوۋە؟ من كە لە خەونەكانىشما تۆم ھەر لەبەرە، چۆن ئىستا تۆى بەخىشندە لەبىرى مندا نىت؟ تەنبا ئەمجارەيان ۋەرە، ئىدى بەسەم بۆ شەوانى تەنبايى و دوورىم، من ئىستا كەسى نىيە مەگەرخودا لەنپۆ ئەم تارىكىيەدا بىتۆقرەيى و نىگەرەنەيەكام بىبىنى، خودايە يارمەتتەم بەدە، تۆ لە ھەردووكمان بەخىشەندە ترى، من رەيخانە شىتەكمان نەگردوۋە ئازارى بۆ كەس ھەبى، بۆ دەبى ئەمجارەيان نەتوانم چاۋم پىي بىكەوۋى؟ ھەبى و نەبى شىتەكى بەسەر ھاتوۋە، رەيخانە دەزانى من ئىتەر ئەم شارە جىدەھىلەم، بەلام نازانى بەيانى چارى پىمناكەوۋىتتەوۋە، دلنىيام ئەگەر بىزانىبوايە،

ئىستا لە بەر دەمم ئامادە دەبوو، ئاي خودايە چەند ئەستەمە بەيانی بۆم و تا ماوەيەك كە نەيىنمەوه، ئەو دەزانى ئىستا من لە كوێ چاوەروانى دەكەم، باشتر وايە بچمە پشت دەرگاگەيان و گوێ راديرم، بەلكە هەوائىكەم دەست بکەوێ، رەيخانە وەرە تەنيا بۆ ساتيک گوێ لە تریه کانی دلم بگرە، ئەو کات بۆت دەر دەکەوێ کە چۆن هەموو گيانم بە زمانى پارانەوه بانگى تۆ دەکەن، کە چۆن بە هەناسە کانی تۆ هێور دەبەوهو رۆح دیتەوه بەر، من دەتوانم تا بەيانی ليرە بىنمەوه، تەنيا بۆ ئەوهى هەست بکەم لە نزيكى تۆدام، بەلام نا ئەو کارەش ناکەم، دەزانم تۆش تا رۆژ هەلدى ئە نىگەرانيدا دەمىنیتەوه، رەيخانە پەنا بەخوا، دەبى ئيرە جيبهيلم، ئەگەر هەوائىكى تۆ نەزانم، ئەمشەو شيت دەم، تازە هەر دەبى لەوه تيبگەم بۆچى ناتەوى بمبيني؟ من ناتوانم لەو چاوەروانى و دوودليەدا بىنمەوه، ئەمشەو ئەگەر هەموو ئەستىرەکانى ئاسمان بڕيژين، ئەگەر هەموو خەلکى ئەم شارە لەم کۆلانە خربىنەوه، ئەگەر لەتوپەت بکريم، لەنيو تاريکيدا بى، يان روناكى هەر دەبى دەستم بە دەستت بکەوێ، هەر دەبى گوێ لە چرپەو هەناسە کانت بگرم. رەيخانە! ئىستا لەبەر دەرگای دەرەوهى مالتان وەستاوم، مەپرسە بۆ هاتى، لەوه گەرێ کە ئىستا چ دەقەومى، من لە کونى دەرگاگەوه تۆ دەبينم ئەى خانمە شيرين و بىتۆقرەكەم، کەمىكىکە هەنگاو هەلینە، من زۆر لە تۆو نزيکم، تۆ دەلێى هەست بەبوونى من دەکەى، ئەو تە نىگاگامان تىکدەنالىن، بە چاوە کانتدا ديارە، کە ئىستا لەگەل مندا قسە دەکەى، ئەوه منم خاتونە گيان! هاتووم لە ئەحوالت پيرسم، هاتووم دوا ساتە کانی بەر لە سەفەرە کەمت بۆ باس بکەم، دلنييام هەست بە بوونى من دەکەيت، ئەو وەستان و سەرنج ليدانەت نيشانەى ئەوهن کە تۆ لەو لەحزەيه لەگەل مندا ئەدوێى، دەى خاتونە کەم ئەوه منم رۆح لە رۆحت نزيک بۆتەوه، ئەوه منم وەك سوالکەرى لە پشت دەرگاگەتان وەستاوم، چاوەرپێ رەحمى دەستى تۆم، تا دەرگاگە نەکەيتەوه ليرە نارۆم، خواى دەکرد ئىستا هەموو خزم و کەسوکارت، ليرە ئامادە دەبوون، خواى دەکرد ليرە سەرم لە جەستەم جيا دەکرايەوه، لاشە کەشم پارچە پارچە دەرکراو ئاژەلە گۆشتخۆرە کانیش لە سەريدا بە

شهر دههاتن. ئەمشەو ھەر دەبى ئەم دەرگا لەعنەتییەى نىوانمان بکرتیتەو، دەبى ئەم پەنجانەم شانەناسا بە نىو قزى خاوت دابھینم، من ئەگەر ئەمشەو بۆنى گەردەنت نەکەم و ھالایى ھەناسەت ھەلنەمژم و سەر نەخەمە بان سینەت و حەرفە خۆشەکانت بەنىو گوێچکەمدا رۆح داگیر نەکەن، ئەگەر پەنجە جوان و نەرمەکانت بەسەر لىومدا تىنەپەرن، ئاگر لەم شارە بەردەدەم! رەبجانە ئەگەر دەرگا کە نەکەیتەو، ناچارم لە بنویۆتکەو ھەلئیتە کینم، ناچارم بەنىو گپى ئاگر و غەزەبدا تىپپەرم، ئەو ھاتم رەبجانە، ببورە کە ھەلئەيە کى وا دەکەم .. ئەو چۆن بوو ئەو برپارەت داو دەرگای بەھەشت لىکردمەو؟ ئەو تۆى خانمە کەم؟ ئەو ناترسى ناوا بەبى منەت لەباوھشى خۆتم دەکەى، خودایە ئەمە خەونە، یان خەيال؟ ئەمە تۆى، ئەى بۆ دواکەوتى؟

- لەسەر خۆیە، با گوێیان لىمان نەبى! ببورە ئەمشەو ملىوانمان ھەبوو، نەمتوانى دەقەيە کیش خۆم بدزمەو، دەزانم بەیانى دەرۆیت، سەفەرى خىرت بى، برۆ خىراکە با نەمانىن..

ئەو کاتەى رەبجانە دەستەکانى خستبەو نىو ھەردوو دەستم، ھەستم دەکرد رۆح و جەستەى تىکەل بە گىام دەبى، دواچار کە دەستمان لە یە کتر بەردا، بە ھەناسەيە کى گەرمەو، لە بن گوێمدا وتى:
-خۆشەوئى! بىرت دەکەم تا دىیتەو.

سەرمەد ! من نەمدەویست ئەو ھەوالە قىزەونەت بۆ باس بکەم ، بەراستى ھەر ئەو کاتەى تۆ ئوغرت کردو ئىرەت جىھىشت، دلم لە نىو نىگەرانىدا نقوم بوو، زۆرجار ھەستم بە تریەو لىدانى نەکردو، شەو نىبە لەناکاو لە قوولابى خەو کانا رانەچلە کىم بىدار نەبمەو، خەمە کە ئەو ھە ناویرم ھىچ شتىکیش بە کەس بلیم، ناچارم دواى ماوہیەک لە فرمىسک رشتن و بىرکردنەو ھى بىھوودە، بجزیمەو نىو جىگا کەم، باوہرم

پېښکه تا به يانی چەند جارېک بەو خەون و خەيالە وەحشەتەناکانە روژ دەکەمەو..
 سەرمەد ! دەزانم تاك تاکی وشەکانم وەك سەنگینکی قورس دلت دەپیکن و نازارت
 دەدەن، لەوەش دلتییام وەك چۆن من شەو و روژ شەكەت و ماندوو دیمە بەر چاوان،
 تۆش ھەروا دەبینم، رەنگبێ نینگەرانییەکانی تۆ لە ھی من زۆرتر بن، رەنگبێ لەوی
 کەسیکی نزیکت نەبێ گویت لێرەبگری و لیت تیبگا، ئەگەر ئیستا تۆ لێرە بوایت
 دلێ یە کترمان دەدایەو وە ترس و نینگەرانییەکانمان دەپەواندەو، خۆت باش دەزانی من
 و تۆ لەمیژە یە کتر دەناسین و زۆریش یە کدیما خۆش دەوی، لەو ماوەیە چەند
 جاریکیش دایکتەم بینو، وەلی نەمتوانیو دەردی دلێ خۆمی بۆ باس بکەم،
 راستییەکی نەمویستوو بە قەسەکانم نارەحەت بێ، زیاتریش لەو ترسام ئەو ناگای
 لە پەيوەندی نیوانمان نەبێ و ھەر لە خۆرا کیشەییەکی بۆ دروست بکەم، بۆیە بیرم
 کردووە ھەر دەبێ ئەو مەسەلەییە بۆ کەسیکی نزیکي خۆم باس بکەم، لە ھەمووی
 ناخۆشتر ئەو بوو، دواي ئەو ی بریارم دا نامەییەکت بۆ بنوسم و لەھەموو شتیک
 ئاگادارت بکەم، گرتەکان گەورەتر و ئالۆزتر بوون، ماوەیەک تاقەتی ھیچم نەماو
 تەواو بێحەوسەلە ببوم، تاقە شانسیک کە بە دەستمەو مابوو بۆ تۆ بوو، ھەر ئەو
 شانسەش بوو لە نیو شەویکی پر دلتەنگی و بێزاریدا، دەستم دایە ئەو قەلەمە ی کە
 تۆ بە دیاری پیتدام، ئەم نامەییەم نووسی. خۆت لەو ئاگاداری پەيوەندی من و
 (سەبۆ) لە چ ئاستیکدا بوو، رەنگبێ ئیستا بە ناوھێنانی ئەو برادەرە ھیندیک
 نارەحەت بێ، بەلام دلت ختوو رە نەکا، ئەو کورە بە داخەو بەر لە دوو روژ ھەر لە
 کۆلانە کە ی نيمە (نازانم بۆ رینگە ی کەوتبوە ئیرە) لەبەر دەرگا کە مان پیتی
 ھەلدەخلیسیکی و تەوقی سەری بە بەردیک دەکەوی، کە خەلکی دەگەنە سەری، لە نیو
 خوینی خۆیدا دەگەوزی، خیرا ھەلیدەگرن و دەیگەییەنە خەستەخانە، لەوی دواي
 سەعاتیک چاو لیکدەنێ. سەرمەد ! من قەت لەو باوەرەدا نەبووم شیتەکان بمرن !
 ئیستا کە ئەم نامەییەت بۆ دەنووسم، ھەموو ئەو روژو سالانەم دینەو یاد، کە چۆن
 پیکەو لە قوتابخانە بەسەرمان دەبرد، سەبۆ کورپیکي گەلەك چاک بوو، تەنیا من و تۆ

لېښتېنده گه یشتن، باش ده زانم بهم هه والّه زۆر تیکده چی، ببوره که نه و خه به رهم پیدای، من که برپارم دا ئەم نامه یهت بۆ بنووسم نه مده و یست هه والی مه رگی سه بۆت پېرا بگه یینم، نه وه له دلته نگي و گرفته ناخۆشه کانی خۆم بوو به سه ر زمانم دا هات، به هه ر حالّ نه وه ی مه به ستمه بۆتی باسکه م نه و روودا وه له نا کا وه بوو که له دوا ی سه فه ری تۆ یا خه می گرت، با وه پریش نا که م وا به ئاسانی له کۆلم بېته وه. تۆ باش عه زه گوړو ده ناسی، هه ر دوا ی سه فه ری تۆ، شه و ټکیان له گه لّ با وکی و چه ند پیا و ټکیان به نا ی سه ردان ها تنه ما لمان، ئیمه له سه ره تا و اما ن زانی بۆ نه حوالّ پرسی نی با وکم و دایکم ها توون، که چی من هه ر زوو له چا وه کانی عه زه تی بگه یشتم، که نه وان بۆ مه به سستی کی که نه و سه ردا نه یان ری کخست بوو، نا غاش له کاتی قسه کرد نی دا چه ند جا ری ک دیقه تی له من ده گرت و بز ده یه کی بۆ فریده دام، من له نی گا کانی نا غا زۆر شتم ده خو ینده وه، چارم نه بو ده بوا یه نه و ما وه یه ی، نه وان له و ی مانه وه له جیا تی دایکی شم خزمه تیان بکه م، با وکم که خو ټ ده زانی تا ئیستا له سه ر پشت را کشا وه و توانای دانیشتنی شی نییه، سه ره تا له نیازی نا غا تی نه ده گه یشتم، به لام دواتر که له با وکی پرسی :

- ره بچانه ش هه لیدا وه!

با وکم وه ک بی ده سه لا تی ک سه ی ری کی منی کرد و به چا و تی بگه یان دم که بچه ده وه، راستی یه که ی من حه زم لیبو و له و ی بمینمه وه و زیاتر له نییه تیان تی بگه م، به لام له بهر خاتری با وکم چوومه ده ره وه، هی نده ی نه برد عه زه زۆر بی شه رمانه به دوامدا ها ت، من هی شتا له حه وشه که بووم، نه و گه یشته لام، ویستم هه نگا و ی خیرا هه لینم و خۆم بگه یینمه ژوره که ی دایکم، که نه ویش له بهر نه خو شیی هه کی له و ی را کشا بوو، که چی عه زه گوړو خو ی گه یاندمی و له سه رخۆ پیمی و ت :

- ره بچانه ، ئەمه یارمه تی با وکم، هیوادارم لیمو درگری!

منیش بیته وهی ئاوری لیبدمه وه، لیتی دوورکه وتمه وه، که چی شه و کوره هیئنده بیچاوو رووبوو، هات له بهر ده م و هستا و هک شه وی یه کی بم له خزمه تکاره کانی، به که میک تووره بوونه وه وتی:

- ئەم زه رفه بگره ! ئەمه یارمه تیه که بو باوکت ..

من بو یه کهم جارمبوو ئاوا به غه زه به وه سهیری عهزه بکه م، قهت نه مده زانی بیاو یکی ئاوا نه فس نزم و ترسنۆکه، هه ر که تیگه یشت زۆر له و زه رفه بچوو که وه له بالایی شه و گه و ره تر م، بیده نگ سوو، به وه ش نه وه ستام و داوام لی کرد بچیتته ژووری باو کم، شه گه ر هه ر که سیکی که له جیگه ی شه بوایه له وی دلی ده وه ستا، که چی شه و چونکه بو مه رامیکی که هاتبوو، به په نجه هه ره شه ی لی کرد م و زه رفه که شی خسته وه گیر فانی، من ناچار بووم بیمنه تی خۆم نیشان بده م و پیتی بلیم:

- ده توانی ئەم یارمه تیه بده یته باو کم شه گه ر لیتوه ربگری!

عهزه ملی شوڤر کردو چوو ه ژووری، ئیدی بپرای بپرای گویم له دهنگی نه ما، هیئده ی نه برد خوا حافی زیان له باو کم کرد، که هاتنه دهر وه من له په نجه ره که وه سه یرم کردن، خو شبه ختانه که سیک نه بوو تا دهر وه به ڕییان بکا. که گویم له داخستنی دهر گای دهر وه بوو، یه کراست خۆم گه یانده کن باو کم، پيش هه موو شتیک ویستم بزائم باو کم زه رفه که ی لیوه رگرتوون، یان نا؟ باو کم بیئاگایی خو ی له و یارمه تیه دهر بپری، من وهک شه وی به دوا ی شتیکدا بگه ڕپیم، ژیر سه یرین و بن روخی دو شه که که ی باو کم پشکنی، به داخه وه دهستم به زه رفه که که وت، خیرا هه لمگرته وه و نیشانی باو کم دا ..

- ئەمه تا باو که ... ئەم زه رفه ده گه ر ینیه ته وه!

که باو کم زه رفه که ی بینی، پیلووی هه ردوو چاوی داخست، دواتر وهک شه وی به زۆر وشه کان له ده میه وه دهر بچن، له سه رخۆ پیمی وت:

- ئەوان شتیدی که شیان به جیه یشت!

هەر زوو ههستمکرد شتیکیان به باوكم گوتوه رهنگبى ئەویش له شه‌مان دەمی
 گیرایی. سهرمه‌د ! نارام بگره ، هیشتا هه‌موو شتیکم پینه‌وتی، له‌وانه‌بى تا ئیستا
 سه‌ره داویکت ده‌ست كه‌وتبى، من له‌وه دلنییام كه‌ تۆ به‌رگه‌ی بیستنی ئەم هه‌واله
 ناخۆشه‌ش ده‌گری، ئەوه‌ی به‌لای منه‌وه زۆر سه‌یره بۆچی ده‌بى له‌ دواى رۆیشتنی تۆ
 ئەمه‌ روویدا ؟ هه‌ندى جار وه‌ها دیتته به‌ر چاوم وه‌ك ئەوه‌ی، ئەوان به‌ وردی ئاگاداری
 هه‌لسوکه‌وتی رۆژانه‌ی من و تۆ بن، ئەگه‌ر وانیه‌ چۆن هه‌ر له‌ دواى سه‌فه‌ره‌كه‌ی تۆوه
 ئەمه‌ روویدا ؟ من ئەو قسانه‌م بۆ ئەوه‌ نه‌کردوه، ده‌ست بده‌یتته جانتاكه‌ت و
 بگه‌رپیتته‌وه، خۆت ده‌زانی ژیان هه‌ر وایه‌و زۆر شتی له‌مه‌ش ناخۆش‌ترو زه‌مه‌ت‌تری
 تیايه، بۆیه هیوادارم به‌ میشکینکی سارد، رووبه‌رووی ئەم گرفته‌ ناخۆش و ئالۆزه
 ببیتته‌وه، من باوه‌ریکی زۆرم به‌تۆ هه‌یه، بۆیه له‌وه ناترسم هه‌ر چیه‌كه‌ت بۆ بنوسم ..
 نارام بگره تا قسه‌کانیکه‌شم ده‌خوینیتته‌وه !

زۆرم هه‌ولدا له‌وه تیبگه‌م ئاغا چی به‌ باوكم گوتوه ، كه‌چی باوكم وه‌ك ئەوه‌ی
 زمانى له‌ گۆ كه‌وتبى ، هه‌یچ شتیکی نه‌ده‌درکاند ، من بۆخۆم له‌ سه‌روسیمما
 گرژاویه‌كه‌ی شتیکم ده‌خوینده‌وه ، به‌لام هه‌زم ده‌کرد ئەوه‌ی له‌دلى دایه‌ به‌ زمانى
 خۆی بیلى ، باوکیشم وه‌ك ئەوه‌ی هه‌ستی به‌ ناره‌حه‌تى من کردبى ، بۆ دواجار به
 چاویکی پر سۆزه‌وه سه‌یریکى منى کردو به‌ په‌نجه‌ له‌رزۆكه‌کانى فرمیسه‌که
 قه‌تیسماوه‌کانى سه‌ر هه‌ردوو رومه‌تمى سپینه‌وه‌وه له‌گه‌لیدا چاوه‌کانى ئەویش غه‌رقى
 فرمیسه‌ک بوون ، هه‌یزیک منى بۆ لای باوكم راکیشاو خۆم له‌نیو ئامیژی ئەودا
 دیتته‌وه . نازام ره‌نگبى ئەوه‌ گریانى کپکراوه‌ی چهند سه‌له‌ی ئەو بووبى ، له‌و ساته‌دا
 ته‌قیه‌یه‌وه . سهرمه‌د ! قه‌ت باوكم ئاوا غه‌ریب و بیده‌سه‌لات نه‌بینیه‌وه ، له‌ ژيانمدا
 نه‌مبینیه‌بو باوكم ئاوا بگریی ، ده‌توت ده‌یه‌ویست له‌ ده‌ستی كه‌سیکی زالم دوورم
 بخاته‌وه ، منى توند له‌ باوه‌شى خۆی گیرکرد ، ناوه‌ ناوه‌ش ده‌یگوت " نا ، ناهیللم !
 " چهند جارێک بیتموت " ئەوه‌ چیه‌ باوکه‌ ناهیلی ؟ " خیرا وه‌ك ئەوه‌ی به‌بیری بیته‌وه
 كه‌ نابى نه‌یینه‌که‌ بدرکینى ، بیده‌نگ ده‌بوو ، له‌ پر به‌ میشکم داها‌ت كه‌ ده‌بى

کارێک بکەم ناچار بێ ئەو قسەییەم بۆ بکا که ناغا پیتی گوتبوو ، یەکسەر لە نیو باوەشی دوور کەوتەوه و هەستامە سەر پی ، دیاربوو باوکم بەو رەفتارەم لەوه تیگەیشت که من زۆر نارەحەتم ، له تاوان خەریکبوو لەگەڵ من هەلسیتە سەر پی ، بەلام ئازاری پشتی ریی لینگرت ، من لەوهش زیاتر وەك لیبی زویر بووم ، چەند هەنگاویکیش لیبی دوورکەوتەوه ، بەو شیوەیە باوکم ناچارکرد داوام لیبیکا دانیشمەوه ، منیش لەگەڵ ئەوهی نەمدەویست لەوه زیاتر ئەزێهەتی بدهم ، بەلام بە فرسەتم زانی هیندیک خۆمی لەسەر گران بکەم و پیتی بلیم :

- بە یەك مەرج دادەنیشمەوه !

باوکم هەوێکیکیەشی دا بۆ ئەوهی هەلسیتەوه ، هەر نەیتوانی . سەرمەد ! دروست لەو کاتەدا بوو پێدەچوو باوکم بریاریدابی هەموو شتییکم پیللی ، زیرەیهك هەردوو کمانی راجلەکاند ، من سەرەتا وام هەست کرد ئەو دەنگە لە غەیبیەوه هات ، تەنیا بۆ ئەوه بوو دەمی باوکم داخوێ ، کەچی وانەبوو ئەوه دەنگی دایکم بوو ، بەپەله رامکرده دەرەوه ، خۆم گەپانده ژووری دایکم ، هەر کە دایکم منی بینی باوەشی بۆ کردمەوه و منیش یەکسەر ئامیزم تیۆرهینا :

- چی بووه دایه گیان ؟

دایکم وەك ئەوهی هەواییکی ناخۆشی بیستی و لە میژیش بێ منی نەبینیی ، بە پەشوکاویەوه پەنجەکانی بە دەموچاوم دادەهینا و ماچی دەکردم ، من وا هاتە بەر چاوم شتییک لە دەورو بەرم روودەدا و پیتی نازام ، ویستم لیبیپرسم ئەو زیرە و هاوارە چیبوو ، کەچی ئەو لە قسە کردنە کەیدا بە پیش من کەوت و بە چاوی پر لە فرمیسکەوه وتی :

- ئەمە تۆی رەیحانە گیان ؟!

سەرمەد ! بیئە بەر چاوت ، شتەکان چۆن تیکەلۆپنیکەل دەبن ، خۆ ئەگەر شتییش ببام ئاسایی بوو ، ئاخەر ئەو شەوه بۆ من شەویکی پر لوغزو سبجراوی بوو ، ترس سەروسیمای دایکمی داپۆشیبوو ، دایکم وەك ئەوهی نابینا بێ ، بە دوودلی و

نیگه‌رانیه‌وه ده‌ست و په‌نجی به‌سه‌ر جه‌سته‌ی مندا ده‌گه‌راند ، ده‌توت گه‌ره‌کیبوو له‌وه دل‌نییا بی‌ئاخۆ‌ئوه منم له‌باوه‌شی ئه‌ودام، یان نا ؟ :

- دایه منم ره‌بجانه‌م !

چهند جارێك ئه‌وه قسه‌یه‌م دووباره‌كرده‌وه ، كه‌چی هه‌یشتا هه‌ر گومان‌ی هه‌بوو ، له‌وه ده‌ترسا له‌بن ده‌ستی ون بېم ، ینا له‌وه ده‌مه‌به‌جیی به‌یلم ، هه‌ولمدا هه‌یوری بکه‌مه‌وه و ته‌یب‌گه‌یه‌نم ، كه‌من ئه‌وه‌تام له‌ناو باوه‌شی ئه‌ودام ، كه‌چی به‌پاران‌ه‌وه پی‌می وت :

- ره‌بجانه‌گیان لێ‌مدوو‌رمه‌که‌وه !

سه‌رمه‌د ! تۆش له‌جی‌گه‌ی من بو‌ی تووشی چه‌په‌سان و سه‌رلێ‌ش‌ی‌واوی ده‌هاتی ، ئاخ‌ر بۆ ده‌بی له‌یه‌ك وه‌ختا دایك و باوكم ئه‌وه‌نده‌دلێان به‌منه‌وه‌بی ؟ له‌وه‌ده‌مه‌بیرم له‌وه‌ده‌كرده‌وه ئاخۆ ئه‌گه‌ر تۆش لێ‌ره‌بو‌ی ، ئه‌وه‌دیه‌نانه‌ش‌ت بین‌بایه‌چیت ده‌کرد ؟ حه‌ق‌من تۆش له‌گۆشه‌یه‌کی ئه‌م ژووره‌سه‌رت داده‌خست و له‌به‌ر خۆ‌ته‌وه‌ده‌گریاتی ، ره‌فتاری دایكم له‌وه‌ده‌چوو كه‌به‌ده‌ست نه‌خۆ‌شیه‌که‌یه‌وه‌بنالێنی ، یان ترسی له‌وه‌هه‌بی نه‌مبینێ‌ته‌وه ، زی‌ره‌ی دایكم وه‌ك ئه‌وه‌وابوو كه‌به‌ئانقه‌ست بیه‌وی خۆ‌ری له‌باوكم بگری ، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌ینی ئه‌و داوایه‌ی ئاغام بۆ نه‌گه‌ی‌رێ‌ته‌وه ، به‌لام خۆ‌ئهو ئاگای له‌وه‌به‌زمه‌نه‌بو ، له‌نیو جی‌گه‌یه‌ی خۆی هه‌لته‌ساوه‌ته‌وه ، ئه‌ی بۆ‌چی له‌کاته‌ی باوكم ویستی ده‌می بکاته‌وه ، ئه‌و له‌هاواری دا ؟! ئه‌ی خوایه‌چ شتێك له‌پشت سه‌ری منه‌وه‌رووده‌دا ؟ تۆ بلێنی دایکیشم ئاگای له‌وه‌که‌ین و به‌ینه‌نه‌بی ؟ من هه‌قم بوو ئاوا بېر بکه‌مه‌وه ، تۆش له‌جی‌گه‌ی من بو‌ی هه‌ر وا بۆی ده‌چووی . من سه‌رم خسته‌بوه سه‌ر رانی دایکم ، ئه‌و به‌هه‌می په‌نجه‌کانی به‌نیو قه‌زم داده‌هه‌ینا ، من دواجار لێ‌بیارامه‌وه وتم :

- دایه پیت نه‌وتم ، ئه‌وه‌قی‌زه‌یه‌چی بوو ؟

دایکم چاویکی به‌زه‌بی به‌سه‌ر جه‌سته‌ی مندا ته‌یه‌راند و له‌سه‌رخۆ‌وتی :

- خه‌ونم بینێ کچه‌که‌م ، خه‌ونیکی ناخۆ‌شبوو !

دهسته جي هه لئسامه وه ، هه زىكى بيپايان بؤ گوى گرتن له خه ونه كه يه خه ي گرتم ، داوام ليكرد بؤم بگير پتته وه ، داىكم به چاو داواكه مى ره تکرده وه ، به لئام من پيمداگرت و تاخيره كه ي ناچارم كرد قسه بكا :

- له خه وفدا سىحريازيك له بهر چاوى من تو ي كرده كه رويشك و ره وانه ي كيوه كانى كردى ، هينده ي نه برد بهم چاوانهم بينيم كه چؤن راوچييه ك گولله يه كى له ته پلى سهرت داو بهر له وه ي كه سيك به بريندارى بترفينى ، ههر بانگى منت ده كرد ، داىكت كويز بى ، نه مزانى به ره و كوئيان بردى !

ئه گهرچى به خه ونه كه ي داىكم ، هينديك دلگران بووم ، به لئام نهك ههر به سه رخؤم نه هينا ، به لكو به سيمايه كى پر خنده و پىكه نينه وه ، به له ناميز گرتنيكى پر له سوؤزو خو شه ويستيه وه به داىكم وت :

- دايه ! ئه مه خه ونىكى يه كجار خو شه ، ئه ي ئه وه نييه راوچييه كه منى هينا وه ته لاي تو ؟

داىكم وهك پرواى به قسه كه م هاتبى ، يان له بهر دلى من بووبى ، به هيمنى دهستى به نيؤچاوانم دا هينا و بزه يه كى داىكانه ي بؤم كردو وتى :

- راست ده كه ي كچم ، گوپى شه يتان كه پر بى ، ئيشاللا كه س زه فهرت پينا با ! كه له ئارامبونه وه ي داىكم دلتييا بووم ، دهستيم ماچ كردو داوام ليكرد ، كه بؤم هيچ نيگه ران نه بى و به ئيسراحت بخه وى ، به په له ئه ويم جي هيشت و گه پامه وه لاي باوكم ، دياربوو ئه وه ههر له چاوه پرى مندابوو كه داخوازيه كه ي ئاغام پيرابگه بينى ، ههر كه له تهنيشتيه وه دانيشتم ، زؤر به غه ريبى سه يرى كردم ، وا دهاته بهر چاوم وهك ئه وه ي گوناخىكى كردبى و داواى ليبوردم لي بكا :

- كچم ! ئاغا هه ز به خزمايه تيمان دهكا ، تو چى ده لئى ؟ دهتوت دهستى به په له پر پيدامى و كه لله مى كيشا به سه قفى خانوه كه مان ، بؤ ماوه يه ك بهر ده مم تاريك بو . سه رمه د گيان ! له وه ده مه وامزانى فريدراومه ته ژورويكى تاريك ، له نيؤ ژوروه كه دا هيچم نه ده بينى ، كه چى تو له ناو جه سته ي مندا

ههناسهت ددهاو دهنگت دههات ، من ويستم به توندى وهلامى باوكم بدهمهوه ، بهلام
 نهمتوانى ، ئەو جارتيكيكه وهقسه هات و وتى :
 - دياره عهزیز ئاغا داواى له باوكى كردوه !
 خۆيشم نازاتم بۆ نهمتوانى به سهر خۆمدا زالېم ، كه ناوى عهزیزم گوى لیبوو ،
 به سهرساميهوه هاوارم كرد :
 -- عهزه گوروو !

ئەو ناميهى رهيجانه بۆى نوسيبووم ، زۆر به درهنگ به دهستم گهيشت ، ههر
 خۆى داواى يهك مانگ ئينجا جورتهتى به خۆى دابوو ، كه دايكم بيینی و نامهكهى
 پيیدا ، دايكيشم كه لهو دواييه ههستى بهو مهيلهى نيوان من و رهيجانه كردبوو ،
 نامهكهى لپورهدهگرى و ئهويش وهك له دواييدا بۆمى گپرايهوه ، دوو ههفته لهلاى
 خۆى دهيشاريتهوه ، كاتيک باوكم مۆلهتهكهى تهواو دهبى و دهگهپيتهوه شوين كارى
 خۆى ، كه له شارۆچكهيهكى دوورى شارهكهمان بوو ، دايكم نامهكه و ههندي
 شتيديكهشم به برادهريک بۆ دهنيرى ، كه پيکهوه له پهيمانگای ئامادهکردنى
 مامۆستايان دهماغوييند ، من كه نامهكم خويندهوه تهوهندهى به ههوالى مردنى
 سهبۆ تتيكچووم ، نيو تهوهنده به داخوازيهكهى ئاغا نيگهران نهبووم ، چونكه لهوه
 دلنييابووم كه رهيجانه شهگهر شوو به منيش نهكا تهوه قهتاو قهت قهبول ناکا ببيته
 خيزانى عهزه گوروو ، بهلام خۆيشم نازاتم بۆچى روژتيك داواى خويندنهوهى نامهكه ،
 وهسهسهيهكى توند يهخه مى گرت و ئوقرهى له بهر بریم ، لهخۆمهوه وا دههاته بهر
 چاوم ، كه رهنگبى ئاغا بتوانى باوكى رهيجانه رازى بکا ، خۆشتان دهزانن ئاغا لهو
 شاره چ دهسهلاتيكي زۆرى ههبوو ؟ ئەو بتوانى كۆشك و تهلاريك به پشت و بازووى
 پيرو گهخهكان له سهر تهپۆلكهى بهرزترين گردى ئەو شاره دروست بکا ، ئەو له
 توانيدا بى جوانترين ژن له بن دهستى ميژدهكهى دهريينى ، به قسهيهك خهلكى

بنیتریتته زیندان و به نیشاره تیک نازادیان بکا ، بۆ نه توانی ره بجانه له من بستینی ؟
 بیرم کردهوه ته گهر شتیکی وا رووبدا ، چیم پیده کری ؟ من که دهسه لاتم به سهر تاغاه
 نه بی چۆن بتوانم ری له و داخوازیه ی تهو بگرم ، تاغا چه کداری هه یه وه دهستی به
 هه موو کون و کوژبنیکی تهو شاره راده گا ، تاغا چه کی هه یه وه گهر بیهوی له
 چاو تروو کانیکدا بۆ هه تا هه تایه بیده نگم ده کا ، تهوانه فیرن که چاویان چوو هه سه
 کچیک یان ژنیک ویزدان له لایان ده بیته پولیک و ده یخه نه ژیر بییان ، تهی خودایه
 مه گهر تۆ به هانامه وه بیته ، مه گهر تۆ تهو هیزه م پیبه خشی که بتوانم چاو له
 چاویان بنیم و نه هیلم ره بجانه بچیتته کۆشک و ته لاریان ، خۆ ته گهر تهو رۆژه ره شه
 ببینم ، مه حاله بتوانم بگه ریتمه وه شاره کم ، ته گهر ناچاریش بم بچمه وه ، تهوه ده بی
 خۆم بگه بیتمه شاخ و ببه پیشمه رگه ! تهو کات ده زانم چی ده کم ، ده زانم له چ
 کوئیکه وه بۆ عه زه دیمه ژوو ره وه ، تهو کات پیشانت ده دم عه زه گورو که من کیم
 ! به بیرت دینمه وه که چۆن له مندالیشمه وه له سهر ره بجانه شهرم له گه ل ده کردی ، وا
 ته مرۆکه ش له پشت سه رته وه وه ستاوم و ریگه ناده م ره بجانه به زۆر له باوه ش بگریته
 ، من که به هیزی تهوینی تهو له دووری تهو ، ژیانی ته نیایی به سه ر ده به م ، چۆن
 ریگه ته ده م په نجه درکاویه کانت خه نجهر ئاسا به سه ر جهسته یدا تیبه پرن ؟ شه وه کانت پر
 ده کم له تارمایی ، پر ده کم له میرده زمه و جنۆکه ، کوچه و کۆلانه کانت لیده کم به
 سه نگر ، لینا گه ریتم بستیک له هه وارگه گه وره که ت بیته خواره وه ، تخووبی مال و
 باخچه و شیوو دۆلی تهو ناوه به زینی ، مه گهر من تهو که سه نه بووم له کۆنه وه تۆم
 به زاند ؟ تهو جارهیان هیچ ره همیکت پیناکه م ، رۆژی دادی بکه ویته ژیر چنگم ، تهو
 رۆژه هه ر دی له په نایه ک بۆت درکهوم و تۆله ی مندالیشمت لیکه مه وه ، مه گهر
 دونیا هه ر تهو دوو سی رۆژه یه که له پشتی ره بجانه وه خۆت بشاریته وه ؟ من ده زانم
 ره بجانه رقی تهو دونیایه ی له تۆ ده بیته وه ، له بهر چاومه که چۆن ره بجان به گریان و
 دلکی توند وه ک به رد ، بهر درکه ی مالیان جیده هیلی ، له بهر چاومه ، که چۆن به
 سه ر مه رگی خۆیدا تیده په ری ، دلنیام له وه ش که دایک و باو کیشی له خوا

دەپارېنەنە ، كە ئەو رۆژە بكا بە رۆژى قىيامەت ، زەمىن بكا بە ئاگرو تۆفان ..
 خودايە دلى ھەمووان بكة بە بەرد ، درك بكة بە چاوى ھەمووان ، نيوان مالى
 ئاغاو رەبجانە بكة بە خەرەند ، ھەرچى مەلاو شىخى ئەو شارەبە زمانى لە گۆ بخە ،
 ھەرچى ھەز بكا رەبجانە لە عەزە گوروو مارە بگرى موو لە دلى بروى ! رەبجانە بەس
 تەنيا ئەو چەند رۆژە ئارام بگرە ، مەھىلە پەنجەت بە پەنجەى ئەو كەوى ،
 خۆشەويستى نيوان من و تۆ بەسە بۆ ئەوئى عەزە بىئومىد بكاو منىش بەتۆ
 بگەيىنى ، رەبجانە مەترسە لەوئى لەو شەرەدا سەر دەكەوم يان نا ، مەترسە ئاخۆ
 پياوھەكانى ئاغا چىم بەسەر دىنن ، گرنگ ئەوئى لىنە گەرپم عەزە خەونى منداللىم لە
 ژىر گل بنى ، بەلئىنت پىدەدەم ، ئەو كۆشكە بەرزەى كە تۆ لەنيويدا دەشارنەو ، بە
 سەر سەرياندا برووخىنم ، من تازە بستىك لە خاكى شارەكەم شك نابەم كە لە سەريدا
 بھەيمەو ، ئىدى چۆن رىگا دەدەم ئەوان بەسەر ئەو زوئىدا تىببەرن كە لە ئىمەيان
 زەوت كەدووە .. خودايە چۆن بتوام ھەوالىك بگەيىنمە رەبجانە ؟ چۆن پىبلىم من
 ئەوئام لە پشت سەرى تۆو بەرەو روت غارئەدەم ، شەو رۆژە كائەم دەكەم بەيەك ،
 بەم زووانە بەتۆ دەكەم .. رەبجانە گىيان ئەمشەو بۆ من پرە لە تەنيابى ، ئەمشەو
 رەنگبى درىژترىن شەوى عومرم بى ، بەلام كورتترىن مەوداى خەيالە كائە ، تۆ ئىستا
 ھىندە لىمەو نىكى ھەست بە سەرتاپاى وجود دەكەم ، ھەست بە بۆنى جەستەو
 تامى شىرىنى نىگاكانت دەكەم ، ئەمشەو بىيارم داوہ تا بەيانى لە گەلتدا بم ، لە
 باوہشم بى لەئامىرتدا بم ، رەبجانە ! تۆ كە ئىستا لە سەفەرى خەيالدا ھاوسەفەرمى
 ، لە دۇنيابى تەنيابىمدا ھاوژىنمى ، تۆ كە ئىستا لە دوور دوورى خەمەكان و نىك
 نىكى منى ، بۆ دەترسى ، لە چى ھىندە نىگەرانى ؟ من ئەوئام لە تەنىشت تۆو
 راکشاوم ، پەنجەكانت تىكئالوى پەنجەكائە ، مەگرى رەبجانە خان ! ئەى ئەوئى نىبە
 دلم لەنيوچاوە كائەدا ئۆقرەى گرتووە ، ئەى ئەوئى نىبە شاباش بۆ رۆژى بوکىنىت دەكا ؟
 تۆ لە ئىستادا شاژنى ئەو كەسەيت كە تاجى خۆشەويستى لە سەر ناى ، لە مالى ئەو
 كەسەيت ، كە دلئىكى بۆ كرديتە تەلار ، ئەى بە بىرت نايى كە چۆن لە نىو تارىكىدا

کۆشكى ژوانمان رووناك دهكردهوه ، من و تو كهى له تاريكى ترساوين ، كهى گوپيستی هه ره شه كانی عهزهو داخوایه كانی ناغا بووین ؟ به بیرته هه ر کاتیك مامۆستاكان بیانیوستایه دارکاریم بکهن تو ده بوویته قه لغان و داوات ده كرد دارمازو و هه یزه رانه كان به په نجه كانی تو بکهون نهك به هی من ؟ ته گهر تهوه خو شه ویستی تو نه بووی بو من ، تهى ده بی چی بووی ؟ ره یحانه من واهه ست ده كه م عهزه گوروو خو ی بو روژیكى وهك ته مپو له كه مین نابوو ، تهوه تو له ی تهو روژه یه كه به بهر چاری یه كی له پیاوه كانی عهزه له سه ر ریگای قوتایحانه ، ژوانیكى سه ری بییمان كرد ، هیئده ی نه برد عهزه گه یشته سه رم ، به لأم باشبوو تهو كات تو له وی نه ما بووی ، عهزه ی نامه رد دوو زه لامی چوار شانه ی له گه ل خو ی هیئابوو ، من ده مزانی تازه له بن ده ستیان رزگارم نابی ، هه ولیكیم دا بو تهوه ی خو م له ده ستیان دوورخه مه وه ، كه چی نه متوانی ، عهزه ده مانچه كه ی ده ره یئناو له سه ر سنگمی راگرت ، به راستی تهو روژه به چاوی خو م ، مه رگی خو مم بینی ، چونكه ده مزانی پیاوه كانی عهزه هه موو شتیکیان به زیاده وهش بو عهزه گیپراوه تهوه ، من تهو كاته زور ترسام ، كه عهزه بیمی وت :

-- هه ردووكتان به قوریانی یهك گولله ده كه م ! خو ت ده زانی تهوه باوكمه پریار له سه ر شوو كرنی ره یحانه ده دا نهك باوكت ، یان جه نابت !
 من نه مه دیست له گه لیدا بکهومه ده مه قالی ، به لأم لهو ده مه ده بوایه شتیك بلیم ، ده بوایه ری له كه مترین فشار بو سه ر ره یحانه بگرم ، بویه ناچار بووم تهوه نده بلیم كه :

- من و ره یحانه هیچمان نییه له گه ل یه كتر !
 زانیم باوه ر بهو قسانه م ناكا ، لوله ی ده مانچه كه ی زیتر چه قانده نیوه راستی سنگم ، به چاویكى كراوه و چاویكى نوقاوه وه كه به رده وام له كاتی تووره بوونیدا وایلیده هات ، بیمی وت :
 -- تم ! هیوادارم وای !

من دهمتوانی زهبریکی گهوره له عهزه گوروو بدهم و کۆتابی بهوترسهش بېنم که هەر له مندالییمهوه یهخه بهرنه داوم، بهلام دهبوايه له بهرامبهريدا بهرگه ی زۆر شتی خهته رناک بگرم، که باوکی عهزه بهسه ر هه موومانی دههینا، ئهوان ته گهر ههستیان بهوه کردبا که من کۆسپی سه ر یگه ی گهیشتنی ئهوانم بۆ سه ر حهزو ئاره زووه کانیان، ئهوه له چرکه ساتیکدا دهیانرفاندم و نهیاند ههیشته هیچ کهسیکیش بزانی، بهلام ئهوانیش بۆپرپاریکی ئاوا گهوره ، دهبی سه دجار بیر بکه نهوه، به تایبهتی بۆ کهسیکی وهک من، راسته من له خیزانیکی ههزار بووم، بهلام له خانهوادهیه کی گهوره ی ئه و شاره بووین، خودی ئاغا بۆ زۆر کیشه و گرفت ی ناوچه که له دوا ی باپرمی دهنارد و راویژی پیده کرد، له گه له ئه وه شدا ته گهر ئهوان بیانویستایه شتیکی بکه نهوه زه حهت بوو کهس بتوانی رینگریان لیبکا، بهلام له و حالته دا دهبوايه ئهوانیش بهرگه ی ئاکامه خراپه کانی ئه و کاره یان بگرن و باجه کهشی بدن، چونکه بۆ کهسیکی وهکو ئاغا ئاسان نه بوو له بری گهیشته به حه زیکی، کۆمه له خه لکیکی له دهست بدا، ههر ئه وه شبوو ئه و کاتانه ی براگه وره کهشم ته گهر له عهزه گورووی بدابا ئاغا ئه و حیسابه ی بۆ ده کرد و دهیزانی له گه له باپیرم رووبه روو ده بیته وه، بهلام بۆ گرفت یکی ئاوا که من تییکه وتبووم، زه حه ت بوو بیده سه لات ی خزی له بهرامبه ر ئیمه نیشان بدا، منیش هیچ ریگه یه کم بۆ نه ما بۆوه، دهبوايه ریگایه ک هه لبتیرم، یان ئه وه تا لیگه رپیم ره یحانه بۆعهزه بی، یان ئاگر له و ناوه بهردهم و خوینیکی زۆر برژی، خۆ ته گهر ره یحانه ش پیداکری و شوو به عهزه نه کا ئاخیره که ی عهزه له من ناگه ری به ره یحانه بگم، ئه ی چاره خودایه، په نا بۆ کی بهرم؟ ره یحانه تا ئیستا چاوه رپی ئه وه ده کا من ریگایه ک هه لبتیرم، ههر دوو کیشمان ئه وه مان ده زانی ته گهر بیتو به نهینی ئه و شاره جیبهیلین و رابکه یین ئه ویش مه ترسی زۆری به دواوه دی، ره یحانه چهن د جار یکی داوا ی لیکردووم ته گهر ئه وم خۆشدهوی دهبی له دهست عهزه ی رزگار بکه م، بهلام من ئه و کاره م پیباش نه بووه، ته گهر چی له و دوا بیانه له ئاخیرین ژوانماندا به لئینم پیدا که له دوو رۆژی دادی هه لیده گرم، که چی من ته وای

ئەو دوو رۆژە بۆ يەكجارىش نەدەھاتە بەر چاوم كە من لەو كارەمدە سەر كەوتوو دەم،
 ھەرچەند بېرم لىدە كەردەو و تىدە فەكرىم، ئاخىرە كەى بە كوشتنى من و رەيخانە كۆتايى
 دەھات، ئاخىر بۆ كۆى بچوبايىن ؟ منىكى ھەژارو ئەويكى دستكورت، چۆن
 دەمانتوانى بە گىرفانى بەتالەو رىگەى ھاتونەھات بگىرنە بەر ؟ من كە چەند
 مانگىكەم مابوو بىم بە مامۆستاو خانەوادە كەم چاوەرپى ئەو رۆژەيان دەكرد دامەزرىم
 و ئەوانىش لە ساي سەرى من مەوینەو، چۆن دەمتوانى كاريكى ئاوا بكەم، كە بۆ
 ئەوان قەباحەتتىكى گەورە بوو ؟ كى لەو شارە دەستخۆشى لىمدە كەردو چەپلەى بۆ
 لىدەدام ؟ ھەر ئەو ترسە و ايلىكردم مەسەلە كە بۆ براگەورە كەم باسبەم، راي ئەو
 وەر بگرم، كەچى براگەم نەك ھەر بەو كارەم رازى نەبوو، بەلكو زۆرىش لىم توورە بوو،
 بەلام كە ھەستى كەرد دەستھەلگرتىم لە رەيخانە مەھالە، پىشنيارى ئەوەى بۆ كەردم،
 كە كىشە كە لاي باپىرەم باسبەك، بەلكە ئەو بتوانى چارەسەرىك بەدۆزىتەو، من
 گومانم ھەبوو ھىچ كەسەكە بتوانى ئاغا و اليبكا دەست لە داخوازى كەردنى رەيخانە
 ھەلگەرى، باپىرەشم ھەمان قەسەى بە براگەورە كەم گوتبوو، بەلام بەلئىنى ئەوەشى
 پىدابوو كە ئەگەر ئاغا بىبىنى شتتىكى لەگەل باسدەكا، دواتر زانىم ئاغا بە باپىرەمى
 وتبوو:

-عوسمان بەگ ! من بۆ خۆم نەچوومەتە داخوازی، بۆ عەزىز بووہ !
 باپىرەشم لەسەر خۆ پىدەلئى:

-دەزانم ئاغا ، قابىلە نەزانم ؟ بەلام ئىوہ قەسەتان لەگەل كچە كەردوہ ؟
 ئاغا كە سالانىكى دوورو درىژبوو دۆستايەتتەكى باشى لەگەل باپىرەم ھەبوو، بۆ
 يەكەمىن جار بە كەمىك ھەلچونەو، لەگەل باپىرەم دەدوى، وەك ئەوەى بەو قەسەىە
 نەپنىيەكى خراپى ئاغا ئاشكرا بووى:

- بۆچى ، دەبى من قەسەى لەگەل بكەم، يان داىكى ؟!
 باپىرەم وەك ئەوەى سەرەداوىكى چارەسەرى كىشە كەى دەستكەوتبى، بزەيەك بۆ
 ئاغا دەكاو دەلئى:

- ئەگەر بتهوی تۆش دتهوانی، باشتره بهخۆت گوئی لیبگری.

ئاغا بهو قسهیه هیئدیک دادهمینی، به تیرامانهوه سهیری باپیرهه دهکاو سهری رازیبونی بو دهلهقینی، دواتر داوا له یهکی له چهکدارهکانی دهکا بانگی عهزه بکا، ئەوهنده نابا عهزه لهبهه دهمی ئاغاو باپیرهه ئاماده دهبی، عهزه به گومانهوه لهبهه دهمی ههردووکیان دهوهستی و دووجار به باوکی دهلی "فهرموو بابه، فهرموو ئەوهتهه" کهچی ئاغا وهک ئەوهی عهزه کاریکی خراپی کردبی و زۆری لی تووره بووی، هیچ قسهیهک ناکا، باپیرهه ئەو بیدهنگییه دهقۆزیتتهوهو روو له عهزه دهکاو دهلی:

- ههزت له راوه کهو نییه عهزیز ئاغا؟

عهزه ههه زوو ههست بهوه دهکا، که ئەو لهدواناردنه پهیوهندی به راوکردنهوه نییهوچههرهه باوکیشی به ئاسایی ناییتته بهرچاو، ترسیک رۆدهچیتته گیانی و به نیگهرانییهوه سهیری باپیرهه دهکاو دهلی:

- بو نا؟ ئیستا وهختیهتی!

ئاغا بیتهوهی هیئنده رویداته عهزه، به سهری زاریهوه پییدهلی:

- وهلام نهदानهوهی مالی رهیحانه به رای تۆ عهزیز چ مانایهک دهگهییی؟

عهزه رووی له باوکی وهردهگپری و به جۆریک سهیری باپیرهه دهکا وهک ئەوهی شتییک له چاوهکانیدا بخوینیتتهوه، یان هۆی وهلام نهदानهوهکه به باپیرهه گوترابی، لهبهه ئەوه خۆی پیناگری و رووی قسهکانی له باپیرهه دهکاو دهلی:

- بابه، مام عوسمان باشتر دهزانی!

ئاغا لهپر له سهه کورسییهکه ههلهدهستی وهک ئەوهی له ژیرهوه شتییک پیوهییدا، پییدهچی قسهکهی عهزه کاری زۆری تیکردبی، یهکسهه کورسییهکه جیدهیلی و کهمییک له وان دوور دهکهوئیتتهوه، به توورهبوونیکهوه له عهزه دهروانی و بهسههه زاریهوه دهلی:

- ئەو نازانی، مهگهر ناتناسم عهزه!

عەزە خۆی وا نیشان دەدا کە لەو مەسەلە یەدا ئەو هیچ تاوانێکی نییە، لە پڕ زەینی بۆ شتی دەچی وەک ئەوەی نەپێیەکی دۆزییەتەو خێرا وەلامی باوکی دەداتەو دەلی:

- بابە، ئەوان کێیان هەیه لە دوامان بنێرن؟ دایک و باوکیکن ئەویش نەخۆشن!
ئاغا زۆر بە خێراییی بە رووی عەزەدا دەتەقیتەو، باپیرەم هەستدەکا کێشەیه کی لە نیوان کورپو باوکدا ناوئەتەو، دەیهوی دۆخە کە هیمن کاتەو، بەلام سوودی نابێ، چونکە ئاغا تازە بۆی دەر داکەوی، کە مائی رەیحانە ئەو نین لە بەرامبەر داخواییه کانی ئەودا مل نەدن، رقیق بە هەموو گیانی ئاغا هەلئەگەرێ، هەستدەکا تەنێکی قورس بەسەر جەستەیدا پەخش دەبیت و دەررونی وێران دەکا، دەگەریتەو لای باپیرەم، دەیهوی شتێک بلی، بەلام ناتوانی و روو لە عەزە دەکا و چاوی دەنیتە نیوچاوی، ماوئەیه ک بێدەنگ دەبی، وەک ئەوەی بیهوی ئەوەی لە دەررونیادیە لە نیگا کانیەو دەریبێنی، پاشان دەستێکی دەخاتە سەر شانی و بە بیزاربوونی کەو پێی دەلی:

- ئەو ئیھانە کردنە لە تۆی دەزاتم عەزە!

وەک ئەوەی باپیرەم بۆی گێرامەو، ئاغا بە نەینسی لە داوی رەیحانە دەنیری و لەبەرچاوی باپیرەم داوی لێدەکا کە شوو بە عەزیز ئاغا کی کورپی بکا، رەیحانە زۆر بە رێزەو بێتەو تۆزقالتێک ترس بە دیمەنیەو دیاری، روو لە ئاغا دەکا و دەلی:

- ئاغا من خۆم بە قابیلی کورپە کەت نازاتم!

ئاغا بەو قسەیه دلگران دەبی و بە سەر سوپمانەو وەک ئەوەی رەیحانە بیخوڕمەتی پیکردبی، روو لە باپیرەم دەکا و دەیهوی شتێک بلی، بەلام ئاراستە ی نیگا کانی

ده گوازیتته وه سهر ره بچانه و بیته وهی توره بوونه که له سیمایدا درکه وهی ، له ره بچانه نزیک ده بیته وه و به توانجه وه ده لیّ :

- یان کوره کم به قاییلی خۆت نازانی ؟!

ره بچانه هیچ خۆی تیکنادات ، له سه رخۆ وه لّامی ناغا ده داته وه ده لیّ :

- نه خیر ناغا ئیوه گه وهی ئەم شارهن ، عه زیزش کوری پیساویکی وه ک تۆیه ،

ریزم بۆی هه یه ، به لّام من له خانه واده یه کی هه ژارم ، له گه لی ناگو نجیم !

ناغا بیته ده چوو بۆ ئەوه بانگی ره بچانه ی کردبۆ بۆ ئەوهی قه ناعه تی پیبهنیّ

شوو به عه زیزی کوری بکا ، دهنه ئە گهر بیویستایه ده یتوانی قسه ی زۆر توند به

رووی ره بچانه دا بدا . وه ک باپرهم پیمی گوت ، ناغا ههر خۆی ئە وه نده که یفی به

کوره که ی نه ده هات ، بۆیه له وه زیتر پیّ له سه ر قسه کانی داناگریّ ، دوا جار روو له

باپرهم ده کاو وه ک ئە وهی بیه ویّ کۆتایی به و دانیشتنه بینیّ ، داوای لیده کا ریگیه ک

بۆ دوور که وتنه وه له و کی شه یه بدۆزیتته وه ، باپرهم بیرده کاته وه که ههر لایه نگریه ک

بۆ ئەو یا ئەم به قورس له سه ری ده وه ستیّ ، بۆیه ناچاره بلّی :

- دوا بریار له ده ست تۆیه ناغا .

ئیدی ره بچانه له و رۆژه وه له خۆشترین ساته کانی ژیانیدا ده ژیا ، وه ک خۆی واتهنی

له ده ست عه زیا یه کی حه وت سه ر قورتاری بووه ، به لّام ئە وه عه زیا یه ژیا نی له من

کردبوه جه هه نه م ، رۆژانه خۆیی و چه ند چه کداریک به به ر ده رگه ی مالمانه وه

تیده په رین ، خه لکی کۆلانه که یان له زه واق نابوو ، چه ند جار یکیش نیوه شه وان ههر

له کۆلانه که مان به نانقه ست ته قه یه کیان ده کردو به خیرایی ئە و ناوه یان جیده هیشت ،

ئه وهی راستی بیّت ئیمه یان هه راسان کردبوو ، من زۆر له وه ده ترسام ئە و به زمه ش به

ره بچانه بکریّ ، به لّام عه زه گو روو له هه موو ئە و ته شقه لانه یدا که به منی ده کرد ،

رۆژیک نه مبینی و نه مبیست توخنی ره بچانه بکه وهیّ ، عه زه له وه ره فتاره یدا زۆر

پیوانه ده رچوو ! من له و ماوه یدا هه ولّمده دا خۆم له شه ره کانی عه زه به دوور بگرم ،

له گه لّ ره بچانه ش وا ری که وه وتبووم ، که جاری نه چه داخوازی، نه بادا ناغا وای

لینکبداتهوه ، که ئەو هەلۆیستەیی رەیحانە پیلانییک بۆوه دژ بەوان و لە باپەرەشم بکەونە گومان .

عەزە گوروو لە هەرەشەو تۆقاندنی من بەردەوامبوو ، پێدەچوو بریاری ئەووی دای ، که بە هیچ شێوەیەک دەست لە رەیحانە هەلنەگرێ و منبش لە قافی تەنگەتاویدا بهیلایتەوه ، تا گەیشته ئەووی رۆژنیکیان بەم چاوانەیی خۆم بینیم که چۆن بە مەبەستی کوشتم لە بەر دەرگەیی ماله کهمان گولەییەکی پێوەنام ، منبش بۆ ئەووی خۆم لە تەقەیی گولەییەکیەکە دوورخەمەوه تا هیژم تیاوو خۆم کیشا بە دەرگەیی حەوشە کهمان ، لەبەر خۆفڕیدانەکم و خۆ بە دەرگە دادانەکم ، دەرگا کهم خستە سەر پشت و هاوارنیکیی سەیریش لە گەروومەوه دەرچوو ، دەستبەجی دایکم و براگەرەکم دەرپەرینە دەرەوه ، گەیشتنە سەر سەرم ، دایکم بە لەخۆدان و هاوارەوه لیمهاته پێش ، من بێئەووی فزیه کم لێوەبی ، لەسەر خۆ هەلسامەوهو خۆم داتەکاند ، دایکم و براکم پێکەوه گوتیان :

-چی بووه سەرمەد ؟!

-هیچ ئەوه دیسان عەزە گورووه ، حەییوانی دەست نەکەوی تەقە لە ئینسان دەکا!
براکم بە حەپەساوی بە دەوری مندا سوورایهوه ، دیاربوو دەیهویست لەوه دنییا بی گولەکم پێکەوتووہ یان نا ، هەستم کرد رقیکی زۆر بە سەر دەموچاویهوه جینگیربوو ، پەنجەکانی دەستی ویکدەهاتنەوهو وەک ئەووی خۆی بۆ شەریک نامادە بکا ، دەستەکانی گرمۆلە بوون ، لەپر بێئەووی وشەییەک لە زاری بێتە دەر لە ئیمە دوور کەوتەوهو بۆی دەرچوو ، هەر چەند من و دایکم لیبپاراینهوه نەچیتە دەرەوه ، سوودی نەبوو ، ناچاربووم منبش دایکم جیپهیلتم و بە دوای ئەودا رابکم ، وا هاتە بەر چاوم دوای کەمیکیکە کارەساتیکی گەرە روودەدا ، خودایە خەلیلی برام گەریکەتی بۆ کوئی بچی ؟ لەو دەمە حەزم دەرکرد بریک نازیەتی براکمەم هەبوایه ، تا بمتوانیبایه بە پێش ئەو بکەوم و بە دەستی خۆم تۆلەم لە عەزە کردبایهوه ، بەلام نەئەووی بە براکم دەکرێ قەت بە من ناگری ، ئەو وەک دەلین عەزەیی جوجکە ترسین کردبوو !

باوهر ناکەم لە شارە کە ماندا کە سێک هەبووبی دەره قەتی عەزە هاتبێ ، ئەو کورە
 تەنیا لە بەرامبەر براکەمدا زمانی نەدەگەرا ، کەس لە ئێمە ئیستاشی لەگەڵدا بی
 لەو لوغزە تێنەگەشت ، ئەو نەپتییە بەلای ئێمەو ئەوەندە بایەخی نەبوو ، گرنگ بو
 ئێمە ئەو بوو ئەو کاتانە عەزە بیویستایە غەدریکمان لێکا و براکەشم لەوئ بواپە
 ، ئەو دەبوو جەژن بو هەموومان ، عەزە لەو کاتانەدا دووسی جویینی موستەحەقی
 دەخوارد ، خۆ ئەگەر دەستی لە یەکی وەشاندا ، ئەو براکەم رەحمی پێنەدەکرد و
 دەبواپە عەزە ئەوئ جیبیلێ ، لە دواییدا بە خۆیی و دوو چەکدار بگەریتەو . . من
 ئەو چارەش لەو دەترسام خەلیلی برام لەهیچ شتێک نەگەریتەو ، دەزمانی تا عەزە
 نەبینیتەو ، دلێ ئاو ناخواتەو ، نازام ئەو براپەم چ سیحریکی لێدەکردو لەوپەری
 ناخۆشی و شەرەکانیاندا نەیدەهێشت عەزە دەست بو دەمانچەکە بەری . بۆمن
 هێندە ئاسان نەبوو ئەو رقی تۆلەسەندنەو یە لە دەروونی براکەم دەربهینم ، یان
 هەرنەبی بە رینگاو کەلە گەرم و هەلچوووەکە سارد بکەمەو ، من کە براکەم
 بینی بە ئاراستە مائی ئاغا بە گەردە کەوت ، زانیم گەرکیبەتی ئاغا لەو
 هەرەشە جیددیانی عەزە ئاگادار بکاتەو ، بەلام پرسیارە کە ئەو بوو کە چۆن
 دەتوانی وا بە ئاسانی ئاغا بینی ، ئەو بینی ، خەلیل چۆن دەتوانی بە رووی ئاغا
 هەلشاخی و شکایەت لە عەزە بکا ؟ قابیلە لەو زیاتری پیلێ کە عەزە بیخوڕمەتی
 بە خەلکی ئەم شارە دەکاو بی هیچ هۆیک تەقەیان بە سەردا دەکا ؟ باشە ئەگەر
 ئاغا وتی (خەلیل تۆ چ هەقیکت بە سەر ئەو خەلکەو هەبە بۆ تەنیا تۆ هاتی
 شکایەت دەکە ؟) ئەو کات خەلیل ناچار دەبی بە ئاغا بلێ (تاخر لە بەر دەرگە
 مائی ئێمە تەقە لە سەرمەدی برام کردوو) ئاغاش هەقیەتی پرسی (بۆچی عەزیز
 تەقە لە سەرمەد دەکا ؟) ئیدی هەموو شتەکان تیکەلێیکەل دەبن ، ئاغا بە پتووستی
 دەزانێ لە دواي پاپرەم بنێری ، لە کێشە کە بکۆلنەو ، تاخیرەکە دەگەنە ئەو ئەنجامە
 کە عەزە کێشە لەگەڵ من هەبوو دەنا بۆ تەقەم لێدەکا ؟ کەواتە هەموو
 نەپتییەکان ئاشکرا دەبن ، ئاغاش بۆی دەردەکەوی کە ئەو گۆبەندە لە بن سەری

باپیرەم بوو! خودایه چۆن بگه‌مه خه‌لیل؟ کوره خه‌لیل، بوختاری خوا بگه‌ریوه! نا باورناکه‌م گوئی له هیچ مه‌خلوقینکی ئەم شاره‌ بۆ، ئیستا ده‌زاتم ئەو ته‌نیا بیر له‌وه ده‌کاته‌وه ته‌گه‌ر عه‌زه ببینی ده‌مانچه‌که‌ی لی‌بسی‌نی و بیداته ده‌ست باوکی و پی‌یلی ئاغا له‌به‌ر خاتری تو هیچم لی‌نه‌کرد، ئەمه‌ش ده‌مانچه‌که‌ی، بو‌ئوه‌ی باوهر بکه‌یت، که ده‌متوانی هه‌قی ئەو ته‌قه‌یه‌ی که له برامی کرد، بسی‌نمه‌وه! خه‌لیل نازانی ئاغا هه‌ست به‌ چ ئیپه‌انه‌یه‌کی گه‌وره ده‌کا ..

پاش ئەوه‌ی ئاغا بۆی روون ده‌بی‌ته‌وه که عه‌زه‌ی کورپی بو‌ته مایه‌ی سه‌رئیشه بۆی، ئیدی ئۆقره‌ی نامی‌نی و له‌به‌ر چاوی باپیرەم بانگی عه‌زه ده‌کا و پی‌یده‌لی (ئه‌وه خه‌لکه بو‌هه‌راسان ده‌که‌یت، ده‌ته‌وی له رقی ئی‌مه هه‌موویان بنه‌ پێشمه‌رگه؟!) عه‌زه ناچار ده‌بی سویند به‌ سه‌ری باپیرەم بخا‌و به‌لێن بدا که چیتر کاری وا نه‌کا. من له دواییدا له براکه‌مم بیست، که ئەو کاته‌ی ئاغا چاوی به‌ خه‌لیلی برام ده‌که‌وی یه‌کسه‌ر پی‌یده‌لی:

- ده‌زاتم بو‌ شکایه‌ت هاتووی، ئەوه بو‌ من لی‌گه‌رین!

باپیرەم بۆمی گیرایه‌وه که جگه له خه‌لیلی برام چهند که‌سی‌کیکه‌ش له به‌رامبه‌ر ئەو ره‌فتاره‌ی عه‌زه گله‌بیان له ئاغا کردبوو، ئاغاش بو‌ رازی‌کردنی دلی خه‌لکه‌که به‌ هه‌موویانی گوتبوو (بو‌ منی لی‌گه‌رین!) ئەو کاته‌ی ئاغا له عه‌زه ده‌پرسی (کورم بو‌ وا ده‌که‌یت!?) عه‌زه نازانی چۆن وه‌لامی باوکی بداته‌وه، باپیرەم بو‌ دوورخسته‌وه‌ی ئەسلی کیشه‌که، یه‌کسه‌ر روو له عه‌زه ده‌کا و ده‌لی:

- ته‌گه‌ر نیشانی‌ش داده‌نی‌نه‌وه، برۆنه ده‌ره‌وه‌ی شار!

عه‌زه به‌و قسه‌یه‌ی باپیرەم له کیشه‌که رزگاری ده‌بی، له دوایشدا زۆر سوپاسی باپیرەم ده‌کا و به‌لێن ده‌دا که چیتر کاری وه‌ها نه‌کا، به‌لام له هه‌ر کو‌ییه‌ک چاوی

به من كه وتبا مؤرەى لىدە كردم ، دەتوت بابە كوشتەى ئەوم ، ھەر كەس لەو دەمە
 بىدىبايە رقتىكى زۆرى لە چەھرەى بوغزاويدا دەبينى ، من بۆ خۆم وا ھەستم دەكرد
 ، عەزە بەردەوام لە كەمىنىكى ئەبەدىدايە بۆ لەناو بردنى من ، ھەقم بوو وا
 بىر بەكەمەو ، چونكە بۆ جار بىكىش بى ئەو رۆژە كە گوللەى پىنەنام ، مردنى نىشان
 دام ، لەو ھەش زياتر بە يەكى لە چەكدارەكانى پىپراگەياندىبووم كە ھەر دەبى دەست لە
 رەبجانە ھەلگرم و بە خەونىش بىرى لىنەكەمەو . ئەو ترس و تۆقاندەى كە عەزە بۆى
 خولقاندبووم وايلىكردم لەگەل رەبجانە رىكبكەوم كە تا سالىكىكە باس لە خوازىنى
 ئەو نەكەم ، بۆ ئەو ھى و لە عەزە بگەيىنم كە ئىدى ھەقم بە سەر رەبجانە نەماو ھو
 خەرىكى ژيانى تايبەتى خۆم . لەو ماو ھەدا ھەر لەو قوتانجانە سەرەتايىبە دامەزرام
 كە خۆم تىايدا خويندبووم ، ئەو ھى كە بۆم زۆر ناخۆشبوو دووبارەبوونەو ھى ھەندىك
 لەو چەھرانە بوون ، كە لە كاتى خۆيدا زۆريان ئەزىتە دا بووم ، بەلام چارەم نەبوو
 دەبوايە خۆمىيان لەگەل بگوجىنم و بەسەر خۆمى نەھىنم ، زۆرم ھەلدا ژيانىكى
 ئاسايان لەگەلدا بىمە سەر وباس لە رابردو نەكەم ، كەچى ئەوان ھەر كە زاريان
 دەكرد ھە سەردەمى مندالىمىيان بەبىر دەھىنامەو ، زۆر جار لەگەل گىرپانەو ھى ھەندى
 يادگارى كۆن پىكەن دەيگرتم ، بە ھەندى قسەش بىرینە كۆنەكام دەكولانەو ھى ھىندە
 نەدەما بگريىم ، ناخر رۆژانە بەزمى جارام بە چاوى خۆم دەبينىسەو ، بە ھەمان
 شىو ھى جارام ، ئەو مامۆستايانەى كە ناوبانگيان بە تۆقینەرو زەبرو ھىن دەركردبوو ،
 بە شانازىبەو بۆيان دەگىرپامەو كە چۆن دەست و پەنجەى قوتايىبەكانىان شىن و مۆر
 كردو ھى ، جارى وا ھەبوو ، گلەبىيان لە يەكتر دەكرد كە چۆن مامەلەى توندترىيان لەگەل
 قوتايىبە شەراو ھەكان نەكردو ھى ، من بۆخۆم زۆرم ھەلدا دەست لە ھىچ قوتايىبەك
 نەو ھىنم ، كەچى مامۆستاكان سەرزەنشتيان دەكردم و زۆر جار ھىش گالتەيان بەو
 رەفتارەى من دەھات ، بە ئاشكرا پىيان دەوتم "ئەگەر وا بپروا نەك ھەر دەبىتە
 قەشەرجارى قوتايىبەكان ، بەلكو مامۆستاكانى دىكەش لەبەر چاوى قوتايىبىيان
 بىحورمەت و رەزا قورس دەبن . "خۆ بەرپۆبەر لە يەكەم رۆژى دەستبەكاربووندا ،

پيئوتم "خوت ده زانی له هەر قوتابخانه يهك، كه سانی همه جۆر ههن، من نائيم همه مويان خراپن، به لام به دلتييايييه وه ده توانم بلیم زۆربه يان له هه ناوياندا گه راي شه يتانيان هه لگرتوه !" من له يه كه م رۆژي ده ستهه كاربووندا وهك مامۆستاياني ديكه به لاي شه دارحه يزه ران و مازووانه نه چووم كه وهك ريزه تفهنگيتك به ديواره كه وه هه لئاسرابوون ! يه كسه ر رووم له و ژووره كرد كه له ويدا ده رسگوتنه وه م هه بوو، شه كاته ي چومه پوله كه سه ر له به ري قوتايييان به سه رسوپرمانه وه له هه ردوو ده ستميان ده رواني، زانيم من شتيك م كردوه له عورفي قوتابخانه به دوره، دوايي ماويهك له وانه گوتنه وه كامندا بو يه كه محار له قوتايييهك تووره بووم به لام هه ستم كرد له چاوه كاني مندا هيچ رتيك به دينكا، بويه بيدوودلي و نيگه راني له شوين خوي دانيشته وه، قوتايييه كي ديكه م هه لساند بو شه وه ي سه بووره كه بسپريته وه، كه چي كرپيددهنگ له شوين خوي وه ستا، من سه رتا وامزاني كه رو لاله، ليئيزيك بوومه وه، ويستم قسه يهك بكه م، له پر كۆمه له قوتايييهك پيكه وه وتيان "مامۆستا باوه ري پيمه كه، درۆ ده كا!" له دور چاوي قوتايييه كه رامام، بيته وه ي توؤزقاليك توهره بووم پيوه ديار بي، له سه رخۆ ده ستم به سه ري داهينا وه م برده بن گوچچكه يي و وتم:

- بو ناته وي سه بووره كه بسپريته وه ؟

جاريكيكه قوتايييان كرديان به هه لالا، ته زوي تووره بوونيتك به گياندا هه لگه را، به چاو تيمگه ياندين كه نامه وي گويم له دهنگي هيچ كه ستيك بي، هه وليكيكه م دا بو شه وه ي له قوتايييه كه تيبگه م بوچي نايه وي سه بووره كه بسپريته وه، شه ونده م زاني له پر مه ي گرياني دا، گريانه كه ي هينده به سوؤز بوو، هه ر له وه ده چوو چاوه رپي فرايده سي بكا، ده سه سپريك م ده رهينا و فرميسكه كانيم سپينه وه، له وه ده مه قوتايييهك بيته وه ي ره زامه ندي من وه رگري، هه لساو ده ستي دايه مساحه كه وه سه بووره كه ي سپيه وه، سه رتا ويستم ريگه ي ليبرگم، به لام ده مم گيرا، دواتر بزه يه كي بو كردم منش ناچار بووم به ئيشاره ت سوپاسي بكه م، شه قوتايييه ش كه نه يويسه ت سه بووره كه بسپريته وه، به هيمني و تيكه ل به هه نسكي گريان پيمي وت:

- مامۆستا ئەمن بە تۆزی تەباشیر هەناسەم دەگیری!
کە قوتابییه کان گوێیان لەو قەسەیه بوو، هەندێکیان قاقا پینکەن، بە دەست خۆم
نەبوو، تا هیژم تیا بوو، مستیکم لە رەحلهی بەردهمی قوتابییهك داو پر بە دەمم
هاوارم کرد:

- شەرم ناکەن؟ بەچی پیندەکەن؟!

پۆله که لە بیدەنگیدا نقوم بوو، دەتوت کەس لە ژوورە کەدا نەماوە، بەوە نەدەش
نەوێستام یەکیکم لە قوتابییه هەرە بزێوەکان هەلساندوو لەلای سەبوورە کە وێستاندم،
داوام لێکرد لەسەر یەك قاچ بوەستی، ئەویش قاچێکی بەرز کردەو، بەلام هەر زوو
بەلادا کەوت و رەمبە ی لێو هەت، ئەو دیمەنە وای لە هەمووان کرد جارێکیکە پۆله کە
نوقمی هاوارو پینکەن بکەن، رقیك کە لەو دەچوو رەگو ریشەیه کی کۆنی لە
دەر و وندا هەبووی، لە قوولایی جەستەمدا هەلکشایە سەری، بە هیچ شیوێهیه کە
نەمتوانی رێگری لێبکەم، بە رادەیه کە لێهێبی بووم، خۆم پێرانی گێراو هەردوو دەستم
خستە سەر پشته ملی قوتابییهك، وەك بلیی بمەوی تەواوی پەنجە کاتم بە نیو گوشت و
ئیسکیدا بێمە خواری، بە سووکوسانایی بەرم کردەو، زللهیه کی وام لە پەنا گوئی
دا، یە کراست لە گەلیدا کەوتە بن رەحله کە، ئەو کات هەستم بە سوکنایهك کردو بە
تیلە چاویکیشم لە ئەوانیکە رامام، نازانم بۆ حەزم دەکرد زیاترو زیاتر سەرو
پۆتەلاکی قوتابییه کە بدەمە بەر شەپازلله و کۆلە مستان؟! هەمان ئەو دیمەنانەم
دەهاتنە بەر چا، کە چۆن لە کاتی خۆیدا مامۆستا کان ئەو بەزمەیان بەمن دەکرد ،
هەستم کرد هەردوو چاوم پر بوون لە فرمیسک ، لە حەژمەتان دەرگای پۆله کەم
کردهووە ئەویم جیهتشت .

حەزم نەدە کرد لە ژووری مامۆستاكان باسی ئەو رۆژه بکری کە لە قوتابییانی پۆلی سی توور بووم و یەک دووانیکم سزا دان ، نازام چۆنیان بە مەسەلە کە زانیبوو ، ئەوەی لە هەموویان زیاتر دەهەری کردم ، مامۆستا (مەزەری سەر سپی) بوو ، دەتوت لە هەموو ژبانییدا خەبەری وا خۆشی نەبیستبوو ، وەک هەرزەکاریک لە بەر دەمم وەستاو چەند جاریک بە دەوری خۆیدا سوورایەو و هەر بە هەناسە هەلەلە یەکی لێداو دواتر کە میک بۆم چەمیەو و پەنجە یەکی لە چەناگەم خشانو بە تەوسەو و تی :

- ئەمڕۆ لە زاویەکی بە غیرەت دەکە ی !

هەستیکی سەیر هەموو گیانی داگرت ، هەر لەو دەچوو بە زۆر لە شوپینیک ناخراجم و نەتوانم بچمە دەروە ، خۆم وا دەهاتە بەرچاو وەک ئەوەی کیشم لە جاران زۆر زیاتر بێ ، ویستم هەلسم و ئەو جیبھیللم ، بەلام مامۆستا کە هەستی بە بیزاری من کردو بە نەرمی دەستیکی خستە سەر شام و پیمیوت :

- عەدز مەبە مامۆستا ، بە راستی ئیستا دلمان خۆشە !

خەریکبوو قسە یەکی ناشرین لە دەمم دەرچی ، بەلام توانیم دان بە خۆمدا بگرم ، لەو دەمە بەرپۆهەر هاتە ژوورەو ، بیئەوێ ساومان لیبکا ، یە کسەر رووی لە من کردو و تی :

- مامۆستا سەرمەد ، عەیاری قوتابخانە کەمانت تیکدا بوو ، باشبوو راستت کردووە !

من زۆر بە باشی لە هەموو قسەو توانجەکانی ئەوان تێدەگەیشتم ، بیرم کردووە ئەگەر قسەکانیان رەت بکەمەو ، ئە ی چ وەلامیکم بۆ ئەو توور بوون و سزادانە ی ئەوێ رۆژی قوتابییەکان پێیە ؟ پێمباشتر بوو هیچ شتیک نەلیم ، بەلکو باسە کە دەگۆرن و لە یەخەم دەبنەو ، بەلام نا ، ئەوان وەک پریاریان دابی ئەو رۆژه بۆ من تەرخان بکەن ، هەرچی هاتە ژوور پیرۆزبایی لیکردم ، دەتوت رۆژی لە دایکبووم ، منیش ناچار بووم ، یان باشتەر وایە بلیم وایان لیکردم وەلامی هەموویان پیکەو بە دەمەو و بلیم :

- ئەگەرچی من دەستووری ئیووم بە جیبھیلنا ، بەلام هیشتاش باوهرم پێی نییە !

به‌رپړه‌بهر وهك ټه‌وه‌ی به‌و قسه‌ییه‌ی من زه‌بريكي قورسي پي‌كه‌وتبي ، به
هه‌لچوونيكه‌وه له شوپن خوی هه‌لساو بازنه‌ی چاوه‌كاني ويكهپنانه‌وه و به هيمنی
ليمنزيك پوه‌و وتی:

- ټو عه‌سكه‌ريت كړدوه ؟!

منيش به بزده‌يك و ميشكيكي سارده‌وه وتم :

- نه‌خير ماموستا ، له فه‌سكردنه‌كان دهرنه‌چووم !

كه ټه‌وه‌لامه‌م دايه‌وه ، بينيم هر هه‌موويان گوی قولاغ بوون ، به‌رپړه‌بهر خيرا

وتی:

- سه‌لامه‌ته ، چيت بوو؟

تازه زانيم ټه‌وه‌ی نه‌ده‌بوايه بيليم ، دركاند ، كه به‌رپړه‌بهر ټه‌وه پرسياړه‌ی
ليكردم ، وامزانی له ژورويكي دادگا دانيشتووم و كه‌سيك ليكولينه‌وه‌م له‌گه‌لدا
ده‌كا ، به‌بي مه‌به‌ست هه‌لسامه سه‌ري و وتم:

- هه‌ردوو پيم فلاتن ، ناتوانم نه زور به پيوه بوه‌ستم و نه زوريش برؤم ، برپړه‌ی

پشتيشم كه‌ميك خواره !

به‌رپړه‌بهر وهك ټه‌وه‌ی سه‌ري له‌و شتانه ده‌رچي ، برؤكاني هه‌لته‌كاند و (ټميكي)

دریژی له ده‌م ده‌رچو ، پاشان به پي‌كه‌نينه‌وه ده‌ستپيكي راته‌كاندو پيمي وت:

- ټه‌وه خه‌تای كورسييه‌كاني قوتابخانه‌كه‌مانه!

منيش بو ټه‌وه‌ی به‌رپړه‌بهر قسه‌كه‌م به پلار تينه‌گا ، زور به ساده‌ی وتم :

- به‌لام كورسييه‌كان خوار نه‌بوون.

- خو به ته‌مانيت ټيمه به خوارو خيچ له قه‌لم بده‌ی ؟!

هه‌ستمكرد ټه‌گه‌ر درپژه به قسه‌كاتم بده‌م سنووری ټادابي نيوان ماموستا و

به‌رپړه‌بهر ده‌به‌زيم ، ناچار بووم شي‌وه‌ی قسه‌كردنم بگورم و پي‌بيليم:

- بپوره ماموستا خه‌تا له هيچيه‌كمان نيه‌ه.

ئەويش وەك ئەوئى بېھوئى فەزائى دانىشتى و گەتوگۆكائمان ئاسايى بىكاتەوئە ،
جاريكىكە دەستى گرت و كەمىك رايگوشى و بەر لەوئى بچىتتە دەرەوئە وتى :

- گرنگ بە دەستى سارد نەچىنە پۆلەكانەوئە !

لەو دەمە زەنگى چوونە ژورەوئە قوتابىيان لىدرا . من ئەو رۆژە لە پۆلى سى
وانەى حسام ھەبوو ، ھەر كە چومە ژورەوئە چاودىرى پۆلەكە دوو قوتابى نىشاندام
كە بە شەرە شەق دەموچاوى يەكتريان سوور ھەلگەراندىبوو ، ھىشتا قسەيەكەم لە دەم
دەرنەچووبوو ، ھەردووكيان پىكەوئە دەستيان كرد بە گريان ، ھەر يەكەو ئەويدىكەى
تاوانبار دەكرد ، دەتوت لەو ژورەدا تەنيا ئەو دوو قوتابىيەى تىايە ، ھەموويان
چاودىرى ئەوئە بوون كاردانەوئەى من بىينى ، چاويكەم لە چاودىرەكە كرد ، دياربوو ئەو
لە مەبەستى من تىگەيشت، ھەر زوو پىمى وت :

- مامۆستا ئەوانە ھەردووكيان بران ، جەكەن !

كە دىقەتم لە چاوى ھەردووكيان گرت ، ئەو كات ھەستم كرد رەنگووروشيان
لەيەكتەر دەچى ، بۆ يەكىكيان دانەوئەوئە ، ھەولم دا وەك باوكىكە قسەى لەگەلدا بكەم
، قزى ئالۆزو تىكئالاوئىم بۆ رىككردەوئەو بە سۆزەو پىموت :

- ئىوئە لە مائەوئەش شەر دەكەن ؟

بە ئىشارەتى سەر (بەئى) پىوتم ، لەخۆمەوئە بەزەيىم بەو دوو براىە ھات،
ھەردوو دەستم خستتە سەر شانى ھەردووكيان و لە نىوئەراستياندا وەستام و پىموتن :

- كە شەر دەكەن كەس پىكتان دىنئەوئە ؟

يەكىكيان خىرا وتى :

- نە ، ئىمە كە بە شەر دىن باوكىشمان لىمان دەدا ، دوايش خۆمان ئاشت

دەبىنەوئە !

من بەو قسەيە دەيان دىمەنى منالىي خۆم ھاتەوئە بەر چاو ، لە ھەر كوئى ئەم
دونىايە شەرپىكەم بكردايە ، دەبوايە لە مائەوئە يان لە قوتابخانە باجەكەم بدايە ، ئەگەر
لەو شەرپانە سەرکەوتىام ، يان بدۆرابام ، گرنگ نەبوو ، من دەبوايە سزاي ئەو شەرپانە

هەر وەر بگرم . له گهڵ ئەوه شدا که سهیری روومه تی یه کیکیانم کرد ، رووشانی چه ند شوینیکم بینی ، که عه جولی و شهراویبوونی مناله که ی دهرده خست ، له پر هه مان ئەو دهنگی بهر پۆبه بهر له بن گویم چریندرا " به دهستی سارد ، نه چیته ژوره وه ! " له مناله که که میك دوور که وتمه وه ، له ته نیشته سه بوره که وه ستام ، به بیده نگی سهیری یه که یه که ی قوتابیانی پۆله که م کرد ، بیناییم له سه ر ئەو قوتابییه له نگی گرت ، که تا ئەو کات هەر به پۆه وه ستابوو ، هه ناسه یه کی قوولم هه لکیشاو به خیرایی ده رمدایه وه ، یه کسه ر گه پامه وه لای منداله که و هیندیك جدییه تم له قسه کام نیشانداو له سه ر خۆ پیموت :

- ئە گه ر چیدی که لیڤه شهیتانی بکه ن ، ئەوه منیش وه ک باوکتان لیتانده ده م ! تیگه یشتن ؟

هه ردوو کیان زۆر به نه رمی سه ری ره زامه ندییان بۆم جوولانده وه ، که چی له و لاوه جاو دیری پۆله که هه لسا یه وه و پیموت :

- مامۆستا هەر زهنگ لیڤدا دیسان به شه ر دینه وه !

ئەو رۆژه ئە گه رچی زۆریش نا ئارام و بیتاقه ت ده ها تمه به رچاو ، به لām هەر ده بوا یه بۆ شه وه که ره بجانه ببینم ، نا ره حه ت بوونه که م ئەوه بوو که به یانییه که ی له قوتابخانه شه پاز لله یه کی خراپم له قوتابییه ک داو خوین له هه ردوو لووتیدا فیچقه ی کرد ، خۆیشم نازام بۆ به و شیویه ده ستم لیوه شاندا ، گوناحی ئەو منداله ئەوه بوو ته نیا له کاتی ده رس وتنه وه دا جوینیکی به ها وه له که ی ته نیشته خۆی دا ، منیش له جیاتی ئەوه ی لی تووره بم زلله یه کی توندم لیڤدا ، له داوایشدا زۆر نا ره حه ت بووم و په شیمان بوومه وه ، هەر خۆیشم بر دمه ده ره وه و ده موجاوم شوشته و خوینپژانه که یشم وه ستاندا ، که چومه ژووری مامۆستا کانیش بیته وه ی تۆز قالیك به سه ر خۆمدا زالیم ، له هه یچ و خۆرایی له گه ل مامۆستا مه زه ری سه رسپی که وتمه ده مه قالییه کی بیمانا ، نه من

دهمتوانی قهناعهت بهو بیئیم نه شه دهیتوانی قهناعهت به من بیئیی، گرفته که شهوه بوو خۆی له ههموو کهسیک پیزانتر بوو، له وهش خراپتر باسی ههر شتیکت بکردایه دهبوايه خۆی تییه لهقورتیئیی و شه کریکی بو بشکیئیی. شه ورژه بیئشه وهی ناوی شاره که مان بهیئیم ههر له خۆیه وهو به بیئیسولیی پرسیاریکی رووبهروو کردمه وهو وتی "تۆ ده زانی ناوی شه شاره له چی هاتووه؟" منیش بو شه وهی خۆم له وه لامدانه وه نه دزمه وه له سه رخۆ وتم "تا ئیستا بو کهس یه کلا نه بوته وه" سه یرم لییهات دهتوت فیشه که شیتته بوو، به ههنگاوی خوارو خییج رووبهرووم هات، وه که شه وهی مزده دی هه والیئیکی خۆشم پیدبا پیئیموت:

- بیئاگا له دنیا، عومریئکه له شارهیت، ئیستاش نازانی له کوی دهژی!
من خهریکی شهوه بووم وه لامی پرسیاره که ی بدهمه وه، که چی شه وه نه که ههر ریگهی له کرانه وهی ده مم گرت، به لکو به چاویکی پر له قین و به زمانیکی بده در له دۆستایه تی پیئیموت:

- سه رمه د تۆ شاره زاییت له جوگرافیاو میژوو نییه، بۆیه ناتوانیت قسه له باره ی شه وابه تانه بکهیت!

بهو قسه یه دهتوت مستیئکی ئاسنینی له که لله ی سه رم دا، چونکه من ده مزانی شه و پرسیاره ی، نه که ههر بو شکاندنه وهی من بوو به لکو بونی خۆده ره یئانی لیئده هات، له دواییشدا ههر خۆی له جیاتی من وه لامی دایه وهو وتی:

__ (ره واندز) له ره وان + دز، واته (رۆحی ترش) وه هاتووه؟!

منیش ناچار بووم به پیئکه نین و گالته پیئکرده وه بلیم:

- شهوه بۆیی ئیمه هه موممان که به یانیان له خه وه هه لده ستین ده موچاومان

ترشاوه!! دیاره پئش نووستنیش لیمۆن دزی زۆر ده خۆین!

شه و جاره یان بیئمه وهی کهس پرسیار ی لیئکا ههر له خۆیه وه وتی (خه ره ند) له (خه ره یا غه ره) وه هاتووه، واته شووره! من هه قم بوو که لله بی ب، چونکه شه و شتانه به عه قلمدا نه ده چوون، ههر شه وه شبوو چیدیکه حه وسه له ی گوئیگرتنم نه ما، ناچار بووم

لهو قسانى دواييدا روو له ديوار بکه، هەر وهکو شه وه ابوو پيپيلنم چيديکه درويان مهکه، شهویش له مهبهستم تيگهيشت ، بويه بهو رفتارهى من زور تيکچوو. ماموستا مهزه زور به بيتهدهى وه ههزه کارتيک هات و قيت له بهرامبهرم وهستا، من سههتا وامزانی گلهيى شهوهم ليدهکا که گوئ له قسهکانى ناگرم، کهچی لهپر بهسهرمدا قيژاندى، هەر لهوه دهچوو بيهوئ نازارتيکی کون به پرپر له ههناويدا دهرييني:

- من کهسيکی شهونده ناکهس بهچه نيم، که قسهت بؤ دهکهم روو له ديوار دهکهى!

که سهيرى دهموچاوى ماموستا مهزهرم کرد ديمهنى باوکم هاته بهرچاو، خووم لينگوراو بوومه منداله ههراشهکهى شه نيوارانهيهى که درهنگ دهچوومهوه مال و باوکم به شوارکه داریکهوه له پشتى درگا که دهوهستا وه هەر که درگا کهم دهکردهوه وه يه کهم ههنگاو دهچوومه ژورهوه، زرمهى ليوهدههينام، به مست و پيلاق دايدهگرم و به شوارکه داره که ههسرمهيدانى دهکردم، پر به دهميش دهقيژاند:

- خوئري بهرهللا، تو هينده ناکهس بهچهى، مالى خوئ پينهزانبيهوه؟! ويستم ماموستا که هيوکه مهوهو تيبگهيينم که هيچ شتيک رووى نهداوه، کهچی شه ههر بهردهوامبوو لهسهر قسهى ناشيرين و ههپهشهى منالانه، لهو دهمه زورم ههزه کرد ماموستايهکی دیکه بيته ژورهوه، بؤ شهوى دههى له قسهکردن بکهوى و باسه که بگورئ، من لهگه خوئدا برپيارم دا به هيچ شيويهک وهلامى نهدهمهوه، بهلام شه بهونده نهوهستا و داجار پيى وت:

- تهنيا عهزیز ناغا دهتناسى ، لهخورا نييه ژيانى لى تالکردوى ! هەر که شه قسهيهى له دم هاته دهر، ههستم به نيهانهيهکی زور کرد، وامزانی له بهرامبهر يهکی له پياوهکانى عهزه وهستاوم. شه پياوهش تاگادارى وردو درشتى پهيوهندييهکانى نيوان من و رهيجانهيه، ههموو شه سات و روزهانه لهبهر چاوم دووباره بوونهوه، که عهزه به دهست و پيوهندهکانى ههپهشهى بؤ دهناردم و جاروباريش

تازاریان دهدام. مامۆستا مهزهر منى ناچار كرد بئدهنگ نه بم و به تونديش وه لامى
بدهمه وه:

- دياره زهبرى عهزهت تاقىكردۆته وه، بۆيه منى پئده ترسيئى!
مهزهره فهندى به و قسه يه هه موو گيانى له رزى، هه ستم كرد له شوئين خۆى
را ده قهنى، ده توت دارى كه و بايه كى توند به سه ريدا هه لده كاو گه ره كييه تى له
بنوبۆت كه وه ده ريبئى، ئه و كاته ئه و مامۆستايه م به و شيويه بينى، بۆم ده ركه وت
ئه و مرۆقه پايه كانى به عه رزه وه نين و هه ر له و بالنده خه يال بيانه ده كا كه به
ئاسمانه وه نيچيره كانيان ده گرن و هه ر به هه وا وه ش ده يا نغۆن.

من ئه و رۆژه كه بريار بوو وه كو جاران شه و ژوانى له گه له ره بجاندها بكه م، بۆ ئه وه م
بوو پيپرا بگه ييئم كه چه ند رۆژى ديكه دايمك ده نيئمه داخوازى و به زووترين كاتيش
ده بگوازمه وه، كه چى ئه و شه وه زۆر يش چاوه رپم كرد، هيچ ئه سه ريكي نه بوو، هه موو
ئه و كاته ش كه له وى مابوو مه وه و امده زانى له سه ر ئاگر وه ستابووم، له چاوه رپا نيدا
چاوه كانم ره شكه و پيشكه يان ده كردو گوئچكه كانم پرده بوون له دنه گ و سه داى نااشناو
هه ندي جار يش تر سناك، بير كرد نه وه و خه ياله كانم هه مووى ناجيگيرو در دۆنگ بوون،
گو مانم له وه هه بوو كه سيكي ئاسايى بم، كه شوئينى ژوانه كه م جيته يشت، به
نيگه رانييه وه چوومه پشت ده رگاي ماله كه يان، گوئچكه م به ده رگاكه وه نا، دونيا
كشومات بوو، ته نيا دنه گى ته نغه تاوى دلّم نه بى هيچ شتيكّم نه ده بيست، به و شه وه
وهك ئه وهى به دواى شتيكى ونبوودا بگه رپم، به كوچه و كوئانه كانى ئه و ده وره به ره
هه لده گه رام و شوپر ده بوومه وه، له پر به مي شكمدا هات، كه ئه گه ر پياوانى عه زه
گو رو منيان بينيبي ئه وه ليئا گه رپن پيم به ماله وه بكه ويته وه، زۆر يش ئاسانو بوئان
بوختانيكّم پيئكه ن، ئه وان هه موو شتيكيان له ده ست ده هات، من نه مده ويست وه كو

سەردەمى ھەرزەكارىيىم بىجولۇيمەۋە ، من جاران قوتابى بووم و ئىستام مامۆستام ، ئەگەر خەلك مېيىنى چ ۋەلايمىكىيان بدەمەۋە ، كىشەكە ئەۋە بوو لەو گۆرە كەسىنكى دىكەم لە ناو قوتابخانە بۆ پەيدابوو ، پىدەچوو لەپەيۋەندى نىۋان من و رەيخانە ئاگادار كرايپەۋە كى دەلى ئەومامۆستا مەزەرەش ھەر لە سەرەتاۋە پىاۋى عەزە گورۇ نەبوۋە ؟ بۆ نا ، ھەموو شتېك دەبى ، ئەو كە ناۋى عەزەى ھىنا لە خۇرا نەبوۋ ، لەۋانەبى باسى شەرەكەى ئەو رۇژەشى بۆ عەزە گىرايپتەۋە ، عەزەش چەكدارىكى خۇى ناردبى بۆ ئەۋەى لە دورۋە بە نھىنى چاۋدىرى ھەلسوكەۋتم بكا ، خۆ ئەگەر بەۋ شەۋە گوللەيە كىشم پىۋە بنىن و كەللەى سەرم ھەلبىگرن ، كى دەزانى بە دەستى كى كوزراوم ، كى دەزانى بۆچى لە خويىيان گەوزاندووم ؟ ئەۋە منيان كوشت ، خۆ كەس لە گەل خۆم نابەمە ژىر گل ، رەيخانەش ناتوانى لەبەرچاۋى خەلك بۆم بگىرى ، پىش ھەموو كەسىكىش ئەۋەى لەسەر گۆرم نامادە دەبى ، عەزە گورۋوۋ ، سەير ئەۋەيە فاتىحەشم بۆ دەخوينى . رەنگبى ھەرسى رۇژىش لە تازىەكەم دابنىشى ، دلنىام ھىشتا بە سەر چلەمدا تىناپەرى ، عەزە جارىكى دىكە دەچىتەۋە داخۋازى رەيخانە ، رەيخانەش ۋەك من بىناسم ھەمان قەسەى جارانى لە دەست دەنىتەۋە ، ئەۋە كات عەزە زىياترو زىياتر لەبەر چاۋى باۋكى سووك و رىسوا دەبى ، يان ئەۋەتا لە ھەژمەتان شىت دەبى ، يان خۇى دەكوژى ، بەلام كى دەلى رەيخانەش ناكوژى ؟ ئەۋە كە بىھەۋى من بكوژى بۆ لە كوشتنى رەيخانە سالدەكاتەۋە ؟ ئەۋە جارە ئەگەر دلنىيا بى من و رەيخانە بۆ يەكتر دەبىن ، زەبرىكىمان ھەر لىدەدا ، بۆ ئەۋ ، ئاسانترە خۇى بگەيىنپتە رەيخانە و شتېكى لىبكا ، نا رەيخانە نامەۋى ھەر بە خەيالىش بىرى لىبكەمەۋە ، نازانم ئەۋە كورە چى دەۋى لە من و تۆ ، تۆلەى كىمان لىدەكاتەۋە ، بۆ ناچى يەخەى كچىكى دىكە بگىرى ، ئاخىر كەسىك منى نەۋى بۆ دەبى ھىندە بە دەۋرىدا بچىم و بىم ؟ رەيخانە چىتر ناتوانم چاۋەرى بىم ، ھەست دەكەم ھەموو كوچەۋ كۆلانەكەى ئەم دەۋرۋىرە بوۋنەتە پىاۋەكانى عەزە ، كە لە تارىكى ئەم شەۋەدا ۋرد دەمەۋە ، چاۋەزەق و ئەبلەقەكانى عەزە دەبىنم ، لەۋە دەترسم ئەمشەۋ كارەساتىكىمان بەسەر بى ، لەۋە كاتەى باۋەش لە يەكتر

وهردين بگه نه سه زمان ، ههر له ناميږي يه کتردا بمانکوژن ، نا تو نايي بيته دهر وه ، من ههر چيپه کيشم به سهر بي با بي تو ده بي مي نيته وه ، تو ده بي شاهيدي شه و تاوانه بيت ، که عزه و چه کداره کاني ده يانه وي شه و پيشامي بهن ، شه ته نيا تويت که ده زانيت کي به دواي کوشتنی منه وه يه ، کي وايکرد بهرده و ام له بي تو قره ييدا بژين ، شه واني ژوانيمي مان پر بي له ترس و له رز ، خه ونه کانمان پر ين له خو ين و دوور ين له خه نده . ره بچانه پيناچي شه مشه و بتوانين ناميږ له يه کدي بگرين ، له وه ناچي پي تبکري به عاسته ميش دهر گاي حه وشه تان بکه يته وه و خو تم نيشان ده ي من شه مشه و ناتوام شه خه به ره خو شه ت پي بلينم ، که به ياني دايکم ده ني رمه داخوازيت ..

به دريږايي ژيام شه وه ي نه ختيک هيور بوونه وه ي پيده به خشيم و گري کوږه کاني دهر و وغي شل ده کرده وه ، ناوينه بو ، له ناوينه دا هه موو شتيکم ده ييني ته نيا خو م نه بي ، روونتر بلينم ههر که ده چومه به رامبه ر ناوينه ده بوومه تارما ييه ک و به س له نيو تارمايي مندا شه شکه و تيکي له راده به دهر قول و بي کوتايي دروست ده بوو ، له ماوه ييکي که مدا هه موو ساته کاني ته مه غي به چاو تروو کانيک هه لده لووشي و به نيو تونيله تاريک و پر په ناو پيچه کانيدا ده گه راند ، من ناوينه م وه ک حه رده مي کليساکان ده هاته به رچاو ، که چو ن له پشت په نجه ره ي ژوور يکي شه و حه رده مه دا که سيک ده وه ستي و ژيانه پر له سه ره رږو گونا هه کاني خو ي بو قه شه ده گيږ يته وه ، ناوينه ش بو من نه يني ترين و بيگرفتن ترين شه و نامرازه بوو ، که روژانه چند جاريک له به رامبه ري ده وه ستام و دهر دي دلي خو م بو ده گيږايه وه ، شه وه ي حه زم ليوا ييه و له دهر وه بو م نه کرايه ناوينه ربي پي ته دام و گويي ليده گرتم ، له وه نه ده ترسام که قسه کاتم له شو ينيکي که دا بيستمه وه ، له نيو شه و دونيابه بي سنوره دا دهره قه تي هه موو که سيک ده هاتم ، ده متواني له ساتيکي زور که مدا شه وه ي به دواي به دبه ختکردني

مندا بگه‌رایه به تاره‌زوی خۆم، هەر کوپیی جه‌سته‌م بویستایه نازارم پیده‌گه‌یاند، هەر قسه‌یه‌ک له هەر کوپیی و له‌گه‌ل هەر که‌سی نه‌متوانیبایه بیکه‌م له به‌رامبه‌ر ئاوینه‌دا ده‌مکرد، من زۆر جار عه‌زه‌ گوروم له‌ نیو ئاوینه‌دا دادگایی کردوووه‌ دواتر به‌ ده‌ستی خۆم له‌ سیداره‌م داوه‌، که‌م مامۆستا هه‌بووه‌ له‌ ژیر ده‌ستم رزگاربووبی، شه‌وه‌ی نه‌مده‌توانی له‌ گه‌لیان بکه‌م، له‌ نیو ئاوینه‌دا ده‌مکرد، له‌ هه‌مووشی خۆشتر شه‌و ساته‌ ناسکانه‌ بوون که‌ من و ره‌یجانه‌ به‌ دوور له‌ چاوه‌کانی عه‌زه‌ سه‌فه‌ری تولا‌نیمان ده‌کرد و هه‌زمان نه‌ده‌کرد له‌ نیو ئاوینه‌که‌دا مانایه‌ک بۆ وه‌خت ب‌ینیتته‌وه‌، زۆر جار له‌ دونیای ئاوینه‌دا ره‌یجانه‌م ده‌گواسته‌وه‌و به‌به‌ر چاوی عه‌زه‌وه‌ تیده‌په‌ریم، هەر کاتیکیش ویستبای شه‌یه‌تم بدا، وه‌ک قاره‌مانی داستانه‌ خه‌یالییه‌کان خۆم ده‌گه‌یاند پ‌شت سه‌ری و به‌ جامانه‌که‌ی خۆی هه‌لمده‌واسی و ده‌مکرده‌ عیبه‌ت بۆ هه‌موو شه‌وانه‌ی به‌ویدا هاتووچۆیان ده‌کرد، هەر له‌ نیو ئاوینه‌دا یه‌ک یه‌ک چه‌کداره‌کانی ئاغام قۆلبه‌ست ده‌کردن و بۆ خۆیشم له‌ گه‌ل ره‌یجانه‌ به‌به‌رده‌میاندا ره‌تده‌بووم و به‌ب‌یمنه‌ت ده‌چووینه‌ کۆشکی ئاغاو به‌ب‌یترس له‌ به‌رامبه‌ریدا ده‌هه‌ستاین و داوامان لیده‌کرد گوئی له‌ نازارو ده‌رده‌کامان بگری، ئاغا وه‌ک شه‌وه‌ی ئیمه‌ له‌ فریشته‌کانی ئاسمان ب‌ین و بۆ گله‌یی روومان له‌ مائی شه‌و کردبێ، له‌به‌رمان هه‌لده‌ستایه‌وه‌. له‌وه‌ ده‌چوو ئاوینه‌ ره‌نگوروی ئیمه‌ی له‌سه‌ر شیوه‌ی فریشته‌کان نیشانی شه‌و دابی، بۆیه‌ به‌ ترس و کپنۆشه‌وه‌، لی‌مان ده‌هاته‌ پ‌یش و به‌ پارانه‌وه‌ ده‌یوت (ئیه‌و چ بخوازن، من ئاماده‌م ج‌یبه‌ج‌یتی بکه‌م!) منیش به‌ر‌یزه‌وه‌ پ‌یمده‌وت (ئاغا، به‌ کوره‌که‌ت بلێ چ‌یدیکه‌ راوی شه‌وینداران نه‌کا، شه‌گینا به‌به‌ر له‌عنه‌تی خودا ده‌که‌وی، پ‌ییبلی شه‌و ناتوانی شه‌وینداران له‌ خوا دووربخاته‌وه‌، هه‌رچه‌ند شه‌وینداران له‌ یه‌کدی نزیک بن، خوداش شه‌وه‌نده‌ لی‌یان نزیک ده‌ب‌یتته‌وه‌!) ئاغای نیو ئاوینه‌، هه‌موو قسه‌کافی په‌سنده‌کرد، به‌ل‌ینی شه‌وه‌ی پ‌ینده‌داین که‌ ئیدی ل‌یناگه‌ری، کوره‌که‌ی راوی شه‌وینداران بکا، ل‌یناگه‌ری خه‌لکی له‌ شه‌وژوانی دل‌داران ب‌یدار بک‌رینه‌وه‌. ئاغا هەر له‌وی بریارده‌دا سی زۆرو سی شه‌و له‌ گۆره‌پانی به‌رده‌می مائی خۆیان ئاهه‌نگیکێ گه‌وره‌ بۆ من و ره‌یجانه‌

بگيرئ، دهنگخوشترين كهس و باشترين زورناژهن و دۆل ليدهرى ناوچهكەش داووت بكا. من كه ئاغام له نيو ئاوينه دا بهو شيوهيه دهيينى، له دلمهوه قاقا پيدەكنيم، هەر خۆم دەستم دەخستەوه سەر شانى خۆم و له ئاوينه كهوه دههاتمه دهرهوه، هه موو جارئكيش به خۆم دهوت " چ دهبوو ته گهر ژيانى نيو ئاوينه راستيى بوايه و تهو پيدىكهش خهياي؟"

من دواى تهوى بووم به ماموستا، چەند جارئك له گهلا باپيرەم چوومه ته مالى ئاغام، راستييه كهى من بوخۆم هەزم نەدە كرد بچمه شوپيئىكى ئاوا، چونكه له بهر چاوم بوو، كه رۆژى دادى ئاغام به ژنهيينانى من دهزانى، تهوكات باپيرەم چ وهلامىكى ئاغام ده داتەوه؟ ههستم ده كرد هه چەند له ئاغام نزيك بيمهوه له رهيمانه دوور ده كه ومهوه. من سهرم له وه سورمابوو باپيرەم چ بهرژهوهندىيه كى له ودا هه بوو، منى له گهلا خويدا بو لاي ئاغام ببا؟ له وهش سه پيرتر ئاغام بوو، هه ر كه منى دهيينى بزهيه كى بۆم ده كرد و ماشه لالايه كى له دەم دهرده چوو، نه مده زانى چ نيازئىك له پشت تهو رهفتار هيدا هه بوو. هه موو جارئكيش وهك تهوى ناومى له پيربچى، به ناوى باوكمهوه بانگى ده كردم، من نه مده توانى چاوى پر ته زمون و نينگا ئالۆزه كانى ئاغام بخوينمه وه، چونكه زور جار كه دهستى دهخسته سهر شاتم، هه چ روكينهيه كم له جوولهى ژير په نجه كانيدا ههست پينه ده كرد، باپيرەشم وئنهيه كى ئاواى له بهر چاوم دروست كردبوو، كه ئاغام منى خووش دهوى، به لام من چ شتئىكى زياترم له كورپه كهى تهو پيدەكرا، تهسلەن من چ سوودئىكم هه بوو بو ئاغام؟

ماوهيه ك بوو ده مويست تهو پرسيارانه له باپيرەم بكه م، به لام ريكنه ده كهوت، تا تهو رۆژهى من و باپيرەم له گهلا ئاغام چووينه دهرهوى شارو لهوى به زمى نيشاندا نانه وه دهستى پيكرد، له دوورى سه د مه تريك بوتليئىكى شووشه يان دانايه وه، ئاغام دروست ده گولله ي تىگرت، كه چى نه ييئىكا، باپيرەشم به هه مان شيوه، ئاغام نيوه ئاورئىكى له من دا به وه و به چاوى پيئوتم كه نۆبه تى من هات. سه ره تا شه رميئىك دا بگرتم، كه له ژياغدا بهو جۆره شه رمه ئاشنا نه بيووم، بو مئىك كه يه كه م جارمبوو

له گهڻا ٿاغا بچمه دهره وهی شار، ناسته مېبوو له بهر چاوی ٿهوان گولله يهڪ به نيشانه ڪهوه بنيٺم و بيٺيڪم، تازه چارم نه بوو ههردو ڪيان داوايان ليڪردم تفهنگه ڪه وهبرگرم و سيڙه له بوتله ڪه بگرمه وه، ٿاغا به دوربينه ڪه يهوه ته ماشاي نيشانه ڪه ي دهکرد، باپيره شم له دست و په نجه ڪاني من رامابوو، منيش وهڪ ٿه وهی مھوي گره ويڪ له ٿاغا بيه مه وه، زور به ديقهت سيڙم له نيشانه ڪه گرت ه وه، هه ناسه يه ڪي قوولم هه لکيشاو په نجهم له سهر په لاپيتڪه ي تفهنگه ڪه گران کرد، لهو ده مه ٿاغا وتي " ده ي له منت نه ڪه وي"! هه ستم کرد هاوسهنگي تفهنگه ڪه تيڪچوو، ٿه وه ناسه يه ي ڪه له نيو سنگمدا گلمدابووه، به خيڙاي ده رمدايه وه، په نجهم بو داوه هيٺاو گرمه م ليوه هيٺا، توڙ له ده وروبهري نيشانه ڪه بهرز بووه، ٿاغا به دم پيڪه نينه وه هه لسا يه سهر پي، من به راستي وامزاني نيشانه ڪه م پيڪا، به ٿام ٿاغا له سهر خو وتي :

- ده ستخوش، ڪه ميڪي مابوو پيٺيڪه وي.

نازام بو له قوولايي دل مه وه پيمخوش بوو نيشانه ڪه م نه پيڪا، رهنگي هه ره بهر ٿه وه بووي ڪه ٿاغا و باپيره له بهر چاوي من نه شڪيٺه وه، يان ههزم نه ڪردي توانا ڪانم بو ٿاغا ده ريڪه ون، من له وه ده ترسام ٿه گهر نيشانه ڪه م بيٺيڪا، ٿاغا پيٺوتبام) له مرڙ به داوه له گهڻا من ديٺه راو!) ٿه وڪات قورم به سهر ده بوو، ده بوايه من بڪوڙم و ٿاغاش بخوا. دواي ٿه وهی منيش نيشانه ڪه م نه پيڪا، تفهنگه ڪه م دايه وه ده دست باپيره م، ڪه چي ٿاغا داوايليڪردم به رده وامبم، من چند جاريڪ نا ٿاماده يي خو م نيشان دا ڪه چي ٿاغا سووربوو له سهر داواڪه ي، به ناچاري جاريڪيڪه بڙي دانيشتمه وه، سيڙم له بوتله ڪه گرت ه وه، له پر نيشانه ڪه له به چاوم بوو به شتيڪيڪه، ڪه سيڪ له شوين بوتله ڪه به قيتي بوم وهستا، زياتر ديقه تم لينگرت گوڙان به سهر هه ناسه دان و دان وه مدها هات، چند جاريڪ چاوه ڪانم هه لگلوقتن، به بي نيشانه ليگرتنه وه سهيري بوتله ڪه م ده کرد، ده مزاني ٿه وانيش به و تيڪچوونه ي من ٿاگاداربوون، باپيره م داوايليڪردم ڪه نه شله ٿيٺم و له سهر خو ڪاره ڪه ٿه نجام بدهم، دواچار پيارم دا هه چوٺيڪ بي ده بي گولله يه ڪي ديڪه له نيشانه ڪه بگرم، هه ناسه يه ڪي

هیتوربوونه و هم هه لکیشا، زۆر به وردی دیقه تم له نیشانه که گرت، په لاپیتکه کهم بۆ دواره هینا، له گه لیدا دهنگیکی ترسناکم بیست، عهزه گوپوم بینی که چۆن گولله که به نیوه پراستی سنگی کهوت، له سههر بهرده که غلۆر بۆوه، ئاغا یه کجی هاواریکی له دهه درچوو (لێتدا، لێتدا!) باپیره شم له خۆشیانا مستیکی له پشتم دا... من ههر به راستی وامزانی گولله که به عهزه کهوت، ترس و نیگه رانی هه موو گیانی داگرت، وامهه ستکرد که وتومه ته بن به فریکی خهست و دواین ساته کانی ژیانم به سههر ده بهم. ئاخه ههر کهس له جیگه گی من بوایه له وی رۆحی ده ده چوو، ئاغا وهک بیهوی پلاریکم تیبگری لیمنزیک بۆوه، شه پازلله یه کی تو انجنامیزی له پشتم دا و به تیلهی چاویکیشی سهیری باپیره می کردو وتی :

- دیاره تفهنگی باپیره ت زۆر به کار دینی ؟

باپیره م بۆ نه وهی ئاغا وا لیبکا زیاتر به من سههرسام بی، روودای شه روژی بۆ گیپرایه وه که چۆن له کاتی فرینی کۆمه له کهویک لوولهی تفهنگه کهم له ئاسمان ده کهم و دووان پیکه وه ده هینمه خواره وه، ئاغا به ته وسه وه وتی :

- که واته ده بی لیبترسین !

من سههرسیمای ئاغام وا ده خوینده وه، که به نیشانه پیکانه کهم دللی خۆش نه بووی، له گه له شه وشدا به باپیره می وت :

- سههرمه ده هه شتیکی بو من بۆی جیبه جی ده کهم !

منیش سوپاسی ئاغام کرد، له دللی خۆشدا به لێنم به خۆم دا که تا رۆح له گیانم مابی، نابی ئاغا هیچ داواکارییه که له من بیسی .

مامۆستا (مهزه ره سهر سپی) که یه کی بو له خزمه نزیکه کانی ئاغا، شه گه ره بیستبای له گه له ئاغا چوممه ته ده ره سهیرانم له گه له کردوه، زۆر ناره هت ده بوو، بۆ شه وهی بهرده وامیش له نیگه رانی و دل په راو کیدا به هیلته وه، زۆر جار له ژووری مامۆستایان له گه له عهزه گوو بیته وهی له گه له هیچیه کمان بدوین و ئیزن له یه کهس وه ربه گرن، ده چوونه بن بالی یه کدی، بهس خوا ده یزانی خه ریکی چ پیلان و

نه‌خشه‌دانانیک بوون، من بایی نه‌وه‌نده جورته‌تم هه‌بوو له لای به‌رپوه‌بهر شکایه‌تی
 لیبکه‌م، به‌لام ده‌مزانی هیجیان له‌گه‌ل عه‌زه پیناکری، ئه‌و که ده‌هاته قوتابخانه به
 مامۆستاو به‌رپوه‌بهر ده‌چوونه پیشوازی، هه‌موویان وایانده‌زانی له‌لایهن ناغاوه
 په‌یامی ده‌ستخۆشیان بۆ هاتوو، ته‌نیا من نه‌ده‌چوومه پیشوازی و به‌خیره‌تانیشم
 نه‌ده‌کرد، چونکه ده‌مزانی نه‌نیردراوی ناغایه‌و نه‌بۆ قسه‌ی خیریش ده‌هات، ئه‌و
 مه‌به‌ستی بوو له‌و ریگه‌یه‌وه من ده‌سته‌مۆبکا، ترسیک له‌ ده‌رووندا بروینی، که
 به‌رده‌وام درودلی و وه‌سه‌سه‌م بۆ بخولقیینی، منیش له‌لایهن خۆمه‌وه ده‌مزانی چۆن
 چۆنی به‌رخوردی له‌گه‌لدا ده‌که‌م، هه‌ر ئه‌وش بوو وایلی‌کردبوو له‌ هه‌فته‌یه‌کدا
 دووسیتجار بیته قوتابخانه‌که‌مان و له‌گه‌ل به‌رپوه‌بهر و مامۆستا مه‌زهر پسته پست
 بکه‌ن، من ده‌مزانی له‌ فرسه‌تیک ده‌گه‌را بۆ ئه‌وه‌ی قسه‌یه‌کی ناشیرن له‌ ده‌مم بیته
 ده‌رو ئه‌ویش به‌ توندی وه‌لامم بداته‌وه، ئه‌گه‌ر پیوستیشی بکر دایه ئه‌وه ده‌ستی بۆ
 چه‌ک بر دایه، ماوه‌یه‌کی زۆر به‌رگه‌ی ئیهانه‌و پیلارو تا ئه‌ندازه‌یه‌کیش جوینه‌کانیم
 گرت، من ده‌مزانی ئه‌وه‌ی عه‌قلی له‌ سه‌ری ئه‌ودا نه‌هیشتیبوو، ئه‌و بی‌ده‌نگیی و
 خۆلادانه‌ی من بوو له‌ ئاست هه‌ر شتیک که ئه‌و چه‌زی لی‌بوايه بیکا، بی‌لانه‌کانی به
 شوینی‌ک گه‌یشت، که قوتابییه‌کم لی‌هان بداو قسه‌ی ناشیرنم پی‌بلی، زۆرم هه‌ولدا
 نه‌هیللم ئه‌و نه‌خشه‌یه‌شی سه‌رکه‌وی، به‌لام له‌وه‌دا نه‌متوانی، چونکه قوتابییه‌که
 به‌رده‌وام کاری ناشیرین ده‌کردو له‌ پۆله‌که ئاژاوه‌ی ده‌نایه‌وه، به‌مه‌ش هه‌ستمده‌کرد
 ئه‌وانیکه‌شی به‌ دوا‌ی خۆیدا په‌لکیش ده‌کرد، ناخیره‌که‌ی ناچاری کردم دارحه‌یزه‌رانیک
 له‌گه‌ل خۆم ببه‌مه ژووره‌وه‌و خوا خوامبۆ فزه‌یه‌ک بکا و منیش هه‌لکومه سه‌ری، هه‌ر
 وایشی لی‌هات، من ئه‌و کاته‌ی پشتم له‌ قوتابییه‌کان کردبوو، پارچه ته‌باشیری‌ک به
 سه‌بووره‌که کهوت، زۆر به‌ تووره‌یی ئاورم دایه‌وه، ده‌ستم دایه دارحه‌یزه‌رانه‌که‌و چاوم
 له‌ هه‌موویان زه‌ق و سوور کرده‌وه، یه‌کی له‌ قوتابییه‌کان خیرا هه‌لسایه‌وه ده‌ستی بۆ
 قوتابییه ده‌مشه‌که درێژ کرد، منیش بی‌شه‌وه‌ی هیچ قسه‌یه‌ک بکه‌م یه‌کراست رووم
 له‌و کردو که‌وتمه سه‌ری، نه‌مه‌یشت له‌ شوین خۆی بجوولیتته‌وه، ویستی ده‌می بکاته‌وه

زلله یه کی توندم بۆی وه شاند، به وهش نه وه ستام له سه ره حله که هه لمساندو بر دمه لای سه بوره که، وهک نمایشیکی شانۆیی، له به رامبه ره هه موویام راگرت، هه ر کاتیك بیویستایه جوو له یه که بکا، شه پاز لله یه کی کهم لیده داو دارحه یه رانیکی شیم بۆی ده وه شاند، ته نیا جارێک پیموت (کی فیری کردوویت، ئه و بیژییه له گه له من بکه ی؟!) ده سته جی به گریان و پارانه وه ده می کرده وه و وتی :

- عه زیز ئاغا !

من ته گه رچی زۆریش په شیمان بوومه وه له و کاره ی به رامبه ره ئه و قوتاییه ی کردم، به ئام که مامۆستا مه زه ره له سه ره ئه و مه سه له یه پلاری تیگرتم و وتی :

- تۆ له و که سانه یه له گه له لیدان نیت، ته ی بۆچی هینده ته له و کوپه داوه؟ تۆ ده زانی ئه وه کوپه کییه ؟

زۆر به رقه وه وتم :

- کوپه هه ر کی بی، ئه و بیته ده بی له گه له من کرد، زانیت کاک مه زه ره !?

من له پلاره که ی مامۆستا مه زه ره تیگه ی شتم ، که ده بی باجی ئه و کاره بده م، له وهش دلنیا بووم که هه موو شتیك بۆ عه زه ده گێرپێته وه . شه و که له سه ره جیگا که م راکشام، دیمه نه کانی سه رو پۆته لاکه ی ئه و قوتاییه م ده هاته وه به ر چاو، که چۆن له بن زه بری زلله و دارحه یه رانه کاتم ده نالاند، هه ستیك وایلیکردم که دلیم به و لیدانه خۆشبی، ده نگیکیش له ده روومه وه هه لده کشاو پێیده وتم (ئه و ده موچاوه ی تۆ وه به ره مست و دارحه یه رانت دا، ئه وه ده موچاوی عه زه گورو بوو!)

من و ره یحانه زۆر جار له ژوانه به په له کافماندا به لێنمان به یه کدی ده دا، که ته گه ر بۆ یه کدی بووین، قه ت له منداله کافمان ناده یین، به ئام ئه و کاتانه ی که به ره یحانه م ده وت منیش له قوتابخانه ده ست ده وه شیتم، توند ده سته کانی ده گووشی و لێمه پارایه وه که له و شتانه خۆم به دوور بگرم، که چی نه مده توانی، له گۆشه یه کی وجودمدا ده ستیکی زبرو شه راوی خۆی حه شار داوو که هه رده م له ساتی تووره بووندا جیگه ی ده سته نه رم و به سۆزه کانی ده گرته وه، ده یان جار تفو له عنه تم له و ده ستانه

کردووہ کہ روومہتی ناسکی قوتابیہ کیان سوور دە کردووہ . خودایہ یارمہ تیم بدہ
 چیدیکہ دەست نەوہ شینم، چیدیکہ مندالان ، غەزەب و ترس بە چاوہ کائەوہ نەیین !
 ئەو شەوہ بیئەوہی بەرنامە یەیک بۆ چوونە دەرەوہ دابریژم ، بە خشکەیی خۆم
 خزاندە دەرەوہی مالّ و بە خیرایی خۆم گەیاندە جادە کە ی بەردەمی یاریگای
 شارە کە مان ، شتیک وایلێ کردبووم بەبێ ئاگا هەنگاو بنیم ، دەمزانی بۆ کوئی دەچم ،
 بەلام نەمدەزانی ئەو نەیینیە چی بوو وا بیئۆقرە ی کردبووم ، بەپەلە پەلکیشی
 دەرەوہی کردم ، من بە شیۆ یەیک بۆ پیشەوہ هەنگاوم هەلدەهینا وەک ئەوہی بەوئی
 ری لەوہ بگرم کەستیک بە دوامەوہ بیئت و پەشیمانم بکاتەوہ ، هەرچەند بەرەو
 پیشەوہ دەچووم ، خۆم لەوہ دلنییادە کردووہ کەھیچ مەخلوقیکی شارە کەم منیان
 نەبینیوہ ، من تەنیا لە چە کدارەکانی ئاغا دەترسام کە بەردەوام لەسەر جادە
 سەرەکییە کە ی ئەو دیو مالمان تا بەیانی پاسەوانی ئەو ناوەیان دەکرد ، ئەو شەوہ
 بەختم هینای نە چە کداریکم بینی نە کەسیکیش بەو ناوہ رەتبوو ، کە لە یە کەم گۆری
 مردووہ کان نزیک کەوتمەوہ ، لە شوین خۆم وەستام ، ئەوہی باشبوو لەبەر روناکی
 مانگە کە زۆر باش بەر یی خۆم دەبینی ، ئەگەر ریواریک لەو دەمە منی لەوئی
 بینیبا ، حەتمەن یان ئەو تاشیت دەبوو ، یان بە هەلە داوان دەگەرایەوہ و هەموو
 خەلکی شارە کەمانی لە بینی کەستیک لە نیو گۆرستان ئاگادار دە کردووہ ، ئەو کات
 یان بە پیاوچاکیکی مردوویان دادەنام ، یان بە کەسیکی شیت ، هەر ئەو ترسەش بوو
 هەنگاوە کافمی خیراتر دەکرد . من بیئەوہی بزاتم بۆ بینی قەبری کئی چوومەتە ئەوئی
 ، بەنیو گۆرە کاندای پینچ دەدایەوہ ، لەپەر وەستام ، هاتەوہ بیرم کە من بە دوا ی گۆری
 کەستیکدا دەگەڕیم کە سالاتیکی زۆر بەیە کەوہ بووین و لەیە کە قوتابخانەش
 خویندبوومان ، ئەو کاتە ی گەیشتمە سەر گۆرە کە ی ، ئەوہی هیزی جەستەم بوو لە
 پیئە کائەوہ دەرچوو ، نەمتوانی خۆم بەپینوہ رابگرم ، لەسەر چۆک بۆ گۆری (سەبۆ)
 نووشتامەوہ ، گریانیک لە قورگم دەرپەری هەر لەوہ دەچوو زەمە نیکی زۆر بی لە
 هەناومدا زیندانیم کردبۆ ، لەبەر خۆیشمەوہ دەموت (سەبۆ گیان حەزمکرد ، بەر

لهوهی ره یحانه بگوازمهوه پیتبلیتم که لهو یه کدوو رۆژه دایکم دهنیرمه داخوازی ، من هاورئ نزیکه کاتم له بیرناکه م ، زۆر جار خهونم پیتسهوه دیوه ، له خهونه کاتمدا وهکو جارانی مندالییمان ، پیکهوه دهچووینه مهکتبه ، پیکهوه له رۆژانی بهفرباریندا دهبووینه شهو بالنده بهفرینانهی که له حیکایهته کۆنهکاندا ههبوون و نهکت بۆمانی دهگپراهوه ، لهبیرته شهو کاتانهی بالندهکانی حیکایهت له خۆر نزیکه دهبوونهوه ، من و تۆ پیکرا له نهکت دهپاراپینهوه و دهمانگوت " نا ، نا ، توخا نه نکه گیان با له خۆر دوورکهونهوه ، ئاخو دهتۆینهوه !" لهبیرمه سهبۆ گیان که چۆن تیمهش شهو نهوعه بالندهمان له بهفر دروست دهکردو دهمانخستنه سهو دیواری شهو خانوو بهفرینانهی که بۆ خۆحهشاردان و راهدونانی مندالانی گهههکی ژیروو بهکارمان دههینان ، لهبیرته سهبۆ که چۆن نهخشهی سووتاندنی قوتابخانه کهشمان دارپشت ، بهلام لهوه ترساین نهوه که سیك بمانیینی ، ههه باشیش بوو کاره کهمان نهکرد ، چونکه لهو رۆژهدا سهوی ههردوو کمان به دهستی مامۆستایهک شکابوو .. تۆ ئیستا به ئارهزووی خۆت به کوچهو کۆلانی گۆرستانهکان دهسوورپیتسهوه ، شهو جارهیان هیچ کهسیك تخونت ناکهوی ، دهزانی بۆ سهبۆ گیان ؟ ههه کهس سهیری پهنجه کانت بکا ، سهوی سوور دهمیئنی ، هیچ زهبریک ناتوانی ئازاریان پینگه بیئنی ، پهنجهکانی ئیستات له تیشکی خۆر دهکن ، دارمازوو و ههیزه رانهکان له بهرامبهریاندا دهچه میئنهوه ، سهبۆ گیان ، پهنجهکانی مندالییمان دهتوت له بهفر خولقیئیرابوون ، لهبیرته چۆن به زهبری ئاگرپۆتینی داره مارئاساکانی دهستی مامۆستاکان دهتوانهوه ؟ لهبیرته که پهنجه کافان له سهرماندا خوین تیاياندا دهههیی ههستمان به ئازاری زهبرلیدانهکان نه دهکرد ؟ چ خۆشبوو تیمهی مندال لهو کاتانهی سزایان ده داین بباینه شهو ئاره له درپدانهی هیچ دهستدریژییه کیان له شهوانیکه قهبول نه دهکرد ؟ چ دهبوو شهو کاتهی گری ئازاریان له دهسته کافان بهردهدا ، بمانتوانیابه ههموو دهردو ئازارهکان بۆ جهستهی شهوان رهوانه بکهین ؟ چهند خۆش دهبوو شهو هاوارو فیغانه مان بیان به ئاگری بورکانی غهزه ب ، بهسهه لهشیاندا بهاتایه خوارو ته نیا ئیسکه کانیان لهوی

جیئمانایه و قوتابیان دهرسیان له سهر بخویندایه ؟ ! من هاتووم تا رۆحی ناسکی خوتم نیشان بدهی ، گهره کمه سهیری په نجه نورانییه کانت بکه م ، من ئیستا په نجه کاتم له جیاتی ئه وهی تیشکی خو شه ویستی فری بدن ، رقو کینه دبه خشنه په نجهی مندالان ، ئه م دهستانه م که نه فره تیان له دارمازوو و هه زهرانه کان ده کرد ، که له بهر زه بری لیدان هه لده ئاوسان و گریانیان له هه ناوماندا ده چاند ، ئیستا شتیکی دیکه ن به دواى نازاردانی جهسته کانی دیکه دا ده گهرین و سوژو به زه یی به سهر هیچ که سییکه وه نابه خشن ، ئیستا په نجه کاتم ره قوته قن وه ک بهرد وان ، سه بو هاتووم هیزی خوتم پیببه خشی ، من نامه وی ئه وهی به سهر تو بیان هیئا ، به سهر هیچ که سییکه وه بی ، ده زاتم قه دهری منیش هه روایه ، ههر ده بی ئه و په نجه ناسک و پر به راته تانه م ، شه لالی خوین بکه م ، من له دونیایه کدا ده ژیم ، بو ههر کوئی ده چم قامچی و دارحه زهرانه کان له گه لم ده دوین ، هه رچی کتیب و قه لم و ته باشیره له له حزه یه کی تووره بووندا دهبه مار ، دهبه دار ، ئه و دارانه ی سه روپۆته لاکى مندالان شینومور ده کهن و ئاوژنگیان پیده کهن ، من که به نیو کۆلانیکی شاره که مدا تیده پهرم هه ست به رقو کینه ی یه که یه که ی ئه و مندالانه ده کم ، که رۆژانه ژه میکی لیدانیا ن به دهستی من بهر ده که وی ، هه ست به و سیبهره وه حشه تناکه ده کم ، که دامینم بهر ناداو سووکایه تیش به و گریانه په نگخوار دووهی نیو هه ناوم ده کا ، که له دواى ههر داروه شان دیکدا یاخه م ده گری . سه بو گیان تو سالهای ساله به دوور له ئه شکه نجه کانی رۆح خهویکی ئه به دیت لیکه وتووه ، خه م له وه مه خو که ئیمه ت جیهیشتووه ، هیچ شتیکی نه گۆراوه ، منیش ههر وه کو خو م ماوم ، کۆلان و جاده کانی شار هه تا دین پرتر دهن له شیت و سه رلیشیواو ، له قوتابخانه کانیش ریگای نویتر بو ئه شکه نجه دانی قوتابیان دۆزراوه ته وه ، من به چاوی خو م رۆژانه به تایبه تیش له رۆژانی سه رماو سوئی زستانه ، قوتابی سزادراو له پۆل ده رده کری و تا دهرسه که ته واو ده بی ، له نیو به فر ده به یلنه وه ، پیده چی له داها تووشدا ئه شکه نجه کانی زیندان بو قوتابخانه کانیش بگوازنه وه ، سه بو گیان ئیستا ناویرم له

ئاۆيىنەكان رايىنىم ، ھەرچەند سەيىرى خۆم دەكەم ، روخسارى خۆم نايىتتە بەرچاۋ ، سەيىرە ! من لە ھەموو ئەو مامۆستايانە دەچىم ، كە لە مندا ئىمىدا دارحەيزەرانە كانيان بە پەنجە چكۆلەكانى من دەشكاند ، كە دەچمە قوتابخانە كەمان ، تۆ لە سەر ھەمان ئەو رەحلەيە دەيىنم كە لە منالئىماندا پىنكەۋە لە پۆلئىكدا بووين ، ئەو كاتەي لە قوتاببىيەك تۈۋرە دەم بە چاۋەكانى تۆ تىمدرۋانى ، كە لىدە دەم بە دەنگى تۆ ھاۋار دەكا ! نازانم من چىم ، ئەوانەش كە دەرسىان پىندە ئىم ، كىن ؟ ھەر رۆژئىك كە پى دەنىمە قوتابخانە كەمان دلم دادە خورپى ، زىرەي منالئىك دىتە بن گويم ، كە ئاۋر دەدەمەۋە ، ھەموو شىتەكانى شار لە پشتەمەۋە ۋە ستاون ، بە چاۋى بەزەبىيەۋە تىمدرۋانن ، لىمدرپارىنەۋە ، كە دەرگاى قوتابخانە كەمان داچمە ، چىدىكە شىتەكانى شار زىتر نەكەم ، تۆ لە پىش ھەموويانىت ، لافىتەيەكت بە دەستەۋەيەۋە لەسەرى نووسراۋە (قوتابخانە يان شىتخانە ؟!) كە ئىۋە جىدە ھىللم ، مامۆستا مەزەر لە پىش دەرگا زلە كەي ژوورەۋە ۋەك سەربازىكى تەفەنگ بە دەست بە خۆي و دارحەيزەرانە كەي ۋە ستاۋە ، بە چاۋى تۈۋرەۋە پىشۋازى لە ھاتنى قوتابيان دەكا ، ئەگەر بە كى لە دۋاى زەنگلىدان بىچىتە ژوورەۋە ، ئەۋە دارۋە شاندىكى بەر دەكەۋى ، ئىدى ئەۋ كەسە تا دەۋامى قوتابخانە تەۋاۋ دەبى لە نىۋ بىتۋقرەبىي و ترسدا گىنگل دەداۋ لە بەر چاۋى مامۆستا مەزەرىش ۋەك گوناھبار سەير دەكرى.

گەر بىزانىبايە ئەۋ رۆژە كارەساتىكى ئاۋا گەۋرە روودەدا ، قەت ئەۋ رۆژەم ھەلئە دەبژارد ھەموو زىانم لىبكا بە جەھەننەم ، دىمەنى ئەۋ رۆژە ھەر لە چىرۆكى دۇنيا خراپىيون دەچۈۋ ، لە ساتىكى زۆر كەمدا ۋەك ئەۋەي زەۋى بتە قىتەۋە ، يان ئەستىرەيەكى ياخى لە بازىنەي دىباركراى خۆيدا دەرپچى و خۆي بە زەۋىدا بكىشى ، ھەموو شتىك لە بەر چاۋمدا سەراۋتقوم بوۋ ، خەلكەكە نەياندەزانى بۆ كۆي ھەلئىن

چۆن خۇيان لە و کارەساتە لە ناکاوه رزگار بکەن ، من لە گەل ئەوێ توند دەستی
رەبجانەم گرتبوو ، کەچی نەمەدەزانی بەرەو کوێ هەلدێم . بۆمن رزگارکردنی رەبجانە
لە نیۆ ئەو بەیە کداچوون و پێکدادانەى خەلکە کە ، بەرز راگرتنى تاجى خەونە کاتم بوو
لە نیۆ لە پى دەستدا . رەبجانە وە ئەوێ پیلانیکی مەترسیدار بۆ لە ناوبردنی
هەردوو کمان دارپێزراى ، لە بەر خۆیەو دەبیوت "سەرمەد زووبە ، لێرە دوور کەو ،
ئەو ئیشى عەزەیه !" من بەر لەوێ شایبە کە دەست پێبکا لە دوورەو بە چاوی
خۆم عەزە گوروروم بینى ، بینیم کە چۆن خۆى و سى چه کدار لە (سەر تۆپى) وە بە
دووربین سەیری ئیمەیان دەکرد ، من دەتوت خوا شتیکی خستبوە دلم ، لەو دەمە
بیرم لەو دە کردووە ، باشتر وایە خۆم بگەییتمە رەبجانەو لە مەترسیبە کە ئاگاداری
بکەمەو ، ئەو گۆرەپانەى ئیمە لێى کۆبیوینەو ، لە نزیک مائمانەو بوو ، لە لایەک
هەلە لە لیدان و لە لایە کیش شایبى و من و کۆمەلێکیش لە چاوە پوانى هاتنى
رەبجانەى بووکدا بووین ، بەر لەوێ عەزە و چه کدارە کان بیینم ، چێژم لە هەموو
شتیکی ئەو ناو دەبینى ، لەنجەى کچان و خۇبادانى کوران و سیمای پەرەسەرەتى
پیران و گورجوگۆلىی ژن و پیرەژنە عەجولەکان ، هەموویان سەرسامیان کردبووم ، وام
هەست دەکرد هەر یەكەو بە شیبوێهە کە تەلاریکی پەر شەوق لە نیۆ دەرووندا ساز دەکەن
. کەچی بە دیتنى عەزە هەموو دیمەن و سیماو رەنگە کان گۆران ، دەستیکی رەش بە
نیۆ هەناومدا شۆرپۆو ، تەقەیهە کە تەنیا تەقەیهە بەرچاوی هەموومانى رەش کرد ،
لە کونجی گۆشەى دەروونی هەر یەکیکماندا ترس و نیگەرانی سەریان دەرھێنا ، بۆمن
ئەو لە حەزیە بوو بە رۆژى قیامەت ، کارەساتە کە لەو ساتەدا قەوما ، کە رەبجانەیان
هێنایە بەر دەرکی مائمان ، کە گویمان لە دەنگى گوللەى دووم بوو ، ئیدی
گوللەکان لە نیوانماندا ویزەیان دەهات ، کەس نەیدەزانی لە کویو تەقە دەکری و
دروست نیشانە لەکى دەگرەو ، هەر بابای خۆى لە شوینیکی دە کوتاوە لە ماوێهەکی

که مدا ئەو ناوہ چۆل بوو ، لەنیو تیکقزقزان و ھەرای پیاو و قیژەو ھاواری ژناندا من وەکو فیشەکە شیت دەریپریم ، یەکسەر خۆم گەیانە دەیحانە ، توند دەستم گرت و خۆیشم نەمزانی بۆ کوپیی ئەو ناوہ ھەلاتم ، تەنیا ئەوہم لە بیر بوو کە دەبێ دەیحانە لە ھەموو کەسیک دوورخەمەوہ ، من لەوہ دلتیباووم کە ئەو رووداوہ دەستی عەزە ی تیابووہ ، وەختیک من و دەیحانە خۆمان لە نیو باخچە یەکی چری مالتیکی ئەو دیو گەرە کە کەمان دیتەوہ ، ھەردوو کمان لە پەنای داریک خۆمان مەلاس داو ، دەیحانە و ھا چوو بووہ نیو باوہ شەم دەتوت ھەر لە ئەزە لەوہ بە منەوہ گری درابوو ، دەیحانە بە چاوہ پر لە فرمیسک و ترس تیزاوہ کانی لە سیمای پر نیگەرانی مندا رادەما ، بە ھەنسکی گریانەوہ پیمیوت :

- ئەو زالمە چی لیمان دەوی ؟!

- تەنیا تۆی دەوی و بەس !

بۆ ئەوہی ھیندیک ھیممەت بە دەیحانە بەخشم ، بزە یەکم بۆ کرد ، لیو کە نام لە نیوچاوانی نزیک کردەوہ لەسەر خۆ وتم :

- گرنگ ئەو دەبوو خەونی عەزەمان لە گۆر نا ، تازە ھەرچی دەبێ با ببی . زۆر

زۆر دەمانکوژن !

چاوہ کانی دەیحانە لە بێتۆقرەبیدا ئەمسەر و ئەوسەریان دەکرد ، وەک ئەوہی لەو شوینەش رازی نەبێ کە خۆمان تیدا ھەشار داو بوو ھەتەن بیرى لەوہ دەکردەوہ ، کە رەنگبێ دواى ساتیکى دیکە عەزە بگاتە سەرمان و لە خوین بمانگەوزینى ، بە ئامارەکانی جەستە و نیگاکانی پیمى دەوت ، کە ھەتا زووہ لەویش دوور بکەوینەوہ ، ئەو دەیزانی چ کارساتیک بەرپۆیە ، زیترو زیتەر منى بە خۆیەوہ دەگوشى ، ھەر لەوہ دەچوو بیەوی سنگم شەق بکاو بچیتتە نیو جەستەم ، منیش لە قوولایی دلمەوہ لە خوا دەپارامەوہ رۆحم تیکەل بە رۆحی ئەو بى ، جەستەم لەنیو لاشەیدا بتویتتەوہ ،

ماوهيهك له پهنای ناوقه د بهرینی دارتووه که ههر به دانیشن له ئامیزی یه کدی ماینه وه ، له هیکرا ره یحانه سه ری به ترس داپوشراوی بهرز کرده وه ، خیرا هه ئسایه سه ری و به هه ناسه برکیوه وتی :

- گویت له گریانه سه رمه د؟! -

ههر به راستی له دوروهه قیژه و هاواری ئافره تان به عاسته م دهگه یشته لامان ، منیش به په شوکاوی هه ئسامه وه ، بریارم دا به ههر نرخیک بی ره یحانه بگه یتمه وه ماله وهی خویمان ، من ده مزانی له وه ده مه ته نیا باوکی له وییه ، ئه وی له هه موو جینگایه که سه لامه تتر بوو ، ههر چوئی بوو توانیمان بگه یینه سه ربانی ماله که یان و له ویشه وه به قالد رمه کان بچینه خواری ، له وه دلنیا بووم که هیچ که سینک ئیمه ی نه دیوه ، بیوه ستان ره یحانه م جیه یشت و به ئه سپایی چومه دهره وه ، به ریگاوه چند که سانیکم بینی که به هه له داوان رووه و مائی ئیمه سه رده که وتن ، نازانم بویه خه یالدا هات که شتیک له نیو مائی ئیمه دا روویداوه ، من به کۆلانه که سه رده که وتم و بیریشم له برا گه وره که مم ده کرده وه ، وا هاته بهر چاوم که برا که م له وه ته قوتوقه دا شتیک به سه هاتبی ، له هه نگاوانه که مدا په له ی زیاترم کرد ، که له مالمان نزیک بوومه وه ، یه کسه ر دلّم داخورپا ، له کۆمه لیک ئافره ت زیاتر که زۆربه یان خزمم بوون ، زه لامیکم نه بینی ، ههر که له دهرگای هه وشه چومه ژورره وه ، هه موویان یه کراست بۆلام هاتن ، دایکم له پیش هه موویانه وه خوئی گه یاندمی ، به چاوی پر له فرمیسک و حه په سانه وه بۆم هات و ههر دوولا روومه تی ماچ کردو ههر زوو له ره یحانه ی پرسى ، منیش ههر زوو له برا که مم پرسى ، دواتر وتم :

- چ روویداوه ، کی کوزراوه؟! -

دایکم له سه رخۆ و به پارانه وه وتی :

- عه زه کوزراوه ، به قوربانتم لیره به نه چیته دهره وه !

له پې دەستم له نېو چاوانی خۆم دا ، سهرم بۆ ئاسمان بهرزكردوه " خودايه ئه مه چ
 قه دهريكه يه خه منى گرتووه ؟" ويستم به دايكم بلييم "كى ئه و كاره خراپه ي
 كردووه ؟" له پشت دهركاى حه وشه مان بوو به هه للا ، له پر له گه ل سواركردنى
 چه كه كان هه موو دهنگ و هه راكان كېبوونه وه وه له نېو خۆياندا توانه وه ، ته نيا كه سينك
 له پشت دهركاكه مان وه ستاو هينده ي نه برد زرمه ي له دهركاكه وه هيئا ، يه كسه ر
 گه يشته سهرم و داواى ليكردم نه جووليمه وه ، هه رچى نافره ت و مندالى ئه وى بوون
 كرديان به قيژه و گريان ، دايكم هه رزوو له شوين خۆى راقه نى كه وته بن ده ست و
 پييان ، له و ده مه چه ند چه كداريكي ديكه هه لمه تيان بۆ هيئا م ، له ساتيكي وادا كه
 نه مده زانى بۆ ئه و هيترشه م ده كرېته سهر ، له ئاست هه موو ئه و رووداوه نا
 مه علومه شدا ، تووشى شوك و سه رليشيوان ها تم ، ده مويس ت هاواربكه م و بلييم "چى
 بووه ، چيئا ن له من ده وى ؟" كه چى زما نم له گۆ كه وتبوو ، هه ولما دا دايكم
 هه لگرمه وه وه هيئديك ئارامى بكه مه وه ، كه چى چه كداره كان له بهر چاوى هه موو
 ئه وانه ي له ويبوون په لكيشى ده ره و ه يان كردم ، ئه و حه شاماته ي ئه و يم وا ها ته بهرچا و
 وه كه ئه وه ي بۆ به ريكردنى من له وى كۆببوونه وه ، ئه وان هه ر له و ده روپيشانه ده چوون
 كه زيكرى به كۆمه ل بكه ن ، كه برده ميانه ده ره وه ، له نېو حه شاماته كه دا هه ردوو
 چاوى دايكم بينى كه چۆن له نېو فرميسكدا خنكابوون ، بينيم كه چۆن دلى له نېو
 له پى ده ستيدا بوو ، وه كه مريشكيكي سه ربراو راست و چه پ هه لده په رى ، به م
 چاوانه م بينيم چ ئازاريك به ناو جه ستهيدا ره ت ده بوو ، ئه و كات زانيم ئه وه ي روودده دا
 هه ر ده بى په يوه ندى به منيشه وه هه بى ، به لام هيشتا نه مده زانى چى وايكردووه ئه و
 په يوه ندييه منيش بگريته وه ، بۆم روون نه بوو بۆ كويم ده به ن و چيم ليده كهن ،
 ئه وه نده م ده زانى كه ده بى به پيشيان بكه وم و هيچ قسه يه كيش نه كه م ، من ئه گه رچى
 زۆربه ي چه كداره كانم ده ناسين ، به لام سيمايان ئه وه نده ترش و تال و تووره ده ها تته بهر

چاۋ ، رېڭكەيان پېنەدەدام پرسیارنېكیشیان لېبکەم ، گەنجیك كە خزمیكى نزیكم بوو ، له نیو ئاپورای خەلكەكە راپەرى رووبەرووی من و چه كدارەكان هات و به دوو چاوی زەق و پړ جورئەتەوه له من و چه كدارەكان هاتە پېش ورووی لهوان كړدو وتی :

- بۆ كویى دەبەن خۆ ئەمە عەزەى نەكوشتووه ؟!

چه كدارىك تا هیزی تیا بوو هەنیشكە زەبریكى له سنگى گەنجەكە دا ، من

ناچاربووم پړ به دەمم هاوار بكەم :

- بۆ لیت دا ؟ ئەو درۆ ناکا !

چه كدارەكە بەر لەوهى هیچ بلئى ، شەپازللەیهكى له پشت مەلم دا ، بە

غەزەبەوهش رووی تىكردم و وتی :

- برا گەوره كەت كوشتوویه تى ، چ فەرقىكتان هیهه ؟!

وەك ئەوهى له ناكاو سەرم بە شتىكى رەق بكەوى، خۆم پېرانه گېرا و بەر چاوم

تاریك بوو ، ئەوهندەم ناگا لەخۆ بوو ، كە بە لاڊا كەوتم وشتىك هەلپلوشیم ، ئىدى

كە چاوم هەلئنا ، گویم لیبوو چه كدارىك بە یه كىكى دىكەى دەگوت :

- كەس شەقىكى لینه داوه بۆخۆى له هۆش خۆى چوو .

كە سەبرىكى دەوروپەرى خۆم كړد ، بە غەبرى ئەو چه كدارە كەسىكى دىكەم له

ژووره كەدا نەبىنى ، شوینه كە ژوورىكى پان و بەرىن بوو ، خاوین و تازە دەهاتە

بەرچاۋ ، ویستم هەلسم و لەسەر پى بووہستم ، كەچى چه كدارەكە خۆى لیم گرزو مۆن

كرد ، هەر زوو زانیم كە نابى له شوین خۆم بچولیمهوه و پرسیاریش بكەم . زۆر بیرم

له خۆم دەكردەوه و دەمویست لەوه تىبگەم كە بۆچى هیئاومیانەتە ئیره ، دەبى چ

روویدابى ؟ ئەو چه كدارەى لەبەر دەرگای ژووره كە وهستابوو لەوه دەچوو بمناسى و

منیش ئەو بناسم ، سیمای ، بەژن و بالئای ، شیوهى بەستنى جەمەدانىبیه كەى ، بۆمن

ئاشنابوون ، كەچى هەر كە نیگامان تىكده تاللا ، مۆرەى لیدەكردم ، چههرەى هەر لهو

کهسانه ده چوو ، که له خهونه ناخۆشه کانددا تازاریان ده دام ، زۆر جاریش ده بووه شه و مامۆستایه ی که له مندالییدا په نجه چکۆله کانی به زه بری لیدان ده تاوساند ، شه و تفهنگه ی که به شانی چه کداره که وه بوو ، له بهر چاومه وه ده بووه قامچی ، دروست له قامچییه که ی باپیره م ده چوو ، که زیاتر بو ترساندنن ئیمه هه لیده واسی ، جارو باریش شه گهر کاریکی خراپان بگردایه و به دلن شه و نه بوايه ، شه وه قامچییه که ی ده هینایه خواره وه و هه سیرمه یدانن ده کردین . له فیکری شه وه دا بووم پرسیاریک له کابرا بکه م لییبیرسم "من چی ده که م لییره ؟" له وه ده مه گویم له دهنکه دهنگ و ترپه ی هه نگاوی خیرای کۆمه له که سیك بوو ، که ئاراسته ی هه نگاوه کانیان رووه شه و ژووره بوو که منی تیا بووم ، که سه رم هه لبری چند چه کداریک خۆیان کرد به ژووردا و یه کسه ر ئاغام ناسیه وه ، سه ره تا شه پۆلیک له ته وژمی ترس به نیو جهسته مدا هاتوو چوو ، شه و کات هاته وه بیرم که من له کویم و بوچی له ویم ، له گه له هاتنه ژووره وه ی ئاغا هه ناسه م سوار بوو ، هه ر که ئاغا گه یشته سه رم ، و امزانن له توپه تم ده کا ، که چی وانه بوو ، هه ر خۆی ده ستیکی بو دریز کردم و هه لیساندمه وه ، به بزه یه که وه پییمی وت :

- تو هیه چ گوناهیکت نییه ، شه وه ی تویشی هیناوه ته ئیره ده بی سزای خۆی وه ربگری !

من که هه موو پیشبینییه کانه هه له ده رچوون ، زۆر سوپاسی ئاغام کرد ، به سه رسورمانیشه وه لیمبرسی :

- ئاغا من نیستاش نازانم چه روویداوه !؟

ئاغا ده ستیکی خسته سه ر شانم و ناوړیکیشی بو لای ده رگا که دایه وه ، له پر باپیره م ده رکه وت ، زۆر ناره حه ت و ماندوو دیابوو ، ئاغا خیرا بوی چوو ه پیش و

به گهرمی تهوقه بیه کی له گه ل کرد ، وهك بیهوی کاربکی هه لئهش راست بکاته وه ،
دهستیکی خسته سهر شانی و له سهرخو وتی :

- تهواو عهزیزیش له مردن رزگار بوو .

باپیره م ویستی شتیك بلێ ، به لām ناغا ربی لینگرت و به خیرایی وتی :

- پیویست ناكا عوسمان بهگ ، دهزام خه تاكه له عهزیزی كورمه ! ئیوه
ناههنگه كه تیك مه ده دن و بووكه كه تان ههر ته مپۆ ده گوازنه وه ، منیش ده چمه
خهسته خانه و سه ربك له و سه رشپته ده ده م . .

ههر چه ند باپیره م داوای لیكرد كه له گه لیدا بپروا ، كه چی ناغا رازی نه بوو .
باپیره م ئیشاره تیکی بو كردم و پیکه وه له مائی سه رگرده كه ی ناغا ده رچووین و
شۆر بووینه وه خواری ، باپیره م ههر به ربگاره تیگه یاندم كه رو داوه كه چۆن بووه و چ
په یوه ندیبه کی به برا گه وه كه مه وه هه بووه ، ته و كات هیندیك له ترس و
ناره حه تیبه كه م رهویه وه ، به لām دلّم زۆر به وه ته نگبوو كه برا كه میان تۆمه تبار كردبوو
به وه ی ته قه ی له عه زه گو رو كردوو . ته و رۆژه به ییده نگه ی له سه ر پیشنیاری باپیره م
ره یحانه مان گواسته وه ، به لām به بی به شداری برا گه وه كه م .

له پشت په نجه ری ته و ژوره ی كه من و ره یحانه ی تیا بووین ، سهیری ده ره وه م
ده كرد ، ره یحانه هیشتا نوقمی نیو خه وی شیرینی بوو ، ته و کیوه ی كه به فیزو
هه یبه ته وه ده یروانیه شاره چكۆله كه مان ، تازه به تازه سه ری مه زنی له نیو تاریكیدا
ده رده هینا و رووناکی به بالآیدا شۆر ده بووه ، ته و کیوه ههر له پاشایهك ده چوو كه له
سه ر عه رش ی زپړین دانیشتی بّ و چاودپیری ته واوی خه لکی شاره كه مان بكا ، من له
كاتیكدا بیرم له گه وره یی و پانو پۆری ته و کیوه ده كرده وه ، له پر كه سیك ههر

له(سه‌بۆ) ی ره‌همه‌تی ده‌چوو له‌نیۆ چه‌وشه‌ی ماله‌که‌ماندا به‌ به‌ر چاومه‌وه ره‌ت بوو ، من دیمه‌نی سه‌بۆی هه‌رزه‌کارم بینیی ، بینیم وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌کیک راوی بنی ، هینده‌ به‌ ته‌نگه‌تاوی هه‌لده‌هات و ئاوړی له‌ دوا‌ی خۆی ده‌دایه‌وه ده‌توت به‌ دوا‌ی فریاده‌سیکدا ده‌گه‌رپ له‌و می‌خه‌ته‌هه‌رزگاری بکا ، ویستم به‌په‌له‌ ره‌یجانه‌ له‌ خه‌وه‌هه‌لسینم ، له‌و ده‌مه‌ که‌سیکی دیکه‌م بینیی به‌ تاو غاریده‌دا پر به‌ده‌م هاواری کرد " سه‌بۆ هیچت لێناکه‌م بگه‌رپوه ، تو ده‌بۆ بجیته‌وه قوتابخانه‌ هاواریکانت چاوه‌ریتن " سه‌بۆ به‌ر له‌وه‌ی ئه‌وه‌ که‌سه‌ بگاته‌ سه‌ری به‌ خیرایی وه‌ک مه‌یوونه‌ روچ سووک و عه‌جوله‌کان به‌ دار ته‌سپینداره‌که‌ی نیۆ باخچه‌ی ماله‌که‌ماندا هه‌لگه‌را ، له‌سه‌ر قه‌دیکی داره‌که‌ به‌ پێوه وه‌ستاو رووی له‌کابراکه‌ کردو به‌ ده‌نگیکی به‌رزوه‌ هاواری کرد :

- به‌سه ، له‌ شوین خۆت دانیشه‌و بێده‌نگ به‌ ، ئیستا من مامۆستام تو‌ش قوتابی !

سه‌یره !! ئه‌وه‌ زه‌لامه‌ زل و زه‌بلاحه‌ له‌ چاو‌ترووکانیکدا بچووک و بچوو‌کتر ده‌بۆوه‌ وه‌ک منداڵیکی کورته‌ بالایی لێده‌هات ، بێته‌وه‌ی نقه‌ی لێوه‌ بێ به‌ نه‌ده‌به‌وه‌ دانیشه‌ت . سه‌بۆ وه‌ک بیه‌وی بۆ هه‌موو خه‌لکی شار قسه‌ بکا ، سه‌ره‌تا رووی له‌ کابرا کردو ئاوړیکیشی له‌و په‌نجه‌ره‌ دایه‌وه‌ که‌ من له‌ پشتییه‌وه‌ وه‌ستا بووم ده‌توت له‌وه‌ دلنیاا بوو که‌ من ده‌بینی ، چاوی برپه‌ هه‌ردوو چاوه‌کانه‌وه‌ ، له‌پر بزه‌یه‌کی بۆم کرد ، منیشه‌ دستم خسته‌ سه‌ر په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ په‌نجه‌کام له‌ جامه‌که‌ خشانده‌ ، ئه‌ویشه‌ به‌ سلاوێک وه‌لامی دامه‌وه‌ ، ئیدی له‌وه‌ دلنیاا بووم که‌ به‌ ته‌واوی ئاگای له‌ منه‌ . وه‌ک به‌ پێویستی بزایم که‌سیکی دیکه‌ ئه‌وه‌ دیمه‌نه‌ سه‌یروسه‌مه‌ریه‌ بینیی به‌ په‌له‌ گه‌رامه‌وه‌ لای ره‌یجانه‌ ، سه‌یر ئه‌وه‌ بوو ره‌یجانه‌ش له‌ به‌ر چاومدا چکۆله‌ ببۆوه‌ ، چند جارێک به‌ ترسه‌وه‌ لێی نزیک ده‌بوومه‌وه‌ ، ده‌مویست به‌ ئاگای به‌ینمه‌وه‌ ، که‌چی له‌خۆمه‌وه‌ ده‌ترسام ، جوړته‌تی ئه‌وه‌ نه‌بوو ، هه‌لسینمه‌وه‌ ، له‌به‌ر خۆمه‌وه‌ نایه‌ت کورسییه‌کم

خویندهوه ، ههستم کرد ره بجاندهش ده می ده جوولیتتهوه ، موچرکه می ترسیک به گیاندا
 هه لگهرا ، هه ره له خو مهوه ده رگا که م کردهوه ، ده ستبه چی چوومه ده رهوه ، به م
 چاوانه م (سه بۆم) بینی له سه ره قه دی دار چناره که می باخچه که مان وه ک مندالیک بۆ پیاوه
 کورته بالاکه ده نوزایه وه ، هه ره که منی بینی له هه وشه که مانه وه بۆی وه ستاوم ،
 به کسه ره هاواری لی هه لساو داوای لیتم کرد پیاوه کورته بالاکه له وی دور خه مه وه ،
 بیتمه وه ی هیچ شتیکی بلیم ، خو م نه وی کردو دهستم له به ردیک گیر کرد ، به رده که م بۆ
 کابرا کورته بالاکه هه لئاویشته ، به رد وه که نه وه ی برپاری دابی کاره ساتیک بخولقی نیی
 به کراسته به تهوقی سه ری کابرا کهوت ، له گه لیدا سه بۆ خو ی هه لدا یه نیو باخچه که ،
 له کابرا نزیکی که وته وه به گالته پیگردنه وه وتی :

- ده بیخۆ ، پیمنه وتی له کو لم به وه ، به گویت نه کردم ، ناخبره که می سزا که ت
 وه رگرت !

سه بۆ چهنه جاریک به ده وری کابرا سوورایه وه ، هینده ی نه برد به په نجه چکۆ له و
 خرپنه کانی داوای لیتم کرد بۆی بجمه خواری ، خویشم نه مزانی چۆن وا به خیرایی
 گه یشتمه لایان ، کابرا کورته بالاکه که منی بینی به هه په سانه وه سهیری کردم
 و خیرا هه لسا یه وه ، که سهیری روخساریم کرد وه که نه وه ی کاره با لیتمدا قیژه یه که له
 ده مم ده رچوو ، نه وه ی بینیم به رپۆیه به ری قوتابجانه که مان بوو ، تا هیژی تیا بوو به
 هه مان نه وه به رده ی من له تهوقی سه رم دا ، نه ویش له نیو چاوانی منی دا ، وابزانم
 دواین وشه که له ده مم ده رچوو ناوی ره بجانده بوو ، نازانم له هه وش خۆچوونه که م چهنده ی
 خایاند ، که چاوم هه لینا دوو چاوی پر له فرمی سکی ره بجانده م بینی که به سه ر
 سه رمه وه به ته بله قی وه ستابوون ، سه رده تا نه مده زانی من له کویم و بۆچی له باو ده شی
 ره بجانده دام ، دواتر که ره بجانده لیپیرسیم :

- له وه ده چوو خه ونیکی ناخوشت بینیی ، وانیه ؟

ئەو كات شىرىتى خەونە وەخشەتەنەكەم ھاتەو ھەر ، بە سەر ئامازەى (بەئى)م
 بۆ كەرد ، وىستەم خەونەكەى بۆ بگىپمەو ھە ، كەچى زەمانى خۆم گەرت و بىدەنگ بووم ،
 نازام بۆچى رەبجانەش بە لايەو ھەر گەنگ نەبوو كە مەن چىم لە خەونەكەدا بىنىو ھە .
 كە بەيانىيەكەى چوومە قوتابخانە ئاسەوارى خەونە ترسانەكەى ئەو شەو ھە نەك
 تەنبا لە نىو مامۆستاكەن پىمەو ھە دىاربوو ، بەلكو قوتابيانىش لە پۆلى دەرس
 وتەو ھەدا ھەستىيان بە داھىزانى جەستەو شىو ھە ئاخەفتەنەكام دەكەرد ، راستىيەكەى
 ئەو رۆژە ھىچ خولق و خويەكەم بۆ ھاتەنە قوتابخانەو دەرس وتەو ھە نەبوو ، ھەزم
 نەدەكەرد چەھەرى ھىچ كەس بىنەم ، تەمەننام دەكەرد ھەر لە مائەو ھە لە باو ھەشى
 رەبجانەدا مابامەو ھە ، نازام بۆ ھەر كە چاوم بە بەرپۆ ھەبەرى قوتابخانە كەوت رووى
 خۆم لىو ھەرگىپا ، خواخوام بوو چاوم بە چاوى نەكەوى ، كەچى زىاد لە ھەموو رۆژىك
 بوومە جىسەرنجى ئەو ، مەن دەمويست يەكسەر خۆم بجزىنمە پۆلەكەو بوارى ئەو ھەى
 نەدەمى ھىچ قسەيەكەم لەگەل بەكا ، بەلام ھەولەكەم بىپھوودە بوو ، ئەو خىرا بە پىشم
 كەوت و توند دەستى گەرت ، ناچار بووم بۆى بوەستم و بزەيەكى دەستكەردى بۆ بەكەم
 ، ئەو پىش ھەك بىيەوى خۆى وا نىشان بەدا كە لە نارەحەتتەيەكەم تىدەگا لەسەر خۆ پىمى
 وت :

- پىناچى ئەمرو سىحەتت باش بى ؟

مىنىش ھەك ئەو ھەى ھەوسەلەى ھىچ شتىكەم نەمابى يەكراست روو ھە ژوورى
 مامۆستاكەن رۆيشتم ، كەچى ئەو ، فشارى زىاترى خستە سەر دەستم و رووى لە
 ژوورەكەى خۆى كەردو مەنى بە دواى خۆيدا پەلكىش كەرد ، ئەو ھەى بەلای مەنەو زۆر
 سەپەر بوو ، لە قوللایى دەروونمەو ھە دەنگىك بەرز بۆو ھەر لە دەنگى پىرەژنىكى
 زىتەلە دەچوو و پىمى وت :

- نەچىتە ژوورەو ھەللاقتە دەكا !

هەر به راستی لهو ساته وهخته دا وامههست ده کرد بومهتهوه ئه و قوتابییهی که
بۆ سزادان په لکیشی ژووری بهرپهوه بهر ده کری ، یه کدوو جاریش ههولم دا له ریگیه
زمانی دهستمه وه تییبه گییتم که حهز له ژووری ئه و ناکه م ، که چی ئه ویش به جووله و
فشاری په نجه کانی دهستی ، تییمیده گیاند که ههر ده بی دوا ی بکهوم ، من له پارچه
ئاسنیکی خوارو خییج ده چوم و ئه ویش له موگناتیس ! که چووینه ژووره وه ،
بهرپهوه بهر به سه رسورمانه وه رووی تیکردم ، دواتر که میک لیمنزیک بۆوه و پیمیوت :
- منیش وه کو تو باوهرم به لیدان نییه مامۆستا ! بهلام ناتوالم له بهرامبهر
بیعاری و بیته ربییه تی قوتابیان رووی خوّم وه رگیتم ، ئه گهر لییان نه دری ئه وان لیمان
دهدهن !

من قهت نه مده ویست له گه ل بهرپهوه بهر باس لهو مه سه له یه بکه م ، چونکه خویشم
ههر وه کو ئه وانم ده کرد ، له سه ره تا زۆرم ههولدا خوّم له به کارهیتانی دار
دوور بجه مه وه ، که چی نه متوانی له ههر تووره بوونی کما له قولایی دهروونه وه
دهستیکی خهوتوی پر له رقوکیه بیدار ده بۆوه به نیو هه ناومدا هه لده گه راو له
چاوه کانه وه ده رده چوو ، گرنگ نه بوو به کوئی جهسته ی منداله کان ده که وی ، گرنگ
دامرکانده وه ئه و ئاگره بوو که لهو ساتانه دا هه موو گیانی داده گرت ، من نه ک
ههر نه متوانی خوّم له نازاردانی قوتابیان دوور بجه مه وه ، به لکو زۆر جاریش هه زی
ئه و دهسته شانده ره یحانه شی ده گرتسه وه ، ئه گهر رۆژیک به م په نجانه م روومه تی
قوتابیییه کم سوور نه کرد بایه وه ، دلّم دانه ده کهوت و ده بوایه زه بریک به جهسته ی ره یحانه
بکه وی ، ههر رۆژیک که له قوتابجانه ده گه رامه وه مائی ، ههستم ده کرد ره یحانه له بهر
خۆیه وه دوعا ده کا که شه ییتان زه فهر به خۆشه ویستی نیوانمان نه با ، منیش زۆر به
جیددی ههولم ده دا روخسارم پر بی له خهنده وه دهسته کامم دوور بن له ئازار گه یاندن ،
که چی له سه ر بیمه عناترین قسه ، بچوکتترین روداو دۆوو دۆشام تیکه ل به یه کتری

ده كړد ، ته نيا ټو روژانه ډلې رېحانه م خوښ ده كړد ، كه له قوتابخانه ډلې يه كېم
ده رېحانه ټو روژه رېحانه چنه گوناه بو ، كاتيك ده رگاي حه وشه ي به روومدا
كړدوه هه له خو موه مؤرېه كم لېكړد ، ټو كاته ش كه پېموت :

- ټوه چاوه كانه بؤ سوور بوونه ته وه ؟!

منيش وه ټوه ي نه مه وى له وه زياتر سه روسيما په شو كايه كه م بيښى و قسه ي
ترى له دم ده رچى ، يه كسه ر بؤى گه رامه وه و له ختوخو رايى خيرا بيده نگم كړد !
له وه ناخو شتر ټوه بو هه ر چنه له جهسته ي راكشاوى رېحانه ورد ده بو موه
شه پولى رقيك ، خو يشم نه مده زانى له كو پوه ده هات ، هه موو گيانمى ته نييه وه ،
ناچارى كړدم وه شيتيك بكه موه سه رى ، له هه ر مست و زلله وه شانديكدا كومه ليك
جوين و قسه ي بي مانا له دم ده درده چوون ، ټو كاته ده ستم لېهه لگرت كه توزقاليك
توانام نه ما بو ، كه چى ټو ژنه نه بللى ناي نه بللى وى ، دوايى سه عاتيك له بيده ننگى
و چاوه روانى پر له بيئوقره بيده رېحانه هه لسا يه وه و بيته وه ي ليوه كانى لېك بترازين و
لابه لاش سه ريم بكا ، چوه ژوره وه ده رگاي له سه ر خو داخست ، ختوره يه كه به
دلما هات ، هه ستمه سه ر پى رووه ژوره كه چوم چنه جارېك ويستم به توندى
له ده رگاكه بدم ، كه چى په شيمان ده بو موه ، پيم با شتر بو روى خو م وه رگيېرم و
ماله وه جي بهي لم ، ناخر ته گه ټو روژه چنه شول كه دارېكم له قوتابيه لاساره
بدا بيه كه ټو به يانيه ، بوقتيكى له گه ل خو ي هينا بووه پوله كه يان و به رهللاى كړد بو
(وه ك چاوديرى پوله كه بؤى گي رامه وه) ټوه زور زه حمت بو ناوام له رېحانه بكر دا يه
. ټو قوتابيه ده مپروته واي ليكړدم ټو روژه نارام لېهه لېگيرى وراست و چه پى خو م
نه بي نم . له رق و توورپه بيان هه موو گيانم وه كه لاي بهر با ده له رزى ، خو يشم
نه مزانى بو چى ناوا به خيرا يى پوله كه م جي بهيشت و وه شيتيكي راونراو رووه ژوروى
ماموستاكان چوم ، له بهر ده رگاكه ماموستا موزه فر به چاوى پر له چيره ته وه

تېپروانىم ، بېئەۋەى يەك وشە لە دەمم يا لە دەمى دەرىچى ، بەپەلە بارىكە دارىكى
بۆم ھىنا و داىە دەستم ، منىش بەبى سوياس لىمۆەرگرت و خۆم گەياندەۋە پۆلەكەو
پېر بە دەمم ھاوارم كرد:

- كوا عەلەبۆق ۋەرە بزاتم ؟!

پۆلەكە لەنىو بىدەنگىدا نقرم ببوو ، بۆ ماۋەيەك ھەموو قوتابىيەكان لەبەرچاوم بوونە
عەلەبۆق لىشولكەدارەكەم لە مېزەكەى بەر دەمى چاودىرى پۆلەكە دا و بە رقەۋە وتم :

- كوا عەلى بۆ كوى چوو ؟!

چاودىر بە دەم لەرزىنەۋە خىرا وتى :

- ھەلات مامۆستا !

لەو دەممە ھەستم كرد تەۋارى قوتابىيانى پۆلەكە بوونەتە عەلى و ھەر يەكەو
بۆقتىكى لەسەر پانايى دەستى داناۋە رووبەرووى منىان كردۆتەۋە ، ئىدى رادەى
تورپەبوونەكەم ھىندە زۆر بوولە ھەژمەتان بە نىو ھەموويان كەوتم ، دارەكەى دەستم
بە ھەر كوى كەوتبا لەگەلدا دەموت :

- عەلىم بۆ دەبىننەۋە ، بەبى عەلى نايىننەۋە ژوورى !

ۋەختىك خۆم لەنىو پۆلەكەدا بە تاقى تەنيا بىنىيەۋە ،ئەو شولكە دارەى كە بە
دەستمەۋە بوو تەنيا پارچەيەكى بچووكى لى مابۆۋە ! كە ھاتمە بەر دەرگاكە چى
بىنىم ! ھەشاماتىك لە قوتابىيان خېبوونەۋە ، بەرپۆبەر لە رىزى پېشەۋە ۋەستابوو ،
بە تورپەبىيەۋە بۆم ھاتە پېش و وتى :

- چىيە مامۆستا بەم بەيانىيە جنۆكە چۆتە لەشتەۋە ؟!

لەو دەممە چەند قوتابىيەك داىانە قاقاي پىكەنن و يەكىكىشىيان لەسەر خۆ وتى
(مامۆستاكەمان شىت بوۋە !) بەرپۆبەر تا ھىزى تىابوو دارحەيزەرانىكى تىسرەۋاند
، منىش بېئەۋەى رىز لە ئامادەبوونى ئەو بگرم ، خۆم گەياندە قوتابىيەكەو تا ھىزم

تیا بوو مستیکم له نیو دهمی داو خستمه سهر زهوی . قوتابیه کانی دیکه ش وهك
 ناژه لیکی مه ترسیدار راویان بنی ، په رت بوون و ههر یه کهو به لایه کدا هه لات .
 هه ستم کرد به پړیوه بهر له روژتیکي ناوا ده گه را بو نه وهی قسه کانی دلّی خویم پی
 بلّی ، من له و ساته دا نه مده ویست له وی بمینمه وه ، گه ره کمبوو رووه و دهره وهی
 قوتابخانه هه نگاو هه لیتم ، که چی نه و ری پی گرتم ، ده ستمی گرت و بردمی ه
 ژووره که ی خزی ، له سهر کورسییه ک داینیشاندم ، بیته وهی رووم تیبکا ، نیگای له
 دیواره که چه قاندو دهمی پر له قسه ی والا کرد :

- ماموستا سهرمه د ! نه وه قه دهری هه موومانه ، به ده گمن قوتابی عاقل و
 بیوه ی له م قوتابخانه یه ده دژیته وه ، ههر یه کهو نو قسانیه کی هه یه ، ئیمه ده بی
 له گه لیان رایین ، تو ده تو یست نه زمیکي دیکه په پړه و بکه ی ، خو ت له و قه دهره
 بدزیته وه ، که هه موومانی به خو یه وه گریداوه ، نه گهر له یه کهم روژه وه ،
 قوتابیه کانت ترس و هه راسانیان له چاوی تو بدیایه ، ئیستا وای لینه ده هات ، ناوا
 به ئاسانی زه فهران پی نه دهره بردی ، نه وانه بریاریان داوه شیتت بکه ن !

من وهك که سیکی گونا هکار سهرم به سهر سنگمه وه دانه وان دبوو ، چاوه پړی
 سزایه ک بووم ، که له دهمی به پړیوه بهر وه دهریچی ، له و دهمه وامده زانی له ژووری
 دادگا دانیش تووم و ها کا حاکم حوکمیکي قورسی به سهرمدا سه پاند ، من به هیچ
 یه ک له قسه کانی به پړیوه بهر تیکنه چووم ، ته نیا
 نه و کاته ی که پی می گوت :

__ باشتر وایه چه ند روژتیک بجیته ماله وه و بجه سییته وه !!

من وهك نه وهی له خو ویکي قورس به ناگام بیننه وه ، به تورپی هه لسامه
 سهریچی ، له و دهمی که ده مو یست شتیک بلیم و دم و زارم لیکت ترازیم ، به پړیوه بهر
 له بهر چاومه وه بوو به دیوه زمیه ک ، سیبه شی ژووره که ی داگیر کرد ! به په له لی

دوور كه و قهوه ، به ترسو له زۆرىكى زۆره وه له بهر ده رگا كه وه ستام ، به چاوى پر له
 گومان و حیره ته وه ديقه تم دايه به ريو بهر ، دهنگين له قولايى هه نامه وه هه لكشايه
 نيو گهرومه وه ، هاوارينك له ده مه وه ده رچوو ، دهنگدانه وه كه له شكان و
 هه لوه رينى جهسته يه كى شووشه ئاميز ده چوو ، من ئيستاش له وه تينه گه يشتم بو چى
 به ريو بهر كه مان به وه هه يكه له زه به للاحه يه وه له پر مه ي گريانى دا ، وهك شاخيك بهر
 بومه له رزه يهك بكه وى و بنوبۆتكه ي روو له ئاسمان بكات و سه رى رۆبجيتته نيو زه وى
 ، له بهر ده مم كه وت و پر مه ي ليو ههات ، ئاى كه ديمه نيكى ترسناك بوو ! خو يشم
 نه مزانى چۆن ده رگاى ژوره كه ييم كرده وه به په له ئه و يم جي هيتشت ، به بى ئه وه ي
 ئاو رينك بده مه وه خۆم له بهر ده رگاى ماله وه مان بينيه وه تهق تهق تهق
 ره بچانه له كو ييت ، بو ده رگا كه ناكه يته وه ؟ ئاخىر پيوستيم بيتته ، ده رگا كه م
 ليبكه وه ، زووبه تو خوا ، ئه وه موو حه شاماته چين ، بو چى به دوام كه وتون ، چيان
 ليمده وى ؟ ئه ها ره بچانه ، هه مو بيان كه لله زل و كورته بالان ، سه يرى هه ر كاميكيان
 ده كه م رق و كينه به سه رمدا ده بارينى ، خيرا كه ره بچانه به هانا مه وه نه ييت له تو په تم
 ده كه ن ، شيتته كانى شاريش خهريكه ليم نزيك ده بنه وه ، ئه وه تان له دووره وه ده نكيان
 دى ، له شايى و گو فهندي خو يان ناكه ون ، ئه وانه ده يانه وى به ته پل و زورنا بمبه نه
 سه ر قه بران ، نازانم بو حه ز له بينينى مه رگى من ده كه ن ؟ ئاى خودايه چه ند حه زم
 له گريانه ، مه گه ر له با وه شى تو دا ره بچانه ئوقره بگرم ، وه ره ده سته بى
 ده سه لاته كامم بگه ره بو كو يم ده به يت بمبه ، من ناتوانم چيديكه شه رى ئه م ديوو
 در بچانه بكه م ، ره بچانه په يمانت پي ده ده م چيديكه ئازارت نه ده م ، بريار ده ده م ئه وه ي
 داره ، ئه وه ي قامچييه و به قامچى ده چى ده سته بى بو نه به م ، كچى ره بچانه ئه م
 ده رگا يه ت بو به م قفله گه و ره يه دا خسته وه ؟ ئيستا بو كو ي بچم ؟ كى له جي گه ي تو
 له با وه شم ده گرى ؟ ئه و بي ده نكييه دل تو قينه بو ؟ له كو ييت ، وه ره به ده ست و په نجه

بلووریه کانت ههردوو چاوم ده‌ریښه ، من دهمه‌وی به دهستی تو بوم ، به دهستی تو بنیتریم ، ته‌وانه‌ی ئیستا ده‌وریان داوم ده‌یانه‌وی قۆلبه‌ستم کهن ، هه‌ر یه‌که‌و به قامچییه‌که‌وه وه‌ستاوه و چاوه‌ریښ خۆمیان به ده‌سته‌وه بدهم ، ره‌یجانه بو هه‌ر کوی چوویت بگه‌رپۆه ، ئەم ده‌رگا له‌عنه‌تییه‌م لیبکه‌وه ، ئیتره‌ زیندانه‌ زیندان ، ؟ ره‌یجانه ئیستا وه‌ره‌و یه‌که‌ یه‌که‌ ئەم په‌نجانه‌م بشکیڤنه‌ که جه‌سته‌ی ناسکی توو روومه‌تی مندالانی مه‌کنه‌بیان شین ومۆر ده‌کرد ، ئەم دلّه ره‌ق و بیبه‌زه‌بییه‌م ده‌ره‌یښه‌ که له‌ کاتی رق وه‌ده‌رنان و تووره‌بووندا سوۆز خوۆشه‌ویستی تیدا نه‌ده‌ما ، وه‌ره‌ ئەم دلّه‌م بجه‌ره‌ سه‌ر په‌نجه‌ ناسکه‌ کانت ، به‌نیو کۆلانه‌کانی شاره‌ پر له‌ شیّت و درنده‌که‌م بیگه‌رپۆه و با مندالّه‌ هه‌ژاره‌کانیش به‌ ده‌وریدا کۆبینه‌وه ، مندالّه‌کان له‌گه‌ل خوۆت به‌ره‌و له‌ به‌ر ده‌می قوتاڤخانه‌که‌م بیانوه‌ستیڤنه‌ ، به‌ ده‌ستی خوۆت له‌به‌ر چاوی هه‌مووان ، دلّه‌که‌م به‌ ده‌رگا که هه‌لبواسه

من له‌به‌ر ده‌رگای مالّه‌وه‌مان به‌ بیسه‌روبه‌ری راکشایوم ، پیده‌چوو ئاسه‌واری ره‌یجانه‌ له‌و ناوه‌ نه‌مابووی ، وامه‌ه‌ست ده‌کرد ده‌ستیکی نادیار ، دوا‌ی ته‌شکه‌نجه‌دانیکی زۆر منی له‌ ناسمانه‌وه‌ فریاداوته‌ سه‌ر زه‌وی ، که‌لله‌م هه‌ر له‌و‌گه‌ردو کیوانه‌ ده‌چوو ، که‌ بوورکانیان تیا ده‌ته‌قیته‌وه ، گویم له‌ هاشوه‌وشیکی زۆرو شه‌پۆلی رووباریکی هه‌لچوو ده‌بوو ، جه‌سته‌ی تاکتاکی هه‌شاماته‌که‌ی ده‌وروبه‌رم به‌سه‌ر پشته‌ی زه‌ویه‌وه‌ وه‌کو کوارگ هه‌لده‌توقین ، چاوم لیبوو یه‌کیکیان هه‌ر له‌ (سه‌بو شیّت) ده‌چوو ، هه‌ر چه‌ند لیم نزیک ده‌بوۆه‌ چه‌ه‌ری مانگیه‌کی بیئۆقره‌ به‌ سه‌روسیمایه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وت ، ته‌وانه‌ی له‌ پشته‌یه‌وه‌ ده‌رۆیشتن ، له‌سه‌ر ئیقاعی زه‌نگی کلێسا هه‌نگاویان هه‌لده‌هینا ، له‌ ته‌نیشته‌ ته‌وانه‌وه‌ ، کۆمه‌له‌ ریزیکی له‌مامۆستاکانی قوتاڤخانه‌که‌م ، که‌ هه‌موویان قامچی به‌ده‌ست بوون ، له‌سه‌ر ئیقاعی مارشی سه‌ربازی ، به‌ره‌و رووم ده‌هاتن !!که‌سه‌یک هه‌ر له‌ باوکم ده‌چوو ، هه‌ردوو قاچمی به‌

گوریسیکی دريژ دهبستهوه ، هيچ تاقه تيگم نه مابوو ، ههستم دهکرد تهواو له په لويو كهوتووم ، نه گهر قوتايه كه له و ثانوساته دا بيويستايه توښه شو شه پازللانه بكتاوه ، نهوه به ناساني دهيتواني . ترسناكترين ديهن له نيو نهوه حهشاماته قامچي دهستي سه بو شيت بوو ، ههر كه ليم نزيك كهوتهوه ، تا هيژي تيا بوو قامچيه كي بووم راوه شاند ، قامچي له بهر چاوم بوو به مار ، مار يك زور به خيرايي خوځي له مالم ئالاند ، نهوه كاته ههستم كرد بوركانيك له هيژ له نيو جهسته مدا چه كه رهي كردو يه كراست به پيوهي راگرتم ، هه موو شتيك له بهر چاومه وه گوږا ، من بوومه جهسته يه كي زه به لالاخ ، هه موو نهوانه ي بو بينيني مهرگي منهوه هاتبون ، بچوك ده بوونه وه و دواتر نهوه ناو ديان چول كرد ! مني هيوللا نه مده تواني به كولاني ماله كه مان سهركه وم يان بچمه خواره وه ، ده رگا قفلداره كه ي حه وشه ي دهره وه مان هينده بچوك ببوره به په نجه يه كه هه لمته كاند ، وامههست ده كرد ئيدي من شتيكي تازه م و بو نهوه هاتومه ته نهوي تهواوي شاره كه سهراونگوم بكه م ، نهوه جار ديان من بوومه نهوه كه سه ي هيچ كه سيك نه تواني له بهرامبه ريدا بوهستي ، مستم له ههر شت و شويني دابايه ، ته ختم ده كرد ، ئيستا بو من ره يخانه ش بايه خي نه ما ، وا دههاته بهر چاوم كه خو م خاوه ني نهوه شاره م ، دهنگم له دهنكي مرؤقي ئاسايي نه ده چوو ، هه ركه هاوارم ده كرد تهواوي شار له ژير پيمدا دهه ژايه وه ، دهسته جي پريارم دا خو م بگه يينمه قوتابخانه كه م ، نه مزاني چ هيژي ك وا به خيرايي گه ياندميه نيو گوږه پاني قوتابخانه كه ، له وي سه ره تا هيچ كه سيم نه بيني ، هاواريك له قولايي دهره ونه وه دهر چوو ، له پر وه كه نهوه ي شاره ميروولهم ورو ژاندي ، له هه موو كون و قوژيني كه وه ، له هه موو ژوورو پشت دهرگه يه كه وه ، له راست و چه م ، له پشت و پيشم ، ئاپورا ي قوتابي و مامؤستايان دهر كه وتن ، هه موويان به دهستي پر له به ر دو قامچيه وه بو م دهاتن ، ويستم به دهنگه ترسناكه كانم رييان پي بگرم ، به دهسته زل

و پر هیژده کاتم دارو بهردیان به سهردا پرووختیم ، کهچی تهوان لهوه دهچوو بریاری کۆتایی پتهیینانی منیان دابی ، من ههر تهوه ندهم لهبیره ، که شهسته بارانی بهرد بهسهر سهرما دهباری ، شریقهی قامچییه کان وهک هه وره تریشقه دهنگیان دههات وئاگریان له چاوه کاغدا دهرده پهراند ، لهو کاتانهش که بهرده باران ده کرام ، گویم لیڤده بوو ، که چۆن هه موویان پیکه وه هاواریان ده کرد :

- سهرمه د شیت و هاره بیکوژن ههر وه کوماره !!

من له بهر زهبری بهردو قامچییه کان که وتبوومه سهر زهوی ، له گهلا نازاره کانی جهسته م دهگه وزام ، هاوار له قورگمدا خنکینرابوو، ده گریام زۆریش ده گریام ، کهچی دهنگم ده رندههات ، تهو دهمه ههستم نه ده کرد مهرگ لیتمه وه نزیک بی دنا حهتمه ن خوّم ده گه یاندی و هه موو شتیک کۆتایی دههات ، تهو دهمه بیرم ده کرده وه جهسته یهک توانای ههستان و رویشتنی نه بی به سهر زهویه وه ، بوچی باشه گهر بو مردن نه بی ؟ من ههر له سهر عهرد راکشابووم و نه مده زانی له کوپی ته م سهر زه مینه م ، راستبوو مردن هیشتا پیمی نه زانیبوو ، به لام تهوه من بووم به دوای مردندا ده گه پام ، کهچی لهو ساته پر نازارو نیگه رانه دا گهرماییه ک له په نجه کانه وه هه لگه رایه نیو جهسته م ، په نجهی دهستیکی نه رم به سهر نیوچاوان و روومه تمدا ده گوزه را ، که چاوم هه لئینا ، دوو چاوی پر له فرمیسکی ره یحانه م بینی ، حهزم کرد باوهشی تیوه ریبنم ، کهچی تهو توند به خوویه وهی نووساندم ، لهوه دهچوو له سهر سنگی ره یحانه بو هه تا هه تایی خهوم لیکه وتسی !!